

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎN E

Yıl: 12 / Sayı: 136 / Nisan 1993 / 4.- DM

PKK, kansız çözüm için ateşkes süresini uzatarak çağrı yaptı: ONBİNLERCE İNSAN ÖLMESİN!

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş, 16 Nisan 1993 tarihinde düzenlediği ikinci basın toplantısında, tek yanlı ateşkesi tekrar koşullu bir biçimde süresiz olarak uzatma kararını açıkladı.

Kürdistan, Türkiye ve dünya kamuoyunun istemleri üzerine ateşkesi uzattıklarını, bununla aynı zamanda bir süre önce başlatılan sürecin derinleştirilmesini amaçladıklarını belirten Abdullah ÖCALAN yoldaş, savaşı bir çözüm için TC'ye bu tarihi fırsatı değerlendirmesi için tekrar zaman tanıdıklarını açıkladı. Yine ileride olabilecek bir barışın ya da görüşmenin şimdiden gerçekleştirilmesi istediklerini açıklayan Abdullah ÖCALAN yoldaş, Kürdistan ve Tür-

kiye halklarına karşı duyulan sorumluluk gereği olarak, "Onbinlerce insanın boşa ölmesini önlemek istiyoruz" dedi.

Bu tarihi adıma karşılık TC ise samimi davranmıyor. Sürecin boşa çıkarılması yönünde politikalar geliştiriyor. Kürdistan'a düzenlenen kapsamlı gezide Kürdistan halkına yönelik aldatıcı açıklama ve girişimlerde bulunuluyor. Yine Cumhurbaşkanı Turgut Özal'ın ölümü, bulunmaz fırsat şeklinde asıl gündemin üzerine oturtuldu. Özel talimatlarla programlar oluşturularak bütün dikkatler Özal'ın ölümü olayına çekilerek, PKK'nın belirlediği gündem unutulmaya çalışıldı. Her şeye rağmen ateşkes süreci belirleyiciliğini devam ettirecek.

"ÖZGÜRLÜK KUVVETİ OLAN GERİLLA, BARIŞIN TEMİNATIDIR"

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın gerçekleştirdiği ikinci basın toplantısına, Kürdistan Yurtseverler Birliği -YNK- Lideri Celal TALABANI, Kürdistan Sosyalist Partisi Genel Sekreteri Kemal BURKAY, Kürdistan Demokratik Partisi -Hegvîrtin- Başkanı Hemeş REŞO ve HEP Genel Başkanı Ahmet TÜRK katıldılar. Dört parti liderinin katılımıyla gerçekleşen basın toplantısına çok sayıda basın mensubu ve PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşla görüşmeye giden misafirler de katıldılar. İçinde bulunduğumuz sürecin önemini dikkate alarak, basın toplantısı metnini olduğu gibi yayınlıyoruz.

YAZISI 6. SAYFADA

DENGE DÖNEMİNİN ÖZELLİKLERİ VE ATEŞKES DENEMESİ ÜZERİNE

Genel Sekreter Abdullah ÖCALAN yoldaş, 17 Mart 1993 tarihinde yaptığı basın toplantısında PKK'nın 20 Mart - 15 Nisan tarihleri arasında ateşkes ilan ettiğini açıkladı. 16 Nisan tarihinde yaptığı ikinci basın toplantısında ise, bazı şartlara bağlı olarak ateşkesin yeni bir açıklamaya kadar uzatıldığını ilan etti. Başkan APO, ateşkes ilanında, "Biz, ordu birlikleri üzerimize gelmedikçe ve çok zorunlu bir meşru savunma durumuna düşmedikçe, 20 Mart'tan 15 Nisan'a kadar ateş etmeyeceğiz, herhangi bir saldırıda bulunmayacağız... Bu, yeni bir değerlendirme ve bir iyimyet göstergisi olarak anlaşılmalıdır. Kendimizi tek tarafı olarak tümüyle silahsızlandırmamızın aklı bile gelmeyecek bir husus olduğunu çok iyi biliyoruz" diyor ve bunun, Kürdistan ulusal sorununun savaşı bir çözümüne yol açmasını umut ettiğini, bunu gerçekleştirecek olan Türk ve Kürt halklarını görevle çağırdığını belirtiyordu. Tek tarafı başlatılan ateşkesin uzun süreli olabilmemesinin şartlarını ise, karşılıklı olarak tam bir ateşkesin ulaşılması ve Kürdistan ulusal sorununu çözüm yolunu açan bazı acil demokratik uygulamaların başlatılması olarak açıklıyordu.

PKK'nın uygulamaya koyduğu şartlı ateşkes kararı ve Başkan APO'nun yaptığı açıklamalar; Kürdistan, Türkiye ve tüm dünyada yoğun tartışmalara ve önemli gelişmelere yol açtı. Öyle ki, uzun bir süre gündemi tamamen bu durum kapladı ve herkes kendine göre bazı değerlendirmelere ulaşmaya ve sonuçlar çıkarmaya çalıştı. Gerçekçi veya gerçeğe yakın değerlendirmeler yanında, oldukça subjektif, somut durumdan yola çıkmayan, gerçeklere asla yaklaşmayan, tamamen hayalci ve çarpıttı değerlendirmeler de ortaya çıktı. Bir bakıma ortak tozdumana karşı; yaratılan kurgular ortamında gerçekten söylenilen ve yapılanın neler olduğu adeta görülemez hale geldi. Böyle bir durumun ortaya çıkması, bir açıdan doğal bir durumdur. Çünkü dokuz yıldır süren ve giderek yoğunlaşan dünyanın en önemli çatışmalarından biri haline gelen bir savaşın durumu söz konusuydu. Yine Kürdistan sorunu gibi dünyanın en karmaşık, en çok inkar edilen ve bastırılan, en çok çevreyi ilgilendiren bir sorunun durumu ve geleceği söz konusuydu. Şimdi ortaya çıkan bu tozduman ortamı biraz durulmuş gibi gözü-

Devamı 2. sayfada

Kürdistan'da ulusal güçlerin birliği ve pratik gelişmeler

19 Mart 1993 tarihinde bir araya gelen Kürdistan İşçi Partisi (PKK) Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş ile Kürdistan Sosyalist Partisi (PSK) Genel Sekreteri Kemal BURKAY, her iki parti arasında imzalanan bir ittifak protokolünü kamuoyuna açıkladılar. Taraflar, "Kuzey Kürdistan yurtsever örgütleri arasındaki işbirliklerin iyileştirilmesi, işbirliği ve dayanışmanın geliştirilmesi ve giderek ortak bir cephenin oluştu-

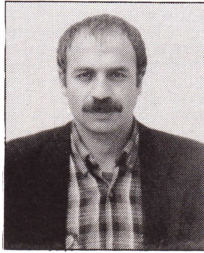
rulması" için çaba harcayacaklarını bildirdiler. Bunu Kürt örgütleri arasındaki yakınlaşmanın yeni belirtileri izledi. Nitekim kısa bir süre sonra buna PKK ile PDK-Hegvîrtin arasında imzalanan yeni bir protokol eklendi. Sözünü ettiğimiz bu gelişmeler, Kuzey-Batı Kürdistan'da ulusal birlik çabalarının hız kazanacağını, çeşitli grup ve örgütlerin katılımıyla bir ulusal birleşik cephenin yaratılması için koşulların olgunlaştı-

ğını göstermekteydi.

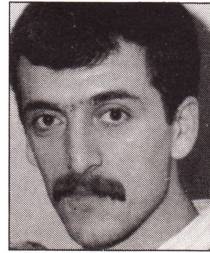
Aslında kendi mantığı içinde son derece doğal bir gelişme olan ve ulusal kurtuluş mücadelesinin ulaştığı gelişme düzeyinin bir sonucu olarak ortaya çıkan bu ittifak protokolü halk kitleleri tarafından olumlu karşılanı ve ulusal birliğin oluşturulması yolunda önemli bir adım biçiminde değerlendirilirken, değişik çevrelerde de farklı yankılar buldu.

Devamı 8. sayfada

Kahraman ARGK komutanlarını saygıyla anıyoruz!

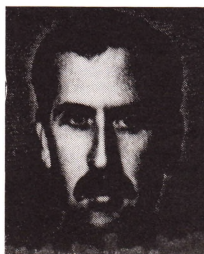
Mustafa GEZGÖR (Zaman)

Celal ÖZALP (Numan)

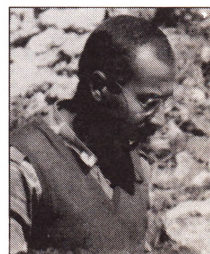
Cuma KARAÇALI (Ali Çiçek)

Adnan KAYA (Dr. Kemal)

Faysal ÖCALAN (Rojdar)

Ferhat UZUN (Reşo)

DENGE DÖNEMİNİN ÖZELLİKLERİ VE ATEŞKES DENEMESİ ÜZERİNE

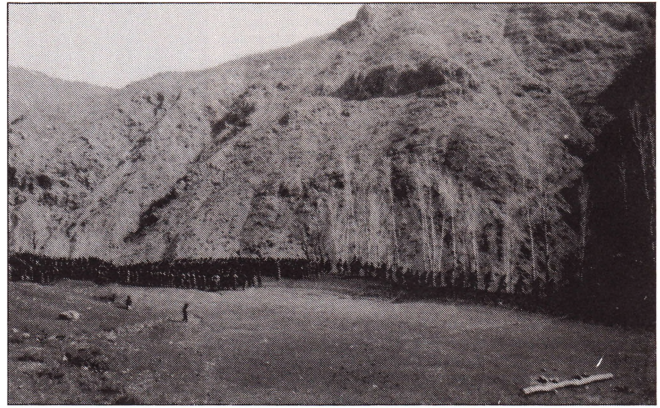
Baştarafı 1. sayfa

Kur. Bu nedenle, olanları soğukkanlı bir tarzda değerlendirmek, yeni gelişmeleri ve işleyen süreci doğru bir biçimde anlamak gerekir.

Hemen belirtelim ki, olguları esas alan ve gerçeğe yakın yaklaşım gösteren değerlendirmeler yanında, genelde görülen iki tür hatalı yaklaşımdan söz edilebilir; birisine aşırı iyimserler, diğerine ise kötümserler denirler. Aşırı iyimserlere göre, barış olmuş, her türlü sorun çözülmüş, ateş batarımlık bir durum söz konusudur. Bunlar, böyle hayalci bir yaklaşımla, adeta olaylardan yapı kapmak, çeşitli olanaklar elde etmek, mücadeleyi geçiştirmek için kendilerine bir yaşam tutturmak yanı sıra içinde görünüyorlar. Bu eğitim daha çok bazı Kürt çevrelerinde görülür. Kötümserlere göre ise, PKK programını ve stratejisini tamamen terk etmiş, emperyalizmin programını kabul etmiş, ulusal kurtuluş mücadelesini satmış, teslim olmuş, Kürt halkı bağımsızlığını ve özgürlüğünü kaybetme tehlikesine düşmüş oluyor. Bunlar kendilerine göre öyle kurgular yapıyorlar ki, okuyan insanın içi kararıyor ve böyle bir tehlike bindiribire nasıl ortaya çıkıp diye şaşırıyor. Halbuki PKK yerli yerinde duruyor ve Kürt halkının da kaybetmediği öyle bir bağımsızlığı ve öz-

gürlüğü yok. Ortada sadece bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi var ve bu mücadeleye de baştan beri PKK yaratıyor, geliştiriyor ve yürütüyor. Kötümserlik eğilimi daha çok bazı Kürt çevrelerinde, Türk solu denilen çevrelerde görülüyor. Türklerin Kürdistan sorununda bu kadar duyuları ve Kürt halkının bağımsızlığı ve özgürlüğünde bu kadar ıtraz olduğunu görürken, Kürtlerin neden ve nasıl böyle bir kölelik altında kalmış olduklarını, Kürtlerin eğitim ve işleri eğilim de küçük-burjuvazinin ruh halini yansıtır. Birinci eğilim, ulusal kurtuluş mücadelesine sonradan katılan ve erkenden bazı sonuçlara ulaşmayı unuttu eden Kürtlerin hayali olurken; ikinci eğilim ise, ulusal kurtuluş mücadelesine karşı hem Kürdistan'da ve hem de Türkiye'de görevlerini yerine getirememiş olan Kürtlerin adeta sınıfta kalmış olan ortaokul öğrencisinin durumuna benzer bir karamsarlığını yansıtır. İkinci eğilimin gerçekleşme herhangi bir ilişkisi bulunmuyor ve birinci eğilim de kendi içinde ciddi bir tehlike taşıyor. Ortada bu tür eğilimler varken, yaşanan süreci doğru bir biçimde anlamak, bunun nasıl bir devrimci gelişme üzerinde ortaya çıktığını görmek ve ne tür devrimci gelişmeleri hedeflediğini anlamaya çalışmak daha da önemli hale geliyor.

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin başlatılmasını ve devrimci önderliğin yaratılmasını sağladı. Çok tuhaf ama, bugün ulusal kurtuluş mücadelesini satmakla PKK'yı suçlamaya çalışan Türkiye sol çevreleri, o dönemde de ulusal kurtuluş mücadelesini savunuyordu için PKK'yı "ayrılıkçı ve milliyetçi" olmakla suçluyorlardı. Hatta bu suçlamaları sözle kalmıyor, zaman zaman silahlî saldırılara ve çatışmalara kadar da vardırlıyordu. Bu güçler, ulusal kurtuluş mücadelesini örgütlemeye çalışan PKK'ye, bunu yaptığı için Kürdistan'da silahlî saldırılarla bulunabırlıyordu. Eğer bugün bunları unuttuğumuzu sanıyorsanız veya Kürt halkına bunları kolayca unutturabileceğini sanıyorsanız, çok yanlışlırlar.

1980-90 dönemi, 12 Eylül askeri darbesi temeline göre gelişen faşist-sömürgeci saldırganlığa karşı bir devrimci direniş sürecidir. Askeri söylemlerle buna stratejik savunma dönemi de denilir. Bu dönem içinde 1980-84 süreci, başta zindanlar olmak üzere genelde direniş ve partiyi savunma sürecidir. Bu süreçte devrimci güçleri toparlama, devrimci çizgiyi daha çok açık hale getirme ve güçleri bir temelde eğitime, bir ulusal kurtuluş savaşı başlatmak üzere gereken hazırlıkları yapma, bu hazırlıkları Kürdistan'ın uygun alanlarına aktarma ve pratik hazzırlıkları geliştirme çalışmaları yürütüldü. Ve bu çalışmalar temeline 15 Ağustos devrimci silahlî direniş sürecine ulaşıldı. 15 Ağustos silahlî direniş atılımı, 12 Eylül faşist-askeri rejimine karşı Türkiye ve Kürdistan'da gerçekleştirilen ilk ve tek ciddi pratik direniş. PKK'nın direniş Türkiye soluna birlikte ve bir direniş cephesi biçiminde başlatıp geliştirmek için elinden gelen her türlü çabayı harcadı. Fakat gereken karşılığı bulamayarak, silahlî direnişin yükünü tek başına omuzlamak zorunda kaldı. Bugün kesilip kesilmeyeceği tartışılan ateş işleyle başladı. Bu ateş karşı o dönemde kimlerin nasıl tavrı aldığını da çok iyi biliyoruz ve herkeşe kendi eski defterlerini bir karşıtım karşıtım tavsiye ediyoruz. Bugün PKK'nın "büyük güçlerin aleti haline geldiğini" söyleyenlerin, o dönemde de bu ilk devrimci ateş karşı savaşımların TC devletinden silahlî istediklerini çok iyi biliyoruz.

15 Ağustos 1984 silahlî atılımı, askeri anlamda Kürdistan ulusal kur-

tuluş savaşının başlangıcı olarak görülebilir. Bu tarihten itibaren gelişen süreç, ulusal kurtuluş savaşımı açısından stratejik savunma dönemidir. Bu dönem 1984-86 süreci silahlî propaganda faaliyetleri ile başladı. Bu süreçte Türk sömürgeciliğinin üç günde bitirmeyi hedefleyen vahşî imha saldırılarına karşı direnerek, iç yemeciklere, zayıflıklara, hatalara ve provokasyonlara karşı mücadele edilerek ve bunlar doğru çizgiye asılarak, tarihin tanıdığı en kahramanca mücadelelerden biri yürütülerek gerillaya ulaşıldı. 1987-89 süreci, stratejik savunma dönemi içinde gerillanın geliştirilmesi süreci oldu. Türk sömürgeciliği, bu gelişmeye karşı "olağanüstü hal" ilan ederek, "özel valilik" ve "özel kolordu"

güçlerini harekete geçirerek geniş bir katletme, işkence, yakma, yıma ve göçmerte hareketi geliştirdi. İçerde milli mutabakatı, dışarda uluslararası mutabakatı yaratarak ve Kürt işbirlikçiliğini tamamen yanına alarak "Topyekün Savaş" düzeyine ulaştı. Newroz 1992 katliamı ve Şırnak katliamı ile geliştirilen hareketi Ekim 1992 Güney Güney Şırnak'a ve "Çığ Harekatı" denilen toplu saldırılara vardırdı. TC'nin tüm bu saldırılarına karşı PKK önderliğinde birleşen Kürt halkı kahramanca direnerek ve savaşarak, bütün bu imha amaçlı saldırıları ve komploları boşa çıkarmayı ve ulusal kurtuluş mücadelesini her alanda geliştirmeyi başardı. Bu görkemli direnme sürecinde ne yarattı? Her şeyden önce, onun sınırları aşan ve

Geçmiş mücadele süreci

Bugün çok tartışılan ateşkes denemesi nasıl bir devrimci mücadeleyi temelinde ortaya çıkıyor? Bu ateş nerede ve nasıl başladı ki, bugün kesilmesi söz konusu oluyor? Bu ateş, nasıl bir siyasal programı hayata geçirmek için, nasıl bir strateji ve taktik anlayışla yürütülüyor? Bu ateş ne tür devrimci siyasal gelişmelere yol açtı? Bugün ateşkesi eleştirenler, geçmiş mücadelenin çeşitli dönemlerinde bu ateş karşı tutumları ne oldu? Çok açık ki, bugünü doğru anlayabilmek için, bu sorulara doğru ve yeterli cevap vermek, yani geçmişe bakıp mücadelemizin katettiği yolu ve sağladığı gelişmeleri görmek gerekir. Mücadelemin geçmişine doğru yaklaşmamanın ve onu adeta inkar edenlerin, bugünü doğru ve tam anlamıyla mümkün değildir. Bu nedenle, kısaca da olsa geçmişimizi özetlememiz gerekir.

1970'lere gelirken ortada yaşanan bir Kürdistan'ın olmadığını, Türklerin Kürt ulusal gerçeğinden tamamen habersiz olduğunu, Kürtlerin de kendi ulusal kimliklerine sahip çıkmadığını, Kürt rejimine sahip çıkılmaktan utanı ve sahip çıkamayacak kadar gücüz hale getirildiğini çok iyi biliyoruz. Türk sömürgeciliği, Kürtlerin ve Kürdistan'ın her şeyine tamamen hakim durumdaydı. TC devleti, Kür ve Kürdistan olgularını tamamen yok ettirne ve üzerini de betonladığına, artık böyle bir sorunun gündeme gelemeyeceğini inanıyordu. Gelmemesi için her şey yapıyor ve egemenliği askeri zor temeline sıkı sıkıya sürdürüyordu. Türkiye solunun, Kürdistan ulusal sorununa ilişkin belli bir teorisi ve siyasal programı bulunmuyordu. Solun önemli bir kesimi, tamamen devlet ideolojisi esas alıyordu, Kür ve Kürdistan diye bir olgunun bulunmadığını iddia ediyordu. "Kürtler vardır" diyenler ise, Kürtlerin tamamen kendilerine tabi olmaları gerektiğini, ulusal kurtuluşun söz et-

menin emperyalizmin oyununa gelmek ve ağaların çıkarını savunmak olacağını, Türkiye'de devrimin zafere kadar sonradan Kürtlere de bazı haklar verilebileceğini söylüyorlardı. Hepsi de Kürdistan ulusal kurtuluş hareketinden söz edenlere "bölcü, ayrılıkçı" diyorlardı. Yani "bölcü, ayrılıkçı" deyimleri sadece devlet kullandığı deyimler değildi, son yılları da aynı anlamda kullanıyorlardı. Bunlar dışında Kürtler'den söz eden çok az bir milliyetçilik vardı. PKK olgusu, işte böyle bir ortamda ve bu ortamın tümüne karşı yoğun bir mücadele temeline doğup geliştirdi.

1970-80 dönemi, bir ideolojik, politik ve örgütsel çizgi olarak PKK'nın, yani Kürdistan devrimci hareketinin ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin yaratılması sürecidir. PKK; Türk egemenlik sisteminin Kürtlerin köklü bir kopuşunu gerçekleştirdi; Türk sömürgeciliğinden; onu maskeleyen her türlü yaklaşımdan her alanda köklü bir kopuşa başladı. Bu temelde Kürdistan ulusal kurtuluş hareketinin teorik tezlerini geliştirdi, Kürdistan devrimci teorik kurşununu yarattı. Bunu bir siyasal programa dönüştürdü. Kürdistan ulusal kurtuluş hareketinin siyasal hedeflerini belirledi. Bu teorik ve politik görüşleri Kürt halk kitlelerine götürerek, insanları ulusal kurtuluş mücadelesine çekmeye, yurtseverleştirmeye, eğitime ve örgütlemeye çalıştı. Ulusal kurtuluş programını pratikte hayata geçirmek devrimci strateji ve taktikleri belirlemek ve bunları pratikte uygulamak için yoğun ve fedakar bir çaba harcadı. Yaratılan devrimci birikimle bir ulusal kurtuluş savaşına ulaşabilmek için Hilvan-Siverek direniş pratigine girişti. Ancak bu pratik, var olan teberüzesizlik, yaşanan amattörler ve hatalar nedeniyle istenilen sonuca ulaşmadı ve bu cabaların önü 12 Eylül askeri darbesiyle kesildi. Buna rağmen, yürütülen devrimci mücadeleye,

örgütleyerek, içerde milli cephesini genişletip dışarda NATO'lu müttefiklerinin aktif desteğini alarak, yani özel savaşı her alanda ve her araçla tırmırdırarak yüküldü ve bütün güçle gerillanın gelişmesini engellemeye ve devrimci güçleri imha etmeye çalıştı. Başkan APO komutasındaki Kürdistan devrimci güçleri, tarihin tanıdığı en fedakar, cesur ve yoğun bir mücadele ile Türk sömürgeciliğinin imha amaçlarını boşa çıkarmayı ve Kürdistan'ta birleşik birleşik geliştirmeyi başardılar. Ve bu gelişmeyi halkın devrimci baskaldırısına, serihlîdanlara ulaştırdı. Böyle bir mücadele içinde devrimci bir önderlik olarak parti örgütlenmesi gelişti ve sağlandı; milyonlarca kucaklayan ve çok çeşitli biçimlerde eyleme geçiren bir kitleleşme hareketi olarak ulusal kurtuluş cephesi-ERNK vücut buldu. Kürdistan'ın her alanında savaştan ve düşmana önemli darbeler vurkan bir gerilla ordusu olarak ARGK yaratıldı. TC devletine ve özellikle onun ordusuna tarihinde tanıdığı en büyük darbeler vurulurak otoritesi ciddi bir biçimde sarıldı. Kürdistan sorunu Türkiye ve dünya kamuoyuna tanıtılarak siyasal gündeme oturtuldu.

1990-92 süreci, yaygın gerilla ve serihlîdan temeline kapsamlı bir direniş süreci oldu. Buna karşı TC, özel savaşı her alanda en üst sınıra kadar tırmırdı. 1990 başında yeni bir düşman tanımlaması yapıp ulusal kurtuluş mücadelesine katılan veya eğitim duyan tüm Kürt halkı düşman ilan ederek, bu çerçevede en kapsamlı ve vahşî saldırılarını yürüttü. Tüm ordusunu, kontrgerillasını, korucusunu, Hizbullah maskeli

kolay kolay yenilmeyeceği kesinleşen bir gerilla gücü, ordulaşması yarattı. Cephe etrafında birleşen, birleşen, örgütlenen ve eylem içinde kendini bulan militan bir Kürt halkı doğdu. Kürt işbirlikçiliği iyice teşhir edilerek ve saldırıları kırılarak TC'nin bu alandaki ayağı büyük ölçüde işlemez hale getirildi ve Kürdistan parçaları devrimci üs alanlarına dönüştürüldü. Türkiye ortami etkilenerek milli mutabakatın gücünü zayıflattı bir gelişme ortaya çıkardı. Uluslararası alanda ilerici-demokrat güçlerin desteği sağlanarak ve TC boşa çıkırlarak uluslararası mutabakat işlemez kılındı. 1990'dan itibaren başlayan süreç, aynı zamanda yavaş yavaş stratejik dengeye doğru bir tırmınma süreciydi. Kürdistan ulusal kurtuluş savaşının stratejik savunma dönemini aşarak kendine özgü bir stratejik dengeye doğru gelişme denemiydi. Belirtilmiş bu gelişmeler yaratılarak ve Güney Savaşı ile iç hareketat TC'nin topyekün savaşı boşa çıkırlık sonuçsuz kılınarak böyle bir denge durumuna ulaşıldı.

1993 baharındaki yeni siyasal hamle ve ateşkes denemesi, işte böyle şiddetli bir mücadele ve yaratılan tarihi gelişmeler temelinde üzerinde ortaya çıkıyor. Bunun temelinde yirmi yıllık amansız bir devrimci çışma, onbeş yıllık şiddetli mücadele ve dokuz yıllık kesintisiz bir savaş vardır. Bunların hepsi açık bir siyasal programı hayata geçirmek için, belli bir stratejik çizgi temeline ve çok yönlü taktiklerle yürütüldü. PKK'nın taktikleri çok büyük oranda başırlıyor, stratejik çizgiyi geliştirme yaratıyor ve siyasal programı adım

adım hayat buluyor. Şimdi bazı çevreler, bunları hiç görmeyerek ve adeta yoku sayarak, kendi gözlerini kör ettikleri dogmaları içinden baka-ak, PKK'de değişikli olduğuunu ve PKK'nın programı ile stratejik çizgisini terk ettiğini söylüyorlar. Hiçbir PKK'li ise böyle bir şey gömmüyor ve hissetmiyor. Çünkü onun, mucedalenin geçmişini ve sağladığı gelişimleri çok iyi biliyorlar. PKK'de herhangi bir değişikli olmuyor; değişikli ulusal kurtuluş mucedalesinin ve savaşının gelişme düzeyinde ve döne-

minde oluyor. Kuşkusuz mucedale-nin yarattığı stratejik gelişmeler ye-ni mucedale biçimlerini ve daha fazla çok yönlü olmayı gerektiriyor, gündeme getiriyor. Mucedale için-de olan gücün bunu rahatlıkla gö-rebiliyor ve anlayabiliyor. Ama mucedalenin değişik olanlarını, dog-maüklerini, inkarlarını, kendi ha-yal dünyasında yaşayan tekkeci-lerin ve bir de yenilmi PKK düş-manlarının bunu anlaması, anlaşı-bile gerçeği ifade etmesi müm-kün değil.

Denge dönenimin özellikleri

"Gerilla savaşı böyle gelişmekle-ri ortaya çıkarıldığında, ...özellikle halk kitlelerinin geniş siyasal desteği ve ırlılığı sağlanıp mucedale sağlan-ıslere kavuşur ve Türkiye'deki siya-sal gelişmeler devrim lehine hızla-nırssa, Kürdistan'ın diğer parçaları-nda ulusal kurtuluş gücün gelişir, bunların desteği sağlanır ve burar-da sağlanı ısler oluşturulursa, Orta-doğu'nun ulusal kurtuluş gücününin daha aktif desteği ve adeta muca-deleye bir üs görevi görecek kadar ileri yarımları edilebilir, uluslarara-sı destek artırılır ve silah yardımı sağlanırsa, bütün bunlar belli ölçüde geliştirilirse, Kürdistan'da gerilla sa-vaşı bir üst evreye, düzenli ve yar-dı düzenli birliklerin hareketli savaşı ev-resine geçebilecekler. Kürdistan'ın elverişli coğrafi yapıyı böyle bir sa-vaşı için oldukça uygundur ve insan gücü böyle bir savaşı yürütmeye ye-terlidir.

Böyle bir aşama, Kürdistan dev-rimci savaşında dengelişikten ya-vas yavaş dengeliye ulaşıldığı ve strate-jik savunma aşamasının sona erip stratejik denge aşamasına geçildiği bir aşama olacaktır. Bu aşamanın çağlanıcında, baş siyasi yönden tam bir üstünlüğe sahip olacağı ve askeri yönden var olan kısmi den-gesizliğin dengeliye ulaştırılmaya çalışacağıdır, dışımları, siyasi yönden çok zayıflaması olacak ve sınırlı bir biçimde sahip olduğu askeri üstün-lüğünü kaybetmemek için çalışa-caktır. Bu aşanada baş, gerilla sava-şıyla hareketli savaşı bir arada uyu-layarak, dışımları askeri üstünlüğü-nü yok etmeye ve onu daha da geri-letmeye, özellikle de kendi gücünü-ri topalarayı geliştirmeye ve Tür-kiye'deki devrimci gelişmeyi hızla-nırmaya çalışacağıdır...

Bütün bu çalışmalar ve Kürdistan'da iyice gelişmiş olan gerilla sa-vaşı, eğer Türkiye'de güçlü bir dev-rimci mucedaleye yol açamaz ve bir ayaklanma durumu yaratamazsa, o zaman Türk burjuva iktidarını siyasi yönden tecrü ve askeri yön-de yıpratma faaliyetlerini devam edeceğiz..." (Kürdistan'da Zorun-olu, sayfa: 303-305)

Bunlar, 1982 yılında gerçekleştirilen PKK 2. Kongresi'nde benimsenen Kürdistan devrimci savaşının stratejik çizgisine ilişkin tezlerin strate-jik denge dönenime ait bazı par-çaları oluyor. Aynı yerde özellikle Türkiye'de devrimci mucedalenin ve bir genel ayaklanma durumunun geliş-mesine dikkat çekiliyor ve böyle bir durum gelişmesi koşullarında strate-jik denge döneniminde bir genel ayaklanmayla Türkiye ve Kürdistan devrimlerinin birlikte zafere ulaşabileceği belirtiliyor. Türkiye ve Kürdistan'da devrimin zararlarını yaratılma-sının en makul ve olası yolu olarak bu görüldü. Kürdistan devrimci sa-vaşının stratejik denge dönenime ulaştığı koşullarda devrimin zarar-larını yaratılması önünde tek engel olarak Türkiye'de devrimci mucedale-nin gelişmiş gelişmesi sorunu-nun bulunacağı açıkça vurgulanıyor.

Türkiye'de devrimci mucedalenin gelişmiş olması durumunda devrimin zararlarını yaratılabileceği, gelişme-miş olması durumunda ise bütün ça-baların böyle bir gelişmeye yarata-nya yönettileceği belirtiliyor. İşte ateş-kes denemesiyle gerçekleştirilen bu-yuk siyasal hamle, esas olarak böyle bir gelişme yaratmayı hedefleyen bir ça-ba oluyor. Türkiye devrimciliği açı-sından hiç istenmeyen ama yaşanan acı bir gerçek olan bugünkü durum, PKK tarafından daha o dönemde bir olasılık olarak görüldüğü ve bu-gün bu sorun aşmanın aktif ça-baların yürütüldüğü

Kuşkusuz PKK'nın devrimci sa-vaşı çizgisini yazılı hale getirdiği 1982 koşulları ile günümüz koşulla-rı arasında çok büyük farklılıklar var-dır. Teori her zaman gridir ve her zaman belirsizliği olan pratiktir. Bu nedenle, yaşanan pratikçe göre teori-nin her zaman geliştirilmesi gerekir. 1982'deki dünya durumu ile gün-ümüzün durumu arasında çok ciddi ve esaslı farklılıklar ortaya çıkmıştır. Türkiye devrimciliği ise önceden tahmin edilemeyecek kadar edil-se bile ifade edilemeyecek kadar kö-rükmüştür. Bugün Kürdistan devrimi-nin gelişmesini zorlayan en ciddi durum da budur. Türkiye'nin örüm-cek kafalı solculuğunun anlamama-sına rağmen, PKK'nın bütün ça-bala-

larla gücünü artırmaya ve demo-kratik dönüşümleri dayatarak yeni mev-ziler kazanmaya çalışırken, TC, as-keri gücünü kullanmak ve bununla sonuca ulaşmak konusunda ısrar etmektedir.

Adım adım ilerleyen denge du-rumunda PKK önderliğindeki devri-min temel güç dayanakları nelerdir? Her şeyden önce, muazzam bir coğrafi bölünmüşlük, birleşmiş ve önemli bir mucedale deneyimini ya-samış bir kitle, bir halk vardır. Kuvey-Batı Kürdistan'da halkın mucedale-ci birliği ve eylemliğini ezici bir biçimde yaratmıştır PKK. Bunun ya-nında, Kürdistan'ın diğer parçaları-ndaki ve yurt dışındaki Kürt halkları-nda ezici düzeyde bir desteğe sa-hiptir. Bu durum, TC'nin Kürt halkları-tümen kaybetmesi demektir. İkinci olarak, onun sınırları aşan ve uzarı süreli savaş deneyimini içinde pişen bir gerilla ordusu vardır. Bu ordu, kolay kolay yenisil yemeyeceğini defa-larca kanıtlamış ve Kürdistan'ın tüm stratejik alanlarında sağlam bir bi-çimde ıslenmiştir. Üçüncü olarak, Kürdistan'ın diğer parçaları devri-min önemli ısleri olma görevini bir-yapı bir biçimde yerine getirir bir ya-pıya kavuşturulmuştur. Buralarla ha-kim sınıf egilimlerinin etkinliği önem-li ölçüde kırılmış, ıslirliklik iyice teşhir ve tecrit edilmiş, devrimin as-keri ve siyasal ıslenmesi gerçekleştirilmiştir. Bu arada Güney Kürdis-tan'da ortaya çıkan mevcut durum, devrim açısından çok önemli bir gelişme olmuştur. Dördüncü ola-rak, Türkiye kamuoyuna Kürdistan sorunu iyice açıklanmış ve dayatıl-mıştır. Her ne kadar devrimci örgüt-lenme ve mucedale zayıf ve geliş-me cevap vermekten ıslaksada da, objektif olarak Kürdistan sorununun kendini dayattığını çok ileri düzeyde görüldü. Beşinci olarak, istenilen dü-zeyde olmasa da, gelişmiş düzeyi ölçüsünde Ortadoğu'nun ilercici güc-lerinin destek ve dayanışması yara-tılmıştır. Altıncı olarak, dünya ortam-

lenmelerle üstünlüğünü korumaya ve bu gücüne dayanarak sonuca ulaş-maya çalışmaktadır. Üçüncü olarak, Türkiye devrimci hareketinin zayıf kalması ve yürüttüğü sövri propa-ganda, nedeniyle Türkiye toplu-mu

le etkin bir dayanağı kaybetmiş ol-maktadır. Eylemci Kürdistan'ın enki-sisi kadar TC'ye ihtiyacı artı kalma-mıştır. Ayrıca çok katı bir diktatörlük olması ve özellikle Kürdistan soru-nundaki katı inkarcı ve imhacı tutu-

Kuzey-Batı Kürdistan'da halkın mucedaleci birliğini ve eylemliğini ezici bir biçimde yaratmıştır PKK. Bunun yanında, Kürdistan'ın diğer parçalarındaki ve yurt dışındaki Kürt halkının da ezici düzeyde bir desteğine sahiptir.

nun belli bir desteğini alabilmekte-dir. Özellikle toplumun dağılacığı korkusunu yayarak kendisini bir ko-ruyucu ve sınırlamış gereken güç olarak sunmaktadır. Dördüncü ola-rak, iyice zayıflamış da olsa Kürt ıslirlikçiliğini ve gericiğini belli ölçüde kullanabilmektedir. Beşinci ola-rak, bölge ve dünya gericiğini den-geğini belli ölçüde alabilmektedir. Ancak Ortadoğu, Balkanlar ve Kat-kaşlar'da adeta bir savaş durumu yaşar gıdır ve mutafıkları ile ıslir-likli Kürdistan sorunu belli çeliş-kiyi yaşamaktadır. Bunlar da TC'nin temel gücü ve dayanakları ol-maktadır.

Görüldüğü gibi mevcut denge du-rumunda siyasi yönden PKK, as-keri yönden ise TC üstünlüğe sahi-ptir. Bu durumda dengeliye değis-tirmek için, PKK, siyasal hamleler ya-pıp TC'nin zayıflığını daha da artır-maya ve kendi gücünü geliştirmeye çalışırken, TC'nin askeri güç kul-lanımında dıretmesi ve böylece si-yasal zayıflığını gidermeye çalışması oldukça anlamlıdır. Mucedat denge-de PKK önderliğindeki devrimin za-yıf yanları, askeri gücünün ve ulusal kurumsalmasını yetersizlikleri ve stratejik müttekif durumunda olan Türkiye devriminin gelişmesidir. Bu durumda PKK, 1982 yılında be-lerlilediği gibi, esas olarak kendi güc-lerini topalarayı örgütlemeye, gelişt-irmeye ve Türkiye'de bir devrim ha-reketini yaratmaya çalışacaktır. Öne alacağı ve ağırlık vereceği mucedale biçimleri bunları sağlayın mucedale biçimleri olacaktır. TC'nin zayıf yanı ise, Kürdistan sorunuındaki siyasal ıflasları ve bu, tarihte eşi bu-lunmaz bir haksızlığı temsil etmesin-den ve bu durumu PKK'nın açığa çıkarıp devrimci çözümü dayatma-sından kaynaklanıyor. TC'nin bu za-yıf yanını gidermesi mümkün değıl-dir; ancak PKK'yi yok edip devrimi ezerek bu sorunu bastırabilir. Tür-kiye'de demokratik bir açılım gelişip sorun bu temelde çözülmedikçe, TC, hep PKK'yi ve devrimi imha et-mek için sürekli topyekün savaş ve sılmalı kuvvetlerinin önüne çekmek isteyebilir. Bu, Türkiye halkından ve ıslıslarına kamuoyundan gelen siyasal baskılarla karşılamak ve sa-vaş gerekçesini dışı destek devran etirmek için de gereklidir. Devrim'in "savama durumundaydı" biçiminde ki demagogik sözleri de bu maksatla söylenen sözler olmaktadır.

1980'lar dünyası, 1970'ler ve 1980'ler dünyasına göre çok farklıdır. Doğu Bloku'nun ve Sovyet sis-teminin dağılması ardından yepyeni bir dünya durumu ortaya çıkmıştır. Bu durumun TC açısından hem olumlu ve hem de olumsuz yanı vardır. TC, Sovyet ve sosyalizm tehli-tinden kurtulduğuna hissetmekte ve önemli ölçüde bir güven duygusu kazanmış bulunmaktadır. Bunun ya-nında, Sovyet-Batı dengesi ve çatış-ması temelde yitmiş bulan bir devlet olması ve kendisini "Sovyet tehdit-i"ne karşı eylemizale dayandı-rarak yatışması nedeniyle, Sovyet sisteminin dağılması sonucunda bö-

mu, emperyalist müttekifleri üzerin-de ağır bir yük haline gelmiştir. PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş savaşı bu yükü daha da ağırlaştırılmış ve emperyalizmi için önemli bir tehli-ke haline almıştır. Bu noktada TC ile müttekif emperyalist devletler ara-sında görüş ayrılığı ve çelişkiier iyice yüzüne çıkar olmuştur. PKK'nın, siyasal programı hayata geçi-rirken, bu noktaya dikkat etmesi ve bu çelişkinin yaralanmaya çalış-ması son derece doğru ve akıllı bir tutum olmaktadır.

Kürdistan ulusal kurtuluş savaşı stratejik denge dönenimine doğru ev-rilirken, Türkiye devrimci hareke-tini keskin bir varlık göstermeyecek kadar zayıf, etkisiz ve çözümsüz olması, en ciddi ve temel sorunlar-ından birini oluşturmaktadır. Denile-bilir ki, Kürdistan'dan sıkıştırılan TC'nin en önemli güç kaynaklarından birisi Türkiye solunun bu durumda olmasıdır. Bu durum nedeniyle TC, Türkiye toplumunun desteğini önem-li ölçüde alabilmekte, geri cephesin-de belli bir düzen ve güç bulabili-mekte, böylece savaşın ağır yükünü Türkiye halkı üzerine rahatlıkla yük-älebilmektedir. Bu durumun TC için önemli bir güç kaynağı olduğu ke-sindir, ancak sürekliliği bulunmayan ve değisime tehlikesi taşıyan bir güç kaynağıdır. Yani TC için bugün güç kaynağı olan ve geleceği tehlikele ta-şıyan, devrim içinse bugün etkisiz ve sorun olan, fakat gelecekte açısından önemli bir gelişme potansiyeli bulan, daha doğrusu mutlak gelişi-mlenmesi gereken bir durum yaşan-maktadır. TC Kürdistan'ı yönele ve PKK'nın siyasal gücünü kırmaya çalış-ışırken, PKK'nın de Türkiye toplu-muna yönelmesi, Türkiye halkının TC'ye desteğini azaltan ve onu devri-mci-demokratik ortama çeken fak-törler izlemesi, bu duruma çok büyük önem vermesi son derece doğru ve devrimci bir yönelimdir. Türkiye sol-culuğu anlamayabilir, ama PKK'nın ça-balarının buna yönelik olduğu ve çok önemli etki yarattığı açıktır.

Artık içine girdiğimiz sürecin mu-cadeleci taraflarından yegendi le hrie çevirme mucedalesidir. Başa-rılabilmek için, mucedale biçim-lerini buna uygun olarak zorunlu-dur. Stratejik denge döneni, strate-jik savunma döneniminden çok farklı; özellikler taşımakta, farklı ve yeni mucedale biçimlerini gerektirmek-tedir. Devrim sadece laf olarak söy-leyen Türkiye solculuğu bunu anla-masa da, bu dönenim özelliklerini, mucedale biçimlerini, devrimci gö-revleri çok iyi anlamak zorundadır. Kuşkusuz yine gerilla ve serhildan var, fakat bunların düzeyleri ve bi-çimlerinin çok farklı düzeyde seyret-mesi gerekiyor. Geçmişteki gibi küçük gerilla birliklerinin sık sık düş-man kuvvetleriyle karşılaşması artık bu sürecin savaş gerçeğini karşıla-maya yetmiyor; savaş ilerletme, düş-man kuvvetlerini yıpratma ve halkın savunmasını sağlama görevlerini ye-rine getirmeyi. Mucedat gelişme dü-zeyinde, bu tür çarpışmalarla birlikte büyük birliklerin karşılaşması ve çarpışması, hareketli savaş, planlı sa-

Mevcut politik ve pratik durum dikkate alınırse, PKK'nın daha 1982 yılında yaptığı belirlmelerin çok büyük oranda gerçekleşmiş olduğu görülecektir.

Denge dönenimin henüz başlangıcı aşamasında PKK tam bir siyasal üstünlüğe sahiptir ve bu siyasal üstünlüğü daha da geliştirmeye ve var olan askeri dengelişliği dengeye ulaştırılmaya çalışmaktadır.

n bu zorluğu aşmaya ve Türkiye'de devrimci-demokratik bir gelişmeye ya-ratmaya yöneliktir. Bu nedenle, PKK'nın stratejik çizgisini ana yönüyle pra-tikte gerçekleştirmektedir.

PKK'nın 1993 baharında ateş-kes denemesi ile geliştirilmiş siyasal hamlelerin başlatıldığı süreç, işte bu stratejik denge dönenimin bir özelli-ği ve mucedale biçimi olarak or-taya çıkmıyor. Peki ortaya çıkan den-ge nasıl bir dengedir? Bu denge durumunda tarafları dayanakları ve zayıflıkları nelerdir? Taraflar hangi zorlukları yaşıyorlar? Mevcut politik ve pratik durum dikkate alınırse, PKK'nın daha 1982 yılında yaptığı belirlmelerin çok büyük oranda ger-çekleşmiş olduğu görülecektir. Den-ge dönenimin henüz başlangıcı aşı-masında PKK tam bir siyasal üstün-lüğe sahiptir ve bu siyasal üstünlüğü daha da geliştirmeye ve var olan as-keri dengelişliği dengeye ulaştır-maya çalışmaktadır. TC ise, önemli oranda yıpratmış olmasına rağmen hala elinde tuttuğu askeri üstünlüğü korumak ve buna dayanarak var olan siyasal zayıflığını gidermek istemek-tedir. Ateşkes karşısında PKK ve TC'nin tutumları da tamamen bunu yansıtmaktadır. PKK siyasal hamle-

na Kürdistan sorunu iyice taşınmış, ilercici-demokrat gücünün sempatisi ve desteği sağlanmıştır. Bunlar, PKK önderliğindeki Kürdistan devriminin temel dayanakları ve Türk sömürge-ciliği karşısında denge yaratan güc-leri olmaktadır.

Mevcut denge durumunda TC'nin güç dayanakları nelerdir? Her şeyden önce, TC, Kürdistan soru-nunda tam bir siyasal ıflası yaşamak-tadır. Her yerdeki Kürt halkını, ken-dine paralı askerlik yapanlar dışında tutamam kaybetmiştir. Kürdistan so-runuunda dünyada eşi bulunmaz haksız konumu Türkiye ve dünya ka-muoyu tarafından öğrenilmiş ve bu açıdan taraf bir siyasal baskıyla yüz yüze gelmiştir. Mucedat konumunu en yakın dostları bile artık kaldıra-makta ve değisiklik istemektedirler. İkinci olarak, ağır bunalmı içinde olsa da ekonomik, siyasal ve askeri örgütlülüğü ve gücü sürmektedir. Bu bakımdan devrim karşısında üstün-lüğe sahip olduğu açık bir gerçektir. Fakat bu üstünlük bunalmıdır ve çok ciddi sorunları yüz yüzedir. Yaşan-sız savaş çok ağır bir ekonomik bedel ödemiş ve siyasal-askeri ya-pısını ciddi bir biçimde yıpratmıştır. TC sa alanlardaki yeni yeni örgüt-

yaş kampanyaları gündeme geliyor. Ulusal kurtuluş savaşımız ilk başlatılan savağıdır bir gücü bugün bir savaş kampanyasında şöhret veriyor. Savaş gerçeğimizi bu tür zeyde ile almamız gerskiyor. Kuşkusuz buna uygun bir orduyaşın gereği ortaya çıkıyor. Elbette uzun süreli savaşların bu dönemlemleri zaman zaman ateşkesler de gündeme gelebilir, tuzen sefer çok yavaş düzeyde bir şiddet kazanır. Bazen bu ateşkesler olabilir. Hatta beşer, anlaşmalar, görüşme süreçleri de ortaya çıkabilir. Bunun savaş gereği değil, bir amaçla ve bir amaçla savaş almak isteyen güçlerin yaz-gereğiyle olduğu yordandır.

Kitle örgütlenmesinin ve eylemlerinin eski dürmeye artık saygı veremeyeceği çok açık bir gerçektir. Artık ulusal çapta eylemler ve daha şiddetli başkaldırıların gündeme gelebilecektir. Kaldı ki artık ekonomiden halkın yönetimi, ekondimen kültüre kadar yaşamın örgütlenmesi sorunu ve sorumluluğu da ortaya çıkmıştır. Stratejik savunma döneminde böyle bir sorun ve sorumluluk yoktu. Ama artık var ve öncü güç olarak PKK böyle bir sorumluluğu altındadır. Elbette kitlelerin sorumluluğunu yüklenmek için politika alanından kaçınan ve kendilerini birer ideoloji tekkeden diğere götürmeyen hareketlerin anlamını bilemezler. Fakat mevcut gelişmeleri yaratan güç olarak PKK'nın, halkın müdâfesiyle yaşamın örgütlenmesi, halkı yönetme, bunun için legal-ilegal her biçimde gerekli örgütlenmelerin geliştirilmesi ve Küdistan halkının ulusal devrimci kurumsallaşması her düzeyde arazı ve bunları demokratik bir tarzda işletme görevi bulunmaktadır.

Denge döneminin en önemli özelliklerinden birinin de ittifak ve cephe sorununun çözülmesi olduğunu belirtiriz. Parçalanmış Küdistan'ın karşısında bu sorun çok daha farklı durum arz ediyor. Kuşkusuz bu sorun geçmişte de vardı, fakat stratejik savunma döneminde bugünkü kadar, yani denge dönemi ve çağdaş mücadele olan tüm güçlerin ulusal kurtuluş çizgisinde birleşik ulusal cephesinin yaratılması, denge döneminin mutlak yerini

ne getirilmesi gereken bir görevi oluyordu. Hiçbir ulusal kurtuluş müdâfesi yoktu ki, ulusal müdâfede denge olan tüm güçleri bir cephe içinde birleştirmiş olalım. Hem ulusal kurtuluş müdâfesi için de aynı örgütlenmek ve hem de ulusal sorunların çözümünü gerçekleştirerek için; böyle cephesiz bir birlik mümkün değildi. Düşman cephesi derhalim ve diplomatisi alanına ulusal bir güç olarak çıkabilmek için de buna ihtiyaç vardır. Bu nedenle iktidare girmiş bir ulusal güçtür bu tür gelişmeleri anlamamak bir yana, böyle gelişmeleri yaratabilmek ve işletmek için yoğun çaba harcamamız gerekiyor.

Yine denge döneminin önemli bir özelliği: diplomasi faaliyetinin yoğun olarak gündeme girmesi oluyor. Stratejik savunma döneminde buna fazla önem vermiyoruz ve sadece resmî devlet dışı ileri-demokratik güçlerin ileri ve desteğini yaratmakta yetiniyoruz. Nedeni? Çünkü, ulusal kurtuluş sorununun çözümü ulusal güç gibi bir durumumuz yoktu ve ulusal kurtuluş müdâfesi olan ve ancak kendi gücümüzle geliştirebiliriz. Küdistan'da şu güç döneminde ulusal müdâfesiyle örgütlenmenin olanağı yoktu ve daha dayamaları herhangi bir anlamı ve değeri de bulunmuyordu. Önemli olan halkın örgütlenmesiydi ve her alanda bir güç haline getirilmesiydi. Devrim ve devrimcilik buydu. Fakat denge dönemi birlikte ulusal kurtuluş sorununun çözümünü arama, bunun çeşitli biçimlerini dayatma ve bu konuda etkili mevzileri elde etmeye çalışma olarak aktif gündeme girmiş buluyor. Bunun da, Küdistan'da yürütülecek ve geliştirilecek ulusal kurtuluş müdâfesiyle birlikte, siyasal yöntemleri de daha çok öne çıkarıyordu ve diplomasi faaliyetini geliştirme, bunu çeşitli resmi siyasal güçler ve uluslararası kuruluşlar düzeyinde de elden alması gerektirdiği açıktır.

PKK, 1993 yılı baharına birlikte tüm bu alara yönelik olarak devrimci siyasal çalışmalarını yoğunlaştırmıştır. Çeşitli denemesiyle birlikte yoğunlaştırılan çalışmalar tamamen böyle bir süreçte uygun ve bu dönem özelliklerinin bir gereği olmaktadır.

Ateşkes denemesinin etkileri ve yol açtığı gelişmeler

Ateşkes, Kürte deyimıyla ağır, bes, her savaşın, askeri çatışmanın doğal bir parçasıdır. Savaş, siyasi silah kuvvetleri yürütülmesi ve siyasete işlerlik kazandırılması ise, savaşın belli bir anında ateşkes yapılması siyasal çözüm anlamında da bunun parçası ve biçimi olmaktadır. Savaşın gücünün, özellikle karşılıklı denge durumlarında zaman zaman ateşkes yapmak sorunu siyasal çözüm araklar ve siyasete işlerlik kazandırmaya çalışmaları son derece doğaldır. PKK'nın yaptığı da tamamen böyle bir süreçten denge ve böyle bir amaç taşıyan bir iş olmaktadır.

Fakat toplum olarak bir modern savaş kavramına hiçbir yabancı olmadığımız için, savaşta yeterince kavrayamadığımız bir, ateşkesi de yeterince kavrayamıyoruz. Özellikle Türk basınının "silah bırakılmalı", "teslim olmalı" türünden maksat ve psikolojik savaş amaçlı yaygınlaştıran insanlarımızın bilgilerini çarpıtmakta kısmen etkili olabilmektedir. Bunun sonucunda ateşkesi barış olarak gören ve kendini barış rızgarlarına kapılan analıyılar ortaya çıkabiliyor. Bu durum belli bir geçişime ve yanlış yöle açabiliyor. Halbuki ateşkes

barış değildir ve henüz savaş ulaşabilmenin çok uzagında bulunuyor. Henüz yapılan sadece bir ateşkestir, ordular karşılıklı olarak mevzilerini ve elleri silahlarını tetiklediğini buluyor ve hatta zaman zaman kısmi çarpışmalar oluyor. Ortada PKK'nın, karşılıklı ateşkesi ve siyasal çözüm yollarının açılması önengören tek taraflı ateşkesi var ve bunu ne kadar süreci, ne tür gelişmeler yaratacağı, savaşın ne zaman ve nasıl başlayacağı, nasıl seyredeceği belli değildir. Yani savaş her an çok şiddetli olarak başlayabilir veya bu durum biraz sürebilir. Bu nedenle, kendini barış yatırma anlayışları hem doğru değildir ve hem de tehlikelidir.

Bazı çevreler, PKK'nın şartlı olan ve bir niyet gösterdiği ifadesi edilen tek yanlı ateşkesi, onun zağı düşmesinin bir sonucu olarak değerlendirmek ve böyle bir propaganda geliştirmek istiyorlar. Bunun gerekçesi olarak da, neden PKK'nın daha önce değı de şimdi ateşkes girişiminde bulunduğunu ileri sürüyorlar ve bunu zağı düşmeye yoruyorlar. Bu tür savları gerektiren çok uzak olması bir yana, kendin içinde de bir tutarlılığı bulun-

muyor. Bu sav, doğal olarak, PKK'nın daha önce çok daha fazla güçlenmiş olduğunu kabul ediyor. Bu sav doğru kabul edilse, bundan, PKK'nın yeniden ve çok daha fazla güçleneceğini de kabul edilmesi çıkıyor. Halbuki bu, bu savın sahiplerinin amacına hiç de uygun düşmüyor. Demek ki, bir şey ile sürerken çok iyi düşünmek ve uzatılardan kaçınmak gerekiyor. Yağır bir güç, roya yazıfları bir güç, ateşkes, ilar, edemey, hem de tek yanlı ateşkes hiç ilar edemez. Eğer öyleyse, onun sonu olur. Bu PKK, elbette henüz çok zağıflı ve savunma dönemindeyken ateşkes ilar edemez. Zira böyle bir ateşkes, hem bir soru, vermez ve de de ihmâsını güçlecek bir tehlike yaratır. Geçmişte bu nedenle ateşkes girişiminde bulunmadı. Ancak ne zamanki kendini yeterince siyasi, örgütsel ve askeri bir güç kavuşturdu, TC'nin savaşta bir sonuç ulaşacağını iyice karitladı ve böylece TC karşısında durabilecek bir denge durumu yarattı, işte o zaman hem de tek taraflı ateşkes girişiminde bulunmaktan kaçınmadı. Bu, çok önemli bir durum oluyor. Her türlü uzak yaklaşımı yerle bir edecek kadar büyük bir önemi taşıyor. PKK'nın ateşkesi tek yanlı yapılabilmis olması, onun zağıflı ve zorluk içinde olduğunu, değı, tam tersine büyük bir gücün ve kendine güven içinde olduğunu gösteriyor. Bu, hem kendi sözünde dindirilebilirliği ve hem de ayakta durabilirliği kanıtlıyor.

Bu nedenle, ateşkes denemesinin hangi koşullarda ve ne tür gelişmeler üzerinde ortaya çıkıldığını çok iyi bilirmesi gerekiyor. Bu ateşkesin temelinde dokuz yıllık savaş ve onbeş yıllık devrimci müdâfesi var. Bu müdâfesi ve savaş neyi ortaya çıkardı? Birincisi, tek kelimeyle Küdistan'daki mevcut durumu ortaya çıkardı, daha doğrusu Küdistan'ın ve Kürt halkının yarattı. Onbeş yıl önce Kürt halkının adı bile yokken, bugün her düzeyde meclisleri açılıyor, partileri, cephele ve orduları var ve bunları Kürt halkı kendi geleceğini tayin ediyor. İkincisi, bu savaş, Küdistan sorunuunda TC'yi tam bir siyasal iflasa uğrattığı gibi, onun askeri yöntemlerini de sonuçuş bırakarak aslında iflasa götürdü. Dokuz yıldır TC, her açıdan tüm gücünü harcadı, bütün savaş araçlarını ve yöntemlerini kullandı. Ama sonucun PKK önderliğindeki devrimin gelişmesi olduğu çok açıktır. En son Cizre-Şirnak katliamları, Güney Savaşı, iç hareket başadılar sürdürülen topyekün savaşın da sonuçuşu olduğu ortaya çıktı ve bu durum TC'nin mevcut yöntemlerinin iflasını iyice belirledi. Üçüncüsü, dokuz yıllık savaş, çeşitli birimlerdeki Kürt birliktirliğini karşı direncini ve etkinliğini iyice kıldı. En son Güney Savaşıyla tüm Küdistan çapında bu durum açıkça belgelendi. Dördüncüsü, PKK ezilecek Kürt sorununun çözümü için emperyalizmin yıllardır verdiği desteğinin sonuçuş ve başarısız olduğu ortaya çıktı. En son Güney Savaşıyla, emperyalizm, TC'nin bu sorunu aktif böyle çözemeyeceğini ve bu güdüşe durumun kendisi için çok daha tehlikeli olacağını görüldü. Beşincisi, Türkiye ve Küdistan toplumları uzun süre ağır bir savaş gerçignliği içinde yaşadılar ve her iki halk içinde de bu savaşın artık bitmesiyle doğrultusunda yoğun bir istek ve beklenti ortaya çıktı. Benzer biçimde uluslararası ilerici kamuoyundan ve kuruluşlardan da bu tür çağrılar geliştirmeye başladı. Bütün bunlar bir ateşkes denemesinin koşullarını hazırladı ve PKK açısından ateşkesi mümkün hale getirdi.

PKK, işte bu koşulları ve ortaya

çıkan gelişmeleri değerlendirdi, mevcut istem ve çağrılarını önemiğini gördü ve ateşkes girişimiyle bu ortamı çok etkili bir siyasal hamlede bulundu. Bu koşullar, 1992 yılında ve daha öncesinde yoktu veya çok az olarak vardı, bu düzeyde olgunlaşmış değildi. Emperyalizm, Türk sömürgeçliği ve Kürt işbirliğinden oluşan cepheye karşı 1992 denemesi ve Güney Savaşı yaşanmadan bir ateşkes gişimindezdi. Hem ilarlar buna hazır değildi ve hem de devrinin açısından koşullar, bu türü uygun hale getirmişti. PKK, karşı cephe- nin tümüne karşı bir direnç gerektirecekti ve karşı devrim cephesi sını sonuçuş: ildiktan sonra ateşkesi ortama ulaştır ve çok doğu bir değerlendirmeye mevcut siyasal hamleyle başlanıya gerçekleştirdi. Bu durum, hiç kimsenin inkâr edemeyeceği kadar açık bir gerçektir. Kaldı ki ateşkesin yarattığı çok büyük etki ve ortaya çıkardığı muazzam siyasal gelişmeler de, ateşkesin, karşı devrim cephesinin açık bir tükünüş ve devrim açısından büyük gelişmelerin ve elverişli ortamın yaratıldığı koşullarda gerçekleştiğini açıkça göstermektedir.

PKK'nın ateşkes girişiminin çok etkili olduğu ve önemli siyasal gelişmeler doğurduğu sonucunda dost-düşman hemen herkes birleşiyor. Pek çeşitli kesimler üzerinde etki ve yol açtığı siyasal gelişmeler nelerdir? Bunların başlıklarını burada özetlemek yararlı olacaktır. Her şeyden önce, ateşkesin Küdistan'daki etkilerinin ve yarattığı siyasal gelişmelerden söz etmek gerekir. Ateşkes denemesi tüm Küdistan halkı tarafından büyük bir coşkuyla karşılandı. Halk kitleleri, bunlar Newroz kutlamalarında çok açık bir biçimde gösterdi ve kendi tutumunu "Barışa da, savaşa da hazırız" diyerek ifade etti. Ateşkes girişimi, Küdistan halkının birliği ve halk kitleleri üzerinde PKK etkinliğini en ileri düzeyde çıkarttı. Kuzey Batı Küdistan'da Baş-

lı oldu. Belli ki bu yönlü çağrılarla hundan hiçbir şey kâğıt meclisin sürdürülmekteydi. Bu gelişmeler, Küdistan'ın tüm ulusal güçlerinin ulusal kurtuluş çizgisinde birleşmesi olmaktadır. 1. Hicir: ulusal kurtuluş hareketinin "vazgeçemeyeceği" ordu ve Güney Savaşı tarihinde de ilk kez yaratılan bir ifade edilmektedir. Artık görüşünde de, savaşa da Küdistan böyle gelişmiş bir birlik içinde hareket edebilecektir. Bu durum, halktan yana herkesin memnu niyetle karşılayacağı ve daha da ilerletilmesi için katkı yapmaya çağacağı bir durumdur.

Denilebilir ki, PKK'nın ateşkes girişiminin etkisi, Küdistan'dan daha çok Türkiye üzerinde olmuştur. Türkiye halkı tarafından büyük bir memnuniyetle karşılanırken, TC yönetimi üzerinde tam bir çok etkisi yapılmıştır. Çeşitli çevreler bunu yönetiminin suçluluğu yakalanması biçiminde ifade ediyorlar ve bu ifade tarzi doğrudur. En başta Türk ordusu üzerinde çok büyük bir etkisinin olduğu asla inkâr edilemez. Kaldı ki burjuva basını bile "ateşkes orduyu rahatlattı" diye yazmaktadır. Çok vahşi ve kırıl bir savaşın sürer insanları, ateşkes girişimiyle gerekçeleri açık bir biçimde görülmüşlerdir. Bu durum, ordu içinde savaşıma isteginin ve moralinin iyice zağıflaması sonucunu doğurmuştur. Denilebilir ki, ateşkes girişiminin etkisinin ordu üzerinde de yarattığı yırpanma. Küdistan'da yürütülecek bir yıllık savaşın yaratacağı yırpanmadan daha fazla olmuştur. Benzer bir durum, devletlin diğer kurumları ve sivil yöneticileri açısından da belirtilmiştir. Kendisini tasımın savaşta yatan, günümüzün en önemli sorununu orduya havale eden ve her şeyi "terör var" diyerek geçişten TC hükümeti, ateşkes girişimi ile Küdistan sorunu karşısında çözümlük ve bu sorunu yüzü kalmıştır. Geçen süreçte Türkiye toplumunda ve uluslararası alanda yarattığı mutabakatlar büyük ölçüde

Artık ulusal çapta eylemler ve daha şiddetli başkaldırıların gündeme gelebilecektir. Kaldı ki artık Küdistan halkının yönetimi, ekondimen kültüre kadar yaşamının örgütlenmesi sorunu ve sorumluluğu da ortaya çıkmıştır. Stratejik savunma döneminde böyle bir sorun ve sorumluluk yoktu. Ama artık var ve öncü güç olarak PKK böyle bir sorumluluğu altındadır. Elbette kitlelerin sorumluluğunu yüklenmek için politika alanından kaçınan ve kendilerini birer ideoloji tekkeden diğere götürmeyenlerin bunun anlamını bilemezler.

kan APO, PKK ve halk kitleleri arasında birliğin etle tınmak gibi iç içe olduğunu açıkça gösterdi ve bu konudaki spekülasyonlara öldürücü bir darbe vurdu. Küdistan'ın diğer parçalanındaki halk kitlelerinin eğilimi de bundan farklı değildi. Bu durum, sadece kitleler üzerinde PKK etkinliğinin gelişmesi değildi, halk kitlelerinin devrimci çizide birliğin ve hareketinin yaratılmasıydı da. Nitekim halkta bu eğilimin etkileri çeşitli örgüt ve gruplar üzerinde de görüldü. Bu durum Küdistan'ın ulusal güçleri arasında ittifak ve birliğin ilmini çok ileri bir düzeyde geliştirdi. Bu ortamda PKK-YNK, PKK-PSK ve PKK-PDK görüşmeleri ve ittifakları gerçekleştirildi. Küdistan parçalanındaki tüm ulusal güçler bir Ulusal Kongre'de bir araya getirme ve Kuzey-Batı Küdistan'ın tüm ulusal güçlerini bir ulusal birleşik cepheye toplama çalışmaları yoğunlaştırıldı. PKK-PSK arasında imzalanan protokol, böyle bir ulusal cephenin yaratılmasını teminli olup-

parçalanmıştır. İcten ve distant "sorunu çözüm" istemleriyle yüz yüze gelecek, hükümet ciddi bir bocalama ve politikasızlık içine düşmüştür. Kuşkusuz bu alandaki en önemli gelişime, ateşkes girişiminin Türkiye halkı üzerinde olumlu etkisidir. Bu durum karşısında halk kitleleri TC ve PKK gerekçelerini çok daha iyi görebilmeye olanağı yakalamış, yıllardır yürütülen yoğun propaganda ve "mili birlik ve Kürt düşmanlığı" yaratma çalışmalarını etkileri önemli ölçüde kırılmıştır. Halk içinde de sorunun görüşmelerle çözülmesi istenilenlerin yüzdesi çok yüksek bir orana ulaşmıştır. Türkiye aydınlarının sorunun çözümü amacıyla bir deklarasyon yayımlanması ve bu doğrultuda tartışma ve örgütlenme eğilimleri gelişmiştir. Türkiye ortamında yaratılan bu gelişmeler çok önemlidir ve yıllarca yürütülecek devrimci çalışmaların yaratacağı gelişmeye bedeldir.

Ateşkes denemesinin bölge ve uluslararası alandaki etkileri de çok

büyük olmuştur. İlerici ve demokrat insanlık bu girişimi benimsediği için açılışları sonuna, çeşitli kişi ve kurumlar Kürt sorununu çözmesi için TC'ye açık baskı yapmaya başlamıştır. Bu gelişme, TC'nin sadık müttefikleri emperyalist devletleri de ciddi bir çıkmaz içine sokmuştur. Bunların yıllardır sürdürdükleri "PKK terörü" teraneleri artık duyulmaz ve işlemez hale gelmiştir. Bu tür çevrelerin, daha fazla zor durumda kalmamak için TC'ye baskı yaptıkları ve sorunun çözümü yolunda adımlar atmasını istedikleri muhakkaktır. Nitekim Avrupa Parlamentosu'ndan bu yönlü

bir çağrı gelmiştir. Ateşkes girişimi uluslararası alanda TC'yi oldukça zorladı, uluslararası gerici mutabakatı dağıttığı, TC ile müttefikleri arasında çekişki yarattığı ve Kürdistan ulusal kurtuluş hareketine diplomatik kanalları çok daha fazla açtığı hiç kanıksan inkar edemeyeceği bir gerçektir.

Kısaca özetlemeye çalıştığımız bu hususlar, ateşkes girişiminin daha ilk anda ortaya çıkardığı siyasal sorunlardır. Bu siyasal kazanımlara Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin çok ileri bir düzeyde seyredebileceği açıktır.

Ateşkes ve Türkiye solu

Ateşkes girişimini en çok Türkiye solunun anlaması ve değer biçmesi gerekirken, tersine en anlamaz sesler de buradan yükseliyor. Türkiye'nin açık bir gerçeği şu: Sağsıcı-solcusu, egemeni-ezileni kendine göre bir tekerleme tutmuş ve yetmiş yıldır bunu tekrarlayıp duruyor. Kendilerini hapsovdular bu tekerlemelerinden içinde bir çıkıp da sağa sola bakmıyorlar, hangi yolu katetdiklerini ve nereye gitmek istediklerini bir türlü görmüyorlar. Bu durum en çok da sol çevrelerde yaşıyor. Bazı insanlar delikanlılarında ezberledikleri bazı formülleri ölüncüye kadar dua eder gibi tekrarlayıp duruyorlar ve bunun adına da sosyalist mücadele deniliyor. Çok açık ki böyle olmaz, sosyalizm mücadelesi böyle yürütülmez. Bilimsel sosyalizm, somut şartların somut tahlili demektir. Devrim mücadelesi dümdüz değildir; sadece bol bol devrim sözü edilerek veya bir yöntemle sonuna kadar yürünerek devrim yapılamaz. Bu durumun atılması gerekir. PKK'nın ateşkes denemesi Türkiye'de çok önemli bir etkiye yol açmış ve önemli gelişmeler yaratmış bulunmaktadır. Bunun anlaşılması ve halk lehine gerçektir gibi değerlendirilmesi gerekir.

Ateşkes girişimi karşısında Türkiye solu denilen çevrelerden farklı yaklaşımların geliştiği görülüyor. Bu yaklaşımlar üç grupta toplamak mümkündür. Birinci grup, ateşkes denemesini olumlu ve doğruya yakın değerlendiren, ateşkesi ve yol açtığı sonuçları anlamaya ve tavır belirlemeye çalışan yaklaşımlar oluyor. Bu na devrimi yaklaştıran da denilebilir. Bunlar, en azından mevcut politik olayı anlamaya ve değerlendirmeye çalışıyorlar. Kendileri fazla bir şey yapamamaları da, gerçeği ve gelişmeleri inkar etmiyorlar, PKK'nın yarattığı devrimci gelişmelere bir değer biçiyorlar. Ama çoğunluğu karamsar ve endişeli bir tavır sergiliyorlar, mevcut girişimi oldukça riskli buluyorlar. Ateşkes girişiminin riski yok mu? Kuşkusuz var ve hem de çok. Fakat risk istenmeden de politik mücadele yürütülemiyor ve politik gelişme sağlanamıyor. Bugünkü ateşkes girişimi, 15 Ağustos 1984'te bir avuç insani Türk ordusunu karşısına çıkarmaktan daha mı riskli? Belki sorumluluğu daha ağır, fakat daha riskli riskti. Açık ki devrimci gelişme risk istenmekle ve daha sonra da gereken duyarlılığı ve çabayı göstermekle yatıyor. Bugünkü risk açısından da durum böyledir. Hepimiz gördüğümüz sağlam bir biçimde yerine getirilse, özellikle Türkiye devrimcileri görüşlerine daha iyi sahip çıkarsa, bu riski ortadan kaldıracaktır ve mevcut süreci önemli bir devrimci gelişmeye ilerletebilir.

İkinci grup, birincinin tam tersi oluyor. Yani bunlar dürist değildir, söyledikleri de bir eleştiri değildir. Bunlara göre, ateşkes kararı demokratik olmayan yöntemlerle alınmış, Apo kararını örgüte dayatmış! Yine,

PKK artık tarak olmanın çıkmış, büyük güçleri arasındakı mücadelede rol dayatılan bir örgüt haline gelmiş! Vs. vs. Çok açık ki, bunların derdi siyasal olayları anlamak ve değerlendirmek değil. Bunların gözü PKK'nın içinde ve özellikle de Başkan APO'nun üzerinde. Bunlar, bu söylediklerini İsmet Sezgin'den aldıklarını da belirtiyorlar. Yani teorisyenleri İsmet Sezgin oluyor. Bunlar, bu söyledikleri ile birlikte PKK ve ERNK bayrakları taşıyan kitlelerin resmini kullanacak ve C. Talabani'yi kötümek için S. Abdurrahman'a ve M. Barzani'ye sarılacak kadar da zalimdirler. Oysa Kürdistan'daki kışkırtıcı halk çok iyi tayinler ve bunlar Kürdistan olayıyla PKK tarafından tanışmış bulunuyorlar. Bunların ateşkes karşısındaki tutumları, köy korucularının tutumlarına benzeyor. Köy korucuları, insan kanı karşılığında TC'den aldıkları paranın kesilebileceğinden nasil korku ve acı duyuyorlarsa, bunlar da PKK'nın yarattığı devrimci değerlerin üzerine konamamış olmanın aynı acıyı duyuyorlar. Böylece niyetleri daha iyi ortaya çıkıyor. Bunların ortak bir özelliği de: Hepsi de üst yönetimleri ne inkarcı Kürtlerin çökenlenmiş olduğu grup veya örgütler oluyor. Dünyada inkarcı Kürtler kadar tehlikeli bir tip yoktur. Bunlar, Kürtlerin yüzkarası oldukları gibi, Türkiye devrimci hareketinin başına da bela olmuşlardır. Türkiye devrimci hareketinin bunları içinde anması, doğru bir gelişme rotası tutturabilmek için artık bir zorunluluk haline gelmiştir.

Bu iki grubun arasında bir üçüncüsü yer alıyor. Bunlar ateşkesi değerlendirmek ve PKK'yi eleştirmek istiyorlar, fakat değerlendirmeye ve eleştirmeye gerçeği yansıtmıyor. Çünkü değerlendirmeye ve eleştirmeye, yamada olan olgular üzerinde değil, kendilerince olduğunu varsaydıkları hükümler üzerinde yapıyorlar. Bu nedenle, yazdıkları kendi içinde tutarlı olabiliyor, fakat gerçekte bir ilişkisi bulunmuyor, sadece kendi hayalleri üzerinde yapılan bir tartışma oluyor. Bunlar, mevcut gelişmeye ulaşmamacı ve sağsıcık olarak görüyorlar, tehlikeli nokta ve yol ayırmı olarak ifade ediyorlar. Bunlara göre, taktik hatalar yapıyor, çizgini revizyonu var, reformizmin çizgisi yollarna giriyor, bağımsızlıkta açılma vazgeçiyor, devrimci silahlı mücadele geride itiliyor, stratejik hedeften taviz veriliyor, taktik ateşkes değil silah bırakma gerçeğince, vs. vs. Bu yargılara işe, şartlı ateşkes denemesi ile YNK ve PSK güçleriyle yapılan ittifak sonucu yapıyorlar. Öyle görüyor ki, bunlar PKK'nın çizgisini belki PKK'den daha iyi biliyorlar. Bunlara göre, hiç uzlaşma ve ateşkes olmayacak, tek bir yöntemle sonuna kadar dümdüz gidilecek. Birkaç adım ileri atmak için bir adım geri çekilmek veya bir süre güçleri toplamak olmaz! Bu politika ve taktikalarına girmeyen ve sadece ideolojik düzeyde kalan solculuğun yaklaşımı

oluyor. Kaldı ki, PKK bir adım geri de atıyor, mevcut ateşkes denemesiyle çok güçlü bir siyasal hamle yapmış bulunuyor. Gerçek bu ve herkes de bunu böyle kabul ediyor.

Bu dostlarımızın gerçeği açıkça tahfif ediyorlar ve fena halde yanıltıyorlar. Kendilerini, Türkiye'de çok yaygın olan PKK'yi eleştirme hastalığına kapılmış görünüyorlar. PKK, programından ve bağımsızlıktan vazgeçtiğini hiçbir yerde söylemedi ve bu arkadaşlar merak da etmesinler, hiçbir zaman vazgeçmez de. PSK ile imzalanan protokolden bu sonuç asla çıkarılamaz. O bir ittifak protokolüdür ve kuşkusuz PKK programından farklı olacaktır. PKK, kendisiyle aynı programa sahip olanlarla ittifak yapmaz veya cephe kurmaz, onlarla örgütsel birlik, parti birliği yapar. Fakat pratiginden ittifak ve cephe bulunmayan Türk solculuğunun bunu anlaması elbette zordur. Şunu da belirtelim: PSK ile imzalanan protokol hayata geçse de geçmesede PKK kendi programından vazgeçmez; bunlarla kendi programını hayata geçirmek için çalışır, mücadele eder ve ancak kendi programı gerçekteki sonra yeni program oluşturur. Bu açıdan, PKK'nın bağımsızlıktan vazgeçtiği, stratejik hedeflerden taviz verdiği savları tam bir ha-

yüz yüze getirmiş ve devrim cephesini de yeni bir dönemin eşliğine dayamış. Bu savaş dönemi girilince, savaşın dışında çok yükselcek, savaş Türkiye'de yayılacak ve çok kanlı bir dönem yaşanacak. PKK bu nun hazırlıklarını yapmış, gerekirse bu adımları tam bir kararlaşıyla yapar. Fakat, bu adımlardan önce, bir ateşkes girişimi yapıyor ve mevcut siyasal sorunları böyle kanlı bir süreç yaşanmadan çözüm olabilecekleri araştırıyor. Pekli bu gerçekleştire kötü mü olur? Biz, kan akıtmamanın sevdalı mıyız? Savaş, siyasal mücadelelerin ve siyasal çözümün bir aracı olarak görmüyor muyuz? Siyasal mücadele yolları açılırsa bu daha iyi değil mi? Eğer savaş gerekirse, herkesten çok savaşa hazır olan güç PKK değil mi? PKK'yi eleştiren arkadaşlarımız, eğer savaş bu kadar tutkunlarsa, şimdiye kadar hangi savaşları yaptılar, ne kadar güç örgütlendiler ve savaşa ne kadar hazır? Yoksa Türkiye'de ordu kacak kadar insan mı yok? Gerçekler işte bu kadar açık. PKK'nın silahlı mücadelede geriye ittiği ve silah bıraktığı sözleri, sahiplerinin hayalir olmanın ötesine bir değer taşımıyor. Bu arkadaşların fazla kaygılanmalarını insan şunu da belirtelim: Kürdistan'da silahlıların olan geril-

çizgilerini gözden geçireceklerini ve silahlı mücadelede girişeceklerini açıkıyor. Bu mu PKK'nın "çizgisini revizyona uğratması" oluyor? Öyle anlaşılıyor ki, bu arkadaşlar, özel savaş propagandisti İsmet Sezgin'in etkisinde pek fazla kalıyorlar. Ve işin daha kötüsü, onun propagandalarını esas alarak eğitimini gösteriyorlar.

Bir de PKK-PSK protokolü var eleştiri konusu olan. Ortada henüz öyle bir durum yok ama, bu protokolün pratikte gerçekleştirilmesini varsayalım. Pekli bu ne anlama gelir? Bunun, Türkiye siyasal sisteminin bütünüyle yeniden yapılanacağı, şimdikiye göre çok ileri düzeyde bir demokratik ortamın şekilleneceği anlamına geldiği çok açıktır. Kürdistan sorununun kalıcı bir çözüme kavuşturulmasının değil, sadece adının revizyone girmesinin bile Türkiye'de çok büyük değişikliklere ve demokratik gelişmelere yol açacağı açıktır. Pekli böyle bir gelişmenin olması kötü müdür? Öyle bir ortam, sosyalist mücadele açısından bugünkünden daha olansız ve daha kötü mü olur? Kötü olacağını ancak deliller ileri sürebilir. Mademki bu arkadaşlar, bu tür işleri o kadar kötü görüyorlar, o zaman niçin legal dergi ve gazeteler çıkıyorlar? Acaba böyle dergi ve gazete çıkarmak bu anla-

yaldır. Şu iddia da bir hayaldir: PKK, hiçbir zaman bağımsızlık olayını ayrı devletle özdeşleştirmemiş ve ayrı devlet denilen olayı mülaklaşımıştır. PKK'nın devlete tapınma ve devleti yüceltme gibi bir anlayışı yoktur. Bu anlayış, sağ ve soluyla daha çok Türklerde vardır. Bu açıdan, PKK'nın şimdiye kadar bağımsızlığı ayrı devletle özdeşleştirdiği ve ayrı devleti mülaklaşım iddiasını bu arkadaşlarımızın kanıksamasa imkanı yoktur. Fakat, elbette Kürtlerin kendi yönetimleri olacak ve kendi kendilerini yöneteceklerdir.

PKK'nın üstün bir taktikçi olduğu tüm emperyalistler ve Türk sömürgecileri açıkça kabul ediyorlar. Yarattığı devrimci gelişmeler de bunu açıkça gösteriyor. Fakat Türkiye soluna göre işe, PKK sürekli taktik hata yapıyor. Bu tür savları gerçeklerden ne kadar uzak olduğu açıktır. Nitekim ateşkes girişiminin yarattığı siyasal gelişmeler de bunu doğruluyor. PKK'nın silahlı mücadeleyi geride ittiği, hatta silah bıraktığı savları da, taktikler sonunda olduğu gibi temelsiz. Ortada henüz bir ateşkes girişimi var ve bunun yarının ne olacağı da belirsiz. Herhalde bu arkadaşlar ateşkesin ne demek olduğunu biliyorlardır. Durum somut olarak şöyle: Dokuz yıllık savaş karşıdevrim cephesini tam bir çıkmazla

la hiçbir zaman silah bırakmaz; bazı çözümler gelişse, bir federasyonlaşma şekillense ve hatta Kürdistan ayrı bir devlet olsa yine bırakmaz. Dünyanın bütün toplumları silahlı güçlerini terhis etmedikçe, silahlı halinün kendi savunma güçlerini dağıtmaya hiç karşı çıkıyorlar. Pekli, ulusal güçlerin kurtuluş çizgisinde birliği ne deni kötü olsun? Kürdistan cephesini güçlendiren bu durum, hem düşman cephesini zayıflatıp hem de Türkiye devrimci ortamına önemli bir katkı sunmuyor mu? Dünyadaki bütün ulusal kurtuluş hareketleri, ulusal güçlerin en geniş düzeyde birliğini yaratmayı esas alıyor mu? Dünya da bunun tersi bir örnek varlığını gösterebilirler mi? PKK, bu güçlere mücadele olanığı yaratmak, bu güçleri doğru kurtuluş çizgisine ve etkin mücadeleye çekmek istiyor; bu mu kötü? Kaldı ki bu güçler, TC'nin savaşının geliştiği koşullarda kendi

ma gelmiyor mu, bu iş yasal çerçevede ve reformistçe olmuyor mu? Demek ki, PKK'nın yarattığı siyasal gelişmeleri iyi anlamak ve PKK'yi eleştirme hastalığından kurtulmak, mevcut gelişmelere omuz vermek gerekiyor. PKK, defalarlar Türkiye'de bir muhatap aradığını düşünüyor. Akıllı davranıp da böyle muhatap haline gelecek bir güç olmak gerekiyor.

Türkiye solunun bazı hastalıklarından kurtulması, etik kendini siddetle dayatan bir zorunluluk haline gelmiş bulunmaktadır. Türkiye solu, Kürtlere hükmetmeye anlaşıldığından artık cesur olarak vazgeçmelidir. Yarattıkları devrimci ve tekkecilik Türkiye devrimci hareketinin başına bela olan inkarcılar safından kesinlikle atmalıdır. Türkiye solu, PKK ve Kürdistan cephesi ile ilişkisizlik içinde Türkiye'de devrimci gelişme yaratamayacağına artık kesinlikle inanmalıdır. Gelişmelerin yarattığı objektif durum bunu ortaya çıkarmış bulunmaktadır. Böyle ilişkisizlik ve ittifaksızlık içinde yürütülecek çabaların ciddi bir sonuç veremeyeceği ve hatta objektif olarak devrim karşıtlarına hizmet edeceği açıktır ve birçok pratik de bunu doğruluyor.

Ateşkes girişimiyle geliştirilen siyasal hamle, Türkiye soluna zarar vermemek bir yana, onun için çok önemli

Devamı 25. sayfta

"ÖZGÜRLÜK KUVVETİ OLAN GERİLLA, BARIŞIN TEMİNATIDIR"

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın gerçekleştirdiği ikinci basın toplantısına, Kürdistan Yurtseverler Birliği -YNK- Lideri Celal TALABANI, Kürdistan Sosyalist Partisi Genel Sekreteri Kemal BURKAY, Kürdistan Demokratik Partisi -Hevgirtin- Başkanı Hemîrî REŞO ve HEP Genel Başkanı Ahmet TÜRK katıldılar. Dört parti liderinin katılımıyla gerçekleştirilen basın toplantısına çok sayıda basın mensubu ve PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşla görüşmeye giden misafirler de katıldılar. İçinde bulunduğumuz sürecin önemini dikkate alarak, basın toplantısı metnini olduğu gibi yayınlıyoruz.

Abdullah ÖCALAN: Değerli basın mensupları, öncelikle hoşgeldiniz diyorum. Başta Türkiye ve Kürdistan kamuyu olmak üzere, birçok uluslararası ve Kürdistanlı yurtsever güçlerin yoğun ilgisi ve dayanışması altında, bundan yaklaşık bir ay önce ilan ettiğimiz ateşkes sorununa ilişkin, tekrar sizinle karşılaştıktan, bazı açıklamalar yapmakta memnunkül duyuyorum.

Her şeyden önce bu ateşkes girişimi önemli tarihi sonuçlara yol açmış bulunmaktadır. İlan ettiğimiz ateşkes, yeni bir süreci başlatmıştır. Bizden istenilen, bu sürecin biraz daha derinleştirilmesidir. İyi şüphesiz sorumluluklarımız ağırdır. Kürt halkı tarihin en zor döneminden geçmektedir. Her halk, tek taraflı olarak ağır baskılar altındadır ve soykırım dek bu baskılar sürüyor gitmektedir. Bizim öyle kendiliğinden ates etme gibi bir durumumuz yoktur. Tüm yaptığımız, ulusal varlığımızı için özgürleşme yoluna açmaktır. Bu konuda bir imkan elde etmekte. Bu anlamda, bize başka bir yol bırakmadığı için, biz silahlı mücadeleyi başlatmış ve bu aşamaya kadar getirdik. Kürt meselesi esas itibarıyla bir Kürt-Türk meselesidir. Mükedemlezi, Türk kamuoyunu ve Türk resmi çevrelerini Kürt kimliğini kabul ettirme noktasına getirmiştir. Kürt varlığını tanımakta ve kendisini sorunu çözmeye zorunlu görmektedir. Bu anlamda, bizden de ortamın sakinleşmesini istemektedir. Özellikle kamuoyu, bu konuda çok daha artan bir istekle beklemektedir. Biz iyi niyetimizi gösterdik ve bu başarıları oldu. Özellikle Newroz sürecinde tek bir fişek atılmadı ve bu bir aylık sürede tek bir asker bile vurulmadı. Fakat Türk ötek savaş birlikleri operasyonları kesintisiz sürdürüldü. 30 gerilla ve 11 kişi de halkan olmak üzere, toplam 41 kişiyi katlettiler. Bugün biz ateşkesi mükemmel karşılık verdik.

Şimdi görüşümüzü açıklıyoruz: Biz sürecin daha da derinleştirilmesinden yanayız. Bazı koşullarla ateşkesin ikinci bir açıklanmaya kadar süresiz uzatılabileceğini belirtiyoruz. Bunun koşullarını belirtiyorum. Ateşkes her şeyden önce tek taraflı olmaz. Bunun için imha amaçlı operasyonlar durdurulmalıdır. Halk üzerinde ki yoğun baskı, tutuklamalara ve faili meçhul cinayetlere son verilmelidir. Ateşkes için kısaca bunları belirtiyorum. Eğer operasyonlara sınırız devam edilirse, -tabii ister iş günde olur, ister iş ayda olur- biz de kendi savunma hakkımızı en etkili bir biçimde kullanacağız. Birinci olarak bu hususu belirtiyorum. Dağdaki gerillanın indirilmesini ilişkin, hükümetin bastırmaları ver. Dağdaki kuvvetler, sırası amaçlar için her şeyleri ortaya koyarak dağda durmaktadır. Ulusal varlığı ve özgürleşme yolu için oradadır. Eğer bu amaçlar yerine getirilirse, inancın bir biçimde bulun her gerekleri yerine getirilir ve koşullar hazırlanır, dağdaki silahlı güçler meselesi halıyolu rahatlıkla girebilir. Bu açıdan, dağdakileri ilişkin herhangi bir sorun yoktur. İkinci olarak, bu ateşkes süresi boyunca bazı acil taleplerimiz

vardır. En başta operasyonların durdurulmasından bahsettik. Yalnız gerilla yönelik değil, halka yönelik olarak da operasyonlar durdurulmalıdır. Üçüncüsü genel bir af çıkarılmalıdır. Biz kendimizi suçlu olarak kabul etmiyoruz, ama tutuklanmış serbest bırakılmasını beklemekteyiz. Yine kültürel bazı hakların uygulamaya geçirilmesini de bekliyoruz. Bunun özgür basın-yayın haklarıdır. Kürtçe radyo, televizyon, gazete, kitap çıkarma vs. Kısaca, Kürt devleti kurulması beklenmelidir. Köylerden kurtulmak halkın tekrar göç köylerine yerleştirilmesi ve zararlarını ödemesini istiyoruz. Bu arada Olağanüstü Hal yönetiminin kaldırılmasını bekliyoruz. Köy koruculuğunun kaldırılmasını istiyoruz. Köy korucuları, bu biz de çözüme katkı olsun diye bir af ilan ediyoruz. Yani eğer silahlarını bırakırlarsa onlara dokunmayacağız. Kürt örgütlerine legalite tanımamızı istiyoruz. Serbest örgütlenme ve politika yapma hakkının verilmesi şarttır. Kısaca, acil olarak bunlar, yerine getirilmesi gereken ve ortamı daha da yumuşatacak olan beklentilerdir.

Bundan sonra atılması gereken ikinci bir adım ise, kabul edilen Kürt kimliğinin yasallaştırılmasıdır. Bu hem anayasaya ve hem de yasalara gerektirir biçimde yansımalarıdır. Yine bütün bunlar, demokratik bir federasyon yolunda adımlar anlamına da gelmektedir. Bu tip tartışmalara da saygılı olmasını, ortamın açık tutulmasını istiyoruz.

Kısaca, benim dile getirmekte olduğum bunlarıdır. İnanıyorum ki, Kürt-Türk ilişkilerinde baskı döneminin yerinde, ulusal gerçekçe, birlikte özgürlük ve özgür tartışmayla bir çözümler yoluna geçebiliriz. Bu biçimde, yine demokratik bir yöntemle içki kimliği doğmuş veya en azından buna inanamaz isteriz. Bin yıllık ortak bir tarih vardır. Kürtler, Türkler çok hizmet etmişlerdir. Ve hatta ilişkileri kardeş olarak değerlendirebilir. Fakat gerçekten biz, bu ortaklıktan çok zarar görmüş bir halkız. Bu zarardan dönüşümü istiyoruz. Kardeşlere yarışır bir düzenin geliştirilmesini istiyoruz. Bu nedenle, ne pahasına olursa olsun biz, ayrılık diye bir koşul dayatmıyoruz. Ama özgürlük ve eşit koşullarda birliğe de gerçekten ortam açmalıdır. Bunun hem devlet kesimlerinden beklemekteyiz ve hem de daha çok Türkiye halkının bu konuda demokratik yaklaşımını ve baskısını geliştirmesini bekliyoruz. Esas itibarıyla çözüm gücü halkın kendisidir. Türk halkına da ve onun demokratik temsilcilerine de çok görevler düşmektedir. Ayrıca seçkin bir demokratik işlevi gören basına da önemli görevler düşmektedir. Ben bu geçen bir aylık dönemde içinde basının olduğunu yararlı bir işlev gördüğünü düşünüyorum ve huzurunuzla sizlere teşekkür ediyorum. Bu sürecin derinleştirilmesini de hepimizin katkılarını beklemekteyiz. Yenden hepimize teşekkürlerimi belirtiyorum.

Misafirlerimizi tanıştıralım. Sanıyorum tanıştığınız için ben söyleyemim. Kardeşim Ahmet Türk, HEP Genel Başkanı'dır. Bizi bu barış sü-

recine ilişkin ziyaret etmek istemişlerdir. Amaçları, gerçekten bu ateşkesle birlikte barış sürecinin ve yine siyasi çözüm yollarının araştırılması ve bu konuda katkılarının sunulması temelineydi. Ben bu vesileyle huzurunuzda kendilerine tekrar bu dost adımıdır diyorum, ayrıca bu süreçte ilişkin katkılarını bekliyorum. Toplantımıza katılan Kürdistan Sosyalist Partisi'nin değerli Genel Sekreteri Kemal Burkay yoldaşlar. Kendilerine de huzurunuzda hoş geldiniz diyorum ve süreçte ilişkin katkılarının çok değerli olduğunu düşünüyorum.

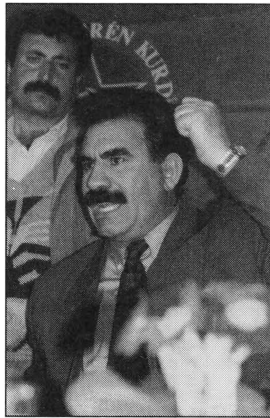
Mam Celal Talabani'yi zaten tanıyoruz.

Hemîrî Reşo yoldaş, Kürdistan Demokratik Partisi -Hevgirtin- Genel Başkanı'dır. O da bizim birlik çalışmalarımıza katılmıştır. Bu süreçte ilişkin onların da katkısını oldukça değerli bulmaktayız ve kendilerine teşekkür edemekteyiz.

Celal TALABANI: (İngilizce konuştu.)

Ahmet TÜRK: Değerli basın mensupları!

Ülkemizdeki gelişmeler hepimizi çok yakından ilgilendirmektedir. Kürt halkı tarih boyunca şiddet ve bas-

kiyla karşı karşıya kalmıştır. Baskının ve şiddetin olmadığı bir dünya istiyoruz. Kürt halkının kendini özgürce ifade edebileceği bir Türkiye istiyoruz. Bizim siyasi parti olarak halkımıza karşı çok önemli sorumluluğumuz vardır. Hem siyasi parti olarak ve hem de bu halkın bir unsuru olarak bizim amacımız, ölemizdir. Kürt halkını, tüm demokratik haklarını kullanabileceği saygın bir noktaya getirmek. Baskı ve şiddetten arındırılmış bir dünya istiyoruz. O özgür dünya içinde Kürt halkının özgürlüğünü istiyoruz. Bu özgürlük anlayışımız karşılıklı olan anlayışın bir temini ediyordur ve diyoruz.

Bugün barışçı anlayışların öne çıktığı bir dönemi yaşıyoruz. Amacımız barışın sürekli olmasıdır. Çünkü, inancımız ki, barış egemen olduğu zaman Türk halkı da, Kürt halkı da daha mutlu olacaktır. Bu Kürt-Türk halkının yararına olacak, Türkiyeyi

de saygın bir noktaya getirecektir. Biz bu dönemde böyle bir anlayış ortaya çıkması için, olabildiğince çaba göstereceğiz. Amacımız bu ortamın sürekli olmasıdır. Tüm ilgililere sesleniyoruz! Hem devlete, hem PKK'ye: Barışa öne çıkabiliriz, barış için elimizi uzatalım, barış içinde bir dünya kuralım diyoruz. Sayın Öcalan'ın bir kalem hediye etti. Bunun bir amacı var: Silahlar sussun, kalemler konuşsun diye. Barış insanımızı, halkımızı mutlu ediyor, bu mutluluğu hak etmiştir. İnanıyorum herkes duyarlık gösterecektir.

Kemal BURKAY: Çok değerli basın mensupları!

Ben, Sayın Öcalan'ın ateşkesi yeniden uzatmasını memnuniyetle karşılayorum ve bu konudaki cesaretinden dolayı kendilerini destekliyorum.

Gelişmelerle ilişkin görüşlerimi ben son günlerde zaman zaman aktardım kamuoyuna. Bu toplantı nedeniyle kısaca birkaç söz daha söylemek istiyorum: Bana göre bu tarihi bir fırsattır. Kürt halkı ve Türk halkı bakımından bir barış dönemi başlatılabilir ve yüzülden fazla bir süre devam eden bu yara gerçekten sarılabilir. Her iki taraf açısından da böylesine olumlu bir fırsat ortaya çıkmıştır ve bunun kaçırılması gerekir. Bize göre, bu konuda en önemli sorumluluklar Türkiye devletine düşer. Yine bize göre her iki halk eşit temelinde bir arada yaşayabilir. Bunun için ülkenin gerçeğine uygun olarak, ülkenin politik yaşamı, kültürel yaşamı ve yönetişim-işleri yaşamı yeniden düzenlenmelidir. Bunun esaslarını Sayın Öcalan ile birlikte daha önce yayınladığımız protokolde ortaya koyduk. Öncelikle barış ve demokratik bir çözüm için yolun açılması gerekiyor. Bunun için acil istemlerimiz için ana noktada toplanıyor. Şiddetin karşılıklı olarak durması gerekiyor. Ki bir taraf ateş kestirince göre, şimdi şiddetin tamamen durması için Türk tarafının da adım atması gerekiyor. Çünkü tek taraflı olarak çok uzun zaman ateşkes olanaksızdır. Gereklilik zorunlu demokratik adımların atılması gerekiyor. Bunun herkesi kapsayacak bir genel af, tüm siyasi partilerin serbest olması, tüm Kürt partilerinin, -yani bizim partimizin, PKK'nin ve öteki kardeş partilerinin tümünün- serbest olarak bir demokratik ortamın gerçekleştirilmesi ve Kürt dili, kültürü üzerinde bugünkü ağır baskıların kaldırılması, Kürtçe'nin eğitim alanında, yayın planında, resmi işlemlerde de kullanılması şarttır. Bu acil istemler çağımızın ve günümüzün gelişmeleri göz önüne alındığında zaman çok azami istemler değildir, gerçekçi istemlerdir. Bu bakımdan biz, Türk hükümetine de gerçekçi olma, cesaretili olma ve çağdaş adımlar atmaya çağırıyoruz. Barış ve demokrasi için

bu fırsatı kaçırmayalım. Son olarak söylemek istediğim bu. Teşekkür ederim.

Hemîrî REŞO: Uzun yıllar Türkiye'den ayrıldığım için benim Türkçem yeterli olmayabilir.

Sayın basın mensupları! Gördüğünüz gibi, PKK Genel Sekreteri Sayın Abdullah Öcalan, bu barış sürecinin daha iyi yerine getirilmesini için, Türk devletine fırsat tanıyabilmeyi için, bu barış sürecini bir kez daha uzatmış bulunmaktadır. Biz, Hevgirtin -Kürdistan Demokratik Partisi- olarak, bu barış sürecine elimizden geldiği kadar destekte bulunmak istiyoruz. Partimizin amaçlarından birisi de budur. Partimiz demokratik çalışmalar yürütmek için kurulmuştur. Barışçı ve demokratik yoldan Kürt halkının ulusal ve demokratik haklarını elde etmek için çalışmaktadırlar. Ama bunun tek taraflı olmayacağı da bellidir. Biz, hiçbirimiz, diğer Kürt partilerinin hiçbirini kendi istekleriyle illegaliteye çekilmemiştir. Mevcut anayasa, kanunlar, halka siyasi parti kanunu buna yol açmaktadır. Türkiye'de demokrasinin gerçekleştirilebilmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz. Arkadaşların da belirttiği gibi, bu anlaşma değişikliklerin olması ve Kürt kimliğinin bu anayasaya götürülmesi için, Kürt ulusal ve demokratik haklarının tanınması gerekiyor. Bunun tüm Türkiye halklarına daha iyi günler getireceğine inanıyoruz. Özellikle Kürt halkının, demokrasinin gelmesine yardımcı olacağına inanıyoruz.

şunu belirtim: Bizim gerilla epey hazırlık yapmıştır. 10 bin civarında gerilla fedai gibi her türlü görevi hazır beklemektedir. Ben bu basın toplantısına girmeden önce bütün karargahlarla konuşmuş, tamamen emirleri beklemektedirler. Barış isteniyorsa bu çerçevede, savaş isteniyorsa yine bu çerçevede gelişecektir. Sürece tamamen uyuyorlar, onu belirtmek istiyorum. Ve hepsi de özellikle savışı geliştirebilecek düzeydedir. Hatta mevcut hazırlık düzeyimiz şimdiye kadar yürüttüğümüz dokuz yıllık savışın bilançosunu bir yıldır ortaya çıkarabilecek düzeyde dir. Bunu bir tehdit olarak söylemiyorum. PKK'nın zayıfladığı, işte son Güney Savası'nda, operasyonlarda önemli gücünü yitirdiği, dolayısıyla bu nedenle atışkesi kabul ettiği, tarzdaki değerlendirmeler kesinlikle doğru değildir. İlk defa derli-toplu bir savaşla hazırız, biz bu senenin başından dönemden başlamış bulunuyoruz. Bunu özenle belirtiyorum. Bunu, kamuoyunun da ve siz basın da özenle bilmesini istiyorum. Gerçekten bu savışı daha da derinleştirirlerse, şimdiye kadar 5000 kişi mi gitti, bu yılıki bilanço 10.000'e yakın aşmış olmayacak. Bunun da özenle bilmesini istiyorum. Ateşkes, gerçekten bir yıl sonra da gündeme girebilir. Fakat o zaman onbinlerce insan boşuna ölmüş olur. Biz bu onbinlerce insanın boş ölmesini önlemek istiyoruz. İki yıl sonra gelecek barış yerine, şimdiye kadar barış süreci, birbirlerine fazla zarar vermeden, "biz askeri olarak çok güçlüyüz" tehditlerine ve saldırılarına basyurmadan gerçekleştirmek istiyoruz. Bütün yıl yitimiziz bulunuyor. Umarız hükümet anlar, kamuoyu anlar, herkes üzerine düşeni yapar.

Soru: ...

Abdullah ÖCALAN: Birinci atışkesin sonucu geçtiğine inanıyorum. Özellikle Türkiye kamuoyu başta olmak üzere, Kürdistan halkı, uluslararası hükümet çevreleri, çeşitli demokratik çevreler, bu süreçten de yarar ettiler. Bu sürece tanınmasını ve bir de çözüm için biraz daha koşulların olgunlaştırılmasını istedi. Hatta hükümet de bu konuda dolaylı da olsa, biraz daha devam edecek daha yararlı gelişmelerin olabileceğine dair bazı işaretler verdi. Biz bunları yeterli gördük, olumlu bulduk. Dolayısıyla bu biçimde uzatmaya karar verdik.

Soru: ...

Abdullah ÖCALAN: Dikkat edilirse kendileri basına çeşitli açıklamalar yaptılar. Sayın Mam Celal'in Ankara ziyaretleri var. Ankara'da başta Sayın Özal olmak üzere, bütün hükümet ileri gelenleri, parlamento başkanı, bütün siyasi parti başkanları, yine dışişlerinin geniş çevreleri, hatta bazı emniyet ve askeri çevrelerle görüşmeler yapmıştır. Bu görüşmeler bu önemli bir sinyal olarak değerlendirildi. Özellikle içeriği fazla açıkla istemiyorlar. Bunlar Türkiye'nin hemen hemen ağırlıklı siyasi temsilcileridir. İlimat etmek istiyorum, yani bu sözlerin boş sözler olmadığını inanmak istiyorum. Bunu ciddiye alınız tabii. Bazı hükümet çevreleri gazetecileri davet etmişlerdi, bazı röportajlar yapmışlardı. Bu vesileyle kendi dikey ve temennilerini belirtmişlerdir. Biz bunlara da değer veriyoruz. Ve bizim açımızdan buna benzer işaretler daha var. Dolayısıyla şimdiki duyurucudur diyorum.

Soru: ...

Abdullah ÖCALAN: Gerillalar tarihî usul amaçlar için dağda bulunmaktadırlar. Onların tarihi ve siyasi

amaçları ulusal ve toplumsal niteliklidir. Bu istemleri yerine getirilinceye, bu konuda ciddi adımlar ve koşullar inandırıcı bir biçimde ortaya çıkıncaya kadar orada kalacaklardır. Gerilla disiplini olan, oldukça eğitilmiş olan bir güçtür. Sadece savışta değil, barışta da he de hatta daha da güçlü bir biçimde kendini ayakta tutmasını bilecek bir güçtür. Yani savaş olmadı diye gerilla çözülmez, yozlaşmaz. Tam tersine kendi eğitimlerini, örgütlenmelerini daha da geliştirirler. Ve siyasi amaçlarını yerine getirilip getirilmediğine göre kula olurlar, izlerler. Yerine getirilirse devleşir olurlar. Yerine getirilmezse savışlarına devam ederler.

Soru: ...

Abdullah ÖCALAN: Hayır, hayır, ne münasebet! Kuzey Irak'takiler (Güney Kürdistan'dakiler) Kuzey Kürdistan'a gideceklerdir. Yol ardına kadar almıştır. Sadece denetçi değil, onlar yürütme kuvvetidir. Yani emniyet ve yürütme kuvvetidir.

Soru: ...

Abdullah ÖCALAN: Gerilla içeride değil ki, onlar için al çıkarılın. Onlar özgür kuvvetlerdir. Affedilecek bir durumları yoktur. Ayrıca ayrı sağlanmasını sağlam güvenceleridir.

Soru: ...

Celal TALABANI: (İngilizce konuştu)

Soru: ...

Kemal BURKAY: Sorun, benim düşünüm sorunu değil tek başına. Ben bir partinin başındayım. Yani düşünce serbest politika yapabilecek miyim? Benim partim serbest çalışma yapabilecek mi? Varsayalım ki, bir ressamın ben Türkiye'ye döneceğim ama, resim yapamayacağım. Bu özgür olarak bir dönme değildir. Ben politikacıyım, Dolayısıyla bu kanallar açılmalıdır. Bu kanallar açılmadığı sürece, benim düşünüm bir şey kaydetmez. Fakat onu bile olumlu buluyorum. Gerçekten hükümet legal kanalları açmalıdır. Eğer bizim özgür insanlar olarak düşünme misli istiyorsa... Tabii üç ay sonra tekrar hesre girme veya yurt dışına çıkma zorunda kalacaksam bizim bir istem yitmez tek başına. Bizim de güvencimiz belli zayıflamalar vardır, geçmiş biliyoruz. Türk liderlerini nasıl böyle "iç" çağrılarla aldıklarını biliyoruz. Ciddi adımlar alınmalıdır. İki niyetli sözler yetmiyor. Eğer gerçekten iyi niyet varsa, bu pratikte yansımaları, yasalarla yansımalarıdır. Tek başına bir Kemal Buray sorunu değildir.

Soru: ...

Abdullah ÖCALAN: Normal siyasi faaliyetler devam edecek. Bu arada belirtiyim: bizim birlik çalışmaları ilerliyor. Muhtemelen yakında Kuzey Kürdistan için bir cephe ilanı da gerçekleştirilebilir. Ağırlıklı örgütler siyasi radar birliği müstereke varabilmişlerdir. Kürdistan Ulusal Meclisi konusunda da öneriler geliştirilmektedir. Normal çalışmalar sürdürülmektedir. Yine yasal parti, örneğin HEP, faaliyetlerini sürdürmektedir. Zaten her türlü siyasi çalışmamız, legal veya illegal olur yaparız. Legal koşulları olan legal yapar, illegal koşulları olan illegal yapar. Yani ateşkes çalışmamıza engel değildir. Bu atışkesinden anlamamız gereken tek husus, bir yıl saldırdı kuvveti değildir. Özellikle geçen yıldır kamuoyunda da biraz zor duruma düşüren, bizi de zor duruma düşüren saldırıları gerimeyeceğiz. Amaçlar için gerekirse 40 yıl da olsa dağda durabileceğiz. Ama acilen diyorum ki, çok önemli siyasi amaçlarımız vardır. Hak-

lı, bütün dünyanın uygun gördüğü, Türk halkının da çok uygun gördüğü bir kardeşlik için hak istiyoruz. Bunu özellikle basın iyi anlamalıdır. Oyle bir kardeşliğin için, kendisinin 300 tane radyosu var, diğerinin bir tane radyosu yok. Kendilerinin milyonlarca kitabı var, bu kardeşin bir tek kitabı yok. Bu kardeş bir türlü radyoda söyleyemiyor. Böyle kardeşliğe hiç inanıyor musunuz? Vicdanınız bunu nasıl kabul ediyor? Bu açıdan üzerine gitemeli. Bu çok mütevazı, asgari istemleri bir an önce bu hükümet yerine getirmeli. Yerine getirmelerse çok iyi biliyorsunuz ki, zor duruma düşen kendileri olur. Yani barış insanı olarak davranırlar. İsraili "gücümüz var, kuvvetimiz var, ne yaparsanız siz bastırınız" demeleri gerekir. Kardeşliğin biraz gereklerini saygılı olmasını istiyoruz. Bunlar sanıyorum, son derece açık hususlardır.

Soru: ...

Abdullah ÖCALAN: İyi değildir. Yakında aktarılar. İnşallah birlikte radyoları açarız. Birlikte açılmasını istiyorum.

Soru: ...

Abdullah ÖCALAN: Kendileri, sadece burada bizi ziyaret etmeye gelmişler. Hatta şunu da söylediler; onu belirtmede mazur yok. Söylenmiş, "Onlar illegaldir, acaba birlikte masada otursanız bir şey olur mu?" Bir Türk elçisi söylemiştir. Bence anlamsızdır. Yani Kürtler eğer birbirleriyle oturmaya kalkarsa, bu onlar için saygısızlık olur. Madem hükümet iyi niyetini göstermek istiyor, bizi Kürtlerin bir araya gelmesinden sevinç duymalıdır, buna saygılı olmalıdır. Kendileri bize protokol getirmemişlerdir. Fakat dost güç olarak görüyoruz. Uygun değil, yani bir legal örgüt değil örgüt arasında protokol olmaz. Ama dostluk olabilir. Sizlerin de büyük bir kısmı bize dosttur. Beraber fotoğraf çekiyoruz, beraber toplantı halindeyiz. Herhangi bir sakıncasının olacağını sanmıyorum.

Soru: ...

Abdullah ÖCALAN: Açıklık getireyim; sorunuza anlamdık. Çok koruculu meselesine Sayın İsmet dokunuyor. Diyork ki, "Güney Kürdistan'da 1991 yılında gerçekleşen ayaklanmaya "cahşlar", yani bir anlamda çok korucuları başlangıç yaptılar. Büyük bir ayaklanmaya giriştiler. Acaba Türkiye'nin korucu olarak besledikleri de tehlike arzederler mi?" Belirtiyim, bunların önemli bir kısmıyla zaten ilişkiler vardır. Verdikleri para ve silah da biraz bize gelmektedir. Yani bunu hükümet de biliyor. Sayın Celal Talabani'ye "Bizim de habermiz var" demiş hükümet yetkilileri. Evet, "7000 tane PKK'ye çalışıyor" denilmiş. Şimdi bu insanları fazla zorlamayalım. Tekrar söylüyorum: bunlar için tamamen bir affetme prosedürünü bir kez daha başlatmışız. Bu atışkesi süresi içinde bunun da değerlendirilmesi gerekir. Hükümetin de, çok koruculuğunu bir an önce kaldırması ve bunları üzerimize sürmesinin gerekiyor. Her iki taraf böyle kolaylık sağlasa, bunlar da o zor durumdaki kurtuluş olacaktı. Nitekim bunlar çok zor durumdadırlar, çok trajik olaylara yol açmaktadırlar. Ayrıca asayiş gerçekten bunlarla sağlanamaz, tersine çok çok bozuluyor. Bu yük asiret kavgalarına, yani toplumsal huzursuzluklara da yol açıyorlar. Ağır bir maddi külfetler, verilen para boşa gidiyor. Bu paralarla bir eş almışlarsa ikinci, üçüncü eşe harcıyorlar. Bunlar toplumsal yaralanış geliştirmektedir. Bütün bunlara son

vermek açısından, hükümet bir an önce bunları kaldırmalıdır. Dediyim gibi, biz de böyle kolaylık sağlıyoruz. Sanıyorum bu da acil bir taleptir. Olağanüstü Hal'in kaldırılmasıyla birlikte, herhalde onlar da kaldırılır, temennimiz budur.

Soru: ...

Abdullah ÖCALAN: Gayet tabii. Yani çok kötü bir durumları vardır. Bunların devletten aldığı parayı böyle kullandıkları açıktır.

Soru: ...

Celal TALABANI: (Arapça cevapladı)

Soru: ...

Abdullah ÖCALAN: Kuzey Kürdistan cephesi eğer teşekkül olursa, sanıyorum Güney'dekine benzer anlaşmazlıklara düşsün. Gerek usul, gerekse demokratik taleplerde büyük benzerlik var. Eğer geçmişte buna benzer atılım adımları başlanıyorsa, bunların bazı nedenleri vardır. Objektif koşullar fazla dayatıcı değildi. Yine subjektif düzeyde yanlışlar, yanlışlıklar ileri düzeydeydi. Ama bu kadar büyük gelişmelerden sonra gelinen nokta atı böyleline bir birliğin yürüyeceğine dair çok kuvvetli nedenler ortaya çıkmaktadır. Herkes bu kolları çok açık olarak vurgulamaktadır. Çok kısa bir görüşmeyle birlikte bu ihtiyacı belirttiktedirler. Yani siyasi aradelerini ortaya koymaktadırlar. Adeta Kendiliğinden fililiyatta gerçekleşmiş bir husustur. Biz bunun altına sadece imzamız attık. İnanıyorum yakında gerçekleşecek. Çabalar yoğunlaşarak devam ediyor. Güneydeki Kürdistanı Cephe ile ilişkilere gelince, dostane gelececek. Biz onlarla usulda kongre düzeyinde bir birlik önerisini geliştirmek istiyoruz. Yani bütün Kürdistan içinde, birliğin yayıl-resmî ifadesi ulusal kongre platformu olabilir. Bu konuda görüşmeler var, öneriler geliştiriliyor. İkinci bir adım olarak bu düşüncüyü. Birinci adım Kuzey Kürdistan'da, ikinci adım Güney Kürdistan veya Kürdistan'da diğer parçalar. Umarım o da yakın bir süre içinde ilerler ve başmaya yoluna girer.

Soru: ...

Abdullah ÖCALAN: İstem değil de, biraz öncelikle böyle vermek istedi. Fakat bunun başında elde alınacak bir mesele olmadığını, bu birlikte oturdumuz değerli yoldaşlar da ifade ettiler. Bu ancak sürecin sonunda olabilir. Böyle bir mesele tartışılabilir. Yani her zaman söylüyorum; gerilla siyasi amaçlar için, orada bulunan özgürlük kuvvetidir. Siyasi amaçlara yerine getirilmeye çalışılır çalışılmaz, gerilla kendileri barış koşullarına göre yeniden düzenlenilebilecektir. Hükümetin böyle bir talebi başından beri dayatması işleri çıkmasa sokağa sürmek. Bu sürecin başlangıcında değil, sürecin olumlu gelişmesiyle birlikte gündeme gelebilecek bir meseledir. Şart, siyasi taleplerin hayata geçirilmesi. Bu siyasi talepler asgari taleplerdir. Yerine getirilip getirilmez gerillanın yeniden düzenlenmesine bağlıdır. Hükümet bir tartışma geliştirebilir.

Soru: ...

Kemal BURKAY: Biz ulusal kurtuluş hareketleri bakımından silahlı, günah saymıyoruz. Zulum altında, baskı altında her halk silahlı kullanabilir. Bizim görüşümüzde fark, silah kullanmanın zamanının olmadığıdır. Ama diğer örgütlerin görüşleri farklı olur. Dolayısıyla bizim bir araya gelmemiz salt o noktaya sınırlı değildir. Biz atışkesi olsun veya

olmasın, ondan önce diğer örgütlerle ve başta PKK'yle ilişkilerimizi iyileştirmek istiyoruz. Çağrımız vardır. Onlardan da olumlu cevap gelince, böylece aradaki engel kalktı.

Biz hangi noktalarda anlaşılabilirsek, o noktalarda anlaşılır ve birlikte yürürüz. Biz bugün de bu barış fırsatının iyi kullanılmasını istiyoruz. Yani öyle ki bir daha savaş olmasın. Bu sorun çözülür. Biz bunu gerçekten istiyoruz. Ama Türk tarafı eğer bu asgari istemleri karşılamazsa, bu demektir ki, savaş devam eder. Bu demektir ki, savaş devam. Bu, "sorun sırf polis-orduya çözülecektir" demektir. Böyle bir durumda biz de eski politikayı sürdürmeyiz. Ben bunu çok kez söyledim. 18 yıldır sürdürdüğümüz bantşıl politikayı sürdürmeyiz. Dolayısıyla bir fırsat kaçırılmamı diyorum. Bizim bundan daha fazla yapabileceğimiz bir şey yoktur.

Soru: ...

Ahmet TÜRK: Sorun şu: Ortada bir Kürt sorunu var. Kürt halkının istemi beni de ilgilendir...

Demokratik legal zeminde politika yapan bir siyasi parti, demokratik legal bir ortamın sağlanmasını mücahadesini verir. Bugün bu açıdan olumlu gelişmeler var. Halkın Emeği Partisi olarak, bu olumlu gelişmelere katkı sunmak, barışçıl anlayışları öne çıkarmak, bu konudaki duyuruları ortaya koymak gibi çalışmalarımız da olacak, bu zeminde daha göstereceğiz.

Soru: ...

Abdullah ÖCALAN: Sayın Mam Celal zaten söyledi: "Şu anda ateşkes koşulları var; serbest siyasi faaliyetlerde bulunabilir" diyor. Güney'de de, Kuzey'de de. Önerilen tutacak herhangi bir durum söz konusu değil. Doğrudur bu görüş. Gerçekten siyasi mücahede dönemine geçtikleri veriliyor. Atışkesi dönemidir. Bunu da vesile bilerek, biz 2000 civarında insanı herhalde ömür boyu Güney'de tutacak değiliz. Büyük bir kısmı bayandı. Söyleyeyim: 600 civarında bayan var. Onlar orada ne yapacaklar? Tabii ki ülke koşullarına gideceklerdir. Bunlar siyasi faaliyet için gidecekler. Süreci başlatmış. Uygun yollarla gidecekler. Yani koridor açma filan değil, dağ yolları var. Bunlar İran üzeri de olabilir, aradan zıkkaz çizerler, girerler. Bunun Mam Celal ile de ilişkisi yoktur. Hükümetin bunu farklı yorumlaması da bence anlamsızdır. Bizim bir sürü dağ yolumuz var, askeri yolumuz var.

Soru: ...

Kemal BURKAY: Utumlu olmak istiyoruz. İyimserliğimizi korumak istiyoruz.

Abdullah ÖCALAN: Doğrudur, katılıyorum.

Kemal BURKAY: Biraz da şuna bağlı, yani Türkiye'deki aydınlar, sağduyu sahibi güçlerin, sınırsız politikacıların, sanatçıların, herkesin tutumuna bağlı.

Celal TALABANI: ...

Abdullah ÖCALAN: Mam Celal şunu söylüyor: "Utumlu olun hayırlı işler için, bu hayırlı yerine gelin." Bu peygamberin hadisidir. Katılıyoruz.

Başka sorularınız yoksa, tekrar bütün arkadaşları adına hepimize teşekkür ediyorum.

Biz sizleri sıkıntıya soktum. İnanıyorum sizler de belli bir sorumluluk duyarak geldiniz. Bu bizi memnun etmiştir, sağ olun.

KÜRDİSTAN'DA ULUSAL GÜÇLERİN BİRLİĞİ VE PRATİK GELİŞMELER

Başarılı 1. sayfa

PKK'nin tek yanlı ateşkes ilan etmesiyle ittifak protokolünün imzalanmasının aynı günlerde denk düşmesi, çeşitli spekülasyon mekânizmalarını da harekete geçirdi. Objektif durumun özelliklerini ve Kürdistan devriminin ihtiyaçlarını fazla dikkate almayan, tümüyle subjektif niyetlerin ürünü olan sakat değerlendirmeler ve yorumlar ortalığı doldurdu. Eğer gerçekten bir güç olarak kabul edilecekse, genelde söz konusu protokole en olumsuz tepki gösteren Türkiye solu oldu. Günah işlemek için birliği girmekten ısrarla uzak duran ihtiyar bakireleri andıran çeşitli sol gruplar, PSK ile bir ittifak protokolü imzalayan PKK'yı başılsınmaz bir günah işlemekte suçladılar. PKK'yı kendi devrimci programı ve çizgisinden vazgeçmek, silahlı mücadeleyi terk etmek ve büyük güçlerin politik manevralarının aracı durumuna düşmekle itham ettiler. Bunlara göre, tek yanlı ateşkes kararı ve ittifak protokolünün genisinde ABD ve Batı emperyalizmi vardı.

İşin ilginç yanı özel savaş cephesinden de benzer içerikte tepkilerin yükselmesi idi. Örneğin sömürgeci TC'nin İçişleri Bakanı İsmet Sezgin, biraz da provokatör bir dil kullanarak, "Apo'nun Burkyan'ın çizgisine geldiğini" iddia etti. TC'nin resmi ağzıyla, PKK'nın tek yanlı ateşkes kararını ve PKK ile PSK arasındaki ittifak protokolü imzalanmasını Kürdistan'da yükselen gerilla savaşının "çıkmaz girmesi"ne bağladılar. Atkesk sözümona zor durumdaki, atkesk kararı ve PSK ile ittifak bu zorlanmanın ürünüydü. Kısacası Kürdistan sorunu karşısında şoven ve inkarcı tutumları, Kürdistan'da meydana gelen bu gelişmeleri ele alıştırda çeşitli sol grupları Türk egemen sınıfların süzülürleri ortak bir noktada buluşturmış oldu.

Gerçekçe durum nedir? PKK ile PSK arasında gerçekleşen bu ittifak protokolünü Kürdistan'daki mücadele politikalarının kopararak emperyalist politikalarla ilişkilendirmek ne ölçüde gerçekçi olabilir? Ulusal yok oluş sürecini ulusal diriş sürecine çevirmek ve bunun gereği olarak ulusal birlik yaratmak Kürdistan halkının en temel sorunlarından biri değil midir? Halkın ulusal birliğini gerçekleştirme devrimin bir dayatması ise, bu birlik nasıl sağlanacaktır? Bir sömürgeci niteliği olan PKK, cephe ve ittifaklar sorununda şimdiye kadar ne tür arayışlar içinde olmuştur? PKK'nın bu pratik arayışları göz önünde bulundurmadan, PKK'nın çizgi değişikliğine gittiğini iddia etmek hangi ölçüde onurlu bir davranış sayılabilir? Özünde Türk sömürgeçliğinin ulusal ve uluslararası düzeyde daha fazla tecrit edilmesine, Türk faşist rejimlerinin etrafında onun kuşatma çemberini daraltılmasına ve devrimin güç kazanmasına hizmet eden bu ittifak gerçeği devrimci güçleri neden rahatsız etsin? Sorular daha da çoğaltılabilir. Bu sorular önemlidir. İttifak protokolü karşısında gösterilen etek duyurlukların içyüzünü ortaya koymak ve çarptırlan bertaraf etmek için, bu sorulara tutarlı cevaplar vermek gerekmektedir.

Ulusal kurtuluş devrimlerinin çarpmıza damgasını vuran temel devrimlerden biri olduğu inkar edilemez bir gerçektir. Bu devrimler yabancı egemenliği son vermez, sömürgeci güçlerle yerli işbirlikçilerin suç ortaklığı cephesini yitirir ulusal-de-

Kürdistan'ın bütün parçalarındaki güçleri kapsayan bir Ulusal Kongre'de biraraya gelmek, böylece Kürdistan'ın her parçasında uyumu, dengeli ve karşılıklı geliştiren bir mücadele vererek, ülkenin birliği yolunda ilerlemek temel bir görev olduğu gibi, ortaya çıkan elverişli koşullara verilecek en tutarlı karşılık olacaktır.

demokratik devrimi gerçekleştirmeye hedeflemektedirler. Sömürge ülkelerde yabancı egemenliğin toplum yaşamının bütün alanlarına damgasını vurması devrimin ulusal yanını ön plana çıkarmakta, ulusal-demokratik devrim, en geniş ulusal güçlerin katılımıyla teşekkül eden ulusal kurtuluş cephesi önderliğinde geliştirilip zafere ulaştırılması zorunlu kılacaktır. Proletarya partisi, ulusal kurtuluş cephesi ve halk ordusu, sömürgeci devrimlerin zafere ulaşmasını güvence altına alan ve aralarında karışık bir birlik oluşturan üç temel silah durumundadır. Ulusal kurtuluş devrimlerinde dar kapalı kapılı olarak tanımlanan ve baş düşmana karşı mücadelede birleşilebilecek güçlerle birleşmekten kaçan sekteer yaklaşımlar devrime değil ancak karşı devrime hizmet ederler.

Sömürgeci egemenliğin bir mücadele ulusal güçlerin en geniş ittifakının yaratılması, cephe içinde sınıf mücadelesinin tedil edilmesi anlamına gelmemektedir. Tam tersine sınıf mücadelesi bu koşullarda da sürdürülecek, ama burada birlik-mücadele-birlik esprisinde hareket edilecektir. Cephenin kendisi de ulusal bağimsızlıkta yana olan çeşitli sınıf ve tabakaları temsil eden güçlerin karışıklı önderler vererek aşgari müştereklerde buluşması demektir. Değişik sınıfların temsil eden güçlerin meydana getirdiği birliklerde, istense bile sınıf mücadelesi durdurulamaz. Farklı sınıfların temsilcileri mücadeleye kendi dalgalarını vurmaya çalışacaklar, bunun için savaşım yürüteceklerdir. Bu böyle diye proletaryanın devrimci öcüsünün ulusal kurtuluş savaşında en karmaşık ittifaklar geliştirmekten kaçınması düşüncesidir. Dolayısıyla cepheleşmeye gidilirken bazı ödünlere bulunulacak, ama ulusun doğrudan ve vazgeçilmez haklarının ödün verilemeyecektir. Sömürge ülkelerde devrimin ulusal yanının ön planda olmasının anlamı ve sonucu da budur.

Ulusal kurtuluş mücadelesinde işbirlikçi ve hain güçlerin genelle-

bir avuç olarak tanımlanmakta; ulusun diğer bütün kesimlerinin bağimsızlık ve özgürlük mücadelesine katılabileceği ve hatta bu mücadelede çekilmesi gerektiği vurgulanmaktadır. Halk savaşını geliştirerek geniş kitleleri kapsayıcı ağırlıklı ulusal bağimsızlıkta yana tavır alma eğilimi de güç kazanacak, böylece karşı devrim cephesi çözülür ve dağılırken, ulusal kurtuluş cephesi genişleyecektir. Bu doğaldır ve bütün ulusal kurtuluş mücadeleleri bunun örnekleriyle doludur. Cezayir'i bulmak için her yana baktıklarını, mezar taşlarını bile Cezayir adına rastlamadıklarını söyleyecek kadar korkunç bir inkarcılık içinde olanlar, daha sonra Cezayir kurtuluş savaşına katılmışlardır. Yabancı egemenliğe ve yerli işbirlikçilere karşı geliştirilen silahlı mücadelelerin bu değişim ve dönüşüm üzerinde belirleyici etkisi vardır. Sömürgeci egemenlik sistemine karşı yükseltile devrimci savaş muazzam ölçüde ıyarcı bir rol oynamakta, süreç içinde geniş kesimleri sömürgeci egemenlik altında tahrip edilmiş ulusal kimliğin yeniden kazanılması için savaşımı yönetmektedir. Bu açıdan devrim ve karşı devrim safıların değişmez saymak, başlangıçta doğrudan veya dolaylı olarak karşı devrim cephesinde yer alan kesimler ve güçlerin sonradan ulusal kurtuluş safına geçebileceklerini reddetmek yanlıştır. Kürdistan somutu açısından bu gerçek çok daha fazlasıyla geçerlidir.

Devrimin hazır ordular ve geniş yığınların birliğiyle başlatılmalıyacağı çok iyi bilinmektedir. Sömürgeci egemenlik sömürge ülke halkının köleleştirilmesi temelinde kurulduğu, halkın bütün haklarını gaspettiği ve siyasal faaliyetlere bulunmasını şiddetle yasakladığı için, ulusal kurtuluş hareketinin başlangıçta küçük bir grubun girişimiyle başlatılması zorunlu ve kaçınılmazdır. Ulusal kurtuluş devrimleri büyük bir inanç ve umutla yola çıkan dar bir azınlığın azimli ve kararlı çabaları üzerinde yükselmis ve zafere ulaşmışlardır. Gerçekçe bu bütün devrimlerin te-

mel bir yasadır. Ulusal kurtuluş mücadelesi işin başında bu zayıf ve donanımsız azınlığa dayanacaktır. Bu na bağlı olarak mücadelede ciddi zayıflıklar görülecek, mücadele yeni yeni yürüme alanı bir bebegin gelişini seyrini andıran bir gelişme sürecinden geçecektir. Bu yönüyle her türlü ekonomik, kültürel, sosyal ve siyasal gelişmenin temelinde devrim denilen ana olgunun yattığını, devrimin ise başlangıçta sayıca az ve donanım açısından zayıf bir grubun eseri olarak gelişip zafere kazandığını söylemek kesinlikle doğru olacaktır.

Abdullah ÖCALAN yoldaşın sözleriyle, PKK hareketi de tarihsel gelişimin bu formülasyonunun Kürdistan gerçeğine uygulanmasıdır. PKK hareketi de başlangıçta çok daha az sayıda ve yetersiz insanla, çok daha zayıf bir konumda ve en az donanımlı yola çıkan bir hareket oldu. Donanım zayıflığı sadece maddeci dayanakların sınırlı olmasından kaynaklanıyordu, manevi dayanakları da bulunabiliyordu. Olancağın azlığı da Kürdistan'da gerçek anlamda bir ulusal kurtuluş geleneği yoktu. Geçmiş dönemlerde ve yakın tarihte görülen bazı direnimler beliren bir ulusal içerikten yoksundu. Bütün Kürdistan düzeyine yayılabilen kapsamlı direniş hareketleri ortaya çıkmamıştı. Dolayısıyla PKK'nin kendisi için esas alabileceği zengin bir mücadele mirası ve deneyimi bulunmuyordu. Başka ülkelerdeki devrimci mücadelelere ve ulusal kurtuluş hareketleri köklü bir ulusal ve sınıfsal mücadele geleneğine dayanarak gelişme gösterirken, PKK hareketi bu olanaktan yoksun bir biçimde yola çıkıyordu. Yine diğer ulusal kurtuluş hareketleri kendi ulusal tarihinde var olan güçlü direnimleri ve halk hareketi örneklerini gündeme getirerek kitlelerin yurtsever duygularını ayaklandırı ve yabancı egemenliğe karşı ayağa kaldırdılar, PKK Kürdistan halkına kendi ulusal ve ulus kimliğini kavratmaya çalışıyordu. Demiy yerindeyse, PKK ek-si olanaklardan yola çıkarak, Kürdis-

tan'da bir ulusal kurtuluş mücadelesini ortaya çıkarmanın son derece ağır savaşımını veriyordu.

Çeşitli gözlemciler Kürtleri "başkalarının askerleri" biçiminde tanımlıyor, "hain en bol ulus" olarak değerlendiriyorlar. PKK'nin doğuşundan önceki döneme tekabül eden bu değerlendirmeler, Kürtleri aşağılama isteminden uzadı, bir gerçeği dile getiriyor. Kuşkusuz başka uluslarda da iç ihanetlerden bahsedilir; başka uluslarda da işbirlikçi ve hain kesimler vardır. Ama işbirlikçilik ve ihanet olgusu hiçbir ülkede Kürdistan'da görüldüğü türden oldukça köklü ve gelişkin boyutlara kazanmamıştır. Kürdistan açısından işbirlikçilik ve ihanet olgusunu sadece kendi çıkarlarını yabancı egemenliğin devamında gören ve Türk egemenlik sisteminin içinde erimeyi yegane kurtuluş yolu sayan Türk hakim sınıflarıyla sınırlandırmamak gerekir. Kürdistan'da ihaneti yalnızca feodal-kompradorlar ve öteki hain kesimlerle sınırlı gören; bir toplumsal hastalık olarak ele almak hatalıdır. Türk halkının kendi ulusal kimliği ve kişiliğine önemli ölçüde yabancılaştırılması, kendi ülke ve ulus kimliği sahip çıkamayacak kadar mecalsiz bir duruma düşmesi veya düşürülmesi, maddi ve manevi zenginlikleri talan ve tahrip edilirken sömürgeci egemenlik, ulusun en kutsal değerlerine yöneltilen saldırılar karşısında suskun kalması ve ulusal tükeniş sürecine sokularak altaltı bir ölüm biçimine doğru sürüklenmesi, kendi öz gerçeğine ihanet etmekten başka nasıl tanımlanabilir? Kürt halkının bu denli açgözlüğünü yalnızca sömürgeci egemenliğin gücü ve yerli hakim sınıfların işbirlikçi ve aşak karakterine bağlamak, bütün güçlerini bu kesimlere yüklemek yanlışlığı bunlarla izah etmeye çalışmak ne ölçüde gerçekçi olabilir? Gerçekçe alıcılarda, düşünlük ve ihanet, çıkarları ulusal kurtuluşla yatan ve bağimsızlık-özgürlükten yana kesin tavır almaları gereken halk kesimlerine de bulatılabilir; ihanet bu kesimler arasında da hükümlü icra edebilir. PKK'nin ortaya çıkışı koşullarda Kürdistan'ın gerçekliği böyledir.

Kendi öz ulusal gerçekliğine yabancılaşmanın alabildiğince derinleştiği bir toplumda, hele bu bir de sömürge bir topluma, sınıfsal çıkarların bilincinden de söz edilemez. Ulusal kişiliği ve kimliğini ifade etme gücü bulunmayan bir halk kendi sınıf çıkarlarını da savunamaz. Sınıf çıkarları ancak uluslaşmış bir yapı içinde gerçek anlamıyla bulabilir ve kendisini konuşturabilir. Ulus bilincinin olmadığı bir yerde hangi sınıf çıkarlarındın bahsedilebilir, burada hangi sınıf mücadelesi geliştirilebilir? PKK hareketinin içinde doğup geliştiği ortamın özelliklerinden söz ediyoruz. Kürdistan sadece emperyalistler ve işbirlikçi devletler arasında parçalanıp paylaşılmalık kalmamış, ülkenin en büyük parçası olan Kuzey-Batı Kürdistan'da inkar ve imhaya esas alan bir sömürgeci egemenlik sistemi kurulmuştur. Sömürgeci devrimin varan katliam uygulamaları sındırılan yerli hakim sınıflar tamamen uşaklaştırılmış; genelde Türk insanına her açıdan Türk egemenlik sisteminde bütünselmek tek yaşam seçeneği olarak dayatılmıştı. Kürt hakim sınıfları Türk sömürgecilerinin Kürdistan'daki ajanları haline getirilmişlerdi. Bol-yön politikasında muazzam başan sağlanmış, toplumsal yapı ailelere dek par-

çalanmıştı. Ortada varlığı ile yokluğu belli olmayan bir halk gerçekliği mevcuttu. Dilisz, mestalsı ve donanımsız bırakılan, docalar tarafından tamamen ihmal edilen bu halka kendi kimliğini tanıtmak da dahil her şey dışarıdan götürülecekti. Kendisine ilkin onlar olmasını yaşamın anlamsız olduğu ve yaşamaktaki söz edilemeyecek temel insanlık değerleri ögretilecek; vatan, ulus bilinci, bağımsızlık ve özgürlük gibi değerlerle tanıştıracaktı. Yine Öcalan yoldaşın vurulduğu gibi cekiğen, kırıkçılı ve umutsuz ruh belirtileri düşmanların bilinçli olarak topluma dayattığı bir taktik olmaktadır öyle, yüz yıllardır süregelen sömürgeci egemenliğin bir sonucu olarak, halk safalarında yitkinlik, umutsuzluk ve teslimiyet biçiminde devrimcinin karşısına dikilmekteydi. Öyle ki, kendi kimliği ifade edilebilirken bu halk ırkkek davranıyor ve büyük korku duyuyordu. Kısacası Kürt halkını, tarih ve günümüzün en gerici, baskıcı özelliklerini kendisinde somutlaştırmış, muazzam başka araçları ve ilmi yöntemleriyle halkları ezip yok etme tecrübesine sahip olan bir düşman karşısında direnişse kaldırma ve direnişse başkanı sağını kazanırmak mucize olarak değerdendirilmesi gereken bir olaydı. PKK'nin başarıldığı buydu.

Bugün Kürdistan'da ayaklanma halinde olan bir halk gerçekliği vardır ve dünyanın bu umutluluş parçasında özgürlük için savaşan bir halk gerçekliği oluşmasında silahlı mücadelelerin rolü belirleyicidir. Kuşkusuz PKK'yi tek başına devrimci siddetle özdeşleştirmek ve siddetin onun tek özelliği olarak öne çıkarmak hatalıdır. Eğer PKK'nin ve PKK Önderliği'nin hiçbir ülkenin pratiğinde görülmemiş muazzam aydınlatıcı çabaları olmasaydı, eğer Kürdistan gerçekliği acısız bir sorgulamadan geçirilmes ve Kürt halkı içinde yaşadığı insanlık siddet koşullarının yoğun bilincileye donatılması, bu durumda devrimci siddet kendi başına temel çözüm aracı olamayacaktı. Belki de uygulanan siddet Kürdistan'da geçmişte tank olunan klasik ayaklanmaların akıbetine uğrayacak ve halk çok daha vahim durumuna sürülecekti. En ufak bir kendidilgenliğe gelişmeye olanak ve fırsat tanımayan Kürdistan'da ortaya çıkaran bugünkü gelişmelerin her adımı tamamen bilinçli, örgütlü ve sistemli bir çabanın ürünüdür.

Belki bazılarına ters gelebilir ve proletaryanın öncü rolüne aykırı bulunabilir. Ancak Kürdistan'da modern anlamda bir sınıflaşma ve sınıf bilincinin gelişmesinin de PKK önderliğinde yükselen halk savaşıyla sağlandığını vurgulamak gerekir. PKK'nin sömürgeci egemenliğe karşı geliştirdiği mücadele temelinde yattığı özgürlük ortamı bireyi oluşturdu kadar çeşitli sınıf ve tabakaları da topluma ve üretim araçları karşısında kendi konumunu sorgulama ve çıkarlarını savunmaya yöneltecekti. Bu sadece çıkarları ulusal kurtuluş yataın sınıf ve tabakalar için değildi, işbirlikçi ve hain kesimler açısından da böyledir. Dolayısıyla Kürdistan'da ulusal ve sosyal bilincin gelişmesindeki bu sıkı bağıllık kadar, ulusal ve sınıfsal mücadelede de iç içe geçmiştir. Bu bilincinmeye paralel olarak çıkarılan devrimde olan sınıf ve tabakalar ulusal kurtuluş safalarına birleşirken, bir avuç işbirlikçi azınlık dümanına daha sıkı bir biçimde bütünleşmiş ve devrimin karşısına dikilmektedir.

PKK hareketi henüz dar bir ideolojik yönünde biçiminde şekillenmediği koşullarda bile birliği esas aldı. Hem Türkiye sonunda hem de Kür-

distan cephesinde var olan bazı grupların temsilcileriyle görüşmeler yaparak birlikte hareket etmek istedi. Ancak bu caba her iki kesimde de olumlu karşılık bulamadı. Kürdistan adına hareket eden bazı güçler, marksist-leninist ideolojileri Kürdistan'ın girmen Kürt halkına yapılacak en büyük kötülük olacağını iddia ettirler. Bunlara göre bu hareketin ilerliği mevcut konumula "Kürt hal-

Bütün bunlara bağlı olarak, ülkemizin Güney parçasında PKK önderliğindeki gerilla güçleriyle bu parçadaki örgütler arasında var olan çelişki ve çatışma ortamı, yerini örgütler arasında kurulan ilişkilere terk etmiştir. Abdullah ÖCALAN yoldaşın da belirttiği gibi, diğer örgütlerle ilişkiler ve imzalanmış protokoller, TC'nin ve Kürt işbirlikçiliğinin Güney savasında uğradığı yenilginin sonucudur.

kinin başında sallanan demoklesin kiloy'du. İkel milliyetçilikçi küçük burjuva aklımın Kürdistan'daki örgütlenmesi çok daha eski tarihlere dayanıyordu. Dolayısıyla İkel milliyetçilik ve küçük-burjuva reformizmi Kürt ulusal hareketi içinde egemen güçler durumundaydı. Küçük burjuva milliyetçi aklımın Kürdistan'da diğer parçalarındaki ve özellikle Güney Kürdistan'daki İkel milliyetçilikçi ilişkiler içindeydi ve dar milliyetçi, reformist anlayışlara sahipti. Bunun Kürdistan sorunu bir devrim sorunu olarak ele almyorlar, sömürgeci devletin tepeden yapaçak kısmı iyileştirmelerle sorunun çözülmesini savunuyorlardı. Devlet ve o dönem koşullarında Ecetivçilik ilmiyle yapılacak savaşıyan dönüşümlere umut bağlanarak reform yöntemi esas alınınca, birlik sorunu da kendidilgen ortadan kaldırmış oluyordu. Hatta bu durumda ciddi bir örgütlenmeye yönelmek bile gereksizleşiyordu. TC'nin ulusal inkar ve imha politikasından sonuç alındığına ve Kürt sorunu kendi açısından kesin çözüme bağladığına inandığı böyle bir ortamda reformculuk esas alınmış olsaydı, Kürdistan'daki mevcut gelişme düzeyini yakalamak şurda kalsın, şimdi Kürdistan sorununda söz etmek bile mümkün olamayacaktı.

Bağımsızlık ve özgürlük eğilimi, bu durumda Kürdistan'da çalışmaları hız vererek, proletaryanın öncü partisini yaratmaya esas aldı. Ulusal kurtuluşçu düşüncelerin kentlerde geniş taban bulduğu aydın-çocuk kesiminden halk kitlelerine tarımsız çalıştı. Bu süreçte ayan yapı ve kurum ve kuruluşlara karşı mücadele taktiğini hayata geçirerek, ulusal kurtuluşçu düşüncelerin kitlelere götürülmesinin önüne dikilen engellerle karşı siddetli bir savaşım başlattı. Resmi ve sivil polis güçlerine, ajanmuhbir takıma ve feodal eşkiya çetelerine karşı, devrimci siddet kullandı. Kentlerde yeni filizlenen Kürt ulusal gelişmesini boğmak isteyen faşist çetelere karşı yoğun bir eylemlilik başlattı ve bu çeteleri dağıttı. Başlangıçta böyle bir mücadele taktiği ile yola çıkan büyük bir önem

taşıyordu. Halkın öz gücüne dayanmayı esas alan bir siyasal hareket, halka ulaşmak, ona kurtuluş yolunu göstermek ve kitleleri sömürgeci egemenliğe karşı ulusal kurtuluş savaşına çekmek için, öncelikle kitleler üzerinde amansız bir baskı uygulamaları ve emekçi halk kitlelerini eda soluk alamaz duruma düşüren ajan yapıları ve en başta da feodal komprador çetelere karşı savaşmak zorundaydı. Bu güçleri dağıtmadan halki kendit kurtuluş davası etrafında birleşmek olanaaksızdı. Ulusal kurtuluş mücadelesinin belkemiğini meydana getiren geniş yoksul köylü kitlelerini mücadele alanına çekmenin bundan başka bir yolu yoktu.

PKK'nin bu mücadele taktiği, uygulamadıkı bütün yetersizliklerine karşılık, gerçekten başarılı sonuçlar verdi. Geniş emekçi halk yığınları Kürdistan tarihinde ilk kez kendi öz çıkarları temelinde sömürgeci güçlere ve yerli işbirlikçilerine karşı mücadele alanına girdiler. Ulusal kurtuluş kitle eylemliliği, amatör çalışma tarzını aşmayarak, yeterli de neyim ve donanımdan yoksun olan öncünün kontrol etmekte zorluk çektiği boyutlara ulaştı. 1980'li yıllara doğru gelindiğinde, resmen ilan edilmemiş ve somut bir örgütlenmeye dönüştürülmemiş olsa bile, ulusal kurtuluş mücadelesi bir cephe kimeğilme kavuşmuş; ulusal kurtuluş cephesinin üzerinde yükselceği işçi-yoksul, köylü-aydın gençlik temel ittifakı yaratılmıştı. Bu büyük bir tarihsel gelişmeydi. Bu dönem Kürdistan adına yola çıktıklarını iddia eden çeşitli güçler ulusal kurtuluş temelinde kendi aralarında birleşme gütseller ve bu birlik ulusal kurtuluş cephesi biçiminde vücut bulsaydı, Kürdistan ulusal kurtuluş davası kuşkusuz bugün nihai çözüme çok daha yaklaşılmış olurdu. Ancak birinci düşman onunları ve öteki güçlerin Kürt ulusal sorununa yaklaşımdakı tutarsızlık buna engel oldu. Aynı dönemde bu güçler tarafından PKK'ye yöneltilen saldırılar ve bu temelde ortaya çıkan çatışma ortamı sömürgeci dümana hizmet etti.

Kürdistan'ın bölünmüş ve parçalanmış yapısı, ülkenin bütün parçalarında var olan örgütler arasında sıklıkla ilişkilerin kurulmasını da gerektirmekteydi. PKK 1980'li yılların başında Talabani liderliğinde YNK ve İKDP ile ilişkiler kurdu; bu örgütlerle ittifak protokolleri imzaladı. Bunlar olumlu bir içeride sahipti ve ulusal hareketin birliği yolunda ileri bir adım temsil ediyordu. Bu protokollerde emperyalizmin Kürt sorununa ilişkin politikalarına karşı çıkılıyor, ülkemizin dengeli biçimde gelişmesi gerektiği belirtiliyor, örgütler arasında kardeşçe ilişkilerin kurulup geliştirilmesi zorunluluğu vurgulanıyordu. PKK bu protokollere ve içerdiği ilkelere sonuna kadar sadık kaldı. Protokolün gereklerini yerine getirmeye için hiçbir şey yapmayan ve sonunda yırtıp atılan diğer güçler oldu.

Kürt ulusal hareketinin başını çeken klasik önderlikler, Kürdistan ulusal sorununu Kürt halkının özgücüne dayanarak değil, sırtını emperyalizme ve bir başka sömürgeci devlete dayayarak çözmeye çalışmaktalardı. Sömürgeci devletler arasında ki çelişki ve çatışmaları yarattığı fırsatları yararlanma temelinde dayandırılan bu sözde çözüm yöntemi ulusal sorunu daha da ağırlaştırmış, Kürt ulusal hareketini en kötü yenilgiye yüz yüze getirmişti. PKK'nin bu örgütlerle imzaladığı protokoller, onları bu konularından uzaklaştıran ulusal kurtuluş çizgisine çek-

meyi amaçlamaktaydı. Protokolün somut içeriği ve açık ilkelere rağmen, PKK'nin faşist Türk sömürgeciğine karşı ilki eylemlerini geliştirmesiyle birlikte, İKDP protokolü tek yanlı olarak feshetti ve PKK'ye karşı saldırıları girişti. Bunun nedeni basitti: İKDP'nin TC ile eskiden dayanan sıkı ilişkileri vardı. İKDP hiçbir zaman bağımsız bir politika sahibi olmamış, mülkaka bir düş güce dayanmayı esas almış, sömürgeci Türk devleti ve İran Şahlığı ile ABD emperyalizminin temel dayanaklarından biri olan TC'ye yönelmesinin kabul ediyordu. Özgüce dayanma politikasından yoksun oluşun kaçınılmaz bir sonucu buydu.

PKK aynı örgütlerde daha sonraki süreçte yeniden ilişki ve ittifak arayışına yöneldi. Bu güçlerle yaptığı görüşmeler sonucunda bir Ulusal Kongre toplanmaya çalıştı. Özellikle Körfez krizi koşullarında Kürdistan'da ulusal kurtuluş için doğan elverişli ortam değerlendirilerek amacıyla yoğun çaba harcandı. Gelişmeler PKK'nin öngörüsünü tamamen doğruladı. Körfez savaşıyla birlikte Güney Kürdistan üzerindeki sömürgeci denetim kırıldı; Güney ve Kuzey Kürdistan parçaları arasında ki sınırlar objektif olarak ortadan kalktı. Bu ortamda halkın özgücüne dayanan cephe tarzında bir örgütlenme Güney Kürdistan'ın bağımsızlığa götürülebilir ve Kürdistan'ın bütün parçaları için muazzam bir destek ve çekim merkezi yaratılmış oluyordu. Diş koşullar alabilirdiğ elverişli. İçte halk kitleleri toptan ayaklanma halindeydi. Ancak klasik önderlikler yine diş güçlerin vereceği işareti beklediler; tutumlarını onlara göre ayarladılar. Tam da bu koşullarda PKK ile ilişkileri kestiler. Sonuç zaten belliydi: Emperyalistlerin yeşil ışık yaktığı Saddam rejimi kendilerinin ayaklanan halk kitlelerini üzerine yürüyecek katliamlara girişti. Ayaklanmalar bastırılmaları ardından Güney Kürdistan'daki ulusal hareket tümüyle emperyalizmin yürütmesine sokuldu.

PKK Kuzey-Batı Kürdistan'daki ulusal güçlerle ilişkisi ve ittifakları geliştirmek ve gidermek bir ulusal birleşme cepheye ulaşmak için de azımsanmayacak çabalar gösterdi. Her şeyden önce ulusal kurtuluş cephesi için bir Program Taslağı hazırladı ve ikinci Kongre'de onaylanan bu taslağı kamuoyuna sundu. Böylece Kürdistan halkının ulusal ve siyasal birliğini yaratılmasına ilişkin görüş ve önerilerini tartışmaya açtı. Bunun yanı sıra pratikçe çeşitli güçlerle ilişkiler kurmayı denedi. Ne var ki, bu girişimler de sonuçsuz kaldı. Bunun üzerine PKK bizzat kendi gücü ve çabalarıyla halkın birliğini yaratma yoluna gitti ve 1985 yılı baharında Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi (ERNK) kurulmuşuna ilan etti. Bu etelenez bir görüvde ve o günün koşullarında PKK'nin bu tarzda hareket etmesi kesinlikle doğrudur. Kuzey-Batı Kürdistan'da PKK dışındaki kalan grup ve örgütler bir cephe içinde bir araya gelmeye yanımsızlar diye halkın siyasal ve ulusal birliğini yaratma görevini üstlenmekten kaçınılmazdı.

PKK, fakat ideolojik görüşlere sahip olmalarına bakmaksızın, bütün grup ve örgütlerle birlikler kurma ve ittifaklar oluşturmayı her zaman kararlılıkla sürdürmüştü. Kürdistan sorununu bir devrim sorunu olarak gören bütün grupları ulusal kurtuluş cephesinde bir araya gelme isteminden asla vazgeçmedi. Bunun da ötesinde çeşitli reformlar için mücadele eden görüş ve grupları da olacağı ve önderlikte iddialı olmaları

da bunların varlıklarını sürdüreceklerini bilecek, bu kesimlerle de bazı acil ve genel istemler için çeşitli alanlarda güç birliğine gidilebileceğini açıktı. Bu acil istemleri; her türlü işkenceye son verilmesi, idamların durdurulması ve idam cezasının kaldırılması, siyasal tutuklulara kapsayan en geniş affın çıkarılması, Kürdistan halkına karşı uygulanan katliama son verilmesi, siyasal tutuklulara insanca yaşama koşullarının sağlanması, yaşam pahalılığı ve işsizliğin ortadan kaldırılması, halk kitleleri üzerindeki baskı ve kısıtlamalara son verilmesi, tüm siyasal faaliyetlerin serbest bırakılması, sendikahakkı, grev ve örgütlenme özgürlüğünün tanınması bu biçimde sıraladı. Bu istemler temelinde gerçekleştirecek bir güçbirliği, pratikte mutlaka devrimci cephe doğuracak hizmet edecekti. Bunlar PKK'nin kamuoyuna açıkça sunduğu görüşler ve arayışlardı. Böylece bir güçbirliğinin bile ortaya çıkmasını olası PKK'nin kusuuru dışında; bunun somurluluğu başka yerde aranmalıdır. Kaldı ki, PKK Kürdistan'da tek başına önderlik edip sürdürdüğü halk savaşıyla bu istemlerden bazılarının gerçekleştirilmesi sağladı. Örneğin idam cezalarının infazı durduruldu; daha başında DİSK ve Barış Derneği Davası türünden davalar düşürüldü; Türkiye tutsakların büyük bir kesimi tahliye edildi; cezaevi koşulları 12 Eylül koşullarına kıyasla oldukça iyileştirildi. Basın-yayın alanındakı yasaklar hafifletildi; kısmi bir basın özgürlüğü ortamına ulaşıldı. Bazı siyasal partiler ve sendikaların yeniden açılıp siyasal ve ekonomik mücadele yürütmelerine fırsat tanındı. Bunlar doğrudan Kürdistan'da yükselen devrimci savaşa bağlı olarak ve onun sonucunda biçiminde ortaya çıkan olumlu gelişmelerdi.

Gerilla savaşının derinliğine ve genişliğine yayılıp kökleştiği, serih-

Ulusal güçlerin birliği, bu birlik içinde yer alan güçlerin ortaya çıkarılacak değerleri paylaşması esası üzerinde kurulmamaktadır. Ulusal güçlerin birliği içinde böyle bir rekabet olmaz, olmamalıdır. Bu birliğin temelinde yüz yıllardan beri yabancı egemenlik altında tutulan ve kimliği dahil her şeyi elinden alınmış bir ulus bütün yitirdiklerine yeniden kavuşturma amacı ve görevi yatmaktadır

danların birliği bir gelişme kaydetildi ve kitlelerin siyasal eylemliliğinin hızla yükseldiği koşullarda, PKK Kuzey-Batı Kürdistan kökenli çeşitli grup ve örgütlerle ilişki kurmak için yeniden pratik adımlar atabilir, kendileriyle ittifaklar geliştirmek amacıyla da bizzat girişimlerde bulunabilir. Bu doğrultudaki girişimlerin bir bakıma gecikmiş olarak başlatılması bir eksiklik sayılabilir. Ancak bu durum ulusal birlik çabalarının yunulaştırılmasının önünde engel değildir ve bu süreçte birliktir ihtiyacı kendisini daha fazla duyurmuştur. Gelinde tüm Kürdistan çapında ve özellikle Kuzey-Batı Kürdistan'da ulusal güçlerin birliği, ulusal kurtuluş mücadelesinin ulaştığı gelişme dü-

zeyinin mutlak bir dayatması olarak ortaya çıkmaktadır. Halkımız bağımsız ve özgür yaşamak için ayakta olduğunu ve bunun için hiçbir fedakarlıkta çekimden hiçbir ortaya koymuştur. Ülkemizin en büyük parçası olan Kuzey-Batı Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi düşmanı siyasal alanda kesin yenilgiye uğratmış, sömürgeci egemenlik salt askeri gücüne dayanarak ayakta kalabilen bir yapı haline gelmiştir. Düşman askeri alanda da Kürdistan'ta tamamen egemen değildir ve kırsal kesimde denetim ulusal kurtuluş kuvvetlerine kaptırılmıştır. Bu durum halkımızın kendi yazgısını kendi iradesiyle belirleme ve kendi kendini yönetme azmi ve kararlılığının ifadesidir. Gelenek notunda ülkemizin bu parçasında tarihin hiçbir dönemiyle karşılaştırılamayacak bir özgürlük ortamına ulaşılmıştır.

Ulusal kurtuluş savaşının dış çevresi açısından bakıldığında Kürdistan'da gelişen mücadele her şeyden önce Türk işgal-sömürgeci rejiminin çekimazını iyice derinleştirmiş, bu rejimin Kürdistanı azim ve inha politikasını iflas ettirmiştir. Hala ülkemizde devlet terörünü tümtoplaklığı uygulamaya devam etmiş ve kılız özel savaş silahına sarılması sürdüşse bile, karşıdevrim cephesinin Kürdistan'da ordu silahıyla sonuç alamayacağı kesin bir biçimde doğrulanmıştır. Faşist-sömürgeci rejim, uluslararası düzeyde emperyalist güçlerin kendisine sunduğu krediyi sonuna kadar kullanmış; ancak kendisine tanınan süre içinde sorunu kılıza çözmeye çabalarında başarısızlığa ve yenilgiye uğramış, gerilla savaşı ve siyasal kitle eylemliliğinin gelişimini durduramamıştır. Mevcut konumu, yani inkar ve inha politikasındaki ısrarıyla, bu rejim emperyalist sistem için de artık taşınmayacak bir yük haline gelmiştir. Ki sistem arasındaki soğuk savaş yıllarında Sovyet tehdidi gerekçesine sığınarak emperyalist sistemin tam desteğini kazanan ve içerde dejinisz bir faşizm uygulayan bu rejim, Sovyetler Birliği'ni dağılmasıyla bu silahlı da yitmiştir. Nitekim çizgi uluslararası kuruluşlar ve birçok emperyalist ülke Türk rejimine Kürdistan sorununu siyasal yolların çözümünü dayatmak, doğrudan buraları dayatmak, doğrudan buraları rejimi devrimle yıkılma tehditinden uzaklaştırmaya çalışmaktadırlar. Türk rejimi mevcut politikalarında ısrar edebilir. Ancak bu durumda eskiden olduğu gibi emperyalist sistemin tam desteğini arkasında bulması çok zor olacaktır. Bu durum Kürdistan sorununun kesin çözümü için dış koşulların da elverişli hale gelişine işaret etmektedir. Aynı şekilde sömürgeci devletlerin emperyalist çevrelerle birlikte uluslararası alanda Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı geliştirdikleri tecrit bencili parçalaması, Kürdistan sorunu uluslararası politikanın gündeminde girmiş, Kürd halkının dostları çoğalmıştır.

Bu arada Kürdistan'ın diğer parçalarında da olumlu gelişmeler gözlemlenmektedir. Sömürgeci Türk devletinin Kürd ulusal hareketi içindeki klasik önderlikleri de yedine alarak, Güney Kürdistan'da konumlanmış olan ulusal kurtuluş kuvvetlerine karşı başlatılmış savaşı yenilgiye uğraması, ortamı devrimci güçler lehine çevirmiştir. Ulusal kurtuluş kuvvetlerinin bu savaştan başarıyla çıkması ve Türk sömürgecilerinin top tan inha heveslerini kursağında bırakması, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine dev bir atılım gücü kazandırmıştır. Bir bakıma Kürdistan tarihinde ilk kez bu savaştan düşmanın Kürdü Kürda kırdırma

politikası ve pratiği boşa çıkarılmış; "böl-çatıştır-yönet" taktiği devrimci önderlik tarafından sonuçsuzluğa mahkum edilmiştir. Aynı şekilde bir bütün olarak Kürdistan halkı, sömürgeci güçlerle yapılan ve ortak savaşıma karşı darıncılan işbirlikçiliği siddetle mahkum etmiştir. Bütün bunlara bağlı olarak, ülkemizin Güney parçasında PKK önderliğindeki gerilla güçleriyle bu parçadaki örgütler arasında var olan çelişki ve çatışma ortamı, yerini örgütler arasında kurulan ilişkilere terk etmiştir. Abdullah ÖCALAN yolunda da belirttiği gibi, diğer örgütler ilişkiler ve imzalanın protokol, TC'nin ve Kürd işbirlikçiliğinin Güney savaşında uğradığı yenilginin sonucudur. PKK ile Celal Talabani önderliğindeki YNK arasında imzalanın yeni ittifak protokolü, bu yeni ortamın ürünüdür. Gelişmelerin nasıl bir rota izlemesi gerektiği bellidir. Kürdistan'ın her parçasında mevcut bütün grup ve örgütlerle ulusal birleşik cepheye buluşmak, bu temelde Kürdistan'ın bütün parçalarında güçlüleri kapsayan bir Ulusal Kongre'de biraraya gelmek, böylece Kürdistan'ın her parçasında uyum-

nı korukleyerek çatışmalara döndürdüler; aşireti aşirete, kabileyi kabileyne, aileyi aileye, kardeş kardeş düşürdüler. Kürd direnişileri böyle bastırıldı, ayaklanmalar bu biçimde ezildi. Başka hakların tanıtılmede egemen sınıfların çok sınırlı bir sürece içinde bile olmasınadıkları olumlu role karşılık, Kürd hakim sınıflarının bütün tarihleri boyunca işbirlikçilik ve uşaklıkta karar kılmaları için tuzu biberi oldu. Sonuçta Kürd halkı tükenişin eşine kadar çekilmiştir. Modern sosyal ilişkilerin gelişmesiyle birlikte Kürdistan adına ortaya çıkan çeşitli ideolojik ve politik oluşumlar, Kürdistan'daki bu olumsuz yapıyı değiştirme yerine, adeta onun yansıtıcısı durumuna düştüler. Ancak şimdi tabanda bu eski olumsuz yapı alabildiğine değişmiş bulunuyor. Kürdistan halkı ulusal ve siyasal birlik yolunda ilerliyor. Düşman suni çelişkileri artık istediği gibi kullanamıyor. Ulusun temel çıkarları her şeyi baskın oluyor. Dolayısıyla Kürdistan adına ortaya çıkan irili ufaklı grup ve örgütlerin dağınıklığı, örgütsüzlüğü, mücadeleden uzak duruşu, ulusal kurtuluş temelinde kendi aralarında ilişki ve ittifaklar yaratama-

nışıl yolların çözümünü engellediği iddiaları da PKK'nin tek yanı olarak ilan ettiği ateşkesle birlikte tüm dayanaklarını ve anlamını yitirmiştir. PKK ile PSK arasında imzalanın ittifak protokolü, PKK'nin attığı bu adımı TC'nin de silahları sürdürmesi ve sorunun başarılı yolların çözümünü kabul etmesi için tarihsel bir fırsat yaratığına işaret etmektedir. TC'nin bunu gerçekten bir fırsat olarak kabul edip etmeyeceği ve değerlendiren değerlendirmeyeceği kendisinin bileceği işir. PKK'nin umudunu sömürgeci Türk devletinin iy niyetine bağlamak ve ondan çok şey beklemek gibi bir tavır söz konusu değildir. Ancak tek yanı ateşkesine rağmen, TC'nin klasik inkar ve inha politikasında ısrar etmesi ve protokolde elde getirilen adımları atmaya yanaşmaması halinde, umutlarını Kürdistan sorununu başarılı yolların çözümüne bağlayanları ya da tutumlarını kesin olarak değiştirmeleri ya da Kürdüklerden vazgeçmeleri gerekmektedir. Üçüncü bir yol yoktur. PSK Genel Sekreteri Kemal BURKAY, Yeni Ülke gazetesinin kendisiyle yaptığı bir söyleşide tam da bu noktaya

çevrelerle ilişkilerde arayan yakaşmaların kıkmazı, bedeli pahalya önemmiş derslerle defalarca kanıtlanmıştır. Çıkılmazı arar etmenin hiçbir anlamı yoktur. Gerçekler gözler önündedir. Emperyalist devletler Kürdistan sorunu karşısında her zaman sömürgeci devletlerle birlikte hareket ettiler. Kürdistan'ın bölünmesi, parçalanması ve paylaşılması, sömürgeci devletlerle emperyalistler arasında kurulan sık ortaklığı temelinde gerçekleşmiştir. Başka bir deyişle, emperyalist çevrelerin Kürdistan sorununu çözüm konusunda sömürgeci devletlerin inkar ve imhaya dayalı politikasından farklı bir politikaları asla olmadı. Emperyalist devletler, sömürgeci güçlerin Kürdistan sorununu devlet terörüyle çözmeye ve Kürd ulusunu tarihten silme girişimlerini bütün güçleriyle desteklediler. Avrupa emperyalizminin sosyal-demokrasi kanadı ise, Kürdistan sorununu gelişen ulusal kurtuluş mücadelesine kendi çözümünü dayatması karşısında, sürekli başarılı yöntemlerin esas alınmasından dem vurdu. Gerçekte bu kesim Kürd ulusal hareketi üzerinde en içgenc oyunlar oynayan güç oldu. Emperyalizmin böl-yönet politikası esas olarak ve en çok bu kesim tarafından hayata geçirildi. Avrupa sosyal-demokrasi, görünürde sözümleri Kürtlerin hamisi geçinir ve bazı Türk örgütlerine göstermelik bir destekle bulunurken, ölümlü düşöğine yatırılmış Kürd gerçeğine hayat veren radikal ulusal direniş çizgisini "terörizm" olarak damgaladı; bu çizginin öncüsünü tecrit ederek boğmak için tüm gücünü seferber etti; bu amaçla düzelenen birçok komplo ve provokasyonun gerisinde yer aldı. Kısacası Kürd örgütleri arasında bir türlü sağlıklı ilişkiler kurulamamasının ve aralarında çelişkilerin istenmeyen çatışmalara dönüşmesinin temelinde, emperyalizmin ve özellikle onun sosyal-demokrat kanadının büyük payı vardır. Tüm bu gerçekler çok iyi görülmek ve düşmanın bütün oyunları boşa çıkarılmak zorundadır.

PKK ile PSK arasında kurulan ittifakın önemli bir adımıyla ulaştırdığı ulusun bütün güçlerini ulusal kurtuluş mücadelesine çekme çabaları ve ortak protokolde acil olarak çözümü için iri sürülen istemler karşısında kimebilir bizi bir korku ve tedirginliğe kapıldığı, ortaya çıkan yeni gelişmelere kimebilir önüne karşı koymaya çalıştığı bellidir. Kürdistan koşullarında ateşkes ve ittifak protokolü ardından doğan ortamın en çok korku duyan ve endişeye kapılan güçler, halkımızın kanyla beslenen "köy korucuları" olmuştur. Daha açık bir şekilde ifade etmek gerekirse, halkın dayatan ulusal birlik istemine karşı koymak ve birliktin kaçmak, ancak hanierle işbirlikçilik mesleğine sonuna dek karar kılanları işi olabilir. İttifak protokolünde belirlenen ortak ve hedefler temelinde ittifaklar yaratmak ve bunu gerçekleştirme ortamı bir cephe oluşuma kadar götürmek, yurtseverlikte iddialı hiçbir grup ve örgütün kaçınmayacağı bir görevidir. PKK, ideolojik görüş farklılıklarına bakmaksızın, bütün grup ve örgütlerle birlik ve ittifak için girmeye açtır. Bu konuda Türkiye solumdan kimi grupların PSK ile ittifaka giren PKK'ye yönettilerle eleştiriler, üzerinde durulmaya değmeyecek kadar basit ve bunları kaynağına söveniz yatmaktadır. Kürd ulusal güçlerinin ulusal kurtuluş mücadelesinde temelindeki birliği, kesinlikle Ortadoğu halklarının kurtuluşuna hizmet edecektir. Bu birlik mücadelemize daha güçlü bir ivme kazandırmaktadır.

Devamı 25. sayfa

lu, dengeli ve karşılıklı gelişiren bir mücadele vererek, ülkenin birliği yolunda ilerlemek temel bir görev olduğu gibi, ortaya çıkan elverişli koşullara verilecek en tutarlı karşılık olacaktır.

Bütün sömürge halkların ulusal kurtuluş mücadelelerinin pratiğinde bu tür dönemlerde tüm ulusal güçlerin birliği yolunda gidildiği ve ulusal kurtuluş savaşının kuranın cephesinin siyasal önderliği ve yönetimi altında zaferine ulaştığı görülmektedir. Bu gerçek Kürdistan halkı için çok daha fazlasıyla geçerlidir. Her şeyden önce Kürdistan halkı dünyanın tüm ezilen halklarından daha fazla parçalanmış, dağıtılmış ve bu temelde en kötü bir sömürgeci egemenlik türü altında tutulmuş bir halktır. Bu halkın herkesten daha fazla birliğe ihtiyacı vardır. Kürtlerin birlik olamayacağı görüşü Kürdistan'ın çok yönlü parçalanmışlığı ve Türk halkının hücrelerine dek bölünmüşlüğüne yansıtısa da özünde bir düşman dayatmasıdır. Bölünmüşlük, parçalanmışlık ve dağıtılmışlık Kürtlerin istemi olamaz. Bu olumsuz yapı yabancı egemenlik altında şekillenmiştir, Kürd ulusunun düşmanlarının eseridir ve adeta bir kader olarak halkımıza dayatılmıştır.

Kürd ulusunun düşmanları Kürdistan üzerindeki emellerine ulaşmak için sadece siddet ve savaş başlamakla yetinmediler. Kürdistan'a egemen olmak için esas olarak içerde halkı parçalamaya ve halkın birliğini dağıtmaya çalıştılar. Bölgesel farklılıklar ve mezhep çelişkileriyle oynadılar. Aşiret ve kabile ayrılıkları

masi kesinlikle Kürdistan halkının gerçekliğini yansıtmıyor. Tersine onların bu konumları zafer için birliği dayatan halkın gerçekliğini tamamen aykırı düşüyor.

Kürdistan'ın mevcut gerçekliği tam da böyle olduğu, halkımız içinde bulunduğ eski durumu düşkünlük olarak kabul ettiği ve bunu siddetle mahkum ederek aşılması amacıyla tüm gücünü ortaya koyduğu için, çeşitli grup ve örgütlerin içinde bulundukları konumu zah etmek gerçeken son derece zordur. Böyle bir konumda ısrar etmek, halkımız eski düşkünlük ortamına çekmek demektir. Eski ortam da tamamen düşmanın eseri olduğu ve düşman oyunları sayesinde vücut bulduğu için, gerçekleşen şey düşman oyunlarına alet olmak anlamına sayacaktır. Bu nedenle ideolojik dünya görüşü ne olursa olsun, Kürd ulusal güçlerinin birliği zorunludur. Birlik politikasında ısrar etmek ve ulusal kurtuluş cephesinin bayağı altında toplanmak, sadece Kürd ulusunun değil, tek tek her grup ve örgütün de çıkarına olacaktır. Mücadele ortamı beraletlidir. Ulusal kurtuluş safıları biraraya gelen güçleri tek bir yapı içinde eritip yok etmeyecek, tersine eğer gelişme dinamiklerine sahipse gelişmesine hizmet edecek ve gücüne güç katacaktır. Bu durumda her grup ve örgüt en azından bugünkü donmuşluğuna geride bırakacak ve gelişme yoluna girecektir.

PKK'nin siddet tapridiği, silahlı mücadeleden başka bir şeyden anlamadığı ve esas aldığı mücadele yöntemlerinin Kürdistan sorununu ba-

deginmekte, PKK'nin tek yanı ateşkes kararıyla oluşan ortama işaretler, "Bunu değerlendirmek de hükümet düşüyor. Çünkü Kürd hareketi kendi önerisini yaptı. Kendi çağrısını yaptı. Eğer tekrar hükümet bu politikasında ısrar ederse, çatışmalar yine başlayıp boyutlanırsa, o zaman benim kanım odur ki Kürd hareketinde direniş yaygınlaşacaktır. Biz de politikamızı gözden geçireceğiz öyle bir durumda" demektedir. Bu doğru bir tutumdur. Mücadelemiz karşısındaki bütün sıkışmışlığı ve politikamıza rağmen, TC'nin klasik politikasında ısrar etmesi yüksek bir olasılıktır. Türk egemen sınıflarının tarihsel karakteri tüm toplaklığıyla ortaya çıkarılmıştır. Hiç kimse kendi kendisini aldatmamalı, Türk sömürgecilerine sahip olmadıkları nitelikler atfetmemelidir. Bunun da ötesinde politika bir güç işidir; güç haline gelemeyen politika söz sahibi olamaz, kendi karşıtlarını başarılı sonuçlara zorlayamaz. Silahlı kurtuluş kuvvetleri ülkemizin özgür geleceğinin güvencesidir. Dolayısıyla halkımız tam kurtuluşu görmeye için sadece halk siyasal ordusuna ulaşması ulusal kurtuluş cephesinde birleşmekle kalmamak, aynı zamanda halkın birleşik silahlı kuvvetlerini, ulusal halk ordusunu geliştirmek gerekmektedir.

Yine her şey gelip halkın özgüveni dayandırmaya ve ulusun temel yaşamsal sorunlarını halkın özgüveniyle çözmeye esas noktasında düğümlenmektedir. Kürdistan sorununu çözümünü çeşitli uluslararası kombinasyonlarda ve bazı emperyalist

Adı, Soyadı: **MUSTAFA GEZGÖR**
Kod adı: **Zaman**
Doğum yeri ve tarihi: **Viranşehir, 1957**
Mücadeleyle katılış tarihi: **1976**
Şahadet tarihi ve yeri: **23 Aralık 1992, Suruç**

"*Kendim için asıl karar Parti Önderliği'ne ve partiye bırakıyorum. Ama tercih ille de bana bırakılrsa Botan ve GAP eyaletlerimizden birinde silahlı mücadeleye katılmak istiyorum. Bunlar da olmazsa silahlı mücadele verebileceğim herhangi bir alana gidebilirim...*"

Bu sözleri **MUSTAFA GEZGÖR** yoldaş 27.02.1992 tarihli Akademik yönetime verdiği bir raporunda yazmıştı. İnsanın kendi iradesini tüm denetimin iradesine tabi kılması erdemli bir davranıştır. Hiçbir kişiyi çıkar gözetmeden yaşamı olduğu gibi ulusal özgürlük mücadelesinin emrine sunmak, özgürlük mücadelesinin ne kadar sağlam temeller üzerinde yükseldiğini de göstermektedir.

MUSTAFA GEZGÖR, uzun erimli bir mücadelede, her an direnme ruhu, düşmana karşı beslediği bir öfke ve nefrette, yoldaşlarına karşı beslediği aşırı bağlılıkla çok geçen bir yaşamdır. Araştırmacı-yazar, şair, tiyatro senaryocu-yönetici ve oyunucu, ajitator, örgütücü, yeri geldiğinde bir savaşçı, yeri geldiğinde de bir komutan, işe böylesine çok yönlü bir kişiliği anlatmak, ifade edilemez oldukça güçtür. Hadise anlatmak kendi başına yeterli olmuyor, anlamak ve bilince çıkarmak gerekiyor.

Kürdistan devrimini sonuç alması aşamasına getiren, böylesine güçlü şahadetlerdir. Şahadetlerin güçlü olması: Kürt halkının savasındaki kararlılık ve cesaret düzeyini de gösterir. Eğer halkı için yaşamını ortaya koyan bir savaşçı "kendim için asıl karar Parti Önderliği'ne ve partiye bırakıyorum" diyorsa, burada devrimin sarsılmaz irade ve inanç, birincisi, butününlüğü görmek çok önemli bir sonuç çıkarmadır. İşte MUSTAFA GEZGÖR yoldaş bu yolda ölçü almaması gereken bir komutandı. Partinin gün aşımında günümüze kadar soluksuz sürdürdüğü mücadele pratiğinin hangi zorlukları yaşayarak bu aşamaya geldiğini de derin izlerini bu kişilikte bulmak mümkündür. Sırdan başlanarak yaratılan olanaklar, ölümüne sürdüren kıyak kavgası fedakarlıkta sınır tanımayan şehitlerimizin emekleriyle şekillenmiştir. İhdatın, katliamların, soykırımların ve katliamların başka bir imkân tanımayan düşmana karşı bu kişiliklerin gerçekleştirildikleri denişler tarihimizin kararlık yıllarını aydınlatmıştır. Düşman, devrimin bir çip veren emekçileri, kişilikleri hedef haline getiren devrimi onun şahsında boğmak ve yok etmek istemiştir. Düşman bütün olanaklarını

seferber ederek çok yönlü, çok kapsamlı bir saldırı içinde olmuştur. Böyle bir ortamdan mücadeleye geriye çekilmekten bugünlere ulaştıran şehitlerimizin yaşamları bugün bizim ayaakta tutan güçleri dayanakları oluşturmaktadır.

MUSTAFA GEZGÖR yoldaş halkçı yapısıyla, dirençlilikle birçok değerlerin yaratılmasında yoğun bir emeğin sahibidir. Canını, ruhunu mücadeleye katmış, onu düşünmüş, onu yaşamıştır.

MUSTAFA GEZGÖR yoldaş, Urfa'nın Viranşehir ilçesinde yoksul bir ailenin çocuğu olarak 1957 yılında dünyaya geldi. İlk ve ortaokulu Viranşehir'de bitirdi. Aile bütcesine katkıda bulunmak için küçük yaşlarda çalışmaya başladı. Marangoz çalıştı, gazozculuk, kebapçılık yaptı. Ortaokul ve lise yıllarında ise yüzme havuzunda cankurtaran, inşaat işçiliği, yağlı boyacılık, hamallık gibi işlerde çalıştı. Emeğine dayanarak yaşamı sürdürdü. Başkalarına bağımlı yaşamayı asla benimsemişti. Daha çocukluğunda sömürü sistemine büyük bir öfke duymaya başlamıştı.

Liseye başladığında devrimci düşüncelerle tanıştı. Bu tanışmasını özgeçmiş raporunda şöyle ifade getiriyor: "*Devrimcilğe, düzene çok bilimsizce duyduğum kin ve harketli yapım yöneltti. Daha sonra kendilindilince bir tarzda lisede 'Kurdara Azadlılar' adıyla anılıyor. Örgütlülüğü yoktu. Bu süreçte Ankara'da okuyan üniversitelerinden Başkan APO'nu isimli duyuyorduk. Hareket Kürdistan'a taşınıldığında Başkan APO Suruç'a gelip bizi örgütledi.*" Partinin gün aşımında ilk teması böyle geçtikten sonra **KEMAL PİR**'in geliştirdiği mücadeledeki etkisiyle ilişkileri daha da pekişti. 1975 yılı sonlarında itibaren profesyonel faaliyetlere katıldı.

O'nun yaşamında her şey çok hızlı gelişirdi. Durağanlıktan nefret ederdi. Kendi yandaşları bulunan ası kavgaçlılığı devrimci mücadelede arastında tam bir butününlük kuruyordu. Çocukluğundan bu yana arayış içinde olduğu düzene devrimcilikte gerçekliğe kavuşmuştu. Bundan dolayı bir daha bırakmamasına sosyalizm davasına sarıldı ve kesintisiz bir yürüyüşü işe gittiği ilk günlerde Kürdistan Devrimci saflarında başladı. Halkçı, örgütücü ve topkaylı özellikleriyle çevresine oldukça güven veriyordu. O dönemde Kürdistan devriminin en çok ihtiyaç duyduğu da bu özelliklerdi. Çünkü Kürdistan halkı Türk sömürgeçliği tarafından en küçük sosyal, siyasal ve kültürel birimlerine dağıtılmış, birlik ve butününlüğü parçalanmıştı. Kürdistan devrim mücadelesi de ancak bu parçalanmış butününlüğü amaç edindiği anda gelişme gösterebilirdi. Mücadelelerin ilk kadrolar süreci içinde böyle bir özelliği

yakalamaya yönünde bilinci ya da kendiliğinden de olsa yoğun bir çaba içinde oldular. Kürdistan'da başka türlü devrim adına hareket etmenin olanığı da yoktu. Sömürgecilik, sosyal-sövenizm, reformizm, faşistler, hemen hemen her kesim Kürdistan devriminin bir hayalciiktir, anarşizmden başka bir şey olmadıkları söyleyerek Kürdistan Devrimcileri'ne karşı tavrı alıyordu ve silahlı saldırılarda bulunuyorlardı. Böylesi bir ortamda Kürt, Kürdistan isimlerini anmak, tartışmak, savunmak ölümü göze almakla eşdeğerdi. Gözükara bir pratik sergilemek de mücadeleyi yaştırmazdı. Akıllı, sabırlı ve planlı bir pratik de sorunlar aşılabilirdi. Ajan-muhbir ağında adın almak kolay değildi. Partinin gelişimi bunlara karşı alıcılığı tavrı bağlıydı. Kürdistan Devrimcileri, ulusal kurtuluş mücadelesini başlatan kadro ve sempatanlar dışı dış bir savaşımı bir gelişmeyi yaratılabildiler. MUSTAFA GEZGÖR yoldaş lisede okuduğu sıralarda özellikle faşistlere, ajan-muhbir ağına, sosyal-söven ve reformist kesimlere karşı geliştirilen mücadeleye yerini aldı.

Aktif bir mücadele içinde olduğundan dolayı kısa sürede bu kesimlerin yön hedefi haline geldi. Mucadelesini engellemek için okul yönetimleri O'nu başka liseye sürgün etti. Gittiği yerlerde mücadelesini sürdürdüğü için Siverek, Suruç liselerine sürgün edildi. En son tekrar Viranşehir Lisesi'ne döndüğünde belli bir bilince ve mücadele pratiğine sahip olmuştu. Aktif görevler üstlenerek grubun alanda örgütlenmesinde üzerine düşeni yapmaya çalıştı. Özellikle de öğrencilerle ilgili atılan ve cesur ruhlulara savaşçı doğa bir önder olarak kabul etmişti. Ne zaman boykot, yürüyüş yapılsa büyük bir coşkuyla en ön saflara geçirdi. Bütün saldırıların ve tehlikelerin önce kendisine gelmesini istedi. Halkı ve yoldaşlarını korumayı temel aldı.

Atılan, fedakar, cesur yapısının yanı sıra öfkeli ve sinirli yönleri de vardı. Özellikle de işi ihanetten, dedikodudan, arkadaşan hançerlenmekten nefret ederdi. O yüzden bütün yazılarında ve sohbetlerinde sık sık "ihanet", "kalleşlik", "soysuzluk", "kara saplı hançer" sözlerini kullandı. Daha mücadeleye ilk atıldığı yıllarda bile kafasındaki şekillenen düşünceleri hiç saklamaz, mhaplatımlara mülaka aktarırdı. Eleştirici yönünü sürekli gerektirmediği bir prensip olarak benimsedi. Kendisini gözden geçirmeye de ihmal etmezdi. Yanılgı olduğu konularda özletileri verme butününlüğünü her zaman gösterirdi. İhanet temeline dayalı saldırılara karşı duyduğu öfkeden dolayı ortaya koymak oldukça zordu. "Düşman düşman olduğu için saldırıyor, öldürüyor, katliyor" diyordu. "Ama

ihanete, ayak kaydırmaya, kalleşliğe asla meydan vermemek gerekir." Bütün söylemlerinin ağırlığı yönünü mertlik, fedakarlık ve alçakgönüllük konuları oluşturdur. Bunları çok sık işleminin bir nedeni de hem bu tür olaylarla çok sık karşılaşmasında, hem de Kürdistan halkının düşman tarafından döşürülmüşlüğü'nün düzeyinden dolayıydı. Düşürmek, soysuzlaştırmakta sıkı tanımayan düşmana ve başka çevrelere karşı içinde en ufak bir acıma hissi taşımazdı. Çalışmak ve üretmek olmak O'nda bir yaşam biçimi olmuştu. Bu yaşamı adeta düşmana inat geliştirdiyordu. Sanki düşmandan halkın üretkenliğini kısırlatılmasını intikamını almasına bu pratiği kararlıca uyguluyordu.

Devrimci mücadeleye profesyonel olarak katılması ailesiyle aralarında birtakım problemlerin doğmasına da beraberinde getirdi. Ailenin ondan beklentisi okuyup bir memur olması ve bütceye katkıda bulunmasıydı. Oysa O'nun gerçekleştirmek istediği sadece kendi bireysel yaşamını bir düzene koymak değildi. Kürdistan'ın mevcut koşullarında bireysel yaşamın anlamsızlığını çok iyi gördüğünden toplumsal yaşamın örgütlenmesini temel almıştı. Ailesinin düşüncesi yapısı değiştirme yönünde bazı babaları olduysa da yüklenildiği görevler sonuç almaması imkân tanımadı. Çünkü bütün faaliyetler kadro yetersizliğinden dolayı birkaç kişiyi omuzlarına biniyordu. Çevre alanlara da el atıldığında birin anlamsız devrimleştirme çabası tanıman olansızlaşıyordu. Hele ailelerin Kürdistan sorununa bir öcü gibi baktıkları bir ortamda, ailenin devrimleştirilmesine yönelmek yığınla engelleri beraberinde getiriyordu. Toplumda o kadar çok problem vardı ki, bunların hepsine mecut kadro yapısıyla çözüm getirmek mümkün değildi. Düşmanın her geçen gün dozunu artırarak sürdürdüğü saldırıları da bunlara eklenince çekilen zorlukları düzeye daha iyi anlaşırdı. Kürdistan devrimcilerinin delilik, çılgınlık, anarşistlik olarak görüldüğü, alaycı yaklaşıldığı bir ortamda devrimin kaderi savunuculuğunu yapmak, bunun anancını yüreğine taşımak aklınmaz bir irade sağlamlığını gerekli kılıyordu. Gezğör yoldaş bu konuda en ufak bir ikircilik göstermedi. Yürekli sürekli kızgın lavırları kayanayan bir yarıdaş gibi korudu.

Viranşehir'de Kürdistan Devrimcileri'nin örgütlenmesini yürütenler bir tür zorlukları aşmasını da bildi. Günün 24 saati durup dinlenmeden çalıştı. Örgütülebildiği kadar örgütledi, düşmanı vurabildiği kadar vurdu. Ideolojik-politik düzei tam olarak yakalayamamış olsa da yürüttüğü faaliyetlerde komple devrimci özelliklerini taşıyordu. Hele feo-

dal çetelere karşı beslediği öfke O'nu ateş gibi bir ıyemci, ajitator, propagandacı ve örgütücü yapmıştı. Yüreği sönmüş bir yanardagın yendi den kabarmasına dönüşmüştü. Süleymanlar çetesiine karşı halkımızın tarihsef intikam hırsıyla savaştı. Çetelerin halkımız üzerindeki baskılarının kırılmasında yoğun bir çabanın içinde oldu. Kürdistan Devrimcileri'nin Viranşehir'de gelişmesinde, halkın sempatisini kazanmasında ortaya konulan emeklerde Gezğör yoldaş belirleyici payı vardır. Düşmanın her türlü engelleme çabalarına rağmen mücadelede bu alanda da gelişti ve halk kitlelerini sağdı. Ajan-muhbir ağına ölümcül darbeler vuruldu, faşistlerin örgütlenmesi dağıldı. Fıllı olarak gerçekleştirilen eylemlerin çoğunda yerini aldı, bizzat planlayıp uyguladı. Bunlara ek olarak partiyeye maddi gelir sağlamak için de çeşitli işlerde çalıştı. Parti henüz haktan destek alamıyordu. O yüzden partinin çeşitli ihtiyaçlarının karşılanması için de faaliyet yürüten kadroların çeşitli işlerde çalışması, maddi gelir sağlamları ister istemez kendisini dayatıyordu. Yani bu dönem devrimcilerinde fedakarlıkta sınır yoktu. Her şey yoktan var edilecek zorundaydı. Bunlar da ancak çalışmak ve bir yandan da savaşmakla mümkündür. Bir yerden başka bir yere bir kuruyenin gönderilmesi bile başlı başına bir sorundur. Onun yol parasının ve ihtiyaçlarının karşılanması için bazen aslaştarda üç-dört gün çalışıp para toplamak gerekiyordu. Düşman kuşatması altında butününlüğü kendi olanaklarına ve gücüne dayanarak bu mücadele yürütüyordu. Kürdistan Devrimcileri'nin bütün alanlarda mücadeleyi geliştirmeleri böyle yoğun emeklerin harcamasıyla mümkün olmuştur. Halk, partimizin ilk çekirdek grubunu harcadıkları emekleriyle tanıdı, saygı duydu ve onları kabullendi. O güne değin Kürdistan halkının hiç tanık olmadığı bir gelişimdi. Çünkü Kürdistan Devrimcileri halkı küçümseyen, hor baktırmı, onu suçlayıcı yaklaşımlarda bulunuyordu. Halka saygı gösterme, halk anlama, toplumsal sorunların derinliklerine inerek neden ve sonuçları araştırıp ortaya koyma temel yaklaşım olarak benimsendiğinden halkın saflara akması da böyle uzun bir süreci kapsamıştı.

MUSTAFA GEZGÖR yoldaş, yürüttüğü faaliyetlerden dolayı düşman güçleri tarafından çeşitli zamanlarda tutulanarak zindana gönderildi. Urfa'nın bazı ilçelerinde, Marcin, Kızıltepe, Derik alanlarında Kürdistan Devrimcileri'nin örgütlenme çalışmalarına aktif olarak katıldı. 1978 yılında Hilvan'da feodal işbirlikçi Sü-

MUSTAFA GEZGÖR

yoldaş

isyan dolu bir yürek

ve soluksuz

bir yürüyüşür

leymanlar aşiretine karşı yürütülen mücadelede gereken yerini alarak bu cetelere ağır darbeler vurdu.

30 Temmuz 1979 tarihinde, Celal Bucak'a karşı gerçekleştirilen Kırbaşı olayında **Salih KANDAL** yoldaş şehit düştü. Gezgör yoldaş ise yaralandı. Yine 1979 yılında katıldığı bir düğünde kaza sonucu yaralandı. Tedavi görmek için gizli kaldığı evde daha iyileşmeden yapılan bir ihbar sonucu yakalandı. En çok nefret ettiği ihbarcılık, ajanlık O'nu gelip böyle amansız yakalamıştı. Yakalandığında canından çok sevdiği silahı da yanındaydı. Kendisinden ziyade silahının düşmanın eline geçmesine üzüldü. "O silah, mücadele yürüten bir savaşçının elinde olmalıydı" diyordu. O dönemde bir silah temin etmek büyük bir olaydı. Emeklerinden ve düşüncelerinden başka hiçbir şeyi olmayan insanlar bir halikin özgürlük ve bağımsızlık kavgasını başlatmışlardı ve ellerinde kendilerini savunmaya yetecek kadar bir araçları da yoktu. Kaybedilen bir insanın, bir silahın veya herhangi bir aracın yerini doldurmak da öyle kolay değildi. Gezgör bunları yaratılmasında emek sahibi olduğundan, bunların acısını çok yakından ve derinden yaşadığından bir silahın düşmanın eline geçmesine kendisinden daha çok üzüldüyordu.

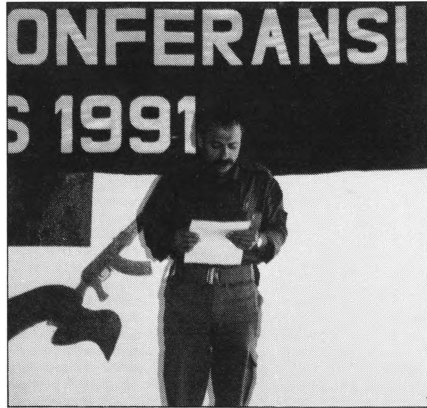
Ortada ders çıkarılması gereken deneyim ve direniş mirası da yoktu. Polis karşısında nasıl tavır takınılacak? Bunlar teorik olarak kitaplardan okunmuş ve ezberlenmiş bilgilerdi. Ama pratiği nasıl ortaya çıkacaktı, bunlar henüz yaşanmamıştı. Her alanda direnmek gerektiği sık sık söylenen bir olguydu. Fakat nasıl direnilecekti? Bu alanda da bir donanım yoktu. Her şey kişilerin o anda takınacakları biresel tavırlara bağlıydı. Bu durum önmek ve ölçülmesi gereken bir değerini yaratılmasına kadar da böyle devam edecekti. Gezgör yoldaş, polis sorgusunda direnmeyi esas almıştı. Elbette istenilen düzeyde bir direniş ortaya koymadı. Böyle bir deneyimin geçtikten sonra pratiğinden çıkardığı derslerle kendisini daha da güçlendirerek, dönemin görevlerine yanıt vermede gecesi gündüzüne katarak çalıştı. Düşmanın ajanlık tekniklerine karşı örnek direniş tavrılar sergileyerek bunları boşa çıkardı. Cezaevlerinde çoğu zamanlar yalnız kaldı. Genellikle hücrelerde tutuldu. Sık sık sürgünlere gönderilerek teslim alınmak istendi. Ama gittiği bütün cezaevlerinde tek başına da kalsa teslimiyete karşı direnişi esas aldı. Özellikle Diyarbakır Cezaevi'nde yaptığı çalışmalar örnek alınacak niteliktedir. Diyarbakır'daki tüneller kazma çalışmalarında bizzat önderlik yapmıştır. Tüneller planlanması, kazımının yapılması, gizliliğinin sağlanmasında esas çalışmaları yaptı. Bilmadan, usanmadan aylarca tüneller çalıştı. Kiş aylarında tüneli su bastığına da kazma çalışmalarına ara vermedi. Suyun içinde çalışmasını sürdürdü. Farelerle boğuşarak sabahtan tüneli kazdı. Hatta tünelden en uzun süre kalarak çalışma rekorunu kırды. Bütün bunlara, dışarıya çıkıp silahlı mücadelede katılma özlemiyi katlandı. En büyük özlemi Parti Önderliği'ne ve partiyeye kavuşmaktı. Dışarı çıkacağından o kadar emindi ki, bazı eylem planları bile tasarlamıştı. Ama tünelleri ortaya çıkmasıyla birlikte bir grup yoldaşıyla birlikte Eskişehir Cezaevi'ne sürgün edildi.

Gezgör yoldaş cezaevinde Mehmet Şener tasfiyeciliğe karşı sürekli tavrı aldı. Bu anlayışa çatıştığı kadar hiçbir şeyle çatışmadı. Eleştirilerini ağızdan yapıp bu anlayış mahkum etme yönünde çok uğraştı.

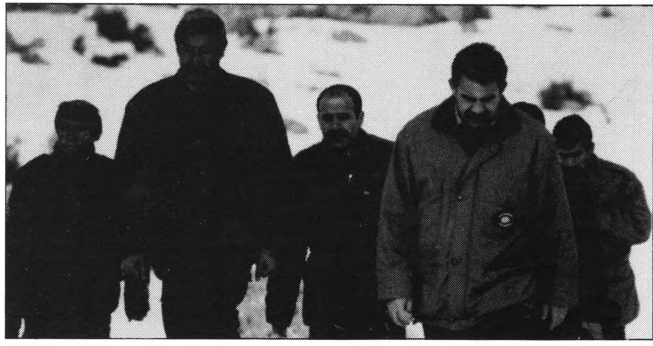
Elbette bu çatışmalar zaman zaman O'nun sinirlendirilmesine dayol açtı. Sinirli yapısından dolayı çok çabuk parlıyor ve en son söylenmesi gerekenleri başta söyleyerek çoğu zaman kendisini zor durumlara sokuyordu. Oysa Şener tasfiyeciliğinin üzerine daha soğukkanlı gitmesi gerekliyordu. Bunu tam yapamadığı için de öfkeleniyor ve sinirleniyordu. Bu da iç tasfiyeciliğe ve ihanete karşı yıllardır içinde beslediği öfkeye kaynaklanıyordu. Gittiği her yerde Şener tasfiyeciliği hakkındaki düşüncelerini açıklamaktan, rapor etmekten asla çekinmedi. Her defasında da, "Bugün kimse benim söylediklerime katılmayabilir ama tarih en sonunda beni haklı çıkaracaktır" diyordu. Ve yıllar sonrasında da olsa, tarih O'nu haklı çıkardı. Şener tasfiyeciliği mahkum edildiğinde "gördünüz işte ben haklı çıktım" diyordu. Bunu gözleriyle görmesinden dolayı da büyük mutluluk duyuyordu.

Tutsak edilmesinden sonra Urfa, Viranşehir, Kızıltepe, Diyarbakır, Mardin, Adıyaman, Malatya, Eskişehir, Aydın, Buca cezaevlerinde kaldı. Cezaevlerinde geliştirilen bütün direnişlerde, açık grevlerinde ve ölüm oruçlarında ilk sıralarda yerini alarak önderlik konumuna bağlı kaldı. En çok da kalp rahatsızlığından şikayetçiydi. En büyük korkusu da görkemli bir şahadete değil de, kalp kriziyle yaşama gözlerini yummaktır. Hep bir çatışmada şehit düşmeyi hayal ederdi.

Cezaevi yaşamında zamanını hiç boş geçirmedi. Araştırma-inceleme konularına ağırlık verdi. Partinin bu tür çalışmalarına ihtiyaç duyduğunu belirterek başka arkadaşları da bu çalışmaları içine çekmeye özendiyordu. Hele Diyarbakır Cezaevi üzerine yaptığı araştırmalar oldukça kapsamlıydı. **Mazlum DOĞAN**'ın anısına **Kürdistan Direniş Tarih'i**ni kaleme aldı. Bununla da yetinmeyi sayısız şiirler yazdı. Tiyatro oyunlarını yazarak bunların sahnelenmesinde

yer aldı. Cezaevinde çıkarılan dergiler için yazılar yazdı, bu faaliyetlerin redaksiyon çalışmalarını yürüttü. En son tedavi görmek için gittiği İzmir Buca Cezaevi'nden tahliye oldu. Çıkar çıkmaz kitle çalışılmasına katıldı. Akademiyeye gidene kadar bu çalışmaları aralıksız sürdürdü. Akademiyeye ulaştığından en büyük özlemi de gerçekleştikçiydi. İlk tutuşak edildiğinde parti henüz kurulmamıştı. Şimdi ise partinin tamamın halklaştığına tanık oluyor. Bunun büyüleyici etkisinde kaldığını gözlemliyordu. Parti Önderliği ile yıllar sonra yüz yüze geldiğinde heyecandan kalbi duracak gibi olmuştu. Akademide Zindan Direniş Konferansı'na katılarak kendisini iyi gözen geçi-

rerek yeni döneme hazırladı. Açık sözlülüğüyle kısa sürede Parti Önderliği'nin dikkatini üzerine toplamıştı. Parti Önderliği O'nun için "Gözgör bizim jokerimizdir, her alanda çalışabilecek yapıdadır" diyordu. Akademik olanaklarından en iyi bir şekilde yararlanmayı esas aldı. Askeri ve siyasi eğitimleri hiç aksatmadan aldı. Yalnız aygında meydana gelen bir rahatsızlıktan dolayı ameliyat oldu ve bir süre Ortadoğu'da tedavi gördü. İyileşmeyi sabırsızlıkla bekliyordu. Bir an önce silahlı mücadeleye kavuşmak istiyordu. Uzun süre Parti Önderliği'nin denetiminden kaldı. İsrarlı dayatmaları sonucu GAP Eyaleti'ne komuta düzeyinde gönderildi.

Kısa sürede GAP Eyaleti'nde elle tutulur gelişmeler sağlandı. Ama sonuçta iç ihanet kendisini burada da yakalamıştı. Mustafa Güneş haini gidip düşmana teslim olarak bulundukları yeri ihbar etti. 23 Aralık 1992 günü düşman güçleri eli kuşatmaya alarak teslim olmalarını istedi. Evde bulunan yoldaşlar düşmana silahları yarı verdiler. Çatışma uzun süre devam etti. Bütün yoldaşların şehit düşmesinden sonra son kurşununu kendisine ayıran

BİR YİĞİT DEVRİLMİŞ DEDİLER

*Korkuları yanibaşında bir Diyarbakır sokağı ve elveda niyetine ölüm
ipekli bulutlarda bir kayıp akşam
avuçlarında hasret serinliği var
şafak vurur beynime sonra
ve bedenim bölünür.*

*Nasıl anlatsam yüreğimdeki hasreti
zamana hükümdar geçmez ne etsem
ölüme inat düşlerimde sabah yakanır
bir Diyarbakır sokağı ömrüme tanık
zaptedilmiş
artık rüzgar dildinden bir öyküdü bütün geçmişi
ve iltip korkulu deşetlini bir yana on yılların
bir de bütün bilinmeyenleri çözülürken ülkemizin
yaman acıları içinde bırakıp beni
bir yığit devrilmiş dediler.*

*Tarih yorgunu gözlerimi yağmurlara serdim
çünkü işkencenin sabahı olmaz
umut hançerlerin şaka değil
çünkü şakası yok ölümün
Kürdistan'da zaman asidire
gün doğar
çöker karanlık
geçer ömür
ve işkencenin çığlığı eksilmez.*

*Ömrüm mısra özleminde şimdi
gök mavisi hasret
ve hapsedilmiş sabahlar içinde
yağmurlara serdim yüreğimi.*

*Vakıtlar hangi paralelededir
ay ışığı takılır parmaklıklara
avuçlarıma yıldız kalmaz
işkencenin sabahı olmaz,
sen hüzün şarkılara bırak
yorgun gecelerin ardından, kavgaya sür her şeyini
senin dağların var.*

*Guvernika bir zaman kesitidir
Diyarbakır süzülür düşlerime
çünkü kavlimiz bütün geçmişin hesabı
bütün bir gökyüzü Mazlum olur
ve işkencenin çığlığı eksilmez.*

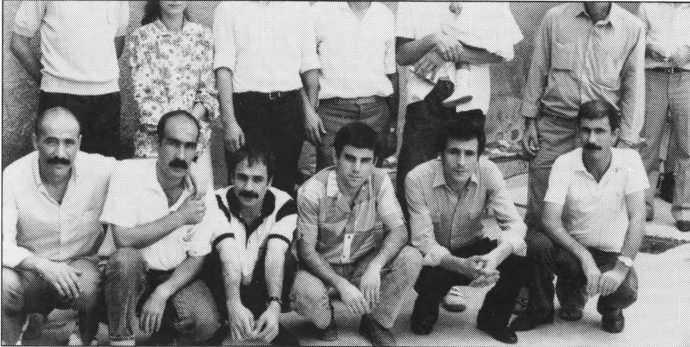
*Gözbebeklerimde bahar
çünkü oğullarım kavgaya dölüdü
ve gül rengi bir kavgaya gecenin yelili sırtında
incecik bir bahar dalı umut
ve usta bir ressam düşlerim her nedense
bir Diyarbakır sokağı kan içinde
gömlerimin öksüz
ve alıp beni yıllar ötesine götürün
bir yığit devrilmiş dediler.*

Onurlu yaşaşımın abidesi MUSTAFA GEZGÖR yoldaşı anarken

Senin ölümsüzler kervanına katılışını duyduğum an, bir sızi kapladı yüreğimi; sıcak su beynime doktüklerini hissettim, gözlerim kamaştı. Ve derinlere daldım gittim. Anılarımı canlandı gözlerimde. Şimdi hangisini anlatayım, bilemiyorum. Seni yazmak, anlatmak istiyorum, yazamıyorum. Hangi yönlerini yazayım bilemiyorum. Kahramanca direnişçiliğini mi, bir tarihçi oluşunu mu, araştırmacı-incelemeçi yarılarını mı, romancılığı mı, örgütçülüğünü mü, eylemciliğini mi, yoksa ince ruhlu bir sair oluşunu mu, bilemiyorum, özgecan bilemiyorum. Yazmak istiyorum ama, aynı zamanda seni dile getirmekte zorlanacağımı, anlatamayacağımı anlıyorum, dolayısıyla da kaygılanıyorum. Tüm yönlerini anlatamayacağım için kusura bakma.

En fazla nefret ettiğin; şiirlerinde, yazıtlarında yerden yere vurduğun alçaklığın, soysuzluğun ve ihanetin kara hançeri sonuc; kahramanca direnerek, son kurşunu kendine sıkarak, şahadetlik kervanına katıldın. Son kurşunu kendine sıkarken bir an olsun bile tereddüt etmediğini okuduğum zaman şaşırmadım. Çünkü senden beklediğim bir tavırdı. Hatta buradaki arkadaşlara da şunu söyledim: "Tam Gezgör'ce bir eylem!" diye. Bu senin dirençliliğinin somut ifadesiydi. Davaya, dolayısıyla, ölümsüzlere ölümüne bağlı oluşunun son pratiğiydi...

Mustafa GEZGÖR yoldaş, sevdamıza yeni kavuşmuştun. Yılların ölmeyen içinde besleyip büyüttüğün ülke aşına doymayışına yanar yüreğin, yitit insan! Özgür vatan yarataca hasretliye, ölmeyişle şavaşırsın, yavaş ölünken güzelliklerine doymazken, aramızdan, bir ihanet sonucu erken ayrılışına tutuşur bedenim. Bu kadar erken gitmiş inanamıyorum; hayat dolu, yaşam dolu, sevdalı, umut dolu, kavgalı, yareğinle GEZGÖR!

Evet arkadaşım, gözlerimde canlanıyor hatıraların, ufak masanın başında, yere bağdaş kurmuş, Amed zindan vahşetini insanlığa aktarmanın uğraşıyla, gelecek nesillerin dersler çıkarması için, olumlu olumsuz yönleriyle tanışmak için, gece-gündüz demeksizin yazışını hatırlarım. Öyle ki, bazen kendi yazdıklarını bile okuyamadığı hatırlarım, anımsarım. Fazla yer kaplamasın, biraz tasarruf olsun diye ufaklı harflerle yazdım. Yüzlerce sayfayı getirir "daktilo et" derdin. Ancak yazını okumakta oldukça zorlanırdın. Yazının baş harfleri ve biraktığın nokta sayısına göre bir anlam veremeye ve kelimeyi çözmeye uğraşırdım. Bazen de getirir birlikte çözmeye çalışırdık.

Boş oturmayı, tembel tembel düşünmeyi, yerinde durmayı sevmeydin; okur, araştır, değerlendiren, sorar soruşturur ve yazardın hep.

Hatırlar mısın GEZGÖR, özgürlüğe uçuş için pınce, uzun mu uzun, havasız, dar bir mekanda metal sallardın; körük yarpardın ciğerlerini, aldırmağın kalp yetersizliğine, çoğardin bir bir irmak gibi, kayalar eşerek, bağimsızlık şavaşına...

Zaptedemedik zebaninin parangaları ufaklı bedenini. Esat', Şahin'i ve daha bilmen hangi soysuz, kinle, öfkyle karşına alır, sallardın "hançerini". O an intikam kesiildi bütün bedenim. Sölgün, yorgun devrederken hançer nöbetini; "Al, şuna dikkat et. Esat' ve yaptıklarını, yaşadıklarını düşün. Bütün bedenine, ruhuna karşına al ve parçala onları" derdin. Ki, öyle de yapıydık. Kesik kesik anılan nefes ve özgürlük halayına tutuşacağımız anın sabırsızlığıyla yülenirdik...

Özgürlük sevdamız, ak güvercinimiz bir ihanet sonu-

cu kana bulanmıştı. Eli kanlı, ağzı salyalılar saldırı direniş kalemi 35'e. Bedenler gerilişim son kertesine kadar. Yakalandı, yakalanacak tedbirleriyle, pür dikkat kesişimşi iradeler, bütün uzuvlar.

Yanaştı cellatlar, indirdi balyozu kapağına ve onca emek, kan, ter bir çırpıda heba oldu. Uçtu özgürlüğümüz bilinmez diyarlara. Yeni esaret zincirleri geçirdi boyunlarımız. Ve havalandırmanın loş karanlığında, duvarın dır köşesine oturmuş, başını avuçlamış, göz yaşlarını gizleme gereği duymamıştın. "İhanet iki elim yakanda olacak" diye hicinkırlarla haykırıştın.

O an, ak gibi beyazlaşmış tenin, tenimiz. Kan bedeninde çekilmişti, asi yürekli emektar!

Asi yürekli diyorum. Doğrudan şaşmazlığından, düşmana duyduğun müthiş kinden, öfkenden, davaya, yoldaşlarına, ülkeye ve halka duyduğun ölümüne bağlılığından dolay söylüyorum, sakın yanlış anlama can yoldaşım. Doğru bildiğin herhangi bir şeyi inatla savunan ve gereklerini pratiğe aktarmada sakinmayışından dolayı söylüyorum. Kimileri bu davranışını "amatörlük döneminin alışkanlığı" olarak değerlendirdi. Hiç de öyle olmadığını biliyorum. Çünkü böylesi ilk adımlar fedakarlık ister, cesaret ister; ölümüne davaya sahip çıkmann bir gereği idi ve somut gerçekliği göstermek için gerektiği de.

Hatırlar mısın Gezgör, daha dört duvar arasındayken bile tek düşüncen ve hedefin vardı. Yılların intikamını almak için savaşmak ve tüm tutsakları özgürlüğe kavuşturmak istiyordun. Şöyle; "partye, tutsakların özgürlüğüne kavuşturulması için bir birim oluşturmak isteyeceğini ve bu konuda dayatıcı olacağını" söyledin. Ve, "sırayla bir köstebeği gibi dağıtılacak" diyordun. Dışarı çıkar çıkmaz dayatıcı olduğun ve Zindan Direniş Konferan-

sağına hatırlar mısın Gezgör; "Buralara iyi bakın, bu güzellikleri doyaya seyredin. Kim bilebilir, belki bir daha hiç görmeyeceğiz" dediğin. İlerleyen konvoyda, üstü başı can içinde, eller kelepçeli, kollar zincirli, kölelik zincirlerine vurulmuş umud beklerken! Doyaya seyredemedik, soluyamadık havasını... dört bir yanı kuşatılmıştıyla...

Hangi yönlerini anlatayım can yoldaşım, bilemiyorum, düşüncelerim dağılıyor, boğazım düğümliyor, gözlerim buğulanıyor, yüreğim daralıyorken...

Temmuz sıcaklığında, açlığın 28. gününde, eriyen bedenlerle Kerbela yolculuğuna çıkartıldığımız mı? Vahşet sonrası doldurulduğumuz hücrelerdeki anıları mı, bilemiyorum. Aldılar ikeriş ikeriş, ayırdılar birer birer bir deri, bir kemik kalmışlığımızla, vahşet kol gezdi en ücra hücrelerimizde! İnsanlıkta çıkmış zebaniler, gelisi güzel ölümüne indirilirdi darbelerini. Bu vahşet "sefalar"ını mı anlatsam, oysa coşku dolu, yaşam dolu yüreğin taşmazlığını mı?

Kırkinci günlerindeydi, yine bir kalp krizi kapını açtı. Soluk alamaz olmuştun. Attılar bir battanyenin için, ufaklı bedenini. Açlığın yolculuğunda ufaldıkça ufalmışlığına hastaneyne götürüldün.

Doktorlar koşuşturdular, sardırlar dört bir yanını, "Bırakın beni, tedavi kabul etmiyorum, arkadaşlarımla ölümle pençesirkim..." diye tane tane, kesik kesik sözlerle ölümüne yoldaşlarına bağlılığını mı?

Yoksa bir sanatçı oluşunu mu? Hatırlar mısın Newroz'u canlandırdığın Aydın zindanında. Piyesteki rolünü ne kadar çok severdin, öznenmişliğine, Kawa'yı, ak min-tanıyla. Kawa rolüne tüm iraden, ruhun ve benliğine kendini kaptırmıştın. Hele bir de sakalının ak gözükmesi için tebeşir tozuyla beyazlaştırmış ve yüreğinin derinliklerinden kopuk gelen, heyecanlı, coşkuyla dünmüştü, buğünümüzü dile getirirsin hatırladın mı? Ne kadar çok yakışirdi sana o kıyafet. Bütünleşmişti iradenle. Coştukça coşturdun tüm izleyenleriyle birlikte. Bir anlık canlılığın donduruluşu; bağdaş kurmuş vaziyetini halen gözlüyorum fotoğraf üzerinde, dün gibi canlı ve diri...

Ateşin başında şiir okurken, o mimiklerin; oturup kalkışın, alçalıp yükselen ses tonun, el-kol hareketlerin, göğsünü yumruklayışın... Ve ardından patlayan zılgıtlar. Diken diken olurdu saçların. Bilir misin zılgıtlar hep seni isyana kaldırdı. Bazen buğulaştırdı gözlerini, bazen de gayri ihtiyari olarak hızlandırdı adımlarını.

Adımların deyince anımsadım. Volta atarken, yol yürürken sendelemezdin. Ama beton zeminde top koşturken ayacağın sendeleğini fark ettim. Yorulduca sekmen daha da belirginleşiyordu. Gezgör, niye sendeleyerek yürüyorsun, koşuyorsun diye sorduğumda, kurşun yararsın gösterdin. Kaç yıl geçmişti aradan, ama, halen kemik kaynaşmamış, kurşunun geçtiği kaval Kemigü öylece kalmıştı. Evet Gezgör, **30 Temmuz'da Kırbaş baskınında Salih Kandal'**la birlikte yaranlanmıştın. Salih yoldaş, kan kaybeden şehitler kervanına katılmıştı. Seni ise yaralı kurtulmuş ve şehit düştüğün güne kadar da Kırbaş olayının canlı izlerini hep kendine birlikte taşıdın...

Hep şöyle derdin, "APO'cu ruh, coşku, inanç, fedakarlık, kararlılık, bağlılık, cesaret insanı dirençlenleştirir, coşturur, ayakta tutar. Coştukça coşturur, el attığın işi kökünden söküp alınman temel anahtardır" diye. İnsanlığın, devrimciğin, hele hele Kürdistan gibi bir ülkede yaşayan militanın vazgeçemeyeceği olmazsa olmaz öğeleriydi bunlar ve sen bunlar uğruna yaşamı adanmıştın.

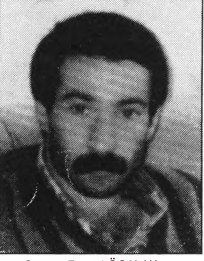
Sen rahat uyu, gözlerin arkada kalmasın. Özgürlük halayına tutuşacağımız an zılgıtlar çekeceğiz, tiliileler. Hissedecek ve sesimize sesine yan vereceksin. Bedenlen aramızdan erken ayrılığında sen de yapıp tutuşursun, ama başka çarenin kalmadığını biliyorsun, biliyoruz, onurun abidesi!

İnsanlığı ayaklar altından kurtarmak için daha nice can, kan, gözyaşı gerekir. Bedeli ne ise vereceğiz, veremeye hazırız. Yaşatacağız özgürlük sevdamızı sonsuza dek. Çocuklar özgürce yaşayacak, yavaş ülkede. Çocukları çok sevdiğini de yazmak gerekirdi. Şehir ya, tüm yönlerini anlatamayacağımı, oysa sen, dedim albümü hazırlarken, Kürdistan tarihini yazarken, zindan gerçekliğimizi belgeleştirirken ne kadar da derinliğine yazardın, yitit insan GEZGÖR.

Gezgör, yarın Newroz, halaya duracağın zılgıtlarla. Patlatacağız savaş naralarını, zindan burçlarından...

Cevdet İNAK

İnançlı, kararlı, yiğit ve erdemli insan: Faysal ÖCALAN

Adı, Soyadı: Faysal ÖCALAN

Koda adı: Rojdar

Doğum yeri ve tarihi: Suruç, 10.01.1960

Mucadeleye katılış tarihi: 1978-79

Şahadet tarihi ve yeri: 23 Aralık 1992, Siverek

Faysal ÖCALAN yoldaş, 1960 yılında orta halli bir ailenin çocuğu olarak doğup büyüdü. İlkokula Suruç'ta başladı ve daha sonraları, babasının özel idare tahsildan oluşu nedeniyle babasının yanını Birecik'e çıkınca buraya aile olarak taşındılar ve ilkököl dördüncü sınıfa kadar burada okudu. Suruç'a akraba ziyareti-ni giden babasının trafik kazasında yaşamını yitirmesi sonucu, yeniden Suruç'a aile olarak geri dönmek zorunda kaldılar. Babasının vefatı ve sonrasında durumu Faysal yoldaş şöyle dile getirmektedir: "Babamın vefatı anemi, beni ve kardeşlerimi alabildiğine yıktı. Bu durum derslerimdeki başarıma da engel oldu. Orta ve lise öğrenimini Suruç Lisesi'nde tamamladım. Öğrenim döneminde başarı dencem orta idi. Sevdiğim pek önemli bir ders de yoktu. Ancak resim yapmayı severdim. Çok önemli sorunlarım da olmadı. Çünkü hep, bulduğum ortama uyum sağlasam bilirdim... Annemin baskısı sonucu üniversite sinavına katıldım."

Babasının vefatı sonrasında maddi açıdan oldukça zorluklar yaşadı. Bir emekçi olarak çalışmak istiyordu. Ama annesi buna razı değildi. Bu süreç, yine Faysal yoldaşın partiyeye sunduğu bir raporunda şöyle dile getirilmektedir: "Devrimci olmadım önce yaşamımı şöyleydi: Babamın vefatından sonra, 16 yaşına kadar annemin sabahın geçiye yarlılarına kadar ücret karşılığında dikici dikiş kazandığı parayla ve köyden gelen sözde gelirlerle geçinirdik. O güne kadar hiç işçi olarak çalışmadım. Çünkü annem çok gururlu bir kadındı. Bu feodal bir gururdur. Bazen çalışmak istediğimi ittiğimde bana kızar, ben Fakî beyin torunları başkasına çalışıyor dedirtenim. Elinizde birkaç parça tarla var, çalışmak istiyorsanız tarlanıza, bahçenize çalışın" diyordu. Tabii bu davranışın zararını da çok çekti. Dört kardeşlik, hepimiz her gün biraz yitirdik ve köyden gelen gelirimiz bize yetmiyordu, ihtiyaçlarımızı karşılamıyorduk. Aile içinde kardeşlerimin en büyüğü oluşumdan dolayı, ailenin sorumluluğu bana yüklenmiş ve zaman zaman bu sorumluluğum altından kalamayacak kadar sıkıntılar çekmiştim. Devrimci olduktan sonra sorunların üzerine çözümleyici tarzda gidiyordum. Bu durum içimde bulunuşumun nedeninin düşman olduğunu anlatıyor ve annemle tarla arasında... Karşılıklı tartışınca annem rahatlıyordu..."

1978-79 yıllarında ulusal kurtu-

luş saflarına katılan Faysal yoldaş, Suruç'ta yakalandığı dönemde kardeşleri faaliyetlerle bulundu. Kitle ilişkilerine önem veriyordu. Ulusal kurtuluşun propagandasını yaparken zorlanıyordu. Bu zorlanma daha çok Kürte'yi bilmekten kaynaklanıyordu. Bunun zorluklarını görünce çok Kürte'yi bilmekten kaynaklanıyordu. Bunun zorluklarını görünce çok Kürte'yi bilmekten kaynaklanıyordu. Bunun zorluklarını görünce çok Kürte'yi bilmekten kaynaklanıyordu.

"...Kürte'ye aile dilim olmasın diye 18 yaşına kadar iyi konuşamıyordum. Bu durumu kendime sorun da etmiyordum. Ancak bir gün Suruç'un Mışecik köyünde bir evde mücahedin propagandasını yaptığım bir sırada içine giren yaşlı bir dayının bana 'yeğen Kürte savaşçı veriyorsun, fakat Türkiye konuşuyor. Bu yüzden ben seni ve amcını anılamıyorum. Benim anlayabildiğim dilde anlat ki amcım anlayalım' dedi. Bunun üzerine kendime bildiğim yar Kürtemle, analatacaklarımın kendimi sorumlu hissettirdiğinden dolayı propagandaya Kürte'ye devam ettim. Ancak bu anlatım tarzıyla kitle karşısında çok komik bir duruma düştüm. Bir yere kadar duruma gülmeyeceğim çalışın kitle, söylediyim yanlış bir cümleyle kahkahalar gülmüşlerdi. Bu durum beni rahatsız etmesine rağmen, propagandamı bırakmamış, bu kez kitleyle Türkiye olarak T/C'nin asimilasyon politikasını yarattığı tahribatı anlatmaya başlamışım. Ancak kendime de yönelmiş ve kızmıştım, Kürte'ye önem vermediğim için. Bugün tam olmasa da kimsiyi güldürmeyecek kadar Kürte öğrenmiş bulunuyorum..."

Faysal yoldaş, 12 Eylül darbesi ardından tutuldu. Ulusal kurtuluş mücadelemizi çoktıkten için geliştirilen operasyonlarda her gün onlarca insan rastgele tutuluyordu. Düşman, devrimci avındaydı. Bu durumu bilen Faysal yoldaş, şehirden ayrılarak yönünü kırsala verdi. Suruç'a bağlı Kırmızı köyüne gitti, burada teyzesinin çocuklarına uğradı. Ancak düşman güçlerinin köyü abluka alması sonucu kimlik kontrolünden soyadının Öcalan olması nedeniyle tutuldu. Suruç'ta işkence eylemi alındı, kendisine devrimcilerin isimleri soruldu. O, düşmanın dayatmalarına boyun eğmedi ve direndi. Asker kaçırılması nedeniyle askeriye gönderilmek istendi, buna karşı öğrenci olduğuyla dayatarak askerliği teclil edeceğini belirtti. Bir şey almayarak düşman, sonunda O'nı baktamak zorunda kaldı. O yine kitleler arasında ve ussanadın devrimci faaliyetlerine devam ediyordu. Ancak 1984 yılında yeniden gelişen operasyonlarda birçok insan tutuldu. Bir kişinin çözümüleri sonucu, O'nun ismi de düşmana verildi. Bunun sonucu bir köyde yakalandı. İşkencelerle düşmana karşı yiğitçe direndi, partisini ve onurunu korudu.

Faysal yoldaş, başından geçen olayları ve zindandaki konumunu partiyeye verdiği bir raporda şöyle anlatmaktadır: "...Beni de, köyde yaptığım bir sırada yakalattı. Düşmanın bana yönelik soruşturmasında çözölen unsurun ifadeleri üzerine yapılabileceğim bir şey yoktu. Her şeyi kendim bütünümlüye karşında kaldım. Ve kimsenin en uzak bir zararım olmadı... 13 yıl 4 ay ceza yedim. Bu cezanın 6 yılının 2 yılını Diyarbakır zindanında geçirdim. Düşmana karşı arkadaşlarıyla birlikte tavır koydum. En son istiklal marşının res-

miyetle kaldırılması için idareye karşı tavır koydum. Cezamın onaylanmasından sonra Malatya zindanına sevkeldim. Çeşitli dönemlerde yapılan açık grevi dirençlerinin tümüne katıldım. Ayrıca birbuçuk yıl süreyle kazılan ve daha sonra düşman tarafından açığa çıkarılan tünel çalışmalarına başından sonuna kadar katıldım. Bir dönem sonra Maraş Cezaevi'ne gönderildim. Burada bize dayatılan tek tip elbise uygulaması şahsımdaki teslimiyeti kabul etmeye, 30 günlük açık grevi eylemine katıldım. Bu eylem sonrasında tekrar Malatya'ya sevkeldim. Temmuz 1990 yılında tahliye oldum..."

Özgürlüğüne kavuşan Faysal yoldaş, parti ile olan ilişkisini kesmedi. 1990 yılının Temmuz ayından itibaren çalışmalarına başladı. Şehit düşen Şükrü ÇİÇEK yoldaş ile işlişkede oldu. Daha sonra yine Güney-Batı Eyaleti'nde şehit düşen Nasır GÖKSUNGUR yoldaş ile işlişikleri devam etti ve beraber çeşitli çalışmalarda bulundu. Yine belli bir dönem sonra da M. Salih CEYLAN yoldaş ile pratik faaliyetlerini sürdürdü. Antep'te, Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitmek için bulunurken, düşmanın yaptığı operasyonlarda çok sayıda militan yakalandı. Bir gün önce görüştüğü M. Salih CEYLAN yoldaş ise şehit düştü. Gelişen bu olaylar sonrasında zorunlu olarak mekline, yani Suruç'a döndü. Burada, daha önce kendisine teslim edilen çok sayıda malzeme korumaya aldı. Bir çalışma komitesi oluşturdu. Bir grup yoldaş ile birlikte aralıksız olarak çalışmalarına devam etti. İlişki ağlarını genişletti. Birçok çevreyi mücadeleye destek verir hale getirdi. Bir taksit söfoürünü yakalanıp çözümüleri sonucu 27 Ocak 1992 tarihinde yeniden gözaltına alındı. İşkencelerden geçirildi, isimler soruldu, çözümüleri ve bilgi vermesi için dayatmalarla bulunduruldu. O, düşmanın bütün dayatmalarına karşı yiğitçe direndi ve dayatmaları kabul etmedi. Diyarbakır'da çıkarıldığı mahkemede hakkında yeteri delil bulunmadığından serbest bırakıldı.

Dişarı çıkar çıkmaz tekrardan çalışmalarına devam etti. Ama bu kez daha dikkatli ve duyarlı hareket etti. Dağları birim yenden toparladı, toparlantı gerçekleştirerek işbölümü yaptı. Bir dönem faaliyetlerde kaldıktan sonra Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. Oluğca halkçı özelliklere sahip olan Faysal yoldaş, aynı zamanda odun, kararlı, inançlı, yoldaşlarını seven-sayan meziyetlere de sahipti. Alçakgönüllü özellikle de sahip olma Faysal yoldaş, bu özelliğini partiyeye sunduğu bir raporunda şu sözlerle açıkça ifade etmektedir: "1978-79 yıllarında parti ile tanıştım ve işlişkiye geçerken çeşitli faaliyetlerde yer aldım. 6 yıl cezaevinde yattım. Ancak partiyeye resmi katılışım, Akademisi'ne girmem, yani 3 Nisan 1992 tarihinde oldu..."

Akademide askeri ve siyasi eğitim gördü. Gücü oranında çalışmalara ortak oldu. Burada daha çok yetkinleşti. Nitekim bir başka raporunda şunları ortaya koymaktadır: "Son çözümlemeler beni derinden etkiledi. Kendime birçok sonuçlar çıkardım. Gaflet ve ihanet üzerine yapılan çözümleme, kendimizi çok iyi tanıtmayı ve nasıl hareket etmemiz gerektiğini ortaya koydu. Ayrıca kişilik çözümlemeleri de çok etkileyi ve yararlı oldu. Kendimize

yönelip geçmiş yıllarımızı ve yaşam tarzımızı değerlendirdiğimizde ne kadar gafil ve gaflet içinde olduğumuzu gördük. Tüm bu çözümlemelerden ders çıkararak ülkeye yönelmemizin daha sağlıklı olacağına inanım tamdır. Sonuç olarak partinin ve Parti Önderliği'nin ve Kürdistan devriminin bşlere istediği ve ulaşmazı gereken militan kişiliği yakalamamız gerektiği konusunda çok meraklı. Bu ruhla ülkeye yönelmeçim, kararmyım.

Yaklaşık üçbuçuk aydır bu sahadayım. Bu sahadaki oluşumun nedeni, kişisel yetmezliklerimin giderilmesi ve partinin bşlere istediği döneme cevap verecek devrimci-militan kişiliği yakalamaktır. Bu inançla Akademisi'ni süremde siyasi derslere katılmı tam olmasa bile, hem siyasi, hem askeri derslere önem verdim. Ve bu yönüyle yararlandım. Özellikle Parti Önderliği'nin son çözümlemeleri oldukça aydınlatıcı oldu. Döneme ilişkin perspektif ve talimatları da bilince çıkardığımı anımsıyorum..."

Akademideki üçbuçuk aylık eğitimin sonra ülkeye pratik yönemeçim istediğini sık sık belirtti. Ülkede sıcak savaş içinde yer almak O'nun için bir tutkuydu. Bu nedenle de askeri derslere oldukça önem verirdi. Ulaştığı seviyenin yeteri olduğuna inandığından sonra ülkeye yönelmeyi

ve özellikle de GAP Eyaleti'nde faaliyet yürütmeyi rapor etti. Bir raporunda, bu alana gidiş nedenini şöyle anlatmaktadır: "GAP alanına giren Suruç, Bozova, Halfe, Birecik alanlarında mücadeleye etmek istemirdim. Nedeni hem alanı iyi bilmem ve hem de mücadeleye tanışmamdan bu yana, partime, halkıma ve işlişkilerime hiçbir zaman zararım olmadı. Tutuklandığım dönemlerde de bu böyledi. Bu yüzden halkın bana güveni var. Bu güveni parti ve ulusal kurtuluşu yararına kullanabilir, güç getirebiliriz. Bu yönü Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine ve partiyeye yarlı olacağıma inanıyorum. Kir ve şehir faaliyetlerinde gerilla olabiliriz..."

Evet, Faysal yoldaşın bu talebi yerine getirildi ve GAP Eyaleti'ne görevli olarak gitti. Ancak mücadeleye yaşamı kısa, hem de çok kısa sürdü. Bir unsurun ihaneti sonucu 23 Aralık 1992 tarihinde Siverek'te bulunanları bir ev düşman ablukasına alındı. Mustafa GEZGÖR ve diğer yoldaşlarıyla birlikte düşmana karşı omuz omuza kararlara ve yiğitçe savaşarak şehitlik mertebesine ulaştı.

Söz verdiğimiz sizlere! Bizlere devrettiğiniz mücadeleye bayrağı asla yere düşürmeyecek ve büyük özümünizin olan bağımız ve özgür Kürdistan'ı mutlaka yaratacağız!"

Ailem şahsında tüm dost ailelere!

Başta sizin gibi dost bir aileye sahip olduğum için oldukça gururluyum. Hepiniz ailem ile selamlar ve kucaklarım.

Sana hitap olarak anne demeyeceğim. Çünkü sana bir anne gözüyle değil, daha çok bir arkadaş, yoldaş, dost gözüyle bakıyorum. Bu yüzden de satırlarımda hevala Cemile diye hitap edeceğim. Kardeşlerimin de öyle. Ne demek istediğim bşler derinlemesine düşünecek olursanız, sanırım beni ve bir PKK'lı olabilmem ne demek olduğunu anlarsınız. PKK'lı olabilmem dedim, hiç kolay değil, bu kişiliğe ulaşabilmek de öyle kolay değil. Ama bunun için yoğun kaç harcayacağımıza hem Parti Önderimiz, hem partiyeye hem de yapıyla birlikte tüm Kürdistan halkına söz verdim. Ne derece bu kişiliğe ulaşabiliriz? Bunu ancak ve ancak buradaki yaşam tarzım ve ülke pratiğimi gösterecektir. Belki hatırlarsanız hevala Cemile. Evet hatırlarsanız, bana diyorlardı ki "bir yere ayrılıp da gittiğinde neden elimi öpmüyorsun". Sana şöyle sesleniştim: Ayrırlıken elimi öpmemizi sık sevdiğim analarıma gelmey ya da duanıza almak istemiyordim. Eğer bunu yapmıyorsa sizin gibi dürüst bir aileden ayrılmak istemiyordim. Eğer bu isteğini çok yapmamı istiyorlarsan bir gün gelip, ama gerektiğinde bu da sizden ayrılma, sizleri terkeme anlamına gelir demiştim ve o gün geldiğinde hatırlarsanız elimi öptüm, duanı aldım ve yarıdan ayrıldım. Ancak bana söylediğin sözlerimin de kuldağıma kiye ettiğimi bilmişim. Ülke pratiğime yönelimimde yaptığım belli meç çok sık sarıp bağtığımı, ki açığa bırakılıp göstermeyim. Gideceğim hiçbir yerde, ilaşık bir gün, en çok iki günden fazla kalmayacağım ve çok dikkatli olup ilaşıkla sahip çıkacağım. Sana ve sözlerime bir kez daha sahip çıkacağımı söz veriyorum.

Ben nasıl ki sözlerime bağlı kalacağımı söz veriyorsam hevala Cemile siz de, sonuna kadar parti ile dost ve şehitlerimizin anısına bağlı kalacağımıza söz verelimiz. Bu sözü vermemiz için yanımızda olamam gerekmiyor. Sizler düşüncelerinizde de bu sözü vermeniz yeter bizim için. Yalnız söz vermek yetmiyor. Bu aşamada dönemim istemlerine de cevap vermem gerekıyor. Çağın bşden istediği yurtsverileri, dostluğuna bilince çıkarak hareket etmek zorundayız. Çevremizdeki aileleri örgütleyip partinin ve dönemin istediği dost yurtsverileri kişiliği dönüştürmeli ve onları mücadeleye seferber edebilmeyi için bir işi girmeli, bundan kendimizi soyutlamalıyız. Ve bunu belirlemek istiyorum ki, sömürgeleşme karşı savaşımıza yaratacağız değerler kişinin şahsına atılır. Herkes bu savaşımızda kendisi için bir şeyler yapar. Analayacağınız, demeseyin ki, ben üzümde düşeni yaptım, ki oğluma büyüüp ulusal kurtuluş savaşına kattım. Bu yanları, yanılığın olur. Çünkü mücadeleye seferber ettiğün çok olurlar belki bu haklı, davaya ihanet edebilir. O zaman ne diyebiliriz? Demeyiz ki boşver oğlumu, seni ne yaptın, oğlun yanlış yapıp çıktı. İşte bu yüzden diyorum ki, herkes işi yapmaya sokulmuş yipar ve kendi yarıbağtığa değerleri değer kazanır. Sonuç: tıbarıyla partiyeye katkının çok olursa bir gün parti dışı yanlış bir anlayışa girerse onları lanetle, teşhir et, partinin doğu çizgisinden bir adım daha sapma ve ulusal kurtuluş mücadelesinin gereği olarak partiyeye ve önderliğe bağlı kalarak, dönem senden ne istiyorsa büyük bir kararlılıkla cevap vermeye çalış.

Her gün biraz daha yaşlıyorsun, bunun sonucunda ölmek de var. Benim tanıdığım hevala Cemile yatağında ölümlü kabul etmem, sen nefesinde bile ölümlü kendisinde yaşatabilirdi, düşmana son darbeyi nasıl vurabileceğini düşümlü ve bunun sonucunda Kürdistan halkının, özellikle yaşlı kesimine örnek olmalıdır.

Bölgedeki tüm dost ve yurtsverileri

Gelişen ulusal kurtuluş mücadelemiz içinde yer alan Kürdistan ulusal kurtuluş savaşçılarına ve bu uğurda şehit düşen arkadaşlarıma, yoldaşlarıma ailelerine yardımcı olmayı bilen ve onlara dayanışma içinde olun. Hem onları ve hem de çevremizdeki halkı düşmana karşı koruyun, düşmana karşı birlik ve beraberlik içinde olun. Korkusuzca düşmanın üzerine yürüyün. Mucadeleye savaşçı, çıkarmay ıhmal etmeyin, içineçinzi aian ve işbirlikçileri karşı duyarlı olun. Eğer hiçbir şey yapamıyorsanız onları halk içinde teşhir edin, edin ki, ulusal kurtuluş savaşçılarızı isabetli ve haklı vursunlar.

Devrimci selamlar, 25 Mayıs 1992, Rojdar (Faysal)

CUMA YOLDAŞ

YILMAYAN BİR İRADE VE YORULMAYAN BİR KOMUTANDI

Adı, Soyadı: **Cuma KARACALI**

Kod adı: **Ali Çiçek**

Mücadeleye katılış tarihi: **1978**

Doğum yeri ve tarihi: **Siverek-Martik köyü, 1963**

Şahadet tarihi ve yeri: **10 Aralık 1992, Siverek**

Partiye daha ilk dönemlerde katılıp günümüze kadar kavgasını çeşitli zorlukları aşarak sürdüren kararlı insanların şahadetleri bize oldukça zengin bir miras bırakmıştır. Onların yaşamlarında ve mücadele pratiklerinde imkanların nasıl adım adım yaratıldığını rahatlıkla bulabiliriz. Kendi özgüçlerine dayanarak bütün olumsuzlukları nasıl aştılar, nasıl katı bir tarzda inkar edilen Kürt kimliğini savundular? Onlar devrimciliği ilk adımlarını atıklarında hiçbir özel yeteneğe sahip değillerdi. Devrimciliği bir meslek olarak benimsemiselerdi ama profesyonelliği bilmiyorlardı. Genel çerçeveye belirlenen düşüncelerle sağlam bir yürüyüş gerçekleştirebilir miydi? Bunu da başardılar ve her şeyi yaşayarak öğrendiler. Kuşkusuz başka devrimlerin pratiklerini de inceleyordular. Onlardan kapsamlı sonuçlar da çıkarılıyorlardı. Fakat Kürtistan devriminin kendine özgü yönleri diğer ülkelerin devrimlerinden çok farklıydı. Çikılan sonuçları kalıplaştırmak, uygulamak, devrimi, direkt taşıyıp götürmekten başka bir sonuca ulaşmamışlardı. Kürtistan gibi bir ülkede. İşte bu noktada yaratıcılık denilen olay tüm yönleriyle kendisini dayatıyordu.

Kürtistan halkının özünde bulunan yaratıcılık, bu insanların şahıslarından yeniden boyanıyor. Kürtistan insanı tarihin ilk dönemlerinde yukulugün eşğinde diriltilebilirdi, bir yıl boyu süren sömürgecilik altında çok olmayla yüz tutan Kürtistan bu insanların yürüdüğü, beyininde yeniden yaşama dönüştürdü. Zorlukları bol, düşmanları bol bir ortamda yürümek sadece cesaretle de olmayırdı. Her dönemin koşullarına uygun politika ve bu politikanın pratikte uygulanması gibi bir yaşam mücadelesi vardı.

Onlar sağlam bir insanı sahiptiler ve fedakarlıkta da sınır tanımıyorlardı. Öyle yeterli düzeyde talimat ve perspektif alması imkanları da yoktu. İnançlarıyla karar kıldıkları yolda yürümeye yürüklerine en ufak bir tereddüt taşıyorlardı.

Sömürgecilik, bütün acımasızlığıyla Kürtistan halkının önüne kapırtıp, tarih sahnesinden silmeye çalışırken, bu gidişati tersine çevirmek isteyen bir avuç insanın yaşadığı gerçeklik destanları yaratıcılık gücündü. Her birinin yaşamı bile başlı başına romansı bir özelliğe sahipti. Tümtüyle devrime adanmış bir yaşam, en ufak bir kişisel çıkar gözetmeden emredilimiği göstererek modern tarihin gelişimine yön açtılar.

Böyle bir sürecin ilk yıllarında etkilenen ve kendisini tümtüyle devrime adayınları birisi de **Cuma KARACALI (Ali Çiçek)** yoldaşıydı.

Cumayoldaş, 1963 yılında Urfa'nın Siverek ilçesinin Martik köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Ailesi çok yoksul olduğundan mevsimlik işçi olarak Çukurova'ya gidiyordu. Çukurova'nın acımasız, kan emici çarkında çocukluğu yurup gerçek anlamda yaşamamıştı. Binbir güçlük pamuk tarlalarında sürdürülen çalışmada ortamında, çok küçük yaşlarda emeginin gücünü ayakta kalmayı öğrendi. Kürt kimliğinin unutturulmaya yüz tuttuğu bu yıllarda O, kendi içinde bu kimliksizliğin çeliksini taşıdı. Güçten düşürülen, en tortu işlerde çalıştırılan, "Kuro", "Dağı Kürt", "Kuyruklu" vb. sözlerle alay konusu yapılan, insan yerine dahi konulmayan bir halka ait olduğuna yüreğinde duyduğundan kendisini hiçbir zaman bir Türk gibi görmedi ve buna özenli de duymadı. Sömürge insanının yaşadığı ezilik, boyunu büküklik psikolojisiyle düşüncesinde geliştirdiği bir tepkisi de vardı. Türk sömürgeci eğitim kurumları tüm hazırla Kürt çocuklarını Türkleştirmeye uğraşırken, Kürtlülük adına olan her şeyi imhaçtılar zarda salırdırlardı. Bu saldırlar değerleri ile bütünlük arzettiğinden alı almaz bir düzeye çıkmıştı. Korku, sindirimlik insanların yüreklerine kadar işlemişti. Cuma yoldaşın, özgeçmiş raporunda, yazdığı şu sözler bu gerçekliği tüm açıklığıyla ortaya koymaya yetiyor:

"Çocuk yaşlarda aile olarak Çukurova'ya göç ettik. İşçilik yaparak yaşamımızı sürdürüyorduk. Ancak bölgenin insanları, çocukları bana çok yabancydı. Yaştlarınla oyun oynamak, bana 'Kürt' diyorlardı. Kürtlülük ne olduğuna bilmedim için eve geldiğimizde babama soruyordum. Ancak babam bana cevap veremekte zorlanıyordu. Kimi zaman da 'biz Kürt müyüz' diye sorduğunda, babamdan dayak yırıyordum. Yaştların bana 'Kürt' demelerinin anlamını bilmedim için bende doğrudan olarak bana öğrenme merakı geliştirdi. Ama Siverek'e gittiğimiz zamanlar hiçbir yaştlım bana 'ben Kürtsün' demiyordu. Bu durum Kürtsün birleşkiye neden oluyordu. Ancak birliçli birleşiklerden ziyade biraz da tutku duyuyorduk. Fakat emvimize ise Zazaca konuşmamız ailemizin diğerlerinden farklı olduğuna kendiliğinden ortaya çıkıyordu."

Ailesinin çok yoksul olmasından dolayı okula gideemedi. Bulundukları köyde okul yoktu. Ailesi de Onu ilçe okumaya gönderememişti. Ailesinin en büyük beklentisi, Onun bir meslek sahibi olup, bütçeye katkıda bulunmasıydı. Daha on yaşına gelmeden pamuk tarlalarında gündüğundan günbatımına kadar çalışıyordu. Bir yandan da böyle ölmüne çıkmakla insanca yaşama kavuşamayacağına yavaş yavaş anlamaya başlıyordu. Anlamakla da kalmamış, bunun yükün çeliksini taşıyan tartışmaların doğruluğuna inan-

yazması yoktu, ama çevresinde gelişen olaylara karşı da ilgisiz kalmıyordu. Sanayi alanı olan Çukurova'da gündüme gelen işçi eylemlilikleri, öğrenci gençliği faaliyetleri her geçen gün daha fazla ilgisini çekiyordu.

1977-78 yılları genelde olduğu gibi Çukurova'da da yoğun tartışmaların yapıldığı yıllardı. Kürtistan Devrimcileri'nin mücadelesi buralar kadar yansımış ve 'yok oldu, unutuldu' denilen Kürt-Kürtistan sorunu yeniden tartışmanın gündemine oturmuştu. Özellikle Siverek'te Bucak aşiretine karşı verilen silahlı mücadele Apoculukla birlikte ele alınıp tartışılıyordu. Hemen hemen bütün çevreler Kürtistan Devrimcileri'nin "silahlı çete", "bir grup anarşist", "miliyetçi" olarak tanımlayarak, kitlelerden yoğun bir kafa karışıklığına yol açıyorlardı. Sömürgeci güçler dahi o dönemde parti faaliyetimize karşı bu kadar ağır dil kullanıyorlardı. Ama bütün bunlara rağmen Kürt gençliğin en çok ilgisini çeken de bu silahlı mücadelede oluyordu. Apoculuk deyimi her yerde konuşuluyordu. Sosyal-sosyal örgütlerin çoğu ideolojik saldırıya da aşarak, silahlı saldırılara bulunuyorlardı. Apoculuk, sömürgeci zihniyeti taşıyan herkeşe, her şeyi karşı bir savaş ve alternatif çözüm sloganı olmuştu.

Cuma yoldaş, ilgisini daha çok Apoculuk üzerinde yoğunlaştırdı. Diğer örgütlerin yaptığı tartışmalar O'nun ilgisini çekmiyordu. Bu gelişmelerden nasıl etkilendiği ve devrimci omaya nasıl karar verdiğini özgeçmiş raporunda şöyle ifade ediyordu:

"1977 yılında bölgedeki ulusal sorun konusunda ve devrimcilerin topluluğu yoksulluktan kurtaracağı yönünde çalışmalar oluyordu. Bizim de durumumuz yoksul olduğumuz için çocuk yaşta ilgimi çekiyordu. Özellikle kahvehanelerde yapılan tartışmalara bir ilgisini oluyordum. Türkiye'de bir devrimden söz ediliyor. Ancak Kürt ve Kürtistan sorunu konusunda ise pek bir şey söylenmiyordu. Bu tartışmalarda devamlı yığılıyordum. 1977 yılı sonlarındaki, Kürtistan Devrimcileri'nin (Apocular) halk içinde ve özellikle de metropollerde Türkiye devrimci-demokratik kesimi içinde duyduğum. Küçük yaşlarda arkadaşlarla tanışmak isteme rağmen bir türlü onları görme olanağına bulamadım. 1978 yılında partiyi **Şahin KILAVUZ** yoldaş, aracılığıyla tanıma olanağına buldum. **Şahin KILAVUZ** arkadaşları bir mahallenin kahvehanesinde Türk sol hareketleriyle yaptığı tartışmada gördüm. Bana bir gün boyunca gelişen açıklamalarda bulundu. Kürt ve Kürtistan düşüncelerini arda da olsa ilk defa bu arkadaştan dinledim. Benim partiyi katılmam için bir dönüşüm oldu. Gerçek kurtuluşun ancak devrimle kurtulmakla mümkün olduğunu arda da olsa öğrenme fırsatını buldum. Bu süreçten sonra Siverek mücadelesine dikkat yerim aldım. Siverek mücadelesinde bir eylemci olarak faaliyet yürütüyordum."

Öze dönmüş böyle kesin çizgilerle gerçekleştirmişti. Kurtuluşun nerede olduğunu kısa sürede anlayarak, bunun fii kavgasına atılmak o günün koşullarında öyle sıradan bir olay değildi. Tek bir çevre bile bu mücadeleye ölmülm göze bakmıyor ve umut verici bir söz söylemiyor. Kürtistan halkı da kendisi adına yapılan tartışmaların doğruluğuna inan-

mak istiyordu. Bundan dolayı bu dönemin sorumlulukları oldukça ağır ve yakıcıydı. Sorumluluk üstlenenler sadece kendi inançlarına dayanarak yürüyorlardı. Cuma yoldaş, halkın yaşadığı acılara çok yakından tanık olduğundan intikam hırsı da o denli bileniyordu. Biraz yurtseverlik duygusunu içinde taşıyanlar için bu dönemde fazla bir şey söylemeye gerek kalmıyordu. Zaten bu yolda yürümeye "ben de varım" demekle birlikte, yığınla sorunu uğraşmak, hemen kendiliğinden kişilerin karşısına dikiliyordu. Mücadeleye katılmaya karar verir vermez Çukurova'yı terk edip Kürtistan'a dönen Cuma yoldaş, sömürgecilik ve feodal Bucak çeteciliğine karşı savaşmanın sabsızlığıyla doluydu. Kısa sürede kendisini geliştirerek bölgenin askeri sorumluluğuna yükseltilmesine sadece savaşmıyordu, aynı zamanda da savatşıyordu. Kürtistan gerçekliğini var gücüyle dost ve düşmana kabul ettirmeye çalışıyordu.

12 Eylül faşist darbesi olduğunda Cuma yoldaş, yine savaşına ar vermeden devam etti. Partinin Ortadoğu sahalarına geri çekilmesi devam ettiği dönemde O, diğer yoldaşların önce girmesini tercih eder. Sıra gelene kadar da silahını elinden bırakmaz. 12 Eylül darbesi kitlelerde doğak olarak bir moral bozukluğuna yol açar. Ama Cuma yoldaş, bu dönemin gelişci olduğunun bilindicidir.

1981 yılına kadar kendisini ve yoldaşlarını korumayı başları. Ancak bu yılın ortalarında sömürgeci güçler yerin tespit eder ve tutsak alırlar. Polis soruşturmasından istenilen düzeyde tavır koymada yetersiz kalır. Partinin silahlı savatşısı olduğuna savunur. Sorgu olayı o güne kadar hiç karşılaşmadığı bir olaydı. Kürtistan'ın gımsızlığı ve özgürlüğü için yola çıkanlar düşman karşısında ağır bedeller ödeyerek direnmenin ve bunun hayatı önemi gördükleri. Polis soruşturmadan sonra savatşısı karşısında da Cuma yoldaş, bu davranışın bir savatşısı olduğuna inkar etmez. Siyasi savunmaları da bu tavırın gücündendir.

Diyarbakır zindanında gönderildiğinde koyu bir vahşetle karşılaşır. O da genel teslimiyet koşullarını yaşıyor. Düşman Kürtistan adına savaşmanın faturasını ağır ödetirmek istiyordu. İnsanlardan en küçük bir direnme odağı bırakmamak için var gücünü kullanıyordu. Teslimiyet koşullarını direnmenin zorunluluğuna da hak dayatıyordu. Bunun arışılın aralıksız süren **Mazlum DOĞAN** yoldaş, yeniden yaşama döneminin yolunu, kendisini feda ederek açar. Ardından birileri bir cesaretle **Dörtler** tarih şahnesinde yerlerini alırlar. 14 Temmuz büyük ölüm orucunun kahramanları: **Hayri, Kemal, Akif ve Ali**'ye tarihin kazınmaz akı-ğı Kürtistan halkının lehine çevrilir.

Cuma yoldaş, 14 Temmuz Ölümlü Orucu sonrasında meydana gelen bütün direnişlere aralıksız bir şekilde katılm gösterdi ve hiç taviz vermeden eylemleri sonuna kadar götürdü. Diyarbakır'da uzun süre devam ettirilen tünel çalışmalarına yoğun bir coşkuyla katıldı. **Mustafa GEZGÖR**'le birlikte bazen gün boyunca tünel kazdı. Tünel çabası bir an önce dışarı çıkıp partiyi ulaşmak. Ama tünel ortasına çıktığında o kadar çok zoruna gitti ki, gözlerinden akan yaşları gözlemeye bile gerek

duymamıştı. Tünel sonrasında düşman bir grup tutsağı Eskişehir zindanına sürgün ettiğinde. O da bu grup içindeydi. 1988 yılının ortalarında Eskişehir zindanına götürüldü. Bu dönemde 1 Ağustos Genelgesi'ne karşı Eskişehir'de yapılan açlık grevlerinin tümüne katıldı. Dev-Yol ve Kurtuluş örgütlerinin kazdığı iki tünel de ortaya çıkınca, bu sefer PKK'lı tutsaklar açısından yeni bir süreç başlamış oluyordu. Düşman tüneli bahane ederek, Aydın zindanına kadar sürecektir olan kanlı sürgüne karar verildi. Bu sürgünde **Mehmet YALÇINKAYA** ve **H. Hüsnü EROĞLU** yoldaşlar, 2 Ağustos 1989 günü şahadetle ulaştılar.

Cuma yoldaş, 45 gün süren açlık grevinin sonuna kadar götürdü. Yaratılan direniş gerçeklerine öden vermiş tavırlarıyla katkılarla bulundu.

Cuma yoldaş, arkadaşlarının kendisine taktığı isimle Deza Cumo, partinin direniş hattına uyum sağlayarak zindan yaşamını anlamlı kıldı. 1991 yılında düşman Onu serbest bırakmak zorunda kaldı. Zindan sürecinde mahkemelerde siyasi savunmaları da yapıp. Kendini kurtarmaya telasına kapılmaz. İhanet, teslimiyete kendisini kapalı tutar.

Serbest bırakıldığında bireysel eylemlere kapılmaz. Silahına yeniden kavuşmak için partiyi ele iliski kurar. En büyük özlemi Akademide'ye ve Parti Önderliği'ne kavuşmaktır. Partinin kendisine sunduğu olanaklara dört elle sarılır ve Parti Önderliği'nin istemi üzerine Akademide'ye ulaşır. Burada da Ali Çiçek kod ismiyle tam on yıl sonra gerçek özgürlüğü yakalar.

Akademide yaşamadığı parti ile arasında oluşan boşluğu doldurmak için askeri ve siyasi derslere kendisini tam anlamıyla verir. 10 yılda partinin aldığı mesafeyi anlamaya çalışır. Akadide'nin yeterli düzeyde eğitim aldığına inandığı bir zamanda, silahlı mücadeleyi yürütmek için yeniden Siverek alanına gitmek ister. Bu bölgeye gitmek isteşinin nedenlerini 2 Mayıs 1992 tarihinde Akademide yönetimine yazdığı raporunda şöyle açıklıyordu:

"Neden GAP Eyaleti ve gerilla faaliyetleriyle tercih ettiğimiz sorunsal: GAP Eyaleti'nin sosyal, ekonomik, siyasal durumuna aşığıdır. İsteğimiz de olsa tanıdığımız söyleyebiliriz. Tercihimi bu eyalet için kullanırken, partinin gerek örgütsel yapısının ve gerekse de cephe-ordu çalışmasının istenilen düzeyde sağlanmadığını bilincine, güçlü bir yönelim temelinde çizgi devrimciliğini dayatmak ve buna göç getirmekle sonuçlanabileceği kensindir. Bireysel hazırlıklarla da buna göre şekillendirilmiş söyleyebiliriz. Ne var ki, isteğimiz bu olurken, partinin gönderdiği her faaliyet alanına da hazır ve başarmaya mecbur olduğumuz söyleyebiliriz."

Cuma yoldaşın, bu gerekçeleri Parti Önderliği tarafından da yeterli görülür. GAP Eyaleti'nde komuta düzeyinde görev yapmak üzere Akademide'ye ilköğre girer. Ülke partisi fazla uzun sürmez. İhanet gelir, Cuma yoldaş göçer alanına bulur ve Siverek ilçesinin Halilîye Mahallesi'ne sömürgeci kolluk kuvvetleriyle giriştiği çatışmada **Fidan** isimli yoldaşla birlikte 10 Aralık 1992 tarihinde şahadetle ulaşır. Aramızdan ayrılır, ama ölümsüzlere kalplerimizin denirliklerine gömülür.

Celal yoldaş boyun eğmezliğin taviz vermeyen simasıydı

Adı, soyadı: **Celal ÖZALP**
Kod adı: **Salman, Numan**
Doğum yeri ve tarihi: **Diyarbakır, 1963**
Mücadeleye katıldığı tarihi: **1979**
Şahadet tarihi ve yeri: **17 Ocak 1993; Kiziltepe-Bloka-Emrud Üçgeni**

Halkımız değerli bir evladını daha şehit verdi. Dilmiz varmiyor kaybettik demeye, ama bir gerçek. Bir ihanet aldı aramızdan O'nu, beş özgecanla. Hepsi birbirinden coşkulu, ülkesine bağlı. Hepsi mücadelemizin değerli komutanları... **Celal ÖZALP** yoldaş, mücadelenin geliştirdiği, gelişen mücadelemizin özelliklerini kişiliğinden yaşatan değerli bir insan.

Celal ÖZALP yoldaş, esas olarak Diyarbakır ili Bismil ilçesi Tepe köyü nüfusuna kayıtlıdır. Ailesi çok erkenden Diyarbakır'a göç etmiş ve Celal yoldaş Diyarbakır'da dünyaya gelmiş, burada büyümüştür. Bir dönem Diyarbakır Fatih İlkokulu'nda gitmiş, ilk öğrenimini Atatürk İlkokulu'nda tamamlamış. Çalışkan ve başarılı bir öğrencilik geçmişi vardı. Diyarbakır Lisesi'ni tamamladıktan sonra devrimci faaliyetlerinden dolayı öğrenimini sürdürmedi. Mücadeleye genç yaşlarda katıldı. Kişiliğindeki temizlik ve coşku O'nu, hareketimiz saflarına çeken belgiren özelliklerindendi. Onun içindir ki, hareketimizin doğru ve iltihali çizgisi O'nu kısa sürede yetkinleştirdi.

Partinin kuruluş yılları, karşı-devrimin azgın saldırılarıyla karşılığını

buldu. Coşkulu yapısı O'nu mücadele içinde atık kaldı, genç yaşına rağmen akranlarından daha olgun bir kişiliğe sahip oldu. Bu yapısıyla dikkatleri üzerine çekti, üstlendiği birçok görevle ileri düzeyde bir konumu temsil etti. O süreçlerde çeşitli defalar gözaltına alındı, işkence gördü, tutuklandı. Serbest bırakıldığında yine mücadele saflarındaki yerini aldı.

Celal yoldaş, mücadele safılarına katıldığı nedenleri ve içinde bulunduğu koşulların kendisi üzerinde yarattığı etkiyi şöyle anlatıyor:

"Siyasi yaşamım esas olarak PKK ile başladı. Ancak daha ortaokuldayken, gençlik hareketinden etkilenmiş ve siyasete karşı bende ilgi uyanmıştı. Özellikle Kürdistan sorunu beni oldukça ilgilendiriyor, dikkatimi çekiyordu. Yurtsever bir aile ortamında yetişmem, amcamın KDP safılarında savaşması, Kürt gerçeğini canlı bir biçimde yaşamamı getiriyordu. Denilebilir ki, bu aile ortamında Türklerle karşı nefretle büyüdüm.

Bu ortamda yetişmem rejim karşıtı tüm hareketlere ilgi duymamı getiriyordu. Daha ortaokuldayken boykotlara katılıyordum. Gençliğin bu hareketlenmesi içinde, siyasete giderek ilgisi artan bir konumdaydım.

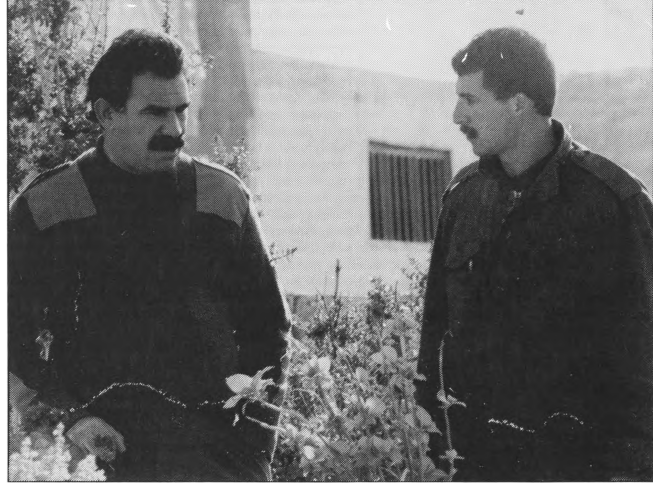
Bu dönemde özellikle reformist çevre içinde sıkıca konuşulan Apoculukı duydum. Bu grubun silahlı mücadeleye yürütmesi bende müthiş bir merak ve ilgi uyandırıyor. Kürdistan sorununun çözümünde silah-dağ kavramları Apoculuk etrafında dolaştıkça ilğim daha çok artıyordu. Reformist çevrenin anti-propaganda ları beni tersten etkiliyordu. Özellikle silahlı direnişin olumlu yönde etkisi vardı. Tabii ki Kürdistan devriminde silahlı mücadelenin yeri ve rolünün bilimsel temeldeki kavrayışından uzaktım. Daha çok ailenin silaha olan ilgisi, amcamın KDP safılarında savaşması, peşmerge savaşını bilmemini yarattığı ilgi vardı. Bir devrimci reformist çevrenin yaşam ve ilişki tarzı bana ters geliyordu ve hatta onlara karşı tepki oluşuyordu bende. Oyle ki daha tek bir arkadaşla tanış-

ırken yavaş yavaş ilişkilerin geri çekilme ve küçültülme ve ileriyi yönelik güçlü atılımlar için hazırlıklar geliştirilmeye başlandı. Geri çekilme taktiklerinin uygulandığı dönemlerde, hareketin taktiklerini uygulamada başarısız kalan alanlarda darbeler yenmeye ve ilişkilerin dağılmasını yaşamamıza tanık olunduk. Birçok bölge bölmesi başarısız pratiklerden nasibini aldı.

Diyarbakır'da da benzeri durumlar yaşandı. İlişkilerde kopukluk, dağınıklıklar görüldü. Yaşanan durum-

kence tezgahtarlarında şehit verdiğimiz **Asker DEMİR** yoldaş ile o süreçte tanıştık. Birlikte faaliyet yürüttük. Desifre olmuştuk, çalışmaları yürütmeye zorlanıyorduk. Belirli bir sürede çalışmaların kaydırıldığı yurt dışı alanına O da çekildi. Lübnan sahasında askerisiyi eğitime alınarak gerillaya hazırlandı. 1982 yılında Lübnan'da yaşanan İsrail işgaline karşı gelişen direnişte yer aldı. Filistinli güçlerle birlikte çatışmalara katıldı. Bazen bu çatışmaları yoldaşlarıyla birlikte yalnız başlarına sür-

lüğün seçkin simalarından biri oldu. Zindana alındı. Zindan O'nun için yeni bir yer değildi. Eskiden de zindana çok kalmıştı. Ama o zamanla yakalandığı zaman bir değildi. Buna rağmen Diyarbakır zindanının nasıl olduğunu biliyorduk. Diyarbakır'da işkenceler yaşanırken, direnişlerde şehitler verilirken, O da Diyarbakır'da faaliyetlerini sürdürüyor, zindandaki yoldaşlarının acısını onların yanında hissediyordu. Ve kafasını da yoldaşlarına yapılan işkencelerin hesabını sormanın, onları tutsaklık-

bir fırsat bilip mücadele safılarına terk eden küçük-burjuva devrimci kınları haylice çoğalmıştı. İşte böyle bir süreçte dağınıklık, ilişkisizlik ortamında Celal yoldaş sempatizan ve ilişkili çevre ile örgütlü, disiplinli çalışmanın yürütücüsü oldu. Örgüt merkezinden kopuk, ama devrime inanarak bir çalışmanın sahibi oldu. Eğitim çalışmalarından, maddi olanakların çözümüne kadar birçok

dürdüler. Celal yoldaş, böylece mücadelemizin enternasyonalist yapısını kişiliğinde, Lübnan'da İsrail siyonistlerine karşı temsil etti.

İsrail'in Lübnan işgalını takip eden günlerde, parti kamlarında gerilla hazırlık faaliyetlerini devam etti. 1982 yılında gerçekleşen Parti II. Kongresi'nin ükneye dönüş ve gerilla savasına hazırlık kararı gereği, ülke pratiği hazırlıkları içine girdi. Bir süre sonra da, ükneye giren o gruplar içinde yer aldı. Süreç, Silahlı Propagandaya Hazırlık Dönemi'ydü. Büyük gruplar, ikiye, üçe, beşer gruplara bölünmüştü. İlişkiler yeniden kurulup yaratılacaktı. Sıfırdan başlanıp, adeta ıgne ile kuyu kazar gibi çalışılacaktı. İmkansızlık ortamında çok zorlandılar. Bazen günlerce aç kaldılar. 12 Eylül tarafından sindirilen, ajanlaştırma faaliyetleri içine çekilmeye çalışan halk kitleleri içinde çalışmanın yarattığı zorluklar vardı. Düşman eski ilişkiler üzerinde kötü oynamıştı. Bu zorluklara dayanmayıp mücadeleyi terk edenler, düşmana sığınarak oldu. Celal yoldaş, yozlaşmaya, ihanete, kaçkınılığa karşı kararlı tavırların sahibi oldu.

Faaliyetlerini yürüttüğü Karacadağ hattında mücadeleye gelsmeye başladı. Bu çalışmaların bir ucu Nurhaklara kadar uzanacaktı. Nurhaklara varıldığında da hedefe belli bir yönüyle ulaşılmış olacaktı. Çalışmalar adım adım sürdürüldü. Siverek'e kadar gelinmişti. Eski ilişkilerin var olduğu, eskiden mücadelenin güçlü olduğu, onlara şehidin verildiği Siverek'te düşmanın üzerinde oynadığı eski ilişkilerle bağlar yeniden kurulmaya başlandı. İşte Celal yoldaş, böylece bir ilişki geliştirirken düşman tarafından ajanlaştırılma bürinini ihaneti sonucu yakaladı.

1985 yılında düşman Celal yoldaş, işkence tezgahlarında parti sürdükten, direndi. Boyun eğmez-

tan kurtarmanın planlarını yapıyorlardı. Artık O da Diyarbakır zindanına esir düşen biriydi. Yaşananlar O da fazlasıyla yaşayacaktı artık.

1985 süreci zindandaki tutsaklara yapılan baskının görece zayıfladığı, mücadelenin güncesinin tutsaklara ulaştığı bir dönemdi. Buna rağmen, somurgelcer Diyarbakır'da yeni tutsak alanlara yöneliyor, işkence eden geçiriyor, itirafı dayatıyor. Bunun için de yeni yakalanmaları eski tutsakların yanına koymuyor, ısrarla uzak tutuyor. Celal yoldaş, zindanda somurgelcerin bu kirliliğinin boşta çıkarılmasında önemli rol sahibi oldu. Örgütlü, disiplinli yapının, yeni yakalanmaların yaşamına da hakim kılınmasında yer aldı ve bu alanda sağlanan başarının şaiphilerinden biri oldu.

O süreçte parti ile zindanlar arasında ilişkiler asgari düzeyde oluyor ya da kurulamıyor. Bu nedenle eski tutsak yoldaşların dışardaki gelişmelerden eksik, yetersiz bilgilenmeleri söz konusuydu. Bunun sonucu olarak bazen yanlış eğilimler bile geliyordu. Hatta zindan pratiğini tasfiyeye uğratacak kayıyerist eğilimler bile vardı. İşte yetkin bazı arkadaşların tutsak düşmüşi olması içerdikleri, dışardaki gelişmelerden haberdar edecek, olumsuzlukları karşısında doğru tavır geliştirilmesinde etkili olacaktı. Yani eski grup ilişkisi halen yaşayan arkadaşlarla, gelişen sıcak mücadele pratiğini birbirine bağlayacak köprü görevini üstlendikleri yeni gelen arkadaşlar. Celal yoldaş da bu süreçte üzerine düşen görevleri layıkıyla yerine getirdi.

Celal yoldaş, işkencedeki kararlı tutumunu mahkemede de sürdürdü. Partiyi, devrimi savundu. 26 yıla yakın ağır hapis cezasına çaptırıldı. Kısa bir süre sonra da Aydın Cezaevine gönderildi. Diyarbakır zindandaki devrimci yaşamını buraya ta-

bulurken, mücadelenin daha da kitleselleşmesini birlikte getirdi. İşte Celal yoldaş, bu yıllarda mücadeleye safılarına katıldı. 1978 yılında sempatizan düzeyde çeşitli faaliyetlerde bulundu, öğrenci boykot ve eylemlerine katıldı. 1979 yılında ise kendisini tamamen mücadelenin içinde

madan kendime Apocuyum diyecek durumdaydım."

12 Eylül faşist rejiminin işbaşına geldiği döneme yakın bir süreçte, mücadelemize yönelik karşı-devrimin saldırıları yoğunlaştı. Birçok önder kadro zindana atılarak, devrimcilerin hareket alanı daraldı. Bu sü-

rihtiyacı yerine getirilmesinde belirleyici rol oynadı. 12 Eylül'ün olumsuz havasından etkilenen ve hareketimiz aleyhine olumsuz propaganda ları boş çıkarmak için çalışmalar yürüttü.

Parti ile ilişkisizlik durumu kısa sürdü. İlişkiler yeniden kuruldu. İş-

şıdı. Örgütlü, disiplinli bir yapının inşasında yer aldı. Yönetim çalışmalarında bulundu. Mucadele, özgürlük O'nun tek aşkıydı. Parti Önderliği'nin yıkılmaz bir bağlılığı vardı. Gerillay yökilmaz oldu. Dağlarda düşmana karşı savaşmak O'nun tek tutkusuydu. Dışarda yaşanan gelişmeler O'nu adeta coşturuyordu. Yazdığı bütün mektuplarda bu tutkusunu dile getirdi.

Özgürlük tutkusunu neredenliye fırlatmayışını düşünüyordu. Bunun için tünel kazma çalışmalarına katıldı. Çalışmalar büyük bir hız ve coşkuyla devam ediyordu. Kazılan tünelin sonuna yaklaşılmıştı. Tesadüfen çıkan bir yangın sonucu önce toprak, sonra tünel ortaya çıktı. Tünel bulunduktan sonra cezaevinde operasyon ve işkenne başladı. Tutsakların cevabı direniş oldu. Direniş devam ederken sürgünler yaşandı. Aydın Cezaevi'nden Çanakkale, Bursa, Eskişehir cezaevlerine doğru sürgün arabaları yola çıkarıldı. Celal yoldaşın sürgün yeri de Çanakkale Cezaevi oldu. Bir grup arkadaşıyla birlikte oraya götürüldü.

Bu olayda Celal yoldaşın en çok zoruna giden şey, tünelin tam ucuna gelmişken dışarı çıkamamak, yatacağına bile rüyasına girdiği, hayallerini kurduğu sıcak mücadele ortamına yeniden kavuşamamak oldu. Bir de yıllardır birlikte olduğu arkadaşlarından bu sürgünler esnasında ayrılma... Belki bir daha göremeyecekti. Onun için buna üzüldü.

Çanakkale zindanında da üzerine düşen görevleri yerine getirdi. Devrimci etkinliğin gelişmesine güç kattı. Dışarının coşkusunun, Diyarbakır direnişinin buraya taşınmasında rol oynadı. Özgürlüğe ulaşmak, bir an önce mücadeleye kavuşmak, burada da O'nun düşüncesinde yer etti. "Mutlaka bir şeyler yapmalıyız" diyerek kafasını yordu. Bir yandan bu hususta yoğunlaşırken, diğer yandan da faaliyetlerini eksik bırakmadı. Kendini daha da geliştirdi.

1991 Nisan'ında özelemini duyduğu sıcak mücadeleye yeniden kavuşma olanagını buldu. Tahliye olurken O'nun en fazla izlen, içinde arkadaşlarını bırakarak gitmek oldu. Belki de yaşamının en hiszulu ayrılgını o zaman yaptı. Aynı duygulan arkadaşlarına da yaşattı. Böyle bir arkadaşın çıkması sevinc ve coşku yaratıyordu. Kendisi de mücadeleye kavuşacağı için sevinçliydi. Ama arkadaşları içinde kalmıştı. Bu sevinci buruklaştırdı. O, hiçbir zaman dışarıya yalnız çıkacağını hesap etmemişti. Yoldaşlarına "birlikte çıkınız" diyordu. Ona göre planlar yapıyordu. Hep mücadeleye nasıl katkımız olur, nasıl geliştirebiliriz diyordu. Celal yoldaş zindandan ayrılırken herkesi etkiledi. Ve geride tutsak bıraktığı yoldaşlarındadan da bir şeyler aldı götürdü.

Yıllarca işkenceler, baskılar ve zulümler altında yaşadığı zindanlardan çıkıp özgürlüğüne kavuşunca, tek düşündüğü şey, halkının ve ülkesinin kurtuluşuydu. Nitekim bireysel özgürlüğün biricik yolunun toplumsal özgürlüğün geçtiğini yaşamın gerçekleri içinde defalarca tanık olmuştu. Kaldı ki, O, kendisini tereddütsüzce devrime adayın bir kişiliği. Hapislerin dingsiz zulmüne karşı dayanma ve direnme gücünü de bu soylu amaçtan alıyordu. Yılların işkencesi O'nu yıldıramamış, tam tersine bu işkençli yılların intikamını almak için sabırsızlandırmıştı. Esir düşmesiyle yarım kalan görevlerine koşacak, devrim bayrağını yine en ön saflarda korusunca ve de kahramanca dalgalandıracaktı.

Kabına sığmaz bir coşku içindeydi. Nitekim 1985 yılından itibaren partisi PKK, iki kongre yapmış ve güç aldığı bu kongrelerin çözümlemeleri inanılmaz gelişmeleri or-

taya çıkarmıştı. Kürdistan'da ve Kürdistan dışında çok önemli mevziler kazanmış, bu kazanımların saflara çektiği binler eğitim için çok önemli imkanlarla donatılmış eğitim kamplarını kurmuştu. Hiç şüphesiz bu eğitim kamplarının başında Mahsum Korkmaz Akademisi geliyordu. Celal yoldaşın 10 yıl önce ayrıldığı Bekaa Vadisi'nde adeta küçük bir Kürdistan kurulumuştu. Mahsum Korkmaz Akademisi'nin adı O'nun için de dayanılmaz bir çekim merkezini çağırıştırıyordu. Özellikle zindandan çıkan ve yurt dışından katılanların yolu Bekaa Vadisi üzerinden Kuzey Kürdistan'ın sıcak savaşım cephelelerine uzanıyordu.

Celal yoldaş da geçmişçi gözleri önünde tekrar canlandırarak hey-

can ve coşkuyla bu yola koyulacaktı. Nihayet 10 yıl önce zor şartlar ve çok sınırlı imkanlar altında eğitim gören yoldaşlarıyla birlikte bulunduğu Mahsum Korkmaz Akademisi'ne ulaşıyor. Bu yeniden buluşma O'nun için çok anlamdandır. 10 yıl önce 10 yıl sonrasıyla karşılaşıyor. Aradaki muazzam gelişme farkını, devrim yürüyüşündeki büyük mesafeyi görmekte zorlanmaz. Bunun hangi çabalar, fedakarlık, kahramanlık, şahadet ve büyük irade savaşıyla sağlandığına anlam ve değer verir. Bu gelişime karşısında sağlıklı sonuçlara ulaşmak için özleştirilerek yaklaşımı esas alır. Birçok vesileyle yaptığı değerlendirmelerde, "10 yıl önce yine buradayım" diyerek, mevcut gerçekliğini partinin kaydedtiği gelişmenin seviyesine göre ele alır ve bu temelde ulaşılması gereken ölçüler net ortaya koyar.

Yine zindan pratiğinde yaşanan ciddi yetmezliklerin, kişiliklerde yaratılan tahribatların giderilmesi yönünde hazırlanan PKK Zindan Konferansı'nda divan üyeleri arasında yer alan Celal yoldaş, büyük bir sorumlulukla katılmasını en üst düzeyde sağlamaya çalışır. Konferansın işleyiş tarzında ve tartışmalarının sonuç alıcı kılınmasında küçümsenemeyen katkılarını sahibi olur. Doğru yaklaşımın esas alınmasına, Parti Önderliği'nin konuyla ilgili çözümlemelerinin doğru kavranıp sonuçlar çıkarılmasına büyük dikkat gösterir. Beş gün süren konferans boyunca kendi kişiliğine ve geçmiş pratiğine acımasızca yaklaşıyor. Parti Önderliğiyle bir diyalogunda, "Geçmiş yıllarda gösterdiğiniz pratiğin yetmezliklerini şimdi daha iyi görüyoruz. Bu yılların hakkını layıkıyla vermediğin için ezilmek duyuyoruz. Önümüzdeki gün, bu yılların intikamını almaktır" diyordu. Sonuçta, Zindan Konferansı'nı başarıyla kavrayanlar arasında

yer alır.

Olgunluğu, birikimi ve partiye güçlü bağlılığı dikkate alınarak Mahsum Korkmaz Akademisi'nin 1 Eylül'de başlayan Şehit Ahmet Güler Eğitim Devresi'nin koordinatörlüğüne seçilir. Bu kez katkılarını, üstlendiği bu ciddi ve kapsamlı görev temelinde sunmaya başlar. Askeri disipline ve eğitimlerin, süreçlere cevase azamı dikkat gösterir. Akademik öğrencilerin sıcak savaşım cephesine hazır hale gelmesi yönünde çaba sarfeder. "Düniün devrimci, bugünün gericisidir" diyerek, her gün yenilenmenin, süreçlere cevap teşkil etmenin vazgeçilmez önemine dikkat çeker. Siyasi katkılarının yanı sıra, 10 yıl önce edindiği askeri yeteneklerini de yoldaşlarının gelişme-

böylece 10 yıl sonraki yürüyüşünü amansız ve görkemli kılacaktı. Buna kararlı ve azimliydı...

Kasım 1991 tarihinde koordinatörlüğünü yaptığı Şehit Ahmet Güler Eğitim Devresi sonuçlandı. Devrenin kalabalıklığı ve yapı olarak çeşitliliği çok yönlü zorlukları beraberinde getiriyordu. Bu sorunların altında ezilmemek hiç kolay olmuyordu. Ayrıca eğitim devresinin birinci derecedeki sorumlusu olmak, çok daha fazla dayatılılı gerektiriyordu. Celal yoldaş tüm bunların bilincinde olarak, görevlerini başarmaya, sorumluluklarına sahip çıkma çalışıyordu. Nitekim PKK gerçeğinde görevi sahip çıkarak veya başarının görülmek ve vazgeçilmez bir ilkedir. O da, Parti Önderliği tarafından böyle

yine bir acımasız kışa hazırlanıyor. Celal yoldaş için hiçbir şey en geç olmayazdı. O, nice zorlu baderlerden geçen ve böylece gelişenler bir militandı. Bir koordinatör olarak önemli katkı sunduğu Akademi'deki yoldaşlarıyla vedalaşıp Kürdistan'a uzandı.

1992'nin ortalarına kadar Güney Kürdistan ve Botan hattında görevler üstlendi. İyi bir komutan, iyi bir asker ve yetkin bir savaşçı olan Celal yoldaş, savaşın geliştirilmesinin öncü komutanlarındandı. 1992'nin sonlarına doğru Botan'dan eski alanı olan GAP Eyaleti'ne gitti. Eyaletin genel koordinatörlük görevini üstlenmek üzere gitmişti.

Evett, Siverek'te bir iharet sonucuyakalanmıştı. Apocultika ise, başlanılan bir işin sonunu getirmek vardı. Celal yoldaş, önceki yıllarda karacattığı bu yolculuğu, bu kez başarıyla tamamlamak istiyordu. Karacadağ hattı artık GAP olmuştur. Devrimci GAP'ın kapsadığı alan ise 1980 öncesi mücadelelerin en çok gelişmeyi yaşadığı yerlerdi. Devrimci GAP bu mirasa sahip çıkıp, yeninden canlanmay sağlayacaktı. Ve bu yolda önemli adımlar atıldı. Gelişmeler hızla oldu. Katılım arttı. Halk desteği ve gerilla yoğunlaştı.

İşte böylesi bir süreçte, Celal yoldaşla birlikte komuta düzeyinde yer alan Adnan KAYA (Dr. Kemal), Ferhat UZUN (Reşo), Tacettin TURGAY (Hogir), Nürü EL (Ruşen)

Adımlar bir iharet sonucuyakalanmıştı. Apocultika ise, başlanılan bir işin sonunu getirmek vardı. Celal yoldaş, önceki yıllarda karacattığı bu yolculuğu, bu kez başarıyla tamamlamak istiyordu. Karacadağ hattı artık GAP olmuştur. Devrimci GAP'ın kapsadığı alan ise 1980 öncesi mücadelelerin en çok gelişmeyi yaşadığı yerlerdi. Devrimci GAP bu mirasa sahip çıkıp, yeninden canlanmay sağlayacaktı. Ve bu yolda önemli adımlar atıldı. Gelişmeler hızla oldu. Katılım arttı. Halk desteği ve gerilla yoğunlaştı.

Zamansız, olmaması gereken bir kayıp. Böylesine derin, güçlü bir geçmişe sahip olan Celal yoldaşın halkımıza, devrimimize vereceği çok şey vardı. Halkımız güzde bir evladını daha yitirdi. Celal yoldaşın yaşamından çıkarılması gereken dersler, örnek alınacak o kadar çok yönü var ki. Tüm bunlar gerek mücadele içindekilerle, gerekse sonraki kuşada aktarılabilecek eğitim meteryalini durumundadır. Celal yoldaşın yaşama gerçekten örnek alınmadık ve bilince çıkarmak durumundadır. O'nunla pratiği olanlar, tanyanlar anlarını bilerle mutlaka paylaşmalıdır.

Mahsum Korkmaz Akademisi'nde eğitim devresinin koordinatörü olarak hem öğrencileri ve hem de kendisini yeni dönem görevlerine hazırlamanın çabası içinde bulunur. 10 yıl önce yine Bekaa Vadisi'nden Kürdistan'a yalın ve ılıkeyle ulaştıktan 2-3 yıl sonra Türk ördü güçlerine esir düşmüştü. Bu kez 10 yıl önceki gidişten dersler çıkararak,

olmadığını anlamakta zorlanmazlar.

İşte Celal yoldaş, Kürdistan gerçekliğinin neredeyse bütün olumsuz özelliklerini şu veya bu biçimde üzerinde taşıyan 500'ü aşkın öğrencinin yer aldığı devreden en azından alınının açığıyla çıkmıştı.

Devre sonuçlandırıldı Ortadoğ'un sonbaharı iyiden iyiye kendini hissettirmeye başlamıştı. Kürdistan,

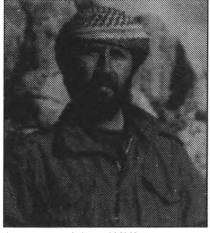
Böylesine berrak, lekesiz bir geçmiş, tutturulan doğru bir hat konuşur buzlar için örnek ve kıvanç kaynağı olacaktır. Yoluğuna inanamak işe mümkün olmayacaktır. Mucadelemizde bizimle birlikte olacaktır.

Halkımızda, önderliğimize sözümüz var. Fazla bizim olacak!

Celal yoldaş, seni her zaman yaşatacağız!

ADNAN KAYA

yılmayan bir irade, inanç dolu bir yürekti

Adı, soyadı: **Adnan KAYA**
Kod adı: **Dr. Kemal**
Doğum yeri ve tarihi: **Güzelagaç köyü- Merzika-Ömerli, 1960**
Mücadeleye katıldığı tarihi: **1985**
Şahadet tarihi ve yeri: **17 Ocak 1993, Kiziltepe-Bloka-Emrud üçgeni**

Adnan KAYA yoldaş, 1960 yılında Mardin'in Ömerli kazası Güzelagaç-Merzika köyünde dünyaya geldi. İlkokulu kendi köyünde bitirdi. Yoksulluk içinde yetişti. Babası ailenin geçimini sağlamak için sürekli didirir ve çalışır; bazen kaçakçılık yapar, bazen üzüm, pekmez vb.'ni Karacadağ'a götürür satar ve yerine pirinç alarak ailenin geçimini sağlamaya çalışır. Maddi yaşamı verdiğimiz zorluklar yanında, zaman zaman huzursuzlukları da olurdu. Bu huzursuzlukların temel kaynağı yine gelip ekonomik zorluğu dayandırmıştı.

Adnan yoldaş, ilkokulu bitirdikten sonra çalışma hayatına atıldı. Daha küçük yaşta itibaren çalışmanın verdiği güçlükler vardı. O da her çocuk gibi çocukluğunu yaşayarak, yaşamın güzelliğini tatmak istedi. Arkalarının çoğu onun oynar, biraraya gelip gezerken. O ise hep kendisini çalışma koşullarında bulur. O çalışma hayatı boyunca, köyü ile çalıştığı alanlar arasında sürekli mekik dokudu. Hiçbir zaman yaşamdan ve çalışmaktan bıkmadı. Her koşullu işlemini yerine getirmeye çalıştı. Bir dönem Ömerli ilçesinde diş doktorluğunu yapan amcasının yanında ücretsiz olarak çalıştı. Yaklaşık bir yıl çalıştıktan sonra köyüne geri döndü. Köyde kaldığı dönemler için babasına yardım ediyor ve zaman zaman da evdeki işlerle uğraşıyor. Bir ara Karacadağ'da diş doktorluğu yapan abisinin yanında çalıştı. Uzun yıllar dişçilik alanında pratiksen olarak yürüttüğü çalışmalar sonucunda, doktorluk ünvanını alacak kadar meslek hayatında kendisini ilerletmişti. Karacadağ'daki çalışmalarında yeterli kazanç elde edemeyince abisi Nejat ile birlikte 1974-75 yıllarında Ceylanpınar'da işyeri açarak çalıştı.

1992 yılında Mardin'in Savur ilçesinde şehit düşen abisi Nejat ile çalışması O'nun için rahattı. Çünkü her iki kardeş iyi anlaşarak birbirlerine güç ve destek veriyordu. Her konuda ortak karar alarak uygulayan bir konumu temsil ettiklerinden dolayı girdikleri çevreler içinde sevilir ve sayılırdı. Çocuklukta, çalışma hayatında, mululuk, üzüntü ve keşerlerinde her ortak hareket eden iki kardeşin mücadelesine şahitlik alanlar da ortak oldu. Birbirlerini oldukça seven ve sayan iki kardeşin arasındaki ilişki örnek düzeydeydi, olgun ve sadeydi. İki kardeş bir ara Savur ilçesinde bir yer işyeri açarak çalıştılar. Nereye gitseler yula mülaka bir-iki kez köylerine uğradı, köy hayatı içindeki yerlerini alırdı. He-

le Adnan yoldaş, köyüne ve topraklarına, köy yaşamına çok daha bağlıydı. Bu nedenle şehirlere gidip çalıştığından sonra bir süre bir yerde kalmadı, kalmıyordu. Ya altı ya ya da en fazla bir yıl çalışarak tekrar köyüne dönme ve bir dönem de köydeki işlerle ailesine katkı sunma, yaşamında vazgeçilmez temel bir kuraldı.

Esas olarak dişçilik mesleğini öğrenme ve bu işte uzmanlaşma Savur'da başladı. Daha sonra çalışma hayatı bazen amcasının yanında, bazen de babasının yanında sürdürdü. O, çalışma hayatı arasında dönüp dolarsın, PKK önderliğinde mücadelede de gelişiyordu. Kürdistan'da, 1978-79 yılları öğrenci gençliği, yurtsever köylülük mücadelesinde saflarında yerini almayı kaçıştığı dönemdi. Hilvan ve Siverek'te ağalara ve yerli işbirlikçilere karşı verilen mücadele, Türk sömürgeci sisteminin karşı geliştirilen ideolojik-politik savaşım insanlarını etkileyen ve kendisine çekiyordu. Bu arada Mardin gibi bir alanda mücadelemizin gelişimi göstermesinin yanında, reformist güçler de belli bir taban edinecek gelişme göstermek istiyordu. Bağımsızlık ve özgürlük düşüncesinin gelişmesi, sömürgeci düzenle başlı koparmayan, feodal zümrelerle sıkı ilişki içinde olan ve reformizmi bağımsızlık çizgisine dayatan söz konusu güçleri oldukça rahatsız ediyordu. Özellikle taban kaybetmeleri, huzursuzluklarına yol açan temel etkenlerden biriydi. Bağımsızlık çizgisinin gelişmesine oldukça öfke duyan bu güçler, feodal toprak ağalarıyla ve düşman güçlerle ilişkileri nedeniyle bağımsızlık ve özgürlük düşüncesinin taşıyıcısı ve savunucusu olan yurtseverler, devrimcilerle yönelmeyi imkân etmediler. Bu durum en çok Mardin gibi bir alanda yansıdı. 60'tan fazla devrimci ve yurtsever kompartizan sonucu katledildi. İşte bunlara karşı da verilen kararlı mücadelenin halk üzerinde yarattığı bir saygınlık ve olumluluk vardı.

Kürdistan'da ulusal kimlik ve bağımsızlık uğrunda bu gelişmeler yaşanırken etkilenen yoldaşlardan biri de Adnan yoldaş oldu. Daha 1978 yılından itibaren işleriyle geçecek çelişki düzeyde katkılarını sundu. Devrimci güçlerle ilk ilişkisi hareketimizle başladı. Özü, olgun, saygın bir kişiliği temsil eden Adnan yoldaş, bu özellikleriyle hemen dikkati çekti. Bu sempatisizlik ilişkisi döneminde slogan yârda, afiş asma, bildiri dağıtma türünde faaliyetlik içinde de bulundu. Bu ilişkilerinden dolayı birkaç kez gözaltına alındı, Mardin tıyayında sorguya ve işkencelere tabi tutuldu. Hiçbir zaman düşmana taviz vermedi. Özüünün güçlülüğünü burada da gösterdi.

12 Eylül 1980 tarihinde askeri darbe oldu. Darbeyle birlikte faşizm hükümlü her alanda ırca etmeye çalıştı. Öncelikle Kürdistan'da devrimci avına çıkmıştı. Devrimcileri avlamakla kalmayıp, halkın üzerinde amansız bir terör estirecek şindirmek, korkutmak, susturmak istiyordu. "Eğer direniseniz sonunuz katliam" dercesine halk üzerinde estirilen terör sonucunda her gün yüreklerde bir parça kopuyordu. Terör, katliam, vahşet egemendi. Operasyonlar, cinayetler, katletmeler, köyle-ri göçmeler, işkence, öldür, hakaret, zulüm yaşamın kopmaz bir parçası gibiydi. Bu terör dönemine güçlü bir

karşılık vermek için bağımsızlık ve özgürlük savaşçıları büyük direnisenler ve şahadetleri yurt dışına çekilmiş, düşmana hak ettiği esas darbeyi vurmanın hazırlıklarını sürdürüyorlardı. Düşman yaptığı katliamlarla, sürek avlarıyla devrimcileri toptan yok ettiğini ve meydanın kendisine kaldığını sanıyordu. İşte bu boşluk döneminde düşman tam bir kara terör dönemini başlatmıştı. Bu vahşet ortamında, düşmanın uygulamalarına yakinen tanık olan Adnan yoldaş, kurtuluş yeri dışında arayarak 1981 yılında kendi iradesine dayanarak ülke dışına çıktı.

Adnan yoldaş gittiği yer bir savas alanı olan Lübnan-Beyrut'tu. O, buraya gitmekle bağlı olduğu yoldaşlarına yakın olmuştu. Bu durum O'nun için bir avantajdı. Nitekim Beyrut'a gittikten sonra da ilişkileri devam etti. Ancak bu ilişkiler sınırlıydı. Burada işçile başlandı. Ancak 1982 İsrail işgali sonrasında partili yoldaşlarla olan ilişkisi koptu. 1985 yılının başlarına kadar böylesine bir ilişkisizlik ortamında yaşamını örgütlemeye çalıştı. Bu süreci Adnan yoldaş, partide bulunduğu bir raporunda şöyle değerlendirmektedir:

"...Şubat 1981 tarihinde yurt dışına çıktım. Lübnan'ın Beyrut kentinde kalyordum. Beyrut'ta ilk olarak bir şirkette çalıştım. Aldığım ücret yeterli değildi... Nejat bir de laboratuvarı açmış, o ise hep devamlı çalışırdı. Birkaç ay onunla beraber çalıştım. Sonra deniz kenarında bir sandviç yeri açtım. Bir süre böyle çalıştıktan sonra Nejat'la birlikte çalışmaya devam ettim. Bu durum Haziran 1982 İsrail saldırısına kadar devam etti. Savaşta bütün işler durdu. Savaşın birinci haftasında ben de, Filistin güçlerinden biri olan Demokratik Cephe saflarında siyonizme karşı savaşım. Bu savaş, Filistinlilerin Beyrut'tan çekilinceye kadar devam etti. Bu dönemde işsiz kaldım. Birkaç ay sonra boyacı olarak çalışma-

rıttı. Yaşamında sade ve olgun, ilişkilerinde oturaklı, ölçülü ve dikkatli hareket eden Adnan yoldaş, oldukça da fedakardı. Aydın özelliklerinden dolayı sorunları kavrama ve çözümleme gücüne sahipti. Parti değerlerini korumada özü ve kararlıydı.

Kitle faaliyetleri, mesleğini ilerletme çabaları ardından yeniden kampanya gitti. Her iki kardeş de partinin 3. Kongresi'ne katıldılar. Bu, onların ilk defa gördükleri bir şeydi. Oldukça etkilendiler. Kongre süreci boyunca politik eğitimden fazlasıyla ve isabetlice yararlanmak için aşırı bir çaba içindeydiler. Teoriye, özeleştiriyeye ve pratik mücadeleye de yaklaşımları olguncaydı; gerçekçi ve mantıklı yaklaşıyorlardı. Erken yaşta ülkelerini terk etmeleri ve emeği olmaları onları düşünce ve pratikte erken olgunlaştırmıştı.

1987 yaz aylarında Özgürlük Yürüyüşü Eğitim Devresi'ne katıldı. Bu eğitim sürecinde birlikte çok daha gelişti. Parti Önderliği'nin yaptığı çözümlemelerden azamı düzeyde sonuçlar çıkarmaya çalıştı. Eğitim devresi sonrasında Mardin Eyaleti planlarına grubuna katıldı. Yürütülen hazzıkların tamamlanmasından sonra bir grup yoldaşla birlikte ülke pratiklerine yöneldi. 1987-93 yılları arasında geçen zaman süreci içerisinde her ülkede sıcak savaşımın içindeydi. Mardin'den Botan'a kadar geçip, babalad, savaşın geliştiğinden önemli rol oynadı. Katıldığı sayısız çatışmada düşmana darbe indirerek kurtuldu. Sayısız eylemin örgütlenmesinde, planlamasında ve uygulanmasında birincil derecede sorumluluk üstlendi. Halkın eğitimi örgütlenilerek mücadeleye katılmasında aktif rol oynadı. Düşman pusulanın büyük bir taktik üstalıkla aşmayı başardı. Olgun, fedakar, çalışkan özellikleriyle her dikkati çektik. Yaşam ve pratik içinde iyi bir komutan, iyi bir yoldaş, iyi bir savaşçı olmasını başardı.

Berber ükneye girdiği yoldaşların hemen hemen çoğu şahadete ulaştı. Kimi yoldaşlar erke ve kimi yoldaş da belli bir pratik süreden sonra rahat oldu. Birlikte eğitim gördüğü **Gani ERKAN, M. Emin ASLAN, Abdullah AVCI** ve daha birçok yoldaş şehit düşerek bayağı kendisine emanet etmişlerdi. O, bu emaneti en güzel bir tarzda koruyarak sorumluluklarını yerine getirdi. Mardin Eyaleti'nde komuta kademesinde yer alan yoldaşların çoğu şehit olmasına rağmen, düşman karşısında yılmıgıda düştü. Devredilen görevi büyük bir sorumluluk anlayışıyla üstlendi. Yoldaşlarının intikamını alacağına dair yemin etti ve geçen pratik süreçte bu yemine en sadık bir biçimde bağlı kaldı.

Mardin Eyaleti komutanlarından biri olan Adnan yoldaş, kendisiyle birlikte mücadelesine katılan abisi **Dr. Nejat KAYA** yoldaşın 1992 yılında Savur'daki şahadeti ardından görülenine daha çok yüküldü. Şehit olanların örgütlenilmesini, yerlerini karşılaştırılması, örgütlenme ve

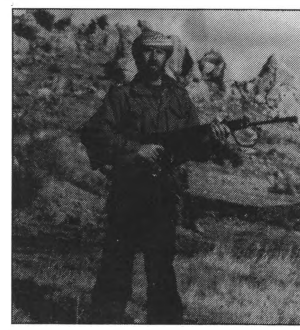
eğitim sağlama esaslarda yürütülmesi, halkın öz savunma birimlerinin yaratılması, gerillanın korunması, yetkinleştirilmesi, lojistik ve mihmat ihyaçlarının temin edilmesi vb. birçok hususa yetkin bir pratik sahipti.

İhanete ve işbirlikçilere karşı öfkeliydi. Düşmanın Kürdistan'dan sıkı süpürülmesi için, onu yavaşatan çabaların yok edilmesi gerektiğine inanıyor ve bu inançtan hareketle ihanete aman tanımıyordu. Birçok yoldaşın ihanet sonucu şehit düştü. En son abisi ve beraberindeki yoldaşlar grubu yine bu ihanet sonucu şehit düşmüşlerdi. Bunun için düşmana olduğu kadar iç, ihanete karşı da mücadele etmede kararlıydı. Bu kararlılık O'nun hüzüli geleceği ve komuta kademesinde yer alarak, eylemlerin genel faaliyetlerine hükmedecek bir yetkinliğe ulaştı.

1991 yılı sonları ve 1992 yılında yapılan düzenlemeler Mardin Eyaleti içinde yer alan bazı alanların ayrıştırılması ve Urfa'nın da dahil edildiği Devrimci GAP Eyaleti'ne örgütlenildi. İşte Adnan yoldaş Devrimci GAP Eyaleti komuta kademesi içinde yer alan öncülerden biriydi. 1992 yılı boyunca bu eyletle örgütlenirken, savaş geliştirme, düşmana darbeler indirerek halkın mücadeleye güvenini pekiştirme yönünde çabalar çok yoğun oldu. Nitekim 1992 yılı boyunca geliştirilen bütün eylemlere damgasını vurma-ya yetkin bir rol oynadı.

1993 yıl başlarında eyletle yeni düzenlemelerin yapılması ve komuta kademesinin daha da yetkinleştirilerek bu alanın Botanlaştırılması temelinde partinin atamaları oldu. Alana ulaşan yeni grup ile ilişkileri geçerek ortak bir çalışma geliştirildi. Yapılacak yeni düzenlemelerle birlikte hızlı bir örgütlenişle ve eylemlerle karşılaşılacaktı. Bunun için en başta üst kademe gücünün toplantısı yapılacak ve bu temelde geliştirilecek toplantı ile birlikte yeniden örgütlenme ve yapılamaya geçilecekti. Bu temelde gelen yeni grupla birlikte toplantı hazırlıklarını yaparken, 17 Ocak 1993 tarihinde Kiziltepe-Bloka-Emrud üçgeninde, yapılan bir ihbar sonucu, beraberindeki yoldaşlar grubuyla birlikte düşmanın baskınına uğradı. Dört bir taraf büyük bir güçle çevreleyen düşman güçleri ile ARGK'nın 5 yigit komutanı arasında büyük bir çatışma meydana geldi. Omuz omuza veren 5 komutan dillerde destan bir direniş yaratıldılar. Düşman amansız saldırılarına karşı iradelerine, inançlarına ve ellerindeki olanaklara dayanarak savaştilar. Evet bu savaşta ARGK'nın 5 değerli komutanı olan **Adnan KAYA (Dr. Kemal)**, **Celal ÖZALP (Numan)**, **Ferhat UZUN (Reşo)**, **TURAY (Hewgen)**, **Tacettin TURGAY (Hogir)** yoldaşlar şehit düştüler.

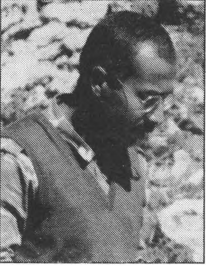
İki kardeşin devrimci mücadeleye katılması, birlikte yıllarca hareket etmeleri, mücadeleye yürekten bağlılıkları ve bu uğurda sergiledikleri pratikler, oldukça büyük bir anlama sahipti. Onlar Kürdistan'dan kompartizanlardı. Ama bu kompartizan onlardan hiçbir şey almamış, dli, gelenek ve ülkelerine bağlılıklarını korumuşlardı. Mücadele içindeki olgunluk, fedakarlık, sade ve özü özlü önderlik, belirli direnişleri ayrı bir önemdedi. Onlar kararlılık, inanç ve olgunlukta emsalsiler. İnançkar ve yoldaşlık ilişkilerinde örnek devrimci militanlardı. Onları hep anacağız!

ya başladım. Sekiz ay böyle çalıştım, aldığım ücret bana zor yettiyordu. Daha sonraları diş laboratuvarında iş buldum ve burada çalıştım..."

Adnan yoldaş, 28 Mayıs 1985 tarihinde işini bırakarak profesyonel devrimciğe başladı. Kardeşi Nejat yoldaş da aynı tarihte işini bırakarak devrimciğe başladı. İlk eğitimi görmek amacıyla Mahsum Korkmaz Akademisi ismini alan Helve kampına gitti. Kamptaki eğitimden en iyi biçimde yararlandı, hızla gelişti. Aynı zamanda doktorluğu dişçilikle sınırlı kalmadı, diğer alanlarda da neredeyse uzmanlaştı. Burada gördüğü askeri ve siyasi eğitimden sonra bir dönem kitleler arasında faaliyet yu-

İyi bir siyasi ve askeri komutan, yiğit bir savaşçı, kararlılık ve inançla dolu bir militandır Ferhat yoldaş!

Adı, soyadı: Ferhat UZUN

Kod adı: Reşo

Doğum yeri ve tarihi: Siverek,

1 Ağustos 1967

Mücadeleye katıldığı tarihi: 1990

Şahadet tarihi ve yeri: 17 Ocak 1993,

Kızıltepe-Bloka-Emrud üçgeni

Orta halli ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak doğup büyüyen Ferhat UZUN (Reşo) yoldaş, ilk, orta ve lise öğrenimini Siverek'te tamamladı. Üniversiteyi Bursa'da bitirdi. Genelde tarih, sosyoloji, mantık, siyaset bilimi, düşünce tarihi gibi dersleri seven ve bu derslerde başarı gösteren Ferhat yoldaş, okul yıllarındaki yaşamını şöyle dile getirmekteydi:

"Öğrencilik yaşamımı ve karşılaştığım sorunları, dönemsel özelliklerini farklılığından dolayı iki döneme ayırmak gerekir. Birinci dönem ilköğretimden liseye kadarki süreyi kapsar. Bu dönemde karşılaştığım sorunları daha çok derslerle ilgili olmakla birlikte, öğretmen ve öğrenci arkadaşlarımızla da çıkan sorunlarımız vardı. Daha yüksek not alma, en başarılı öğrenci olma ve isteklerin gerçekleştirilmesi temeline ortaya çıkan olumlu olmayan bireyci ve kendine sevdalanma özellikleri bu sorunların kaynağını teşkil ediyordu. İkinci dönem ise, üniversite yıllarıdır. Bu süre dört yılı kapsar. Bu dönem, benim yaşamımda köklü dönüşümleri ortaya çıkaran özelliklere sahiptir. Şöyle ki: gerek sömürgeciğin yarattığı kişilik yapısı, gerekse çevrenin ve ailenin beklentilerinin benide yarattığı etkiler üniversiteye başlıca açımı belirliyordu. Yani 'büyük adam olma', aileyi kurtarma, aile kurma ve kariyer sahibi olma gibi düşünceleri beynime ve yüreğime yerleştirmiştim. Ancak üniversiteye başladığımda, o alan içerisinde farklı toplumsal yapı ve bu yapının benide yarattığı etkiler, marksist-leninist eserlerle tanışmam ve en önemlisi de PKK öncülüğünde gelişen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin etkisi, benim devrimi mücadeleyle çektim. Süreci, içinde eski düşüncelerimden uzaklaştığım gibi, bulunduğum alan içinde, düzene karşı tepkilerimi akademik-demokratik mücadele içerisinde kadimlikçi eğilimlerle gösteriyordum. Artık ortaya çıkan sorunlar siyasi nitelikte, ortaya koyduğum tavır da siyasi tavır oluyordu..."

Ferhat yoldaş, hangi dönemde olursa olsun aynı zamanda bir emekçi gibi hep çalıştı. Babası hayvancılıkla uğraştığı için memleketten yıllarca babasıyla birlikte pazara gidip geldi. Okulları tatil ettiği yaz aylarında lokanta ve kahvelerde garsonluk yaptı. Üniversitede ise pazarcılık ve inşaat işlerinde çalıştı. Öğrencilik yılları boyunca aileye yük olmaksızın çalışarak masraflarını karşıladı. O,

hep bir emekçiydi. Çalışmayı sevdiği için boş durmazdı. Bu nedenle maddi olarak ciddi bir zorluk çekmedi. Kazandıkları kendisine yetti.

1978-80 yılları arasında çeşitli güçlerle ilişkisi oldu. Bir dönem KAWA hareketi içinde çalıştı. Daha sonra Siverek olaylarının başlamasıyla, "Bağımsızlar" adıyla hareket eden grup içinde yer aldı. Ancak 12 Eylül darbisiyle birlikte dağılan grupta ilişkileri kesildi. Bu süreçten sonra, ulusal kurtuluş saflarına katılınca daha hiçbir güçle herhangi bir siyasi bağı olmadı. Okumaya, üniversiteyi bitirmeye ağırlık verdi.

Üniversiteye gittiği yıllarda iki kez tutuklandı. İlk tutuklanması Mayıs 1988'de oldu. Van 100. Yıl Üniversitesi'nde M. Şirin TEKİN'in öldürülmesi ve 5 öğrencinin okuldaki uzaklaştırılmasını protesto etmek amacıyla başlatılan açlık grevinde yer alıyordu ve bu vesileyle tutuklanarak yargılandı. Yine 1989 yılının yaz aylarında, bir eve yapılan operasyonda tutuklanarak sorgudan geçirildi. Üzerinde herhangi bir delil bulamayan düşman, daha sonra kendisini serbest bırakmak zorunda kaldı. Kürdistan'da gelişen gerilla savaşını yakından takip ediyordu. Gelişen mücadele O'nun kendisine doğru çekerek etkiliyordu. Gerçeğin bilincinde olan Ferhat yoldaş, kendi yanında örgütsüz de olsa yurtseverlik görevini yerine getirmeye ve Kürdistan'daki öğrencilerle yakından ilgilenmeye çalışıyordu. Bu çabaları ürün de verdi. Eğitim grupları oluşturdu, Kürt kökenli gençlerin birleştirilmesini önermiş rol oynadı. Ferhat yoldaş, partideyi sunduğu bir raporda bu süreci şöyle anlatmaktaydı:

"...Partiye ilişkisi geçmeden önce kendiliğinden bir görev ve sorumluluk almıştım. Kendi başıma parti propagandasını yaparak, Kürt asıllı öğrencilerle ilişkisi geçtim. Öğrenci gençlerin mücadelesine girmemdeki temel amaç, bu alandaki Kürt öğrencilerine ulaşabilmektir. Yine bu durum, Bursa'nın kendine özgü koşullarından kaynaklanmaktaydı. Bir yandan çok apolitik bir ortam mevcuttu. Diğer yandan 12 Eylül kışkırtımına ortaya çıkardığı bir yapı vardı. Bu yapı, pasifizmi, köleliği, yozluğu ve hareketlilikli adeta bir yaşam biçimi haline getirmişti. Ancak yine de ulusal sorun karşı duyarlı insanları burada bulundu. Bu bir mücadeleyle giriştim. 1988 yılında karşı karşıya geldiğimiz işçi girmiş de sağlığı bir ilişki çıkarmadım. Bu yıldan sonra üniversite daha duyarlı Kürdistanlıların gelmesiyle, özellikle sürece içinde girmeleri, ilişkilerin yurtseverlik temeline çekilmesi beraberinde getirdi. Giderken, bu arkadaşlarla birlikte ortak hareket ettik. Kısa süre içerisinde kendi aramızda işbirliği yaptık ve bu temelde akademik-demokratik mücadeleyle geliştirdik..."

Üniversite çevresinde bir araya gelecek örgütlenen grup eğitim çalışmaları yapıyor, seminerler veriyor, eğilimler geliştireyor. Partinin yayınları olmaksızın eğitimlerini marksist klasiklerle yapıyorlardı. Yine günlük burjuva basını ve diğer sol yayınları izleyerek siyasi gelişmeleri takip edebiliyor, Kürdistan'daki savaşı kapsamlı olmasa da yorumlayabiliyorlardı. Zaman zaman zindanlara süren baskıların protesto etmek amacıyla örgütledikleri açlık grevine katılıyor. 1989 yılında yaptığı çalış-

maları sonucunda hem okuldaki öğrenci kitleleriyle ve hem de yurtsever emekçi ailelerle ilişkileri daha çok geliştirdi. Çalışmaların esas yönü ulusalkeye döndü. Yani ulusal kurtuluş savaşını her açıdan beslemek, destek ve güç sunmak. Nitekim çalışmalar böyle bir düzeye ulaştı ki, mevcut kapasiteyle gelişmeler cevap veremeyecek duruma geldi. İlişkileri girdiği çevreler, parti ve mücadele hakkında daha fazla bilgi istiyor, partiyin yayınlarını kendilerine ulaşması gerektiğini dayatıyordu. Bu aynı zamanda örgütü faaliyetin yürütülmesinin zorunu olduğunu dayatma anlamına geliyordu. O'nun ise mevcut düzeyiyle buna güç yoktu. Bu nedenle partili yoldaşlarla ilişki aramaya başladı. Parti ile ilişkide olan bir yurtseverle kurduğu ilişki sonucu, partiyin yayınlarını bazılarını elde etti ve birlikte faaliyet yürütmeye başladı.

Mücadelelerin ihtiyaçlarına daha fazla cevap verebilmek için arayışlarına devam etti. İlk elden cezaevlerinde tutulmuş olan yoldaşlarla ilişki kurdu. Bursa zindanlarında tutulmalarıyla ilgili kurması arındırılan, tutuklu olan yoldaşların ihtiyaçlarına da cevap vermesine başladı. Eskişehir Cezaevi'ndeki tutulmuş yoldaşlarla görüştiğünde sorunlarını anlattı ve onlardan perspektif aldı. Sürekli zindandaki yoldaşları ziyaret ederek karşılıklı bilgi alışverişinde bulundu. Bazen Eskişehir, bazen Bursa ve bazen de İzmir'de aralıklı olarak görüşmelerde bulunduk. Çok sayıda devrimci çıkararak, onların partinin eğitim kamplarına ulaşmalarını sağladı. Örgütü faaliyetlere yönelmesini birlikte güçlükle oldukça önem ver-

denbire sağlanan böyleleri bir ilişki sonucu hemen gerillaaya katılması istemedi, biraz daha beklemesi gerektiğini kendisine talimatı gönderdi ve bir de rapor hazırlaması istendi. Böyle de olsa gerillaaya katılmayı başarmıştı. Bu bile O'nun için bir umuttu. İzmir'de kaldığı kısa süre içinde 7 kişiyi gerillaaya taşıdı.

Partiyi daha doğru dürist tanımadan, parti yaşamını ve çizgisini tam öğrenmeden, elinde hiçbir partiyi bulunmadık, özveri ve gerçekten bir militana yararlı bir pratik sergiledi Ferhat yoldaş. Kendiliğinden bir çalışmaya başladı ve örgütü bir çalışmaya yarattı. Okulansızlık içinde olanaklar yaratarak hem faaliyetleri geliştirdi ve hem de ülkedeki savaşımı her açıdan destek sundu. 1990'ın ortalarında kadar Türkiye metropollerinde sergilediği bu faaliyetler ardından Yunanistan'a çıktı. Yaklaşık birbuçuk ay Yunanistan'da kaldı. Ve daha sonra Mahsum Korkmaz Akademisi'ne girdi. Akademiyi ortamı bambaşka bir ortamdı. Yaşamdan hareket tarzı ve ilişkilerle kadar devrimci ruh ve yaşam emgendim. Bu nedenle, ilk katılanlar açısından zorlukları vardı. Yeni katılanlar bu yaşama umudla belirli sınırlarla giriyorlardı. Bu durum herkesi açısından olumsuz gibi Ferhat yoldaş açısından da böyleydi. Yaşama umudunda yoğun çabası olmasına rağmen, geçmiş yaşamla yoğun bir çatışma yaşıyordu. Nitekim partiyi sunduğu bir raporda bu süreci şöyle değerlendirmekteydi:

"...Akademi alanında geldiğimden farklı bir yaşam biçimiyle karşılaştım. Biçimsel olarak bu yaşama ummaya çalışsam da, özde derin ça-

daşları tarafından sayılır, sevilir bir konuma ulaştı. Ferhat yoldaş, ülke mücadelesinde düşmana karşı daha güçlü savaşabilecek için askeri derslere daha çok eğildi. Komutan olarak ülke savaşına katılmak ve bu anlamda partinin gücüne güç katmak temel bir istemi oldu. Oldukça kendisini geliştirmek için temel-gündüz demeksinin çabaları. Bu özveri çabaları kuşkusuz Akademiyi ortamında dikkati çekiyordu. Oldukça gelişmeye aday konumu nedeniyle Akademideki ikinci devre eğitiminde Mahsum Korkmaz Akademisi yönetimine seçildi.

Yönetim devresi boyunca gelişim yetkinleşti. Yoldaşlarının eğitimi üzerinde çok durdu. Her türlü sorunun çözümüne ortak oldu. Eğitim devresi sonuna doğru planlama çalışmalarına katıldı. Parti kararlarıyla eylemlerin yeniden düzenlenmesi çalışmalarına katıldı ve Devrimci GAP Eylemi'nin oluşturulması temeline faaliyet yürüttü. Ülkeye yutulmadı ancak 15 Ağustos 1991 kutlamalarına katıldı. Halkta bütünleşen ve halkın PKK gerçeğini gördü, oldukça etkilendi. Halkta çokşuyla bütünleşti.

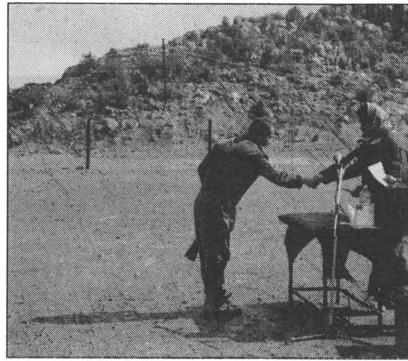
Ferhat yoldaş, partiyi sunduğu bir başka raporunda, içinde bulunulan sürecin önemli, tarihin bilzere attığı görevler ile birlikte bu görevler karşısındaki durumunu şöyle anlatmaktaydı:

"...İçerisinde bulunduğumuz dönem bizim açımızdan oldukça karmaşık, insanlığın kaderinde de büyük değişiklikleri ortaya çıkaracak bir olgunluğa ulaşmıştır... İnsanlığın her türlü baskı ve sömüründen kurtuluşu, özgür bir dünya yaratma umutları filizlenmiş ve bunların temsili de bilzere açısından olduğu kadar, dünya insanlığının gelişimi açısından da önemli bir rol oynayan ulusal kurtuluş mücadelemizin önderi PKK şahsında somutlaşmıştır. Böylece tarihi bir görevin, tarih tarafından bize atıldığı görevi hareketimizin büyüklüğünü ifade etmektedir. Bu, hareketin yürütücüsü olan kadroların sınıfı olması gerektiğini de ortaya koymaktadır. Doğaları ki süce, insanlığın özgür yaşamına hiçbir şey veremeyen, aksine bu yaşama alabildiğince engel olan bir kişilikle görevlerin üzerine yürünemeyeceği açıktır. Tarihi anlamdaki görevlerin yerine getirilmesi ve ulusal kurtuluş mücadelemizin geldiği düzey olan Kürdistan Halk Cumhuriyeti'nin inşasının gerçekleştirilmesi için PKK'de keskinleşen ve temsiliyi Parti Önderliği'nin şahsında bulan sosyalist bilinç ve yaşamla ancak bu gelişmelere cevap verilebileceği, hem düşünsel ve hem de pratik olarak PKK hareketinde bin defa ispatlanmıştır.

Parti, Akademide alanında bakanlığı imkânları temeline yetkin bir militan olarak açısından her şeyi sunmuştu. Bütün bu imkânlarla birlikte Parti Önderliği'nde yakın ilgi ve denetimi, herkeşe nasip olamayacak tarzda bana güç vermiş. Bana verileni hepini aldığım söyleyemem, ancak aldıklarımda pratikte yetkin bir biçimde uygulayacaklarımıza sonuz inancım vardır. Bu temelde partinin yetkin bir temsilcisi oluyorum, ulusal kurtuluş savaşında etkin bir rol oynayacaklarım ilişkin olarak kendime güveniyorum ve bana verilen her görevi yerine getireceğime ilişkin olarak söz vermek istiyorum..."

Evet, Ferhat yoldaş bu ruhla ül-

Devamı 25. sayfa

yaşardı. Bir kişinin yakalanmasıyla birlikte bir dönem düşman güçleri tarafından takibe alındı. Bu durumdan sonra Bursa ve Eskişehir'deki bütün ilişkileri devrederek İzmir'e gitti. Burada ilişki kurma çabalarını sürdürdü. Kürt asıllı öğrencilerle ilişkiler kurdu. Kısası bir süre içinde altı kişilik bir komite oluşturdu. Eğitim çalışmalarını sadece öğrencilerle sınırlı tutmadı. Yurtsever Kürdistanlı kitlelere ilişkin kurmaya çalıştı. Pazarda ve inşaatlarda çalışan Kürdistanlı işçilerle ilişkileri geliştirdi. Girdiği temelde yürütülen örgütsel faaliyetlere birçok aileyi mücadeleye kazandırdı ve yaratılan imkânları mücadelelerin, bizzat silahlı savaşının hizmetine sundu. Artık bir an önce gerillaaya katılmak istiyordu. Bu nedenle bir kurye kışkırtı, Siirt zindanına basıldı. Bu kışkırtı, Siirt gerillaaya temas kuruldu. Ancak gerek yoğun operasyonlar ve gerekse bir-

leşmeler yaşıyordum. Yaşama yarancılık olmam ve geçmiş özelliklerle hareket etmem yapıyla bütünleşememe engellendiği gibi, istenilen katilime de gerçekleştirilemiyordum... Parti Önderliği'nin Akademideki çözümlerini kendime yönelim ve yönetim tutumunda belirleyici oldum... Dyebilirim ki, dönemim sonuna kadar istikrarlı bir katilim söz konusuydu. Bu istikrarlılık kendi geçişi görmememdeki deniydi. Yani geçmiş özellik ve eğilimlerle parti yaşamına karşı bir direnişti..."

Bu eksikliklerini gördükten sonra kendisine daha çok yüküldü. Askari ve siyasi derslere yoğunlaşmaya ve katilim göstermeye özen gösterdi. Kendisinin deymiş, Parti Önderliği'nin çözümlerini önünü açtı. Yapılda daha fazla kaynaşmaya, sorunlarıyla ilgilenmeye, yoldaşlarını geliştirmeye önem verdi. Olgun, çalışkan ve fedakar özellikleriyle yol-

Abdullah ÖCALAN yoldaşın, annesi Üveys ÖCALAN'ın vefatı dolayısıyla yaptığı değerlendirme:

■ Kürdistan'ın büyük sevgisizliğin acımasız koşullarındaki analarımızın ve Üveys Ana'nın gönüllerince istedikleri gibi geliştiremedikleri ve karşılığını göremedikleri sevgiyi özgürlük eylemimizde ve daha çok da kadın özgürlüğünde gerçekleştirerek onlara layık olmasını bildik.

ÜVEYŞ ANA'NIN ANISINA

Ana hakkının büyüklüğü kesindir. Bu her ana için böyledir. Hiç şüphesiz, ana saygı, ana hukukuna bağlılık, her zaman gözetilmesi gereken ve gereklerinin yerine getirilmesi için en temel alınması gereken bir evlat görevi olarak önümüzdedir. O na sürekli öncelikle vereceği ve en iyi bir biçimde layık olma çaşıcağız.

Denilebilir ki, iyi evlat olmanın yolu ana gerçeğine saygıda ifadesini bulur. Bu saygıya bağlı olarak yaşanan ulusal toplumsal gerçeklik içinde ana nedir ve kimdir? Hangi koşullarda ne tür zorluklara, acılara, umutlara evlatlar doğurarak büyümüşler. Umudukları ne kadar yerini getirmişler? Bu yakıcı sorular kadar, eğer iyi bir evlat olma temelinde verilen cevaplar da olmuştusa o kadar analara layık olumustur. Aksi halde "hayırsız evlat" denilecek, en az sevgiyi layık birisi olduğunda söylenir. Hiçbir çocuk altında unutmamamız ve gereklerini gözdari etmemiz gereken bir insanlık görevimiz de, demek ki ana-evlat gerçeğimize doğru yaklaşımı sağlayabilmektir.

İlişkinin ve yaklaşımın büyüklüğü, "çok hayırlı bir evlat" denildiği koşulların en yüce görevlerine layıkla ve başarıyla karşılık vermektedir. Yok eğer çok yaramaz olunsun ve geri kalmışsa, "hayırsız evlat" sıfatı da o kadar yerindedir. Hiç şüphesiz anlamda insan evladının en temel büyüklüğünün başında gelen analık gerçeklerine üstün yer vermesi, hiçbir dönemde hiçbir biçimde gözdari edilmemesi gereken bir husus oluyordu. Bu anlamda peygamberimizin bile "Cennet anaların ayağının altındadır" demesi anlamlıdır. "Her hak ödenir ama ana hakkı ödemez" deyişi yerindedir. Dolayısıyla ana haklarına karşı verilecek cevap, insanlığa ve halka en yararlı, en yüce kutsal görevleri başarmakla yakından bağlantılıdır.

Bu temel gerçeklerin ışığında benim de ana gerçeğine oldukça ilginç, ilginç olduğu kadar ilişkili ve bir o kadar da anlamlı yaklaşımım olmuştur. Bir çocuk için anasıyla cembelleşmesi anlamlı bir husustur. Onun ilişkisi ve ilişkisi anasıdır. Onunla dünya yüzünü açmıştır, onunla cesaret kazanmıştır, onunla ilk adımlarını atmıştır, onunla kendine adanmıştır, onunla öğrenmiştir, onunla yaşama kıvançını, ümitsizliğini ve zevkini, acı ve umutlarını duymuştur. Bu çok yerinde ve olumlu olabildiği gibi olumsuz da olabilir. Tarihi toplumsal koşullar, bu en anlamlı sevgiden başkalaşır ilişkisi yer vermemesi gereken ilişkisi ve maalesef tanımaz hale getirebilir. Ve bu anlamda tarihi toplumsal gerçeklik acımasız olabilir.

Birçok anada olduğu gibi -özellikle Kürt anasından yaşanan biçimiyse- yalın sevgi ihtiyaçlarını karşılayarak çocukların büyümesini ve onlara yarışır bir gelecek vaat edilmemesi maalesef mümkün olamamaktadır. Onları ızdırır tam da bu noktadadır. Analık çocukların gerçekten olağanüstü severler ve onlara yıkılmaz bir dünya, bir cennet vaat ederler. Bunu gerçekleştirmek için de her şeylerini ortaya koyarlar. Ama

denilebilir ki, gerçekliğin amansız koşulları, en çok da böyle anaların yüreği önünde -hele bu analar çok güçsüz durumlarsa- amansız ağlamları örerler ve daha da acımasızca etkilerini onlara yansıtır. Böylece bu sevgi yumağı olması gereken ilişki zehir-zemberek ilişkisi dönüşür. Ve gerçekten eğer Kürdistan'da en acılı bir ilişkiden bahsedeceksek, bu ana-evlat ilişkisi ve onun dayanılmaz sonuçlarıdır. Çelişkiler amansız tahrifatını en çok da bu ilişkiye yansıtır. Olmaması gereken çok şeyi bu ilişkinin kapsamına doldurur. Bu temelde ana hakkı-hukuku tanımaz hale gelir, ana çocuğa karşı, çocuk da anaya karşı olur. Çocuk büyüdükçe bu durum daha da olumsuzlaşır, umutlar hayalkirliğine, sevgiler sevgisizliğe ve saygısızlığa doğru yal alır. Yabancılaşma gelişir, "kötü evlat" veya "hayırsız evlat" bir olgu haline gelir ve sonuçta toplum bu hayırsız evlatlarla dolup

çeğin çelişkili yönünü çok erkenden duymad ve olmaması gereken bu çelişkinin olumsuz sonuçlarının amansız bir biçimde kendime yansıdığını görerek, kendi büyük isyanımı ve bu anlamda da anama karşı isyanımı çok erken yaşlarda başlattım. "Olur mu böyle" denilir. Evet, olur. Bende çok da oldu. Çok iyi hatırlarım; beni zaman zaman karşısına aldığımda ve analık hukukundan bahsettiğinde karşı tezlerim vardı: "Sen" diyordum, "hangi gerekçeyle hiçbir gelecek vaat etmediğin çocuğa karşı böyle konuşabilirsin? Ne verdin, ne istiyorsun?" Daha o yaşta çok güçlü tezlerim vardı. Bu bir duyarlılık biçimi oluyor. Bu yaklaşımım karşısında iddialarını fazla sürdürmedim.

"Peki peki, öyle olsun. Sen yine bildiğin da kafaya yörü" diyordu. Tabii, ben bu sözleri söylerken duyarsız birisi değildim, gerçekçiyeim. Bir anaya layık olmanın da, çok acımasız bir yaşam pratiğine sağlama-

Aile koşullarımızda büyük bir zorlukla geçen yaşam vardı. Ana-baba ilişkisi, yaşamı tanımaz hale getirmişti. Baba yaşlı ve biraz güçsüz. Ana biraz daha genç ve çok güçlü. Bu çelişki bile kendi başına erkek egemenlikli aile ilişkilerinde büyük çelişkiye, kargaşaya, tanınmaz ortama yol açar.

En büyük erkek çocuğuna daha fazla yer vermek, ailelerimizde sıkça görülen bir özellikler. Erkek bir yerde aile neslini devam ettiren ve geleceği hazırlamakla mükellef kılınan bir durumdur. Bu bana da dayatıldığına, benim bu ilişki biçimine büyük isyanım vardı. "Hiç hakkın yok" diyordum, "aranızdaki bu ilişkilerle bir çocuğun hayatını zehir etmeye." Huzur yok, anlayış yok, fazla gelecek vaat etme yok.

Bir ailede her gün ana-babanın yaşadığı kavga durum bir çocuğu gerçekten en zora sokar bir durum tarzı oluyor. Sanmıyorum ki hiçbir ailede, hiçbir ana-baba ilişkisinde bizim yaşadığımız kadar çatışmalı, bol huzursuz bir ortam daha olsun. Ben bunu yine erkek yaşı kendi şanssızlığın olarak değerlendiriyordum ve sıkça "şu aile gibi veya şu kenardaki başka aile gibi bir ailem olsaydı, olmaz mıydı, ne mutlu onlara böyle aileleri var" diye düşünürdüm. Bu belki bir özendirir. Şunu da belirtelim ki, zayıflığın da sonucu olabilir bu. Bunu da fazla sürdürmedim gerçi. Kendi ailemin de büyük olabileceğine, anlamlı ilişkilerin bu aile içinden de çıkabileceğine yine erken yaşta inanımd. Ve bunu güçlendirmek için anımda ve acımasız koşullara sahip olan bir aile içinde büyük değerler sistemini geliştirme-ye cabalamamın en doğru tutum olabileceğini düşündüm. Yine etraftaki en şanlı-şöhretli ailelere göz dikmemeye, onlara özlüm duymamaya, tersine bunu bir toplumsal gerçeklik ve gidermek de ülke halkının bir gerçekliği olarak görmeye başladım. Kendi aile gözümlemlerimi, aile çelişkilerini giderilmesini, bir Kürdistan ailesinin, toplumunun, halkının ilişkisi olarak görmeye, onu gidermeye kendimi yükümlü hissettim. Bu temelde gidermek için bir evlat olmanın olanaklarını ele geçirmeye ve temsil etmeye çalıştım.

Benim için daha erken yaşlarda çok ortamında, "Allah hiçbir aileye böyle bir çocuk, evlat nasip etmesin" deniliyordu. Bu çok beceriksiz olduğum için değil, benzersiz bir yaklaşım içine erkenden girdiğimde dolaylı söylenirdi. Gelenekeyle aykırı bir kişilik oluşumunda daha o ortamda yaşamaya başladım bile. Bu barışın çok çıkarmak gerekmiyor ki, bugün bütün bir toplum, halkı etkileyen, ana karşı sorumlulukları olan ve büyük bir hizmet sergilediğine inandığım kendi gerçeğim; ana ve aile gerçeğine bağliğin temelinde nasıl oluştuğuna, ilişkisi ve ilişkisi ortamında nasıl nasibini aldığına belirtmeye çalışıyorum.

Yine çok kısaca şunu da söylemeliyim ki, erkenden aile gerçeğinden gördüğüm diğer bir husus, ÜVEYŞ ANA'nın sınırsız güç gösterisiydi. Kesinlikle baba, yani erkek

egemenliğine boyun eğme durumu vardı. Denilebilir ki o, babamın şahsında aslında erkeklerle karşı veya erkeklerle karşı anaerik gerçeğini temsil ediyordu. İlkel komünal dönemde hakim olan ana gerçeğini temsil ediyordu. Nitekim bu ilkesinden hiçbir zaman taviz vermedi. Aile içinde kendi üstünlüğünü yürütürken -çok cahilce mi veya çok gözükmüyor, cesaretili mi veya kendine göre bir anlayışla mı diyeceğim-, bunu, karşısına çıkabilecek her ilişkiye, bütün köy ortamına da teredditsiz ve amansız bir biçimde dayatıyordu.

Burada şunu teslim etmek gerek ki, ananın o zaman üzmekle edilecek etkisi üstündü, koruyucu niteliklerde ve bizi babadan daha fazla koruma biçimindedir. Belki erkenden bana da ağır görevler yüklemiş ama kendisinin de amansız kavgacılığı, bizim köyün oldukça düşürücü, sapıncı ve çarpıklaştıracı etkilerinden korunmuş. Onun bu hakkını kesin belirlemek gerekir. Benimle de kavgada edildim. Kavgasının en önemli bir nedeni de dışarıda -kendisine göre-birlikli haksızlık yapıldığına veya yapmaması gereken bir şey yapıldığına, eğer ben boyun eğmişsem, bu temelde eve rahatlıkla hem de ağlayarak gelip "vay ana, gel beni söyle koru" dememesi yüklenirdi. Hatta beni kovardı: "Git intikamını al gel, ondan sonra evde yer ve ekme var" derdi. Yine halen çok iyi hatırlıyorum, beni tersiyse ediyordu. Ve ben de çığır çığır gidip kavgaya ederdim. Onun kabul edilebilir ölçüler dahilinde kavganın sonuçlarıyla birlikte evde onun nezdinde kabul görürdüm. Bu ilginç bir geçiş-tirme tarzı oluyor tabii. Belki acımasız olabilir, fakat bu anlamıyla ilginçtir. Kendisi beni kavgaya sürüklemekle kalmıyordu, hızla bana yönelen üzerine taş, sopa ve büyük ağır kavgası ile saldırıya geçirdi. Onun yine bu hakkını da iyi teslim etmek gerekir. Bu anlamıyla çok ilkel ve kavgacıydı. Ben bile büyük utanç duyuyordum, onun bu kavgacı olduğunda. Evet, bunu da belirtmem gerekmiyor ki, Ana nasıl olur da ağır dolusu küfür, taşla sokaklara dalar ve tek başına bir kadın olduğu halde nasil herkesle bir kadın kavgaya eder? Hiç sınır tanımaz, erkek-kadın ayrımı, büyük-küçük ayrımı ve genç-yaslı ayrımı yapmaz kavgaya ederdi. Anlam veremiyordum. Çevremde hiçbir ana böyle değildi. "Baba, en ufak bir ses bile çıkarmayınca da ona ne oluyor" diyordum. Utanıcımi her gilemeye çalışırdım. Niye bu anam her gün böyle kavgalıdır? Evim içinde kavgalı, köyün içinde kavgalı... Çok erkenden de aile gerçeğinden kopuyordum.

Görülüyor ki, kopuşta pek bir hu-

taşar. Analık ise bütünlük, her zamankinden daha fazla acı duyular, ağlamlar, ızırlar ve bunu bütün ömürleri boyunca da yaşayıp ömürleri.

Anaların yüreğinden bahsedilir. Çok duygulu oldukları ve çokça da ağladıkları söylenir. Kürdistan'da çok daha fazladır. Gelişmiş ülke koşullarında ağlama azdır. Nedeni de bizim gerçekliğimizde yatar. Gelişmiş aile koşullarında da yine anaların en yoğun olduğu yerlerdir. Maalesef bilimsel bir değerlendirme de oluyor. Dolayısıyla Kürt anaların en çok ağlayan analar oluyor. Bu, bilimsel tanım gereğidir.

Benim ana gerçeğim de böyle olan bir anlama sahiptir. Bu ger-

bileceğini daha o erken yaşlarda görebiliyordum.

Ucuz yöntemek istemedim anaya. Ucuz sevgileri kazanmak istemedim. Bu küçükliğe düşmemeye çalıştım. Anamı memnun edecek bir şeyler yapabilirdim, bunun için barışın da vardı. Fakat bazıları belki "çok acımasız" diyebilirler. Ama bana göre daha yüksek layık olmanın bir biçimi olarak, ben ona birkaç küçük hediye, ucuz sevgi sözcükleriyle yaklaşım gövü gösterdim. Hasret kalmıştı ve sıkça da söylerdi: "Sen bana dört metrelik bir has bezeli alırsın acaba?" Ben senin anamım. Belki oldukça duyarsız gibi görülebilir ama ben hiç tınmıyordum. Bu sözlerle karşı ve hiçbir zaman da böyle bir hediye almadım.

Bir ailede her gün ana-babanın yaşadığı kavga durum bir çocuğu gerçekten en zora sokar bir durum tarzı oluyor. Sanmıyorum ki hiçbir ailede, hiçbir ana-baba ilişkisinde bizim yaşadığımız kadar çatışmalı, bol huzursuz bir ortam daha olsun. Ben bunu yine erkek yaşı kendi şanssızlığın olarak değerlendiriyordum ve sıkça "şu aile gibi veya şu kenardaki başka aile gibi bir ailem olsaydı, olmaz mıydı, ne mutlu onlara böyle aileleri var" diye düşünürdüm. Bu belki bir özendirir. Şunu da belirtelim ki, zayıflığın da sonucu olabilir bu. Bunu da fazla sürdürmedim gerçi. Kendi ailemin de büyük olabileceğine, anlamlı ilişkilerin bu aile içinden de çıkabileceğine yine erken yaşta inanımd. Ve bunu güçlendirmek için anımda ve acımasız koşullara sahip olan bir aile içinde büyük değerler sistemini geliştirme-ye cabalamamın en doğru tutum olabileceğini düşündüm. Yine etraftaki en şanlı-şöhretli ailelere göz dikmemeye, onlara özlüm duymamaya, tersine bunu bir toplumsal gerçeklik ve gidermek de ülke halkının bir gerçekliği olarak görmeye başladım. Kendi aile gözümlemlerimi, aile çelişkilerini giderilmesini, bir Kürdistan ailesinin, toplumunun, halkının ilişkisi olarak görmeye, onu gidermeye kendimi yükümlü hissettim. Bu temelde gidermek için bir evlat olmanın olanaklarını ele geçirmeye ve temsil etmeye çalıştım.

Benim için daha erken yaşlarda çok ortamında, "Allah hiçbir aileye böyle bir çocuk, evlat nasip etmesin" deniliyordu. Bu çok beceriksiz olduğum için değil, benzersiz bir yaklaşım içine erkenden girdiğimde dolaylı söylenirdi. Gelenekeyle aykırı bir kişilik oluşumunda daha o ortamda yaşamaya başladım bile. Bu barışın çok çıkarmak gerekmiyor ki, bugün bütün bir toplum, halkı etkileyen, ana karşı sorumlulukları olan ve büyük bir hizmet sergilediğine inandığım kendi gerçeğim; ana ve aile gerçeğine bağliğin temelinde nasıl oluştuğuna, ilişkisi ve ilişkisi ortamında nasıl nasibini aldığına belirtmeye çalışıyorum.

Yine çok kısaca şunu da söylemeliyim ki, erkenden aile gerçeğinden gördüğüm diğer bir husus, ÜVEYŞ ANA'nın sınırsız güç gösterisiydi. Kesinlikle baba, yani erkek

min yar, her zaman dönebilirsin" diyediler, ama yaşam da acımasızdı. "Sıcak aile ortamına güvenip de kendini öldürme, bizden bu kadar. Başının çaresine bak" dercesine bir uyarıydı, bu ana gerçeğinden kopuş sürücü.

Döneme göre belki fazla dikkat çekici olmayan bir kopuş sürecidir, fakat çok uzun bir süre sonra ve özellikle de 15 Ağustos Atılımı'ndan sonra düşmanın ana gerçeğini özel savaş temeline kullanmak istediğini gördüm. "Evladım, bilmem şöyle askere vurulur mu, kavga edilir mi" biçiminde bazı sözler söylemek istediğini duyudum. Baskı altında yaşadıklarını biliyordum. Yine gündüldüğünde yurtseverlerin, dostların toplantılarında da gittiğini ve hatta zafer işaretini yapabileceği kadar bir yaklaşıma da yinedeğini gördüm. Bunlar kendi iradesiyle yaptığını da eminim. Bütün bunlar da o kadar abartılacak hususlar değildi. Benim açımdan, benim anam olmuş bitmiş bir olaydır. Bu nedenle bir mektup yazma, bir telefon etme gereğini duydum. Bugünlerde bana sıkı soruyorlar: "Hiçbir telefon da mı etmedin?" "Bu ihtiyacı duydum" dedim. Tabii bu, benim ne kadar duyarız olduğunu gösteriyor. Tam tersine duyurduğuk çok üstün ve çok sorumlu bir biçimi gösteriyor. Çocuklukları itibaren dersimi çokmem almıştım. Bir ananın nasil olması gerektiğini bilmişim ve ananın da nasil olduğunu çok iyi öğrenmiştim. Bunlar benim için çok kıskırsıydı. Nitekim ötek yıl aşkın amansız bir mücadele sürecinin bir de bu anıya karşılık olduğunu, bir yerde o ortama karşı intikam olduğunu biliyordum. Ve kendi anama, "oğlun bululsu, sana değil dort metre bez, şöyle bir yaşam da sunabilir, seni yanıma alabilir, seni son günlerinde cennette gibi yaşatabilir" düşündüğünü ve saygısızlığını düşmedim.

Safılamızda, hatta toplumumuzda, her evlat kendi anasına yapabileceği iyiliği yapar, alabileceği bir değeri alır. Bunda sınır yok ve suçlanıyordum da. Ama maalesef ben, kendi anlayışına göre bunu ilim haberi anlayışına düşüne bile düşüncem istemedim. Bana göre aslında anam çok büyük. Özellikle benim karşılaştığım gibi olmaması gerek. Bunu yaşam tarih, bunu yapan toplum, bundan sorumlu olan baskı-sömürü sistemi büyük suçludur. Bunu böyle karşı büyük kavga gereklidir. Sonuç, büyük ve yüceltmişim. Böylece anam hakkının da gerekleri çok yerinde ve yüceltme yerine getirilmeye çalışılıyordu. Çok emindim, bunun dışında ana hukukuna-hakkına başka bir biçimde yer veremedim. Layık olmanın bütün biçimleri seviz, ve basit kalırdı bana göre. Hiçbir zaman, "şöyle layık bir evlat oluyorum" deme küçüklüğüne düşmedim. Ben şunu da söyledim; çocukluğum hayalene, özlemine ne ihanet etmeyen bir kişi olmayı bildim. Bu aynı zamanda anam günlerinin nasıl korunduğunu, saklandığını ve bir birini bir kavga gerçeğine dönüştürüldüğünü, bir ifadesidir. Bütün analara gösterilmesi gereken yaklaşımdır, bir çocuğun, bir evladın anıya yüksek borcunu ödem biçimidir. Bu özellikle benim gibi anaerliklik sınırlarında seyreden bir kadına karşı görevlerin neler olduğunu bilme ve onun gereklerini yerine getirme içindir.

PKK oluştu. PKK'nın oluşumunda kadın gerçeğiyle bir kez daha tanıştım, bir kez daha büyük mücadele verdim. Büyük acımasızlıkla karşılaşmak kadar, acımasız bir yaşam içinde mücadeleye tanık olma ve bu öz örgütü kendimce, hayalle-

rimce, doğrudanmca oluşturmaya, o ana anlam veremeye çalıştım. Bu anlamları en yüceltendirilen birisi de kadın nedir ve yer ne olmalı noktasındadır. Nitekim bu, benim anamın gölgesi olur. Çünkü ana gerçeği çocuklukta büyük yer kaplamıştı. Silik bir ana değil, baba karşısında küçük düşmüş bir ana değil, her bakımdan kendini kabul ettirmiş bir ana... Yeni bir aile kuruyoruz, PKK ailesi. Anayı şüphesiz anımsatacak ve ana kendisini yansıtacaktır. Bu yansıma hiç şüphesiz oldukça yerine oturmaz, anlamını bulmuş bir kadındır. Her kadın özgürlük gerçeğidir. Bu konuda kusur etmedim kesin. Dayanılmaz kadın gerçeğiyle boğuşum, erken egemelikli yaklaşımlarla boğuşum.

Bütün bunlar, bir yerde "ana hakkı" için oluyor. Otuz yılda, kırk yılda geçse bu, "analık hukukuna" karşılık verme anlamına da geliyor. Fırsatı buldum. Ananın da belki uğruna kavga ettiği özgür, onurlu yaşamı partide yaşatmak, yaşatmak... Bunun fırsatını biraz daha bulducağın anıerlikliği çok değişik de olsa ve çok yüksek bir devrimi tutkula da olsa, mecut acımasız sömürücü gerçeğe, kadın-erkek eşitsizliği gerçeğine, sınıf gerçeğine dayatmak, bu düzeylerde devrim olusurken bir anlamda kadının da devrimine kendimce en anlamlı katkıyı yapmışım... Hiçbir zaman bunu gözardı etmedim.

İşte tam da bu noktada anlaşıyor ki, ben bir anamın gerçeğine oldukça karşılık vermişim, iyi bir evlat olmanın gerçeğine sahip olumsam, böylece acağımlı, bunun kaynaklandığı çekilimleri çoktane yoluna akıllaca gittim. Böylece biraz hak tanımış ve onun gerekleri yerine getirilmiş olur. Tabii burada şu sorucu çıkarmıyoruz: Orası nerese burası neresi! Herkes kendi çabasıyla, emeğiyle partide, onun özgür yaşamında yerini bulur. Ama tabii kişilerin de rolü vardır; kişilerin de gereklerine göre rollerini oynarlar ve bu gerekler ta çocuklukta bulun oluncuya kadar devam eder. Benim de bu parti içinde, özgürlük savaşımı içinde bir yerim var. Bu yerimin bütün kişiselinde bağıntıları çok geliştirdi de işte. Ve bunun boylesine bir analık düşüncesi bağıntısı da atkır.

Ben bu anlamda anama oldukça saygılı davranmışım. Eminim. Onun kadınlığına, kavgaçlığına hakkını verdik emim. Belki bu madir rahatlık vermedi. Sıkı iştebileceği sözleri duydum. Zaten hiçbir Kürt anası bu değerlerle fazla tatmin olmaz. Benim ona verdiğim, belki de en anlamlısı olmuştur. Onun da bunu duyduğuna eminim. Ahirette de olsa bu böyledir, mahşerde de duyulsa bu böyledir, Tekrar yuvuluyorum; yoldaşlık hukuku da böyledir. Ona en büyük anlamı, vereceğin mücadelemizin büyüklüğü ile ödersin. Başka türlü ödentiler mümkün değildir.

Kadın özgürlüğü parti içinde gelişiyor, bütün Kürdistan'da gelişiyor ve etkileri uluslararası alana da yayılıyor. Ve tekrar anamın anısına başlı olarak söyleyelim ki, bu konudaki görevlere verdigim anlam, sağladım çabalar sadece özel niyetlerin içinde değil. Tütün ananın işi, görevleri başına hırsım için değildi. Biraz da altında derin bir anlam vardı bir borcu, hakkın ödemesi içinli. O sadece kavga eden, kendi onurlu yerini bunula korumaya çalışan bir kişi olarak kalması. Günümüzde doğru ve hatta insanlığın bağında böyle birisi olarak tek başına kalması. Şimdilerde çok sayıda kadın özgür olmanın onurlu bir şey olduğunu görüyor. Kavga etmenin güzel bir şey olduğunu, bilincin, boyun eğmemenin, silik olmamanın iş olduğunu görüyor.

Bu bana göre de olması gereken bir gelişimdir. Ben hiçbir zaman erkeğin çok silik kişiliği olan kadını arzulamadım. Hiçbir zaman diki kesilmiş, ödü kopmuş korkak kadın gerçeğinin yanına olmadım. Hiçbir zaman itaat eden, kul olan, kölece ve sınırsızca erkeğe bağıllı faziilet sayan bir kadının değeri olduğunu anlamadım. Ben hiçbir zaman kendini ne yapıp edince de erkeğe beğendiren, bunun her türlü sözüme güzellikler, incelikler veyahut da terbiye, ahlağı, diyet kendini kuşa çeviren namus budalası bir kadına da değer vermedim. Kısaca hiçbir zaman, doğuşundan ölüşüne kadar kendini bir erkek egemelikli toplumun gelenek, ahlak ve dini ölçülerine göre ayarlayan bir kadın gerçeğine yer vermedim, saygı duydum. Ne arzuladım, ne de yaklaşmak istedim.

Öyle anlaşıyor ki, bütün bu hususlar ananın da özellikleri oluyor. O böyle bir kadın olmayı akına getirmemiş ve yaşamamış oluyor. Onu ruhi gerektiginde babaya da, her türlü erkeklige de karşı kavga da bulan, boyun eğmeyen bir yaklaşımda bulan, böyle diye anlaşıyor ki, ben böyle bir kadının yanında yer almışım, böyle bir kadının oğlu olmayı doğru bulmeme ve sürdürmüşüm. Bu şimdi daha iyi açığa çıkıyor ki, doğrusunu anlamışım ve yapmışım. Bunu bazılar çok eleştiriyorlar, çok tartışıyorlar parti içinde ve toplum içinde. "Bu ne anlayış, bu ne yaşımdır" diyebilirler. Karşı çıkırlar var, yanında yer alırlar var. Tercih, özgürlük için savaşan onurlu kadından yana oluyor. Bunu yapmışız. Çok yansılma da olsa, ana beklentisine uygun davranmışım. İyi bir evlat

olmanın iyi bir örneğini çizmişim. Halen kapsamlı bir çalışmaya da bu temelde yürütüyorum.

Bütün anaların ve kadınların bu temelde onama, onun için özgürlüğe ve bunun bedeli olan savaşına gerekisinin duyduğuna eminim. Çok erkenden istediğini bu görevi şimdi daha derli toplu yürütüyorum. Son dönemlerde kadın çözümlemelerine yüksek değer biçtim ve çok iyi biliyorum; benim için anamı çoktan da iyitirile, ananın son günlerine doğru kadın çözümlemelerine biçtiği yüksek değer verdim olmuştur. Bu, onun fiziki varlığını ona erişin nışanlığı olmuştur. Bu iyi bir anma biçimidir, iyi bir selam yollama biçimidir, iyi bir haberleşme biçimidir. Hiç şüphesiz bundan sonra daha kalıcı bir çalışmaya yapahtakı tereddit etmeyeceğim. Yine her zaman söylediğim gibi bir çocuk kişiliğiyle, bir ananın iyi oğlu olmaya büyük özen göstericeğim. Bunu sadece anam için değil, bütün analar için de en değerli bir çaba olduğunu bilecek yapacağım. Genelde bütün analar, özellikle Kürdistan anasının büyük acağımlı tamamen bilincindedir. Bu büyük beklentilerinin, umutlarının neler olduğunu ve buna sınırsız doğru yaklaşımın neden gerekli olduğunu tutalim günlük karşılamak vermede kadar bunun nasil mümkün olduğunu biliyor. Anaların en değerli evlatlarını, oğul ve kızlarını tutulma verilisine nasil büyük cesaret gösterdiklerini kendi gözlemleride ha şimdiden görüyorum. Oğul ve kızlarını, "Kürdistan'la evlendiriyoruz" diye cenaze törenlerinde nasil zılgıt çektiklerini biliyor.

Bütün bunları, benim yanılgı içinde olmadığımı gösteriyor. Anaların

bu büyük cesaretinin, özgürlük eyleminin kıvancı olduğunu doğru yolda gördükçe; buralımlı ağlamayı ve acı duymayı, onun gururunu duyduklarını çok iyi biliyorum. Nitekim bazı anaların şunu duydum: "Keşke başka üç dört evladımız daha olsa da mücadeleye verebilek..." Bunlar ana hukukuna gereken karşılığın verilmiş olduğunu ve ananın da bunu onayladığını gösteriyor.

Kürdistan'ın büyük sevgisizliğini acımasız koşullarında anamızın ve ÜVEYŞ ANANIN gönülleri seviz istedikleri gibi geliştirmelikleri ve karşılığın gördükleri sevgiyi özgürlük eylemimizde ve daha çok da kadın özgürlüğünde gerçekleştirmekle onlara layık olmasını bildik. Büyük sevgisizliğe, büyük bir sevgi devrimine karşılık verdik. Her zamankinden daha fazla dönem, semvenin zamanı da oluyor. Eylemimiz bu anlamda da anıya bağıllığın seçkin bir örneği olduğunu inanıyorum. Bu temelde kendi anama da bağıllığımızı göstermişim, onun anısına en iyi karşılığı vermişim. Onu bu temelde saymışım ve kadına doğru geliştirilen büyük sevgiyi de bu temelde çok zor da olsa sağlamışım. Bu benim onum anmam, onuyüceltmem anlamına da geliyor. Çocukken bunu böyle bildim, amansız mücadele yıllarında bunu böyle geliştirdim. Bundan sonra bu büyük gerçeğin zaferini de bu temelde mutlakı göstermeye çalışacağım. Ve inayorum ki, bu hakların en yücesi olan "ana hakkı" ve yine özgürlüğün en anlamlısı olan kadın özgürlüğünü başarmış olacağız. Ve biz bu temelde her zamankinden daha fazla huzurlu, mutlu, saygılı ve sevgili olmasını bilmiş olacağız.

17 Nisan 1993

Üveyş Öcalan'ın vefatı nedeniyle çok sayıda kurum, kuruluş, kişi, örgüt, milletvekili, Avrupa'daki Kürdistanlılar başsağlığı ve anma mesajı yayınladılar. Yayımlanan mesajlar ile birlikte çok sayıda anma ve başsağlığı mesajı gazetemize de gönderildi. Gazetemize mesaj ulaştıran kurum, kuruluş, örgüt ve kişiler şunlardır:

Abdullah Öcalan, PKK-MK, ARGK Ana Karargah Komutanlığı, ERNK Avrupa Örgütü, Üveyş Kürdistan Kamp Komutanlığı ve tüm savasçılar, Serxwebûn çalışanları, Botan Eyaleti Savas Konseyi adına Karargah Komutanlığı, 2. Ana Karargah Komutanlığı, Serhed Eyalet Komutanlığı, Behdihan Karargah Komutanlığı ve tüm savasçılar, Armed Eyalet Yürütmesi ve tüm savasçılar, Garzan Eyaleti gerillaları adına Karargah Komutanlığı, Parti-Dört-Cephe çalışanları ve militanları adına Mardin Eyalet Yürütmesi, tüm parti militanları ve savasçılar adına Derim Eyalet Karargahı, Güney-Batı Eyalet Komutanlığı, Devrimci GAP Eyalet Komutanlığı ve savasçılar, Mahsum Korkmaz Akademisi GAP Şehitleri Eğitim Devresi öğrencileri, Mahsum Korkmaz Akademisi Şehit Beritan Grubu, Kürdistan Ulusal Kadın Kongresi Hazırık Komitesi, Kürdistan Ulusal Meclisi temsilcileri, Lübnan'daki parti ve cephe çalışanları adına Lübnan Komitesi, Berwendan çalışanları, PKK Düsseldorf Davası tutukluları,

Almanya, Fransa, Hollanda, Belçika, Avusturya, İsviçre, Danimarka, İspanya, Yunanistan, Kıbrıs, Rusya, ABD, İsveç, Norveç, Finlandiya Kürdistan Komiteleri, Heykon (Şehit ve Tutuklu Aileleriyle Dayanışma Derneği), Peyk-Kürdistan, Fed-Kom (Hollanda Kürdistan İşleri Demekleri Federasyonu), Yekitiya Jinên Welatparêzên Kurdistan (YJKW), Yekitiya Karêrên Welatparêzên Kurdistan (YKWK), Kürdistan ve Türkiye cezaevlerinde bulunan PKK savas esirleri,

Fransa, İsveç, İsviçre, Belçika, Almanya, Hollanda, İngiltere, Avusturya, Yunanistan, Rusya, Azerbaycan, Nahçıvan, Ermenistan, Libya, Kıbrıs, Danimarka, Norveç, İspanya, Avusturya ve Kıbrıs'da yaşayan tüm yurtseverler, Hamburg, Köln, Paris, Berlin, Düseldorftan Kürdistanlı yurtseverler,

Ömerli köylüleri, Meryem Binalı, Mehmet Sarıçık, Urfa'dan yurtsever kadınları adına cihan ceza çalışanları,

İstanbul'dan yurtsever kadınları adına Zilan Dağ, Armed yurtsever kadınları adına Ruken Sores, Birecik'ten yurtseverler adına Mervelam Güçlü, Siirt yurtsever kadınları adına Sabriye Güçlü,

İsmail Beşikçi, Sara Akan, Kemal Okutan, Fethi Yıldız,

Ahmet Karataş, Cabbaz Gezici, İsmail Aslan, Nesim Kılıç, Ahmet Türk, Mehmet Sincar, Ali Yigit, Remzi Karat, Mahmut Kılıç, Nezmettin Toğuz, Zübeyir Aydar, Nalif Güneş, Orhan Doğan, Selim Sadek, Sinir Sakık, M. Emin Sever, Hatip Diçle, Leyla Zana, Mahmut Uyalı, Sedat Yurttaş, Feridun Yazan, Nevral Özbay, Vecdi Köylüoğlu, Ömer Kurt, Güven Özata, Songül Özata, Ahmed Göksoy, Ahmet Turan Demir, Ayşe Karat, Aziz Aktas, Ali Rıza Halis, Mazhar Günbat, Nejat Yuruk, Sevinç Özipek, Hikmet Fidan, Mehmet Uyalı, Vefa Çabuk, Hasan Akdemir, İbrahim Gürbüz, Filiz Öğüz, Hüseyin Kaytan, Şefik Bayar, Bazın Uysal, Vahit Akgün, Ayşe Karadağ, Nezmettin Yıldız, Felemez Başboğaz, Orhan Kaya, Şemsettin Karas, Canan Karakaş, Osman Özpelli, Şehmus Ekinci, Hüseyin Yüce, Salih Özcan, Nadi Bulut, Düz Karadağ, Hatice Kara, Osman Kara, Şerif Akyün, Ramazan Sönmez, Mehmet Efe, Rıza Köse, Zehna Baykara, Kemal Toprak, Serdar Ejderoğlu, Nacod Yılmaz, Şakir İsmail Güllüzar Kaytan, Mehmet Fidanovcan, Bendi Welat Cihan, Mürlüt Cacım, Ünsal Öztürk, Nazmi Demir, Müslüm Kurucu, Şahin Kılıç, Niyazi Çelik, Emine Adıbelli, M. Ali Şen, Raif Eren, Yusuf Sürücü, Halik Çeviz, Emver Yuruk, Semra Usta, Mehmet Doymaz, Yaşar Şimşek, Ali Ustan, Kavak Tikkil, Cemil Bilgiç, Kemal Akçel, Ahmet Yücekayyalı, Halil Gergersoy, Osman Öztürk, Selahattin Orhan, Abdurrahman Yakut, Cemal Ay, Vahat Kurt, Gülşeren Kasalan, Yusuf Akan, Hüseyin Yüce, Hüseyin Eroğlu, Hakkı Kuru, İzzet Balat, Mehmet Keser, Hasan Özer, Ekrem Karakaş, Sıddık Gülcan, Sefer Özcan, Ali Bayram Gedik, Nurdere Özcan, Abdullah Akar, Aynur Turan, Cemal Çetin, Fidan Alan, Cengiz Sağlam, Lele Uğurlu, Teslime Arık, Mızgin Alan, Behçet Aslan, Mehmet Gündüz, Muzaffer İnce, Halit Arpa, A. Halim Paçraz, Niyazi Korhan, Niyazi Yalçın, Filiz Reyhan Aksoy, İsmet Gürben, Bedirhan Alan, M. Salih Abatan, Sabri Kahraman, Meliha Çetin, Halil Gergersoy, Latif Türkcan, A. Bari Özcan, Zeynettin Ali, Musa Güler, Adil Karakot, Tahir Öncül, Mehmet Ali, Aziz Durmuş, Kadim Demir, Medeni Metin, Üzeyir Diniz, Sedat Altıntaş, Süleyman Deprem, Çarık Dancı, Selami Turan, Ferda Çetin.

KÜRDİSTAN'DA HALK MECLİSLERİ VE DEVLET-PARTİ İLİŞKİSİ ÜZERİNE

Kürdistan'da devletleşmeye giderken bu devletin hangi siyasal rejimi esas alacağı sorusu karışmaya çıkmaktadır. Hangi toplumsal sınıf ve güçler devleti örgütleyecekse, kendini koruma ve geliştirmeyi de o esas alacaktır. Oluşturulacak siyasî mekanizma o devletin niteliğini belirleyecektir.

Devrimin ürünleri, emekçilerin çıkarlarını örgütleyecek ve iktidarı emekçilerin eline verecek biricik yönetim biçimi halk meclisleri sistemidir. Çünkü kitlelerin doğrudan eylemin ürünü olan ve halktan gelen girişimin ortaya çıkardığı tek sistem budur. Bunun dışındaki bir siyasal rejimle iktidarı emekçilerin eline geçmesi ve onların çıkarlarını güvence altına alıp pekiştirilmesi mümkün değildir.

Bu konuyu derin gözlemleyle Lenin şöyle dile getirmektedir: *"Bu ikinci hükümet, işçi ve köylü çoğunluğundan devrimci hükümetlerdir. İşçi, tarım üreticileri, köylü ve asker vekilleri soyutlandıkları daha yüksek ve daha iyi bir hükümet tipi insanlık hazırlamaya ve biz de bugüne değin görmedik."* (Nisan Tetzleri, syf. 19)

Bizde gerçekleşen doğrudan doğruya proletarya diktatörlüğü değildir. İktidar biçimi de emekçilerin örgütleyeceği ve yönetimi eline alacağı devrimi bir iktidardır. Proletaryanın partisi öncülüğünde devrime katılan anti-sömürgeci, anti-emperyalist bütün halk kesimlerini içeren güçlerin iktidardır. İşçi, köylü, aydın, gençlik bloku başta olmak üzere, emekçi kesimlerin işbirlikçi-hain güçler üzerindeki diktatörlüğüdür. Demokratik halk diktatörlüğünün dayandığı sınıflar temelde bu güçlerdir.

Böyle bir iktidarı, sömürücü sınıfların yönetimi olan burjuva parlamentarizmi olamayacağı açıktır. Çünkü burjuva parlamentarizmi halkın doğrudan yönetime katılmasının yolu tıkar. En radikal biçimle gerçekleşen Fransız Burjuva Devrimi'nin günümüze kadar olan bütün burjuva cumhuriyetleri iktidar, her sömürücü egemen sınıfların olmuştur. Burjuvazi nüfusa oranla oldukça azınlıktadır. Bu niteliği itibarıyla azınlığın çoğunluk üzerindeki egemenliğini, diktatörlüğünü ifade eder. Bu devlet biçimi sömürücülerin lehine, emekçilerin aleyhine sömürünün devamını örgütlediğinden, öz itibarıyla azınlık için demokrasi, çoğunluk içinse diktatörlüktür. Sözü ettiğimiz iki devletin niteliğini Lenin, *"Burjuva parlamentarizmi cumhuriyet, yığınların kendi öz siyasal yaşamını, dipten doruğa tüm devlet yaşamının demokratik örgütlenmesine doğrudan doğruya katılmasını" engeller, boğar.* İşçi, asker, köylü vb. vekillerin soyutları ise, *bunun tam tersini yapıp*" şeklinde ortaya koyar. (age, syf. 52)

Halk meclisleri sistemiyle burjuva parlamentarizmi arasındaki farklar daha ziyade sıralanabilir. Ancak bu ikisi arasındaki temel farkı koymakla doğru bir kavrayışa erişilebileceğini sanıyorduz.

Ozcesi halk meclisleri, kitlelerin dolaylı ve en demokratik otorite sahibi olan örgütlerdir. Yeni devletin inşası ve onun yönetime katılmasıyla çıkarları kolaylaşır. Ve kitlelerin devrimci enerjisi, inisiyatifleri, yaratıcı yeteneklerini kendi düzeni yakında en üst seviyede hareket geçiren biricik kitle örgütleri halk meclisleri-

dir. Halk meclisleri sömürgecilğin tasfiyesinden doğan otorite boşluğuna devrimci otoriteyle dolduracak ve halkın yönetimi doğrudan eline almasını birlikte getirecektir. Halk meclisleri sistemi yerel, bölgesel ve ulusal meclis düzeyinde örgütlenecidir.

Her düzeydeki meclis kendi yönetim organlarını seçecektir. Buna yürütme komitesi, yerel, bölgesel veya ulusal hükümet de denilebilir. Yönetimde her sınıfın doğru temsili bulması için seçimlerin demokratik biçimde yapılması esastır. Buna göre ulusal safılarda olan herkes, din, inanç, milliyet, cinsiyet ve mülkiyet, eğitim düzeyi ayrıma gödilmenden genel ve eşit oya hakına sahip olacaktır. Ancak, böyle demokratik-merkeziyetçi bir sistem halkın iradesini temsil edebilir, ulusal birliği sağlayıp dümana karşı etkili mücadele olanağı sağlar ve yeni düzeni kurumlaştırmayı güçlendirir.

Halk meclisleri sistemiyle çoğunluğun azınlık üzerindeki iktidarı, diktatörlüğü yaşam bulur. Bunun dışında demokrasiyi işletmek, geniş kitleleri yönetmek mümkün değildir. Çünkü bu yolla tüm kitle örgütlerini tabandan tavana, gerek yerel, gerek merkezi düzeyde tüm devlet aygıtının sürekli ve biricik temeli oluşturulabilir. Böylelikle halkın öz yönetimi yukarıdan atılması herhangi bir makam olmadan gerçekleşebilir.

Kürt halkının demokratik bir yönetime sahip olmayışı, bu konuda birikim ve deneyimin yoksulluğu, demokrasiyi onun için daha bir önemli kılabilir. Demokrasiye olan ihtiyacı bir insanın yaşamı için etmek ve suya olan ihtiyacıyla ifade edebiliriz. Demokrasiyi geliştirmeden hiçbir sorununu gerçek anlamda çözemeyiz, devrime bilinciyle sahip edemeyiz. Bu da her şeyi yeniden yitirmesi anlamına gelir. Bu açıdan parti bitmez tükenmez bir enerjile demokrasiyi uygulamak için çalmalı ve kitlelere fildi öncülüğünü bu alanda sürdürmelidir. Demokrasi bir ilincinin gelişmesi ve tam uygulanması için de, kitlelerin örgütülüğünü, kültür düzeyinin sürekli yükseltilmesi zorunludur. Demokrasi terbiyesi alınmadan, yaşamın içine oturtulmadan biçimsel çabalar, yukarıdan alınan kararlar ve talimatlarla devrim işleri sağlıklı yürütülemeyecektir.

Kürdistan halkı açısından demokrasiyi seçmeyle ilgili dikkat çekilen Başkan Apo, *"Demokrasi, hem eğitimle, hem tecrübeyle keskinlikle en çok öğrenilmesi ve yaşatılması gereken bir olgudur. Demokrasi halk için özgürlüktür. Demokrasi halk için iradedir, halkın kendi kendisini yönetmesidir. Demokrasi halk kendine gelme faaliyetidir. Ne kadar demokrasi sunabilirizse veya imkan hazırlıyorsa o kadar sağlıklıdır. Merkez, despotizm bir atama, halkın onayından geçmeyen bir atama olmalıdır. Halk içinde her atama, halkın kesin rızasına, onayına dayanmalıdır. Değişimleri de halkın beklentileri göz önüne getirilerek sağlanmalıdır, keyfine göre değiştirme de olmalıdır. Halk yığın buluyor-sa değiştirilmez, anızdan bu durumu yaratılm" demektir. Devamlı sunulan şöyledir:*

"Halk örgütlenmesinin, demokrasi ile ilişkisi çok sıkıdır. Halk idaresi-

nin tamamen demokratik bir idare olduğu açıktır. Ve halkımız ilk defa böylesi bir gelişme ile karşı karşıyadır. Dolayısıyla üzerine son derece hassas gitmek, halkın ilk adımlarından zafere yürüyüş adınımlarına dek geniş bir demokrasiyi uygulamak gerekir."

Demokrasi bütün halklar ve emekçi sınıflar için vazgeçilmezdir. Ama Kürdistan halkı için bu gerçeklik daha bir yakıcıdır. Alikaştırılmış, kendisi olmayan çıkarılmış bir halkı kendine getirmenin; düşünce, söz ve eylem gücüne kavuşturmanın en etkili yolu demokrasiyi geliştirmesidir. Halkı ne idüğü bilersizlikten, ağı ve jandarmaları tiplerini, yeni yetme despotların eline terk etmek istemiyorsa, demokrasiyi en başta parti kadroları özümsemeli, bir yaşam ilkesine çevirmelidirler. Laf olsun diye değil, tüm gerici, karışık devrimci sınıf özelliklerinden arınmak, gerçek anlamda halkın öncüsü olmak açıklik ilkesini yaşama geçirmekle mümkündür.

Bağımsızlık ve demokrasiyin birbirini bütünüyle ve tamamlayan yarıları da iyi görülmeli ve doğru biçimde yaşama geçirilmelidir. Bu devrimizin niteliğini ve programını ifade eder. Bağımsız ve demokratik bir Kürdistan yaratma yönündeki parti

trip gücünü açığa çıkarmak ve doğru mevzilerinden durumdur. Düşmanın yapacağı saldırı, sabotaj ve boğma çabası da göğüslenerek ve boş çıkarılacaktır. Bununla da yetinilmeyecek, kendini askeri, ekonomik ve kültürel düzeyde geliştirip, düşmanın elindeki vatan topraklarını da kurtarmakla uğraşacaktır.

Böyle zorlu bir devrimin kapsamlı sorunları, ulusu birleştirip hareketlendirmen çözülmez. İçte güçlü bir cephe, birlik yaratılmadan ne sömürgecilere, ne de işbirlikçilere karşı başarılı bir savaşın sürdürülebilir. Düşmanı yalnızlaştırmak, tam bir tecrite almak ve kitleleri etkisinden kurtarmak halk iktidarının temel görevlerinden biri olacaktır. Halkın cephesini mümkün olduğunca geniş tutmak, ulusal kurtuluşu karşı olmanın herkesi birleştirmek önemli bir görev olarak kendisini dayatır. Halka devam edecektir.

Buradan çıkan sonuç: devlet örgütlenmesinin asıl olarak cephe örgütlemelerine dayanmalıdır. Cephe örgütleri ise, partiyeye göre daha esnek, tüm halk kesimlerini, meslek birliklerini vb. legal, yarı legal yığın örgütlemeleri olduğundan, işleyiş demokratik olmak zorunda. Ayrıca halk üretim içinde olacaktır. Halka verilen görevler; birdenbire yaşamı-

lııyla milyonlarca emekçi, öncülüğe bağlanmas olur. Ve halk demokrasi-sinin inşası ve güçlendirilmesi için gerekli tüm önlemler halk meclisleri aracılığıyla alınır, uygulanır.

Partinin gerek devrim, gerekse devrim sonrası rolü ve ilişkisi de önemle kavranmalıdır. Strateji ve politika üretmede parti öncülük görevini sürdürmektedir. Bunu kitle örgütlerinin ve devlet kurumlarının emeli yürüteceği faaliyetlerle sağlayacaktır. Devleti, halk meclislerine talimat vererek yönetmeyecektir. Devleti yönetmek ve kitleleri kendi etrafında birleştirmek ortak bir kanala aktarmak ve harekete geçirmek kitle örgütleri aracılığıyla olacaktır. Parti bir sınıf örgütü olduğundan, halk meclislerindeki etkinliği ve yönlendirmesi bu kurumlarda kadroların çalışması ve öncü rolünü oynamalarıyla sağlanacaktır. Sendikalar, kooperatifler, gençlik birliği vb. kurumlarda halk meclisleriyle ilişkisi olacaktır. Bu örgütlerde parti çalışacak, en bilinci, önder unsurları safılarına çekecek ve öncülüğü yine elinde tutmaya çalışacaktır. Bu mekanizmayla parti, devlet yönetimine yön verecek ve içinde yer alacaktır. Üstüne çıkarak, dışardan emir ve talimatlarla yönetmeyecektir.

Parti kendisini emekçi sınıf ve kitlelere bağlayacak cephe örgütlerini de örgütlemek zorundadır. Örneğin; işçiler birliği veya sendikalar parti örgütleri değildir, ama her meslekten işçileri kapsar ve işçi sınıflarının tümünü kuşaklar. Bu örgütler safı-randaki en iyi, en ileri unsurları yönetici duruma getirir. Bu ileri unsurlar işçi kitlelerini işçi sınıfının öncüsü olan partiyeye bağlar. Aynı şey diğer kitle örgütleri; köylü ve öğrenci birlikleri vb. örgütler için de geçerlidir. Ancak parti ile başı dışında partiyeye dayanır. Gençlik birliği, genç suçlular ulusal kurtuluşu katmadı, sosyalizm ruhuna eğitmede ve halk demokrasiyi inşada ve partiyeye yardımcı oldu. Bu tüm yönetim alanlarıyla diğer kitle örgütleri için adaylar, yedekleri hazırlar.

Parti gücünü, emekçi kitle örgütlerinde en iyi unsurların safılarına toplayarak, ama halk kitlelerinin tüm örgütlerini gücünü toplamak ve çalışmalarını devrim hedefine, halk demokrasiyinin inşasına yönlendirmek. Partinin bunu yapması zorunludur. Kitlelere bağı kopan, güçleri bir hedefe yöneltemeyen bir partinin öncülük yapması olanaksızdır.

Var olan örgütler içinde kitle örgütlerini yönlendiren onları bir hedefe kanalizasyon etmeyi parti örgütü dışında hiçbir gerçekleştiremez. Çünkü parti, sınıfın en bilinci, en deneyimli öncü unsurların bağında toplar ve oluşturduğu iş disipliniyle böyle bir rolü oynama yeteneğindedir. Bu anlamıyla temel yönetici güç partidir. Lenin'in deyişle *"Parti, proletaryanın sınıf birliğini en yüksek biçimdir."*

Bugün şekillenme aşamasında olan devletleşme zamanla kurumlarla ve kitle, parti ilişkisiyle genel anlamda bu biçimde kurulacaktır. Partinin yönetiminde öncülü ve temel rolü oynaması diğer kitle örgütlerini, halk meclislerinin önemi küçümsemeye götürmemelidir. Bu alanda açık ki sorunlar çıkacak ve yanlış anlayışlarla sürekli bir mücadele gerekli olacaktır.

Halka verilen görevler; birdenbire yaşamını altüst eden, onu evinden, işinden, üretimden koparan görevler olmamalıdır. Bu alanlarda yürütülen faaliyetlerle, halkın en atak, en bilinçli, en ileri öğeleri eğitime, pratik deneyim kazandırarak devletin çeşitli organlarında görevlendirilebilir.

program esas alınamaz zorundadır. Geri, cürümüş feodal yapılar asılıp eski yıkıldandan yeni inşa edilemez. Bu da demokratik inşanın uygulanması ve yaşam bulmasını ta kendisidir. Toplumun ilmi, dilini bağlayan bütün işler ve geri ilişkiler yıkılmadan, onun özgül gerçekliği ve bağımsızlığı yürümesi gerçekleşemez.

Devrimi başarıya ulaştırıp ulaştırmama konusunda demokrasi böyle yaşamsal bir rol oynuyorsa, en başta öncü kendini buna göre eğitmek ve konumlandırma zorundadır. Eskiyi yıkamada, yeniyi inşaada, yeni kişiliği temsilde, öncü, kitlelerin doğru yolu göstericisi ve örgütleyicisi olmayı başarmaya mahkumdur.

Ulkeyi demokratik bir yönetime kavuşturmanın yolu nereden geçer? Böyle bir iktidarı oluşturmak ve kurumsallaştırmak ancak halk meclisleri sistemiyle mümkündür. Siyasal otorite ve iktidar organı halk meclisi olacaktır. Ve halk, ulusal kurtuluş mücadelesini sürdürmekten tutalım günlük sorunlarını çözümüne kadar hepsini bu organların aracılığıyla yapacaktır. Bu yönüyle halk meclisleri devrim organları olacaktır. Güvenlik, ekonomi, eğitim, sağlık vb. sorunlara çözüm üretmek, halkı yaşamını düzenlemek yükümlü olacaktır.

Doğal iki yeni iktidarı sorunları son derece ağır ve karmaşıktır. Bir yandan kendini örgütleyip kurumsallaştırırken, bir yandan da halkı birleş-

ti, altüst eden, onu evinden, işinden, üretimden koparan görevler olacaktır. Bu alanlarda yürütülen faaliyetlerle, halkın en atak, en bilinci, en ileri öğeleri eğitime, pratik deneyim kazandırarak devletin çeşitli organlarında görevlendirilebilir.

İşçi birliği, köylü, kadın, aydın, gençlik vb. birlikler cephe örgütleridir. Ulus ancak bu birlikler aracılığıyla birleştirilebilir. Dümana karşı böyle mevzilerdirilir. Bu birlikler aynı zamanda devletin dayandığı kitle örgütleridir. Bu durumda kitlelerin yönetime katılma ve demokratik bir yönetimi işlerliğe kavuşturma sorunları da kendisini dayatır.

Belirlenim ki, örgütlü olmayan hiçbir sınıf ve kesim iktidarda söz sahibi olamaz. Demek ki en başta örgütü olmalıdır. Bunun yanında toplumun tüm kesimlerini devlet yönetimine nasıl katılacak ve ilişkilendirileceği?

Bunun etkili yolu, yasama ve yürütmeyi birleştiren halk meclisleridir. Halk meclisleri halkın her kesimini doğrudan söz, eylem ve karar hakkına sahip olmasını sağlar. Tabii halk meclisleri, parti örgütleri değildir. Halk meclisleri, şehir ve köylerdeki tüm emekçilerin kitle örgütleridir.

Halk meclislerini çevreyelen ve onu kitlelere bağlayan çok sayıda dernek ve cephe örgütü söz konusu olur. Bu bileşim ve işleyiş parti örgütü olmayan halk meclisleri aracı-

Konu üzerinde ne kadar duyuları olursun yeridir. Çünkü PKK Kürdistan devrimin her şeyinin hazırlanmasında ve geliştirilmesinde yapılması gereken her şey yaptı. Bu açıdan halk nezdinde halk olarak büyük bir prestije ve güvene sahiptir. Halk her şeyin çözümünü PKK'de görmekte ve onun otoritesini esas almaktadır. Ama açık ki parti aslı görevini bırakıp halkın günlük yaşamındaki tüm sorunlarıyla direkt ilgilenemez. Böyle olursa günlük işlerde boğulur.

İçten kalenin fethedilmesi ve halkların emeklerinin, değerlerinin boşa çıkarılması istenmiyorsa, parti, öncü rolünü mutlaka ama mutlaka oynamalıdır. Ve emekçi kesimleri sürekli eğitip bilinçlendirerek sosyalist insanı yaratmayı her şeyin önüne koyarak, halkı yönetime çekmeli, atıl ve edilgenlikten kurtarmalıdır.

Partinin yapacağı öncülük, yönlendirme ve düzenlemeler. Ve halkın kendi kendisini yöneteceği araçlara sahip olmasını sağlamaktır. Bu da epey gelmiş ve mesafe almıştır. Özellikle kurtulma bölgelerinde yerelden tutarlı etiyale ve ulusal mecislere kadar, halk direkt yönetime katılarak kendisini yönetmelidir. Halk meclisleri bu işleyişi tutturur ve kurumsaltır, partinin devlet yönetiminde emekçi kitlelerle bağlarını da güçlendirir. Halk meclislerinin emekçi kitleleri devlet yönetiminde partiyi bağlayan örgütler olduğunu belirtir. Böyle bir işleyiş, partinin kitlelerden uzlaşmasını engelleyeceği gibi, kitlelerin de yönetimden soğumasına ve atıl kalmasını, her şeyi partiden beklemesini engelleyecektir.

Partinin gücü ve otoritesi, saygınlığı iyi değerlendirilmelidir. Parti dar bir elitler grubu olarak kitlelerden uzaklaşır, bürokratik aygıt da doğurur veya bu hastalıklardan muzdarip olursa, onun kitlelerin gücüne yeterince açığa çıkıp harekete geçiremeyeceği ve yönetime yeterin de katamayacağı açıktır. Parti, bileşimi itibarıyla en kültürlü, politika ve ideolojide en ileri, daha bilinci unsurlardan oluşur. Bu yapısı nedeniyle de bir yerde toplumun diğer kesimlerini sahip olmadığı bir imtiyaza sahiptir. Bu birikime, ideoloji ve politika üretmek, kurmay olma gücünü iyi kullanmak, devrimi kitleleri taşımak ve devrimin örgüt ve insanlarını yaratmak için gerekli mekanizmaları oluşturulması yükümlüdür. Ulusal ve sınıfsal bilinci kitlelere taşımak, kültür ve siyasal bilincini yönetime hazırlanması cephe birlikleri, sendika ve meslek örgütlerinden çalışmaları mümkündür. En önemlisi de, kitlelerin hem kendini yönetmesi, hem de devlet yönetiminde doğrudan katılması halk meclisleri eliyle olmalıdır. Bu alanda parti demokrasinin ve açıklığı geliştirilmeli, işletme büyük bir uğraş içinde olabilir. Dıştan müdahale ve bürokratik kaçışma tarzıyla kitlelerin demokrasisi içselleştiremeyeceği açıktır. Deney ve pratikleriyle, eğitime, önu aklararak emekçi yönetimin, halk demokrasisinin etkin bir unsuru haline getirilebilir.

Savaş ve devrimin sıkıcı, zorlu günlerini yaşadığımız bu aşamada merkezi yan ister istemez kendini önemli oranda hissettirecektir. Her gerekli olacaktır da. Ama olanaklar eğerdenince demokratik yan, demokrasi ilkesi işletilmelidir. Bu iki yan birbirini dışlamaz, aralarındaki ilişki iyi dengelenirse, hem tüm güçler bir hedefe yönelik hareket geçire-

ricecek, hem de kitlelerin kararlar katılması, yaratıcı gücü ve inisiyatif geliştirilecektir. Merkezi yönetim, bu açıdan yerel veya bölgesel iktidar organlarının, halk meclislerinin yetkilerini sınırlayarak, onları basit bir atıl kuruluş haline getirilerek düzenleme ve yasaları çıkarmaktan kaçınılmazdır. Yerel meclisler de, sorumluluk alanındaki sevk-iidareyi yapar ve kaynakları kullanırken doğal ki genelini ihtiyacı, ülkenin durumunu gözlemlemeli ve düzenlemelerini ona

göre yapmalıdır. Üretimden, maliye ve insan unsuru kadar cepheyi, merkezi yönetimin ihtiyacını dikkate alarak planlamayı ve almak gerekecektir. Dar, mahallî bir bakış açısından kaçınılmazdır.

Her ilçe veya bölge, eyalet kendi ihtiyaç veya sorunlarını öne çıkarır, tüm güç ve kaynaklarını kendisi için kullanmaya kalkarsa devrimin bütünlüğü ve sağlığı gelişmesini gözden kaçırması ve bu anlamıyla zarar vermesi olacaktır. Ufukları böyle daralmalı ve bir sapmaya izin verilmemelidir. Merkezi yönetimin karar ve talimatları, ihtiyaçları dikkate alınmalı, gözde en iyi biçimde uygulanmalıdır. Merkezi yönetim de yerel yönetimlerin elini-kolunu bağlayıp onları inisiyatiften yoksun bırakmamalıdır.

Yerel ve merkezi yönetim organları arasındaki ilişkiler iyi ayarlanırsa, gerekli yasal ve hukuksal düzenlemeler yapılır ve koordinasyon, iletişim ağı oluşturulursa sorunların aşarına imgesi, güç ve kaynak israfının önlenmesi, iş ve kurumsallaşmanın sağlığı gelişmesi sağlanacaktır.

Kurumları yaratmak yetmemektedir. Her kurum kendini bir canlı gibi yeniden üretebilmeli, canlı ve dinamik kılabilmeli, dönemini ihtiyaçlarına cevap verebilmeli bir esnekliğe kavuşabilmelidir. Savaş ortamının işleyişi, doğal ki barış ortamından farklı olacaktır. Örgüt; örgüt ve kurumların görevi, hedefleri demokratik devrimde farklı, sosyalizmin işlediği, yani sosyalist programın uygulandığı aşamada farklı olacaktır. Belirtilmek istediğimiz, kurumların içinde doğru kurulmuş, rolünün oynatılmasıdır.

Halk meclislerine kitlelerin doğrudan yönetime katıldığı iktidar organları diyorsak, buna biricimsellikten mutlakla kurtarmak, adına yararış bir işleyişe kavuşturmak göreviyle karşı karşıyayız. Bunun için de en başta yöneticilerin serbestçe ve seçime seçilmesi gereklidir. Seçimler de göstermelik olmamalıdır. Partinin var olan prestij ve otorite gücü kullanılarak iktisten atılma veya parti kadro ve örgütlerinin bilirdiği adayların onaylanması, kitlelere sadece parrmak kaldrıldığı bir işleyişin demokrasile ilgili yoksundur. Ayrıca parti kitlelere tepeden bakan, kitleleri küçümseyen, cahil ve sürekli yönetilmeye muhtaç gören küçük-burjuva, feodal vb. anlayışlara karşı da amansız ve sürekli bir mücadele yürütmek zorundadır. Bunlar sınıf dışı, keyfi, feodal, burjuva yanları konuturmuş ve yönetime yansıtılmıştır. Böyle kestimce ve kolaycı yöntemler zamanla yozlaşmayı, partinin kitlelerden kopma-

sını getirecektir. Ve kitleler de seçimleri, yönetime karşı gidecek ilgisizleşecektir. "Nasıl olsa parti örgütün gösterdiği adayları seçilecek, katilim gösterecek de göstermesem de olur" anlayışı gelecektir.

Böyle bir yönetim anlayışında kayırma, yolsuzluk, birbirine dayanma, yağılacak vb. bir sürü sapma ve hastalıklı yan boy verilecektir. Parti örgütleri doğru yönlendiricilik yapmalı, öncülük rolünün hakkını vermelidir. Demokrasinin zahmetleri de olacaktır. Bu zorluklara karşın her şeyi dar bir çevre içinde veya kapalı kapılar ardında çözümlen doğal bir demokrasile, halkı yönetime katmakla ilgili yoksundur.

Kitlelerin güvenliğini kazanamamış, kendini çalışmaları ve önder özellikleriyle kabul ettirmemiş olanları halka dayatmak doğru değildir. Halk istediği adayı önebilecek ve seçebilmelidir. Bu açıdan seçimler demokratik ve görevle tatlı olanlar açısından bir yarar almazdır. Halk bu durumda daha ilgil olacaktır, kararlarını en iyi kimin temsil edebileceğine ve güvencine oyunu verecektir. Bazı demagoglar, küçük-burjuva iflah olmazlar yönetime sahiptir. Bunun korusuyla halkın inisiyatifini sınırlamaya hiç gerek yoktur. Halkın denetimine açık ve yerli geldiğinde görevden alınma durumu olduğunda böyle de uzlaşması vb. tipleleri açığa çıkması, etkisizleştirilmesi zor olmayacaktır.

Halk nasıl siyasallaşacak, yönetime gücü ve politik yarınlığı nasıl gelecektir? Doğal ki bu, eğitime, pratik, yerli geldiğinde düşe-kalka olacaktır. Bu yön de çürümeye, uzun zamana yayılan köp örgütlenmelere karşı en etkili olanıdır. Halka güvenmek başka yolun olmadığını en başta parti kadroları kavramalı ve halka verebilecekleri ne kadar birimleri varsa vermelidirler. Halk sahtekarların, demagogların eline terk edilmek istenmiyorsa yapılacak tek şey budur.

Parti kendini sürekli üretir, toplum canlı ve dinamik kılmalı, her dönem öncülük görevini aşamadan yerine getirebilmelidir. Değişik sınıf ve kitle örgütleri aracılığıyla tüm toplum içinde örgütli olacaktır. Oluşturacağı mekanizmalarla devleti yönetecek ve işlerliğe kavuşturacaktır. Partideki bürokratisme ve yozlaşma devlete ve topluma katlanarak yansır. Bu konuda Sovyet örneği son derece öğreticidir. Bolşevik devrimin gerekleştiren, II. Dünya Savaşı'nda Sovyet halklarına öncülük ettiği faşizmi yenilgiye uğratan, sosyalist bloku yaratarak emperyalizm karşısında dünyada bir denge ortaya çıkaran SBKP, bürokratisi yozlaşınca bu dev gücü dağılmış, 70 yıllık birikim tasfiyesiyle sonuçlanmasına yol açmıştır. Emperyalizmin cephepen saldırıya cesaret edemeyeceği -etse de yıkıma uğratmayacağı- ve muazzam güç içten çürümüş ve dağılmıştır. Sosyalist ülkelerin elindeki silahlar ve ordular bugün halkların başına bile bela olmuştur. O silahlar çok yurde gericiğin elinde halklara karşı kullanılmaktadır.

Bu pratik, partinin toplum yaşamındaki yaşamsal rolünü ortaya koymaktadır. İçten kalenin fethedilmesi ve halkların emeklerinin, değerlerinin boşa çıkarılması istenmiyorsa, parti, öncü rolünü mutlaka ama mutlaka oynamalıdır. Ve emekçi kesimleri sürekli eğitip bilinçlendirerek sosyalist insanı yaratmayı her şeyin önüne koyarak, halkı yönetime çekmeli, atıl ve edilgenlikten kurtarmalıdır.

İktidar organları olan halk meclislerinin ve yürütme birimlerinin oluştuğunda, işletilmesinde önem verilmesi gereken bir yan da iş biçimle sınırlı tutmaktır. "Bir yerel veya

bölge meclisi oluşturduk, yürütme organ da belirlendi" demek yetmez. Bu meclisler mümkün olduğunca en iyi, en yetenekli insanlardan oluşmalıdır. Yönetim organı da böyle en iyi güzel bir toplantıyla belirlenir, her şeyi ona bırakmak da büyük sınırlar doğurur. Böyle bir oluşum ve işleyiş ne halin, ne de bu iş içinde onların işiye eğitime katkı sunar. Halkın talep ve sorunları, savaşın ihtiyaçlarını iyice belirleyecek, bunu bilince çıkaracak ve tartışmaya kavuşturacak bir oluşum ve işleyiş esastır. Meclis yürütme denetlemeyi ve faaliyetlerini sorgulamazsa, yönetimdeki keyfite, yolsuzluk, inancsızlık, karamsarlık ve yalpalanmalardan kurtulmak zordur. Yerel hükümetler veya komiteler, aralarında meclisin ve halkın desteğini göüp bundan cesaret almaz, yine devrimi geliştirme sistemi oturtmada gereken yürütümü ve reformları geliştirebilmelidirler. Arkasından destekli olmayanı, meclis denetiminden uzaklaşan bir yürütme düşmanına karşı zayıflık, uzlaşma, yozlaşma, adam kayıracılık, rüşvet, yolsuzluk vb. durumlar gelişir.

İşin kolayına kaçılmamalıdır. Halk meclisleri devrimin ve halkın sorunlarını tartışıp karara bağladığı platformlardır. Her şey yürütmeyle birakılmalı, belirtilen tehlikeleri her zaman potansiyeli olarak bağında tutar. "Yürütme, yasaları ve kararları uygularken meclisi toplamaya, tartışmaya ne gerek var" deyip ziyetse-yaklaşırsa, o zaman yürütme kendini esas iktidar organı olarak görür. Bu durumda halk meclisi işlev ve rolü açısından zaafa uğrar. Demokrasinin, denetlemenin zahmeti olan işleyiş ve kullarından kaçınılmazdır. Meclisler düzenli toplanmalı, işlerliğe kavuşturulmalı, karar geliştirme ve denetleme görevleri eksiksiz yapılmalıdır. Bu durumda saptamalar, uzlaşma ve yozlaşma giden yollar büyük oranda tikenir. Karşı-devrimci, işbirlikçi, anti-yerli unsurlardan oluşan sızmalar ve kendini güzyelerlen çabuk açığa çıkar, etkisiz hale getirilir.

Bicimsel açıdan kurmay ve kurumların oluşturulması yetemeyeceğini vurguladık. Halkın işletecek olanların sınıflı toplumdan gelen insanları olduğunu unutmamalıyız. Devrimci bir işleyiş olmazsa, sömürgeci denetle edilmiş yönetime ve yönetime alışkanlıkları halk demokrasisine de

maktabır. Mücadelenin açığa çıkarıldığı büyük siyasal bir etki, prestij, sosyal ve maddi olanaklar vardır. Yarn olanak ve kaynaklar daha da geliştirecektir. Ekle türden kurtarıldığına ve devlet aygıtı oturmaaya başladığına, büyük ekonomik kaynaklara sahip olunacaktır. Bu kaynaklar hayratça kullanılır, kişisel ve ailesel çıkarlarına alet eden, susturmalı giden vurguncular, aç gözölür artacaktır. Kraldan daha çok kralcı geçirenler için çıkacağına bilemek için kahin olmayı gerek yoktur. "Biz şu kadar savaşmış, fedakarlık yaptık, olanaklardan biraz daha yararlanacak, şu veya bu mevkkiye otursak" çabasına girilecektir.

Her şeyin büyük bir mücadele, kan ve can pahasına yaratıldığı bir ülkede bu aşamada bile halkı, partiyi sömürmeye kalkışarak ıktığına göre, yarınn da düştürülecek büyük bir mücadele ve işiyle yürütmek can alıcı bir konudur. "İktidar yozlaştı" deyip büyük bir gerçekliği içermektedir. Düşünelim; bir devlet aygıtı, dev ekonomiler, sosyal ve siyasal alanın tümüyle açılması gerekecektir -mekki, cıka peşinde koşanlar bu sistemi kurdun ağacı kemirmesi gibi içerden kemirir- ve bu durumda bundan, halkın çıkarlarını değil, kendi çıkarlarını her şeyin üstünde tutacakları için her türlü sapma ve bozmannı potansiyeli, geliştiricisi olurlar. Ne devrimci, sosyalist ideallerin gıgavcısı ve uygulayıcısı, ne de halkın zor günlerinde yanında olacaklar. Dara düştüler mi de gözleri sıvışıp çıkarmakla da bu sömürücülerin emrine grip onlarla uzlaşmakta olur.

Reel sosyalizme göreldüklerimiz belirtirgisi tehlikenin en gelişmiş ve olgunlaşmış örneğini sergilemektedir. Brakılmadık devlet çalışanları, partili olmayanları, partinin "komünist" üyeleri bile bu iktidardan nimetleri üzerine oturmış, imtiyazlı konumlarını korumak için sosyalizmin tasfiye edilmesine seyirci kalmış, yönetim elden çıkınca da hızla kapitalist yolculuğa hızla bütünlüşmüşlerdir. Sosyalist düzen yerine kendi ekonomik imtiyazlı düzenlerinin bozulmasını esas almışlardır.

Bu açılardan "makam ve ıkkal" avcılığına son verecek sistemi oturtmak, halkı yönetime katmak ve bazı önlemleri karar zorundadır.

Bunun için en başta gerek parti, gerekse milletvekili ve kamuoyu yö-

Halka güve imekten başka yolun olmadığını en başta parti kadroları kavramalı ve halka verebilecekleri ne kadar birimleri varsa vermelidirler. Halk sahtekarların, demagogların eline terk edilmek istenmiyorsa yapılacak tek şey budur.

şu veya bu oranda taşınır. Devrimi benimsenmesi, hatta sosyalizme inanmak da yetmez. Sömürücü düzenin, burjuva, feodal alışkanlıkların bilicilerde derine yerleşmesi vardır. Bu bir kırpıda gidermek olanaksızdır. Brakılmadık sıradan halkı, parti kadrolarında bile bu kolay kolay aşılamaz. İşte bunlarla mücadeleyi sürükleyecek kılmalıyız. Onun için de toplantılar, tartışmalar, denetleme, eleştir-iözeleştiri silahı aksatılmadan kullanılmıdır. Aksaklıklar, hataları gidermek, halkın gücünü birleştirip seferber etmek, bu ilkerin yaşama geçirilmesi mümkündür. Bu da rastgele, kendiliğindençilece bırakılmaz. Her şeyden önce meclisler, işleyiş, tüzük ve yasalara kavuşturulmalıdır.

Daha şimdiden güç, prestij ve çıkar sağlamak için halkın ve partinin olanaklarını kötüye kullanırlar çık-

neticilerinin yaşıyan standartlarının halkın yaşam düzeyini üstünde olmaması esas alınmalıdır. Bu savaş koşullarında yönetici ve parti çalışanlarının düzenli bir ücret sisteminde kavuşturulması sağlanamaz. Ancak olanaklar geliştiginde, diğer giderler oturtduğunda bir ücret sistemi de olacaktır. Devlet organlarında çalışanların toplumun hizmetkarları durumunda emfendileri durumunda düşmemesi için Komün'ün kullandığı ki araç özellikle kullanılmak zorundadır. İliki, tüm yönetime, yarğı, eğitim vb. işlerde görevler gelenlerin seçime gelmesi ve ayrı seçmelerce gerektiğinde görevden alınması; ikincisi ise, küçük-büyük hizmetlerde çalışanların ücreti işçilerin ücret düzeyini aşmamasıdır. Bu araçların kullanılması durumunda, "ıkkal ve makam avcılığına" karşı önemli bir barikat oluşturulabilir.

■ Saddam güçlerinin, Güney Kürdistan ile Irak sınırının sıfır noktasında bulunan Awena köyüne yönelik gerçekleştirdikleri saldırıda 4 Kürt vatandaşı öldürüldü.

Denge döneminin özellikleri ve ateşkes ...

Baştarafı 5. sayfa

bir orlam ve olanak yaratmış durumdadır. Bunun anlamını iyi idrak edecek, gereken politik doğrultu ve çabaları görmek gerekiyor. Kuşkusuz bu sözcükler, gerçekten devrimci lere, düştür olmaları ve emekli hal ka hizmet olmak istenilerinden. Türkiye devrimci örgüt ve gruplarını, kendi aralarında bir ittifak veya cep-

hs yaratmaları, bunu legal plandaki çalışmalarına her düzeyde yansıtmaları, bir ittifak veya cephenin Kürdistan cephesiyle ittifakını gerçekleştirilmesi böylece bir yandan gerici lige karşı güçlü bir demokratik dönüşüm programı dayatırken, diğer yandan da Kürdistan'daki savaş güçleriyle dayanışma içinde kendi devrimci savaş güçlerini hızla hazırlayıp geliştirmeleri gibi bütün bunları, için-

de bulunduğumuz süreçte devrimci-demokratik gelişimin hızla ilerlemesine iyi açacaktır. Kuşular ve olanaklar bunun için çok daha uygun hale gelmiştir. İçine girilen süreci anılamak ve ona devrimci bir tarzda karşılamak vermek de ancak böyle bir yönelim içinde olmakla ve bu görevleri yerine getirmekle mümkün olur. Bu temelde Türkiye devrimci hareketi yeni bir doğuş yapabilir.

Süreci doğru kavrayalım ve devrimci çalışmaları daha da yoğunlaştıralım

İçine girilen yeni süreci ve özellikle devrimci yönelim özelliklerini, görevlerini ve mücadele biçimlerini doğru kavramak çok önemlidir. Böyle bir süreç, mevcut ateşkes denemesiyle geliştirilmek ve derinleştirilmek istenmektedir. Ancak henüz tam bir ateşkes yoktur ve mevcut durum ne kadar devam edeceği de belli değildir. PKK, somut şartları ileri sürerek böyle bir süreç yaratmıştır ve gerisi TC'nin tutumuna bağlı olmaktadır. TC ise, bu durumu zımnen kabul etmekle birlikte henüz somut ve açık bir tutum belirlenmiş olmaktadır.

TC, ateşkes girişimini nasıl yaklaşılabılır? Önemli cevap vereceği ve siyasal çözümler geliştireceği konusunda fazla hayali olmamak gerekir. Zaten ateşkes denemesi de bu durum bilinenek yapılmış ve bu açıdan ilan edilmiştir. Fakat ateşkes denemesi TC'nin önemli bir kırmaz ve zorluğu sokmuş durumdadır. Bu konuda bazı siyasal adımlar atması, onun mevcut durumunun çözülüşünü geliştirir. Mevcut durumu gözden geçirmek ve imhaya yönelmesi, onun siyasal tecrübi daha da geliştirir. TC böyle bir kapana kısımış durumdadır ve bunun farkındadır. Bu durumda, çok büyük olasılıkla oyalama, mevcut siyasal durumu çürütme ve güç biriktirme tutumuna esas alacak ve böyle bir yönelim içinde olacaktır. Şimdiye kadarki süreç böyle bir tutuma benimsediğini göstermektedir. Bu durum, devrim cephesinin de aktif çalışmasını ve TC'nin yönelimlerine karşı gereken taktik çalışmaları yapmasını gerektirir.

Su gereği asla gözardı etmemeliyiz: Savaş başı başına bir yavaş biçimiydi. Yürütülen savaş, kendi gücüne hem uygun bir propagandaya gerçekleştiriyor ve kitle eylemliliği ile örgütlenimini yaratıyor; hen-

de devrimci görevleri ve bir çalışma disiplini ortaya çıkarıyordu. Yeni devrimci yaşamın ve devrimci gelişimin motoru. Savaş koşullarında diğer devrimci görevleri yerine getirmek henüz kolaydı ve hem de açık bir zorunluluk olmama vardı. Çünkü, savaşın bu dayatıyor, birçok işi belirliyordu. Şimdi ateşkes girişimi sonrasında ve bu süreçten daha da uzaması durumunda devrimci faaliyet böyle çok önemli bir motor olmanın kısmen yoksun kalıyor. Bu durum devrimci çalışmada belli bir gevşemeye ve rahatlama ya yol açması tehlikesi vardır. Ayrıca savaş gibi doğal bir yürütüşünden mahrum kalan propaganda ve örgütlenme çalışmaları kendi alanlarında geliştirmeyi başarmak gerekir. Bunların bilincinde olarak ve büyük bir çalışma disiplini ve coşkusunu yaratarak devrimci görevleri üzerine daha fazla yüklenmek gerekir.

Ateşkes koşulan devrimci görevleri azaltılması, tersine daha da çoğaltılması. Propaganda, örgütlenme ve ordulaşma görevleri yanında, diplomasi ve ittifak çalışmaları da uygun olarak gündeme getirilmeli. Bu nedenle, işlerimin azaltılmasında veya belli bir rahatlığın oluşmasında ziyade, görevlerimiz çoğalmasında ve bunları başarmak için daha fazla çaba harcanması, daha çok dikkatli ve duyarlı olunması, daha yaratıcı davranılması gerektiğinden söz etmek gerekir. Hem şimdiye kadar olan görevleri ve hem de yeni gündeme gelen görevleri daha fazla çaba gerektireceği açıktır. Ayrıca savaşın boşalttığı da dolduracak ve kitle hareketini ayakta tutup daha da ilerletecek bir çalışma ve mücadele zenginliği içinde olmamız zorunludur. Bütün bunları bilecek ve TC'nin yönelimlerini de dikkate alarak, içinde bulunduğumuz

mu süreci büyük bir örgütsel gelişme ve ordulaşma sürecine dönüştürülebilir ve dönüştürülmüştür. De Kuşular bunun için som derece elverişli ve olanaklar fazladır. Bunları gerektiği gibi değerlendirecek, ordulaşma çalışmalarını çok daha fazla yoğunlaştırmak, halk ordumuzu nitelik olarak kat kat büyütme ve nitelik olarak daha da sağlamlaştırma esas almalıyız. Bu süreç, örgütsel çalışmaları en fazla yüklenilmesi gereken bir süreç olmaktadır. Hem parti örgütlenmemizi ve hem de kitle örgütlenmemizi büyütme ve sağlamlaştırmak için ne kadar çaba harcasak yinedir. Yine mevcut koşullara uygun bir kitle eylemliliği biçimini geliştirmek ve bu süreci böyle bir eylemlilikle ilerletmek büyük önem taşımaktadır. Eğer bunları yapar ve başarsak bu süreçte devrimci gelişme sağlamlaştıracaktır. Yine, yeni ve daha yüksek düzeydeki savaş durumuna ancak bu biçimde hazır hale gelebiliriz. Ayrıca bizim bu alanlarda yaratacağımız büyük gelişmeler, TC'yi ve diğer güçleri frenleyecek, birtakım demokratik açılımlara zorlayacak temel etken ve güç olacaktır. Eğer ateşkes süreci işleyecek ve birtakım politik gelişmelere ulaşacaksa, bu, ancak bizim sağlayacağımız böyleli gelişmeler temelinde mümkün olacaktır.

O halde, tüm devrimci kadrolar ve halk olarak, içinde bulunduğumuz sürecin özelliklerini ve görevlerini doğru kavrayalım ve hiçbir gevşekliğe asla yer vermeden ve büyük bir çalışma disiplini ile görevlerimizi yerine getirmeye çalışalım. Çalışma azmımızı, disiplinimizi ve coşkusunu daha da artıralım. Başkan APO'nun her zaman gelişme ve zafer yaratın doğru çizgisinde devrimci görevlerimizin üzerine yürüme ve savaşla da ateşkesle de kazanmasını bilelim.

İyi bir siyasi ve askeri komutan ...

Baştarafı 19. sayfa

keye yönlendi. Akademi'den ayrılmak resmi tören yapıldı. Yıldoşlar'la vedalaşırken oldukça mutlu ve coşukluydu. Devrimci GAP Eyaleti'ni Botanlaştıracasına ilişkin yoldaşlarına verdiği sözlerle ayrıldı ve ilkeye doğru kararcılı yola aldı.

GAP Eyaleti olarak belirlenen vatan toprağına ulaşınca, eyaletin bir komutan olarak üzerine düşeni yapmaya hemen girişti. Toplantılar gerçekleştirdi, iç düzenlemeler yapıldı, işbölümü temelinde çalışmalarını yürüttü. Yürütülen uygun pratik sonucu eyalette her aşadan bir gelişme kaydedildi. Yaklaşık birbuçuk yıl yakın bir süre ülke pratiğinde savaşta yer aldı. Moralinden, coşkusundan hiçbir şey yitirmede. Savaş içinde daha çok yetkinleşti. Eyaletin Askeri Komutanı olan Ferhat

yoldaş, eyalette yönetim düzeyinde yapılan yeni takviyelerle birlikte toplantı hazırlıklarına girişti. Beklediği yoldaşlarının gelmesiyle Kiziltepe'de birleştiler. Toplantı yapıldı. Toplantıda önemli düzenlemeler gideceklerdi. Ancak yapılan bir ihbar sonucu etrafları düşman güçleri tarafından sarıldı.

Bulundukları evde kendisiyle birlikte Celal ÖZALP (Numan), Adnan KAYA (Dr. Kemal), Nür EL (Reşvan) ve Tacettin TURGAY (Hogir) yoldaşlar vardı. Bş yoldaş omuz omuza, düşman güçlerine karşı kahramanca savaşarak, Kiziltepe-Bloka-Emrud çağına vardı. 17 Ocak 1993 tarihinde şahadetle vafatları. Onlar, yoldaşlarına bayraklarını sağlam devrettiler. Söz veriyoruz sizlere, bizlere devrettiğiniz bayrağı bağımsız ve özgür Kürdistan burçlarını da dalgalandıracaktır!

Kürdistan'da ulusal güçlerin birliği ...

Baştarafı 10. sayfa

arak halkımızın kurtuluşunu yakınlaştıracak; giderek örgütlenen bir Kürdistan ve Türk halkı, bölge halklarının kurtuluş mücadelesine vermiş en büyük destek olacaktır.

Hiçbir devrimci hareket, kendisinin önderlik ettiği mücadelelerin bir ürünü olarak ortaya çıkan niceksel gelişmeler, başka bir ifadeyle bazı reformlar karşısında kayıtsız kalamaz. Bugün PKK'nın önderlik ettiği devrimci kurtuluş savaşının, düşman olukça zorladığı açıktır. Sıkışan düşmanın Kürdistan'da çok sınırlı da olsa bazı değişikliklere girişti, örneğin Kürt dili, tarihi ve kültüründe baskılan hâfifletmesi, Kürtçe eğitime izin vermesi, radyo ve televizyonun Kürtçe yayın yapmasına olanak tanıması düşünülebilir. Bu tür gelişmeler gündeme gelebilir. Böylece kazanımların mücadelesinin ürünü olacağı açıktır. Elbette düşman reform girişimleriyle devrimci hareketi doğrudan olarak çikarmaya çalışacak, buna karşılık devrimci hareket reformları sonuçlarını mücadelesinin temeli haline getirecektir. Bu tür nicelsel değişiklikler belli de yünüksel uzun merdivenin sadece ilk basamağı olabilir. Ama bu merdiveni sonuna kadar tırmanacak olan güçler ilk basamağın yine sağlamlaştırmadan neden çekinsinler? Bu gelişme ne devime zarar versin? Kuşkusuz Kürt ulusal güçlerin birliği bu tür kazanımları ortaya çıkaracak ve çoğaltacaktır. Kürt ulusal güçlerinin cephesel birliği ulusal kurtuluş hedefinden farklı olarak protokole ifade edilen her iki halkın özgür ve eşit temelleri üzerinde yan yana yaşamalarının biçimi olan demokratik federasyonu (ulaşmak) şaşıksızın, bu tür kazanımları en sağlıklı biçimde değerlendirmesi bilecektir.

Ulusal güçlerin birliği, bu birlik içinde yer alan güçlerin ortaya çıkarılacak değerleri paylaşması esasları üzerinde kurulmaktadır. Ulusal güçlerin birliği içinde böyle bir rekabet olmaz, olmamalıdır. Bu birliğin temelinde yuz yıllardır her yabancılık, emeklilik altında tutulan ve kimsiği dahi her şeyi elinden alınmış bir ulusu bütün yitirdiklerinden yeniden kavuşturma amacı ve görevi yataktardır. Kürt ulusu bu birlik temelinde içinde her şeyden önce bağımsızlığını ve özgürlüğünü kazanacaktır; kendi kimliğini, kişiliğini, tarihine ve kültürüne kavuşacaktır; kendi kendini yönetme ve kendi zenginlik kaynakları üzerinde söz sahibi olma hakkını elde edecek, bu zenginlikleri harabeye çevirmiş ülkesinin imarı ve yeniden inşasının hizmetine sunacaktır. Kürt ulusu bu birlik temelinde özgür dünya halkları ailesi-

nin eşit ve onurlu bir üyesi düzeyine yükselcek, komşu halklarla barış içinde birlikte yaşama ortamına ulaşacaktır. Birlik içinde yer alan her grup ve örgüt, kendi çapında ve gücü ölçüsünde işte ulusun bu temel kazanımını edimesini için çalışacaktır. Değerler şu veya bu örgütün değil, bütün bir ulusun malı olacaktır.

Cephe türünden birliklerin siyasal partilerle karşılanılmayacağı ve karşılanılması gerektiği, ulusal kurtuluş cephesinin çıkarları kurtuluşta yeni değişik sınıf ve tabakaların veya onların çıkarlarını temsil eden örgütlerin somut hedef ve ilkeler etrafında birliği olduğu açıktır. Dolayısıyla bu birlik içinde aynı zamanda farklı sınıf çıkarları söz konusudur ve bu temelde örgütleri arasında bir mücadele de olacaktır. Bu doğaldır. Ancak burada önemli olan bu mücadelede tutarlı üslup ve yöntemlerin kullanılmasıdır. Bu mücadelede cephenin hedefleri ve ilkelerine bağlılık esas alınacak, örgütleri arasında ortaya çıkan sorunlar diyalog yoluyla çözülecek, dayanışmaya kesinlikle karşı verilemeyecektir. Her şeyden önce tabanda yakınlaşmanın sağlanması çalışılacaktır. Geçmişte örgütleri arasında ortaya çıkan ve kimi zaman çatışmalara kadar varmış olan ulumsızlık nedeniyle kitlelerin ulusal birlik ruhu temelde eğilimesi büyük önem taşımaktadır. Bu zorlu bir süreçtir ve kesinlikle hafife alınması gerekir.

Nedenleri ne olursa olsun, kimlerden kaynaklanırsa kaynaklansa, yakın bir dönemde kadar Kürt ulusal hareketi kapsamında yer alan grup ve örgütleri arasında bir ilişki ve diyalog olduğu. Tepedeki bu durum olduğu gibi tabana da yansıyor. Görünürde mevcut grup ve örgütleri arasında bir mücadele vardı. Ancak böyle bir ortamda gerçek anlamda ve hele hele gelişmeye hizmet eden bir mücadelede kesinlikle söz edilemez. Genel bir kuraldır; mücadele edilebilir için yakınlaşmak gerekir. Çokça bilinen bir örnek tedariklerdir. Birbirine galebe çalacak isteyen iki bokörün mümkün olduğu ölçüde birbirine sokulmaları ve yakın mesafede doğuşmaları zorunludur. Yumrukları ile havayı döven bokörler birbirleriyle mücadele ettiklerini ve amaçlarını hasmına galebe çalmak olduğunu iddia etmezler. Bu örgütleri arasındaki ilişkiler içinde de geçerlidir. Zaten Kürt ulusal hareketinin birliği böyle sine geliştirici bir mücadele temelinde gerçekleşecektir. Sağlıklı bir mücadele ve tartışma ortamı ulusal güçlerin birliğini sağlamlaştıracak, bu güçlerin yakınlaşması böyle bir ortamı olgunlaştıracaktır.

DUYURU

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin yaygın ve derinlik kazanmasıyla birlikte, bizim gerçek yarattıkları olan şehitlerimiz sayısı da çoğalmaktadır. Her şehidin yaşamı bir roman özelliğindedir. Ancak şehitlerimizin adına layık bir şekilde tanınmadı yeterince kalındığı da bir gerçek. Bunun savaşın yürütüldüğü koşullardan kaynaklanan çok yönlü nedenleri vardır. Dolayısıyla çoğu şehidimize ya geçmişi olarak, ya çok sınırlı bilgiler halinde ya da isim veya fotoğraf düzeyinde gazetelerde yer veriliyordur. Ezbette kahraman şehitlerimiz buna layık değildir, her biri ne kadar tanıtılsa yine de azdır. Savaşın bitmesi sonucu ortaya çıkan bu zorluklar, bu konuda daha fazla çaba ve sorumluluk gerektiriyor.

Bütün okuyucularımız, yurtdışerleri, dostları bir de bu yönlü şehitlerimize sahip çıkma çağırıyoruz. Şehitlerimizi tanıyalın; bu konuda sorumluluk üstlenip yaz, fotoğraf, anı vb. materyalleri gazetemize ulaştırmanızı bekliyoruz.

Kürdistan'da kişilik sorunu, devrimci militanın özellikleri ve parti yaşamı

İkinci baskı

Kürdistan'da zorun rolü

İkinci baskı

Örgütlenme üzerine

İkinci baskı

Dirilişin Öyküsü

İkinci baskı

ÇIKTI

V.i.s.d.p:	Yazışma Adresi:	Hesap numarası:	Avustralya	5,00 A \$	Hollanda	4,50 fl.
A. Enginek	Serxwebûn	Kreissparkasse - Köln	Avusturya	30,00 s	İngiltere	2,00 £
Vogelsangerstr. 286	Postfach 10 16 83	Konto Nr.: 31 97 2	Belçika	90,00 bfr.	İsviçre	16,00 sfr.
5000 Köln 30	5000 Köln 1	BLZ: 370 502 89	Danimarka	18,00 dkr.	İsviçre	16,00 sfr.
			Fransa	14,00 fr.	Norveç	16,00 nkr.

Şimdiye kadar yaptıklarımıza bakarsak bundan sonra ne yapacağımız bellidir

Başlatıl: 28. sayfa

bir sure içerisinde başar, fakat insanoglunun bu yıllara, kısa yaşamaına büyük başarılar şğırdırdığı da biliyoruz. Nitekim biz de bunun mümkün olabileceğini gösterdik. Şimdi söz zafer içindir; yol zaferedir.

Biz bu yılı, sadece düşmanın dayattığı özel savaşın imha politikasını, işte "gerillayı tasfiye ederim; halkın ünanişini önlerim; bunun için her türlü komployu ve yöntem uygula-

mento demek, bir halkın veya ulusun kendi kaderi konusunda, yine kendi temel, yüce çıkarları doğrultusunda insanlığı karşı görevlerini yerine getirme ruşünü, olgunluğunu ispat etmesidir.

Ne acıdır ki, bu konuda en sona biz kaldık. Bütün halkları, kendilerini parlamentolarında ifade ederken, bizim ise şimdiye kadar kendimizi ifade edememişiz acıdır. Bunun için bir savaş gerekiyordu. Bu savaş verdik. Ve bu savaş temel-

rim" biçimindeki yönelişini boş çıkarmakla kalmayacağız, halkla birlikte bunlara karşı mücadele etmeyi görev bileceğiz, hatta daha fazlasıyla özgür irademizi her düzeyde örgütlediğimiz, devlete yaraşır bir biçimde güç haline getirdiğimiz, kendimizi her bakımdan ifade edip, yürütebileceğimiz bir halk haline getireceğiz. O iğrenç sömürgecilikten onemli oranda kopulduğu, kendi ayakları üzerine dikildiği ve yürütebildiği bir halk gerçekliğine en çok bu yıl ulaşacağız. Bundan başka çaremiz var mıdır? Hayır! Bu seçeneğin başkası kabul edilebilir mi? Hayır! Bir halk için en büyük amaç bu değil midir? Evet! Bunun dışında başka seçenekler esas alınabilir mi? Hayır!

Bu, bir andımızdır, bir yeminimizdir. Buna ulusumuzun girdiği doğru yol, insanlığın ve partinin yolu diyoruz. Yakın döneme kadar inanmakta güçlük çektiğimiz kurtuluş umudu işte zaferle doğru gidiyor. Olum her zaman vardır; önemli olan insanın ölümsüzlük yolunda yürümesidir. İşte bu yola girdik. Bütün baskılara, bunca şehit vermemize rağmen bütün şehit anaları hiç görülmemiş bir biçimde acı bile dıymadan evlatlarını vatana kurban vermenin kıvancını yaşıyorlar. Eskiden bir tavuk yüzünden birbirini vuran insanlarımız, bugün en yüce değerlerini, belki de dünyada hiçbir halkın cesaret edemeyeceği bir biçimde veriyorlar, ödüyorlar. Bu fedakarlık ruhunu yakalayan bir halk yenilmez, mutlaka kazanır. Eğer aldatılmazsa bu kesindir. Siz böyle bir güdünebilirsiniz. Kazanabilecek bir halk için, uyanan kesim, partimize omuz veren ve gönül bağlayan kesim için ne lazımsa o vardır. Mevcut haliyle zafer için en temel ihtiyaç, yani siz halkımızın patriye bağlılığınız, savaşa verdiğiniz destek zafer için yetiyor.

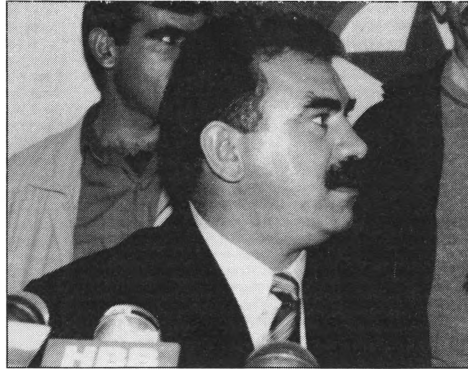
Savaşımız hiç şüphesiz çeşitli biçimlerde olacaktır. Serhildanlar her düzeyde gelişiyor. Kırsal, şehirde, her tarafa yürüyüşler oluyor. İrili-ufaklı, şiddetli-barışçıl çok büyük ve sınırlı olarak boylesine yaygın halk yürüyüşü halinde olan ve ne kadar kayıp versek de, düşman ne kadar bizi sindirmek istese de, her gün kontrgerilla cinayetleriyle bizi korkutmak istese de, buna daha fazla cevap veren ve savaştan, bölgeyi verimli bir savaşa çığ gibi büyüyen bir halkın zaferden başka hiçbir şey tatmin olamayacağı açıktır. Her şeyi ni bu kadar kaybeden bir halkın başka türlü savaşınsı da düşünülemez; en cesur ve en fedakar bir biçimde savaşı.

Bu yıl ulusal parlamento kendi topraklarımızda ve silahların gölgesinde gerçekleştirecektir

Bu yıl, önemli çalışmalar ve savaş yıldırı diyoruz. Bu yıl savaş için halk irademizin de resmî bir ifadeye kavuştuğu bir yıl olacaktır. Halkın en yüce irade birliği olan ulusal meclis, parlamento ve kongrenin gerçekleşmesi yıldırı da diyoruz. Çok iyi biliyorsunuz ki artık bir erade gerçekleşmesi olarak, ilk defa bütün halkımız temsil edilecekler bir zirveye, bir düşünce ve karar gücüne ulaşıyoruz. Ulusal meclis ve parla-

de şimdi ulusal-siyasal meclisimiz, irademiz gerçekleştireceği benziyor.

Ulusal Meclis, Kürdistan parlamentosu ne yapar? Kendi ülkesini, kendi halkının kınılığını tanı, bunun devrimci savaşıyla bağlantısını ortaya koyar. Devrimci savaşı başarı için halkımızın nasıl hareket etmesi gerektiğini, hangi esas ilker, kanunlar temelinde yaşamını disipline ederek kurallara bağlaması gerektiğini ortaya koyar. Geleceği iyi kestirir, düşmana karşı kısmi tavırını ortaya koyar, dostlarını da kendi yanına alır. Bunlar için kendisini resmi olarak ifade eder. Ulusal parlamento, siyasi güç haline gelmenin en somut ifadesidir. Buna ulaşmışız. İlk adım zayıf da olsa, buna güven duyulmalı. Unutmayalım ki, hiçbir şey kendiliğinden veya birdenbire ortaya çıkamaz. İlk adımlar zayıf olur, başanlar küçük olur. Büyük adımlar ve büyük başarılar daha

sonra gelir. Dolayısıyla bu mütevazı ama mutlaka atılması gereken adımı bu sene başarıyla yerine getirmekle sizi büyük bir silaha donatmış olacaktır. Artık sizin adınıza bir parlamentonun oluşması, onun karar alıp vermesi gerekir. Eğer gereklerine dikkat edilirse, eğer siz de bu çalışmayı sürekli kontrol ederseniz, seçilen temsilcileri çalıştırabilerseniz, hesap sorup hesap alırsanız bu büyük bir gelişme olacaktır.

Daha şimdiden atılan adımlar, istenilen düzeyde olmasa da, daha sık geliştirmeli ve mutlaka bunları başarıya götürmeliyiz. Kuzey'i-Güney'i de, Doğulu-Batı'yı da bu adimlara katacağız. Bu, gerçek bir Kürdistan Ulusal Parlamentosu olacaktır. Unutmayalım ki bu, kendi topraklarımızda, kendi silahlarımızın gölgesinde gerçekleştirecektir. Böylece özgürlük idealimiz için temel şart olan koşullar ortamında ortaya

çıkacaktır. Hiç şüphesiz savaşa bu koşulları yaratıkt. Buna onay vermenizi de remisletirip, tarihe mal edeceğiz.

1993 Newroz'una büyük birlik ruhuyla giriyoruz

Yine 1992 yılının sonlarında yaşadığımız bir çatışma vardı; Güney Savaşı dediğimiz. Biliyorsunuz ki bu savaş, bizim istemediğimiz bir savaşı. Baş düşmanımızın, Türk özel savaş rejiminin yıllardır, özellikle de son yıllarda nazırladığı bir savaşı. Güneyli işbirlikçi güçleri de bir yıl tavizle bağlayarak üzerimize yürüttüğü bir savaşı. Dünyayı da, "PKK teröristtir" diye ikna ederek, günceme getirdiği bir savaşı. Biz bu savaştan kaçınmazdık, kaçamazdık. Kaçsaydık bu en kötüsu olurdu. Bu nedenle, haklı bir temelde bu savaşa karşıydık. Büyük bir özveriyle, büyük bir kahramanlıkla direndik, halkın savaşıllarının kımlar ve nasıl olması gerektiğini gösterdik. İkel milliyetçilik, tarihinde ilk defa devrimci çığıye karşı tam bir yenilgiye uğradı. Sonuçta görüldü ki, ilkel milliyetçilik ancak Kürdistan düşmanlarıyla birleşerek kurtulabildi. Bu, feodal aşiretçi işbirlikçilere karşı büyük bir zaferdir.

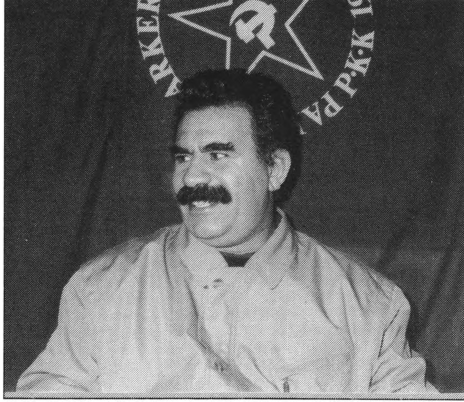
Ote yandan bu savaşa eksikliklerimiz vardı. Kendi halk savaşıllarımızın kurallarını tam uygulayamadık. Bazı anlamış kayıplar yaşadık. Çok iyi biliyorsunuz ki, bu eksiklikler üzerine çok açıkça yurudum. Halk savaşı taktik ister, halk savaşı usul ister, halk savaşı kişilik ister, asker ve komutan ister. Halk savaşılların gereklerini yerine getirmesi gerekir dedim. Bu konuda parti içinde iyice hesaplaştık. Bütün kadro ve savaşıllarımız özleştirmişler bir yargılamadan geçirdik. Halka verilen sözün, halk savaşılların kurallarını uygulamakla yerine getirilebileceğini söyledik. Ve bahara başlangıcı yaparken, bu hesaplama da başarıyla tamamlandı. Partimiz bu suretten daha da güçlenerek çıktı. Bu temelde hiçbir şeyin gizli kalmayacağını, suçlar neyse ortaya konulacağını, suçla göre cezaların uygulanacağını kararlaştırdık. Savaş kaçınılması yapmak, bunun çeşitli biçimlerini sergilemek kabul edilemez bir durumdur dedik. Ayrıca partinin kahraman gücünü kırılmalardan nasıl oluştuğunu ortaya çıkardık. Yani bir savaş kaçınılması varsa, büyük direnişçilik de vardır. Yeter-sizdir varsa, yeterlik de vardır. Bunu da netleştirerek gösterdik ve ispatladık.

Şimdi biz de Güneyli güçlerle tekrar ittifak yapmak istiyoruz. Bunu ilk defa sizlere açıklayalım. Bunlar tekran bizimle görüşmek istediiler. Her zaman olduğu gibi canı gönülden görüşmelere varız dedik. Çok iyi biliyorsunuz ki, 1980'lerden beri beri, Güneyli güçlerle görüşme yapıyoruz. Görüşmeler Kürdistan devriminin çıkarına hizmet ediyorsa anlamlandı ve buna varım dedim. Bütün Güneyli ve Kuzeyli güçlerle görüştüm. Bıkmadan usanmadan görüştüm ve buna değer verdim. Çok muhtaç olduğumuz için değil, bu, halkımızın temel bir talebi olduğuna göre görüştüm.

Bizden daha tecrübeli parti olduklarını söyleyenler, "sosyalist", "demokrat" adını takılar. Usulsiikta sözü kimsesye bırakmayanlar, çok çok eski oldukları halde, bizden çok güçlü oldukları halde, malesse 12 Eylül faşizmine karşı, yılları ancak Avrupa'da zaman öldürmekle, PKK aleyhtarın cabaları derinleştirmekle geçirdiler. Yani onlar da Avrupa'da bizimle savaşıllar. Avrupa'yı da arkalarına alarak. Yapmayın-etmeyin dedik, en zor işi biz üstlenelim dedik. Bunu kendim söyledim. Daha 1982'de "önderiz", "sosyalist önderiz", "ulusal kurtuluşçuyuz", "işçi partisiyiz" diyenlere rica ettim. Siz yine Avrupa'da istediğiniz gibi yaşayın, ama bırakın biz de Kürdistan köylüsünü devrimci savaşa çekelim; siz orada diplomatik yapın, yazarlık yapın, ama yeter ki karşı çıkmayın. Bu savaş, Kürdistan halkının ölüm-kalım savaşıdır dedik. Engel olmayın. "Terörist" diyeyp karalamayın, bu düşmanın iddiasıdır dedik, arna söz anlatamadık. Bize şunu söylediler: "Siz de silahlan, mücadeleden vazgeçin; bu da şunu söyledik: Ne pahasına olursa olsun, bu bir ölüm-kalım savaşıdır ve vazgeçilmeyez. Onlar Avrupa'da rahat yaşamın pesinde koşarken, biz mücadele içinde kaldık, amansız koşullarda sürükledik. Ama şimdi görüyorsunuz ki, doğrudan doğruya olan bir ulus yaratan dımları biz, yaşama boş geçiren, o koca yılları, tarihi yılları kötü harcayan ise kendileri oldu. Şimdi tekrar bunları da bizimle uzlaşmaya, ittifak yapmaya istekli oldukları görüldü.

Tekrar söyleyelim ki, bu görüşmeler, bu ittifaklar, ne Kuzey'i ve ne de Güneyli güçlere muhtaç olduğumuz içindir. Onlar 1992 yılı boyunca dışarıdan, gerçekten bilerek veya bil-meyerek de olsa ulaşmalar. Şunu çok iyi düşündünüz: "PKK tasfiye oluyor, imha oluyor ve mirası da bize kalıyor." Bunu 1980'de de, 1985'te de yaptılar, hatta daha önce de yaptılar. Bu, tam bir hayal ve gaflet durumunu ifade eder. Başarı-

sını, düşmana karşı vermesi gereken savaşıma değil de, devrimci-yurtsever bir örgütün alacağı darbeye, uğrayacağı imhaya dayandırılır, ya çok gafil ya da çok vicdansızdır. En şaşılan güç yenildikten, düşman bunu başardıkten sonra geriye sana ne kalır ki? Uşaklıktan başka. Bunun için

biz dedik ki, yapmayın bunu, gelin birlik olalım. Buna karşılık onlar, "Ya mücadelede vazgeçer ve bizim gibi yaşarsınız ya da yenilecek ezilirsiniz ve mirasınızı da biz toparlarız" dediler. Ama bunun da mümkün olmadığı şimdi ortaya çıkmıştır. Gidemyorlar Ankara'ya, çünkü yuzları kara. Ankara'ya ulaşmak isteyenler, bakiyorlar ki Ankara tekrar imha etme sürecinde. Iraklı, başkalarıyla anlaşıyorlar, ama görüyorlar ki bunlar da imha etme sürecindedir. Bu nedenle tekrar kendileri bize geldiler. "Boyle direnen bir güç bizim hayat garantimizdir" dediler. Eskiden yaptıklarıyla rağmen, son yaklaşımların değeri gördük, birlik çağrılarını tekrarladık.

1993 Newroz'una büyük bir birlik umuduyla giriyoruz. Bu birlik umudu hem Güney ve Kuzey arasında doğmaktadır, hem de şimdiye kadar bir türlü birliğe girmeyen ırılı-ufaklı Küzelyi birçok grup arasında boyurmaktadır. Bu yaklaşımımız, bunlara da onurlu ve namuslu yolu göstermek içindir. İnanıyoruz ki, bu şanslı bu sefer iyi değerlendirebilir. Bizim yenilgimizi beklemenin pek şereflili bir bekleşim olmadığını ve bunun da gerçekleşemeyeceğini gördük. Dolayısıyla onlar, şimdi ilk defa doğru bir ulusal kurtuluş cephesinde ve ulusal kongrede bir araya gelmeyi kabul edebilecekler. Bu önemli bir gelişmedir. Ben adlarını vermek istemiyorum ama Kürdistan Demokrat Partisi'nden tulum Kürdistan Yurtseverler Birliği'ne, Kürdistan Sosyalist Partisi'nden tulum çeşitli ırılı-ufaklı tüm partilere kadar hepsine birlik çağrılarını yineliyorum. Bunun şartı, Kürdistan'da ancak devrimci savaşımla bağımsızlık ve özgürlük elde edilebileceğini kabul etmeleridir. Yine bu temelde Güney'deki federe hükümet hem kurtulur, hem de korunur. Hemen beliretirmeyi, buldozer gibi bu federe hükümetin önünü açtık. Nitekim direnişimiz üzerine bu hükümet kuruldu. Eleştirsek de, onu düzeltme görevi boynumuzun borcudur ve bunu yapıyoruz. Çünkü kendi eserimiz olarak ortaya çıktı. Bize karşı gözüke de, bu gerçeği değişmez.

Gerçekten 1993 yılına baktığımızda, sınırlı da olsa, ben yurtseverim diyen her insanın birleşmesi gereken bir yıl olduğu anlaşılıyor. PKK'nın birlik için engel değil motor güç olduğu, yenilmezliğini kanıtlamakla bütün bir ulusa umut ve cesaret verdiği, başarı imkânını sunduğu bu kadar açıkken, hiç şüphesiz ayakta kalmak için bile olsa çeşitli güçler birliğe gelecektir. Biz onlara bu yolu açık tutuyoruz. Geçmişte neden bize karşı savaş açtınız, böyle kötüydünüz demeyeceğiz; hatta hiçbir şey söylemeyeceğiz, yeter ki bundan sonra doğru ve temiz yürüsünler. Bunu yaptıkları kendilerini alkışlayacağı, imkân ve fırsatları karşılıksız olarak sunacağı. Tek şartımız, vatana hizmet etmeleri, özgürlük için bazı adımları atmalarıdır. Bütün samimiyetimizle bunu belirten, inanıyoruz ki doğru değerlendirebilir, kendilerini de güçlüken olumsuz cabalarla girişmeler, çok gerçekçi davranmaları ve böylece de onuru paylaşabilir.

Bu birlik çalışmalarına hazır olduğumuzu tekrar belirten, bunun öneme özüğü bir görev olduğunu da söylüyorum. Üzerimize düşeni eksiksiz yaptığımızı, daha da yapacağımızı inanıyoruz. Dolayısıyla bütün Güney Kürdistan halkı, onun her düzeydeki temsilcileri -eskiden ne kadar işbirlikçi, haince ve kalfeleşe saldırımlarına da- şimdi omulu adını atıyorlar, halkımızın düşmanlarına karşı bizimle birleşiyorlar ve iyi niyetli hareket ediyorlar. Bunu görüyoruz. İyidir, dostuz diyeceğiz. Bize çekirdikleri ve kaybettirdikleri ne olursa olsun, bu adamlar halkın çıkarınadır diyeceğiz ve buna karşılık gereken neyse onu yapacağız.

Kuzey'de bizim dışındaki tüm güçlerin de yaşamları ne kadar başarısız olursa olsun, şimdi iyi adım atıyorlar. Attıkları adım bir kişi tarafından atılsa, bu iyi bir adımdır diye-

ceğiz, buna saygılı olacağız ve beklemedikleri değeri vereceğiz. Bu temelde birleşmesi gereken herkesle birleşeceğiz. Tekrar söylüyorum, ilk şartımız, Kürdistan'ın öz kılığına, her zamankinden daha fazla özgürlüğüne ve bağımsızlığına yaklaşıracak devrimci savaşıma, onun her düzeydeki ifadesine saygılı olmak, güç oranında katkı sunmaktır. Bizzat savaşa katılmaktan tulum diplomasiye, kültür faaliyetine katılmaktan tulum serihildana ve yurt içinde faaliyet yürütmekten tulum yurt dışı çalışmalarına kadar kimin elinden ne geliyor, onu yeter ki imkânları ölçüsünde yapın. Biz buna büyük değer biçeceğiz. Ve bu temelde yilin üzerine yürüyeceğiz ve böylece kazanacağız.

Yine son zamanlarda Müslümanlık adına yola çıkanlar da vardır. PKK'yi nasıl durdurmaya çalıştıklarını söyleyenler çıkıyor. Kendilerini taktikları bazı isimler de var. Şimdi şu çok açıkça ortaya çıkmıştır: PKK'nın ele aldığı Müslümanlık, Hz. Muhammed dönemindeki Müslümanlıktır. Sahabeler neyse, şimdiye kadar ki PKK'liler öyledir. Hz. Hanza'nın, İmam Hüseyin'in şahadetleri neyse, PKK'lilerin şahadetleri de öyledir. Bunlar artık halkımızın da çok iyi gördüğü ve sonuna kadar inandığı gerçeklerdir. Hizbullah'tır, İslami Hareket'tir, bunlar Nakşi'dir, Nursi'dir, adları ve mezhepleri ne olursa olsun, en yuce din adına iş yapan herkesin partimize saygılı olması gerekir. Bütün cabalara rağmen, sadece Müslümanları değil, bütün dindarların, çeşitli mezheplerin tüm mensuplarını partimize bir insanlık hareketi olarak benimsedikleri ortadadır. PKK, her soydan, cinsten insanın öz varlığını dediği bir partidir. Partimizi böyle görmeyip karşı çıkan kesimler aklılarını başlarına toplasınlar, Müslümanlık gereği bile olsa bizimle dost olmaya çalışsınlar. Biz onlara da sadece bu "fali meçhul cinayet" denilen ve oldukça kontra yöntemine benzeyen cinayetlerden vazgeçmelerini, bunun yerine Müslümanlık ve insanlık adına bir igrne ucu kadar olumlu değerleri varsa

gerçeklerdir. Hizbullah'tır, İslami Hareket'tir, bunlar Nakşi'dir, Nursi'dir, adları ve mezhepleri ne olursa olsun, en yuce din adına iş yapan herkesin partimize saygılı olması gerekir. Bütün cabalara rağmen, sadece Müslümanları değil, bütün dindarların, çeşitli mezheplerin tüm mensuplarını partimize bir insanlık hareketi olarak benimsedikleri ortadadır. PKK, her soydan, cinsten insanın öz varlığını dediği bir partidir. Partimizi böyle görmeyip karşı çıkan kesimler aklılarını başlarına toplasınlar, Müslümanlık gereği bile olsa bizimle dost olmaya çalışsınlar. Biz onlara da sadece bu "fali meçhul cinayet" denilen ve oldukça kontra yöntemine benzeyen cinayetlerden vazgeçmelerini, bunun yerine Müslümanlık ve insanlık adına bir igrne ucu kadar olumlu değerleri varsa

bunu kutsal savaşa aktırmaları, mümkünse birlik olmalarını söylüyoruz. Bu konuda da bizim bunları silahla yok etmek, temizlemek değil, kazanmak yönünde bir kararımız vardır. Biz bu kararı 1993'te birlikte uygulayacağız. Böylece Müslümanlık adına hareket eden kim varsa, gelsin saflarda yer alsın, gerçek düşmanla nasıl savaşılacağını görsün ve savaşınsın. Bu yılda, inanıyoruz bu konuda da önemli bir gelişme olacaktır. Din adına, mücahitlik adına olumlu ne varsa, her zamankinden daha fazla partimizin adına ayaga kalkacak, savaşacak ve kazanacaktır.

Dostlarımız, PKK ile güç kazandıklarını daha fazla göreceklerdir

Türkiye halkının da bu sene daha fazla ayağa kalkacağına inanıyoruz. Mevcut hükümetin Türk halkına da düşman olduğuna eminiz. Kendisini ne hallere getirdiğini. Türk halkı da çok iyi biliyor. Yaşamını cehenneme çevirdiğini, tüm

ahlaki değerlerini yerle bir ettiğini ve ekonomik-sosyal bulnamı düşürdüğünü çok iyi biliyor. Türk aydını, Türk gençliği bunu daha iyi biliyor. Bunun güçlü işaretleri şimdiden başlamıştır. İlk defa egemenlerinden kopma, kendi gerilelerinden, faşistlerinden, sövistenlerinden hesap sorma, bin yıldır başlarına bela kesilen bu asalak güruhu söküp alma yolunda önemli adımlar atacaklarına ve başaracaklarına inanıyoruz.

Herkesle daha fazla dayanışma ve destek içinde olacağız. Bölgedeki dostlarımız vardır. Bu dostlarımız daha şimdiden PKK'nın ne olduğunu görüyorlar. Bölge halklarının tarihinde, öz kılığına verdikleri değeri, bunun için yaptığımız savunmayı ve başarılarımızı gördükçe cesaret kazanıyorlar. Gerçek bir dost, müttelik olacağımızı gördük. İlk defa halklar arası kardeşliğin nasıl olacağı ortaya çıkıyor. Devlet olsun, parti olsun, hareket olsun, PKK ile güç kazandıklarını, onlarla müttelik olmanın yararlı olacağını gördük. Bu da ilk defa ortaya çıkan önemli bir gelişmedir. Şimdiye kadar bu sayede az gelişme sağlanmadı. Bundan sonra da daha büyük gelişmeleri ve başarıları, bölge halklarını temsil eden çeşitli ilerciyi yönetim ve güçlerle birlikte ortaya çıkaracağız. Ortadoğu ve Kafkas halkları, her zamankinden daha fazla düşmanlarına karşı birliçlenecekler ve ortak savaşımlı geliştireceklerdir.

Önümüzdeki mücadele yılında Kürdistan için de dünyanın daha fazla dost olması gerçekleşecektir. Kürdistan halkının kutsal mücadelesinin desteği çoğalacaktır. Yalnız Kürdistan halkını tanıma ve ona yaklaşma değil, onun düşmanı olan TC'den uzak durma durumu da bu yıl ileri boyutlara çıkacaktır. İlk defa Kürdistan halkına güvenen dostlar, devletler, uluslar olacaktır. Ve kendilerini Kürdistan halkıyla ittifak yapma zorunluluğu içinde görecektirler. Uyanık Kürdistan'ın, başıyana giden Kürdistan devriminin, yuvarnının da en şereflisi ve en olumlu rol oynayan devrimi olduğu görülecektir. Bu temelde destek verilecek, güç ve güven alınacaktır.

Başarmak için en çok özgücümüzü ve PKK öncülüğüne güveniyoruz

Siz değerli Kürdistan halkı; görüyorsunuz ki, biz parti olarak doğru düşünüyoruz, doğru bir siyaseti sizler için böyle ifade ediyor, en çok da özgücümüzü ve parti öncülüğüne

güveniyoruz. Partimizin, en güvendiğiniz gerillayı nasıl yanbaşınızda tuttuğu, ülkemizin her tarafına nasıl serpiştirdiği ve yenilmez bir şekilde savuşturduğu ortadadır. Bu sene gerilla, her zamankinden daha fazla savaşımlı yürütecektir. Sayı olarak onbinlerce ifade edilecektir. Gerillaya katılmıy, bütün diri güçlerinizi hareket geçireceksiniz, ihtiyaçları temin etmek için, görülmemiş bir düzeyde fedakarca ve örgütlü bir biçimde çalışacaksınız.

Gerilla savaşı, sizin savaşıdır. Destekledikçe, ihtiyaçları karşılandıkça gelişir ve başarıya ulaşır. Yanbaşınızdaki gerillalar yanlış hareket ettiklerinde uyarın, doğruları dayatın ve bir de çoğaltın. Gerillanın bulunmadığı hemen hemen tek bir dağ, tek bir köy kalmazın. Güvenin gerillaya, o, özgürlüğün en temel güvencesi olmaya devam edecektir. Dayatılan özel savaşı da boş çıkarabilecek; dengeyi zorlayarak düşmanı ya püskürtecek ya da anlaşma durumuna düşürecektir. Gerilla başkaca türlü hareket etmez. Bu seneyi de kazanmak için ne gerekiyorsa onu yapacaktır.

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın Newroz mesajı:

ŞİMDİYE KADAR YAPTIKLARIMIZA BAKARSAK BUNDAN SONRA NE YAPACAĞIMIZ BELLİDİR

Yurtsever Kürdistan halkı ve tüm dostlarımlar!

Tarihi bir öneme sahip olan geçen yılı geride bırakıp yeni yıla girenken, her bakımdan yenilenme, ulusal kurtuluşun ateşinde ulus olma, onu en şanlı bir devrimle başarma şansına sahip olmakla, inanıyoruz ki bize en gerekli olana kavuşmuş oluyoruz ve bu temelde halkımızı ve onun tüm yurtsever güçlerini selamlıyoruz.

İnanıyoruz ki düşman, tarihinde her zaman yaptığı işi en acımasız bir biçimde geçiştirmiş 1992 yılında ve hem de uzun bir süredir tarihi bir gelişme temelinde, ulus olarak bizi var eden ve özgürlüğünü eşine getiren partimiz önderliğinde devrimci savaşımızı imha etmek için içte ve dışta denemler ki, adeta tüm dünyayı yanına alarak üstümüze gelmek istedi. Sız halkımız da çok iyi biliyorsunuz ki, henüz yeni kendi devrimci savaşına adım atam ve en büyük düşmanlığı da kendi içinde, kendi hainlerinden gören bir gerçeği yaşıyoruz, bu yılı kaybetmeden, imha olmadan kazanmak bir olum-kalım meselesiydi. Biz bu yılı böylesine kaybetmekten, kazanmak için her şeyimizi ortaya koyarak bugüne gelmeyi yaşamamızın bir onur meselesi haline getirdik. Nitekim her şeyin temelinde bu görevi koyduk. Böylece bu yılın Newroz'unda tekrar sizlerle en önemli bir gelişmenin, eğer dikkat edilirse büyük başarılarla kazanılacak bir yılın başlangıcında yeniden buluşmuş oluyoruz.

Siz değerli halkımız!

Tarihte ilk defa kendi özgür seyyile bir başlangıç yapmak şansını elde ederken, düşmanın da boş durmadığını, 1991 kışıyla birlikte tüm 1992 yılını görülmemiş özel savaş yöntemleriyle, belki de katliamlardan daha tehlikeli taktiklerle elinden ne geliyorsa onu yaptı. Her zamankinden daha iyi düşünmek durumundasınız ki, düşman sessiz, sinsiz, ürktücü ve alçakça bir savaşçı akıl almaz yöntemlerle yürütmek istedi. Bu nedenle her zamankinden daha fazla olarak geçirdiğimiz yılı bir kez daha iyi anlamak zorundayız. Düşmanın ne yaptığını iyi bileyen bir halk, kendini özellikle de bağımsızlık ve özgürlük gibi yüce bir kutsal savaşını kazanmasını bilemez. Belki biraz tahnidiz, belki de halden düşman yüzü rüttüldü özel savaşın çok çeşitli etkileri altındasınız. Ama şu açığa çıktı ki, boyun eğmek, ne cavidir, ne de gereklidir. Direnilebileceği ve bu temelde kazanılabileceği de bu yolda ortaya çıkmıştır.

Tarihimize baktığımızda en büyük direnmelerin, insanlığın bile çok kısa süreler içinde ezildiği ve tarihimizin baştan aşığıya bir kör gidişat haline dönüştüğünü biliyorsunuz. Bunun verdiği bilimsizlik ve korkuyla bizim önderlik ettiğimiz direnişin de başına bu kötü sonucun gelebileceğini düşünebilirsiniz. Ama gördünüz ki partimizin önderlik ettiği savaş, hiç de geçmiş dönemlerdeki gibi bir savaşla benzerimiy. En zor koşullarda tüm dünya da karışmışa dikilse, tüm iharetleler de dibzıyone engel teşkil etse, birakılmı yenilme, gelişmemizin hıznı bile kesemiyor. Bu gerçeğin büyük bir başarısıdır.

Biz, geçtiğimiz yılı bu anlamda kazandık diyoruz. Bu yılın kahramanları direnmeleri vardır. Gerçekten bütün gelişmelerin tayin edici, başta şehitler olmak üzere, bütün insanlığın halk için ortaya koyan değerler vardır. En önemlisi de partimizin siyasetinin yarattığı cesaret, kahramanlık dolu ruh, her koşull altında direnmeyi mümkün kılmış ve bunun başları için yeterli olabileceğini göstermiştir.

Gerçekten bize dost da, düşman da şans tanımıyorlar. Demirel-İnönü hükümeti daha yıla başlarken, "Halka şefkat, partimize imha" siyasetiyle tam sonuç alabileceğini inanmış. Nitekim her türlü imha yöntemlerine imzalarını atmışlardır. Bütün muhalefet partileri; sağcı-solcusu, Müslüman-gayri Müslüman birleşti, onayladı ve buna "milli mutabakat" denildi. Yine Kürt işbirlikçileri bir kez daha siray dizildiler. Alışıldıkları gibi kendilerini sınırlı bazı hedeflere verdiklerinde, halkımızın en değerli ve mutlaka yapılması gereken özgürlük adamlarına karşı yürüdüleri. Buna rağmen, gördük ki esasta belirleyici olan doğru bir çizgi dahilinde kahramanca bir yürüyüş. Gördük ki PKK, doğru ve kahramanca yürüyerek engel tanıyor. Dünya bizi gözden çıkarmış, dostlar bizi unutmuş, fakat sınıca -sımdı tam tersine umutsuzluğu yaşayan düşman oldu. Yine kendi gerçeğimiz karşısında sus-pus kesilen, bu düşmanı destek-

leyen duyadın ve içteki işbirlikçilerdir. Ama PKK her zamankinden daha fazla güçlü, önderlik ettiği gerilla vatandaşın bütün saatinde yayılmış, hiçbir öneme kıyaslanmayacak bir mevzenlemeyi tutmuş, yine hiçbir yıla karşılaştırılmayacak kadar savaş tecrübesini kazanmış, ülkeyi boydan boya fethetmek ve halkı özgürlüğe kavuşturmak için en derli toplu bir mücadele yilına girmiştir.

Kısaca ispatlanan şu oldu: En zor koşullarda, en aleyhimize olan bir dönemde biz en yoğun bir gelişmeyi sağladık. PKK önderliği böyle yapmakla, aslında mutlak zafer yolunda olduğunu göstermiştir. Eğer görevlerine daha da doğru sahip kılsak, eğer kendi içindeki yetmezlikleri aşarak doğru savaşımı esas alsak, beklediğimiz gibi zafer atar kesindir.

Önümüzdeki döneme bu temelde yürükken, boş konuşmadığımız, sözümüzün eri olduğunu böyle bir kez daha ispatladık. Ben, çeşitli yıllarda size hitap ettim. Bazı açıklamalarda bulundum, çağrılar yaptım. Ne kadar anladınız, ne kadar gerçeklerini yerine getirdiniz? Bu sizin işinizdir. Ama ben kendi işlerimin gerçeklerini, verdiğim sözlerle bağlı olarak yerine getirdim. Dimeyemizin ki devamı sağlam ellerde değil, diymesizsiniz ki yenilgi var ve zafer umuduyok. Hayır, başan var, zafer umudur. Her şeylenene daha fazla dikkat eder, çok yönlü görevlenizi, bu yönlendire buca iş-

savaşı daha da sürdürmek için harcadı.

Evet, bu hükümetin yaptığı budur. İlk gününde de böyleydi. 500. gününe girdi yine öyledir. Bütün Türk hükümetleri böyledir. Onlar, o bin yıldır başkaldıranların her şeylerini talan etmek, yok etmek için katliam gerekçesiyle katliam. Birkez gerekçesiyle taviz, velhasıl ne gerekçesiyle onu yaptılar. Birkez daha bunu denedikleri, bin yıl önce nasılsa bugün de böyle oldukları açıkça karşınızdır. Sağ-solu birleşti, Müslüman-masonu birleşti ve parlamento oybirliği, kamuynunda güçbirliği, yurt dışında azami birlik yaratarak, bu seneye de özel savaşın sonuç aldığı bir yıl haline getirmek istiyorlar. Avrupa ve ABD'ye, "bize bir yıllık süre daha tanıyın" diyerek yalvarıyorlar. Yani katliamlar için bir süre... Evet, 1993 yılı için bir süre... Avrupa'sı, ABD'si süre verir mi? Vermelelerine gerek yok. Zaten yıllardır onların verdikleriyle yaşıyorlar. Evet vermişlerdir. Daha fazlasını istiyorlar ki, bu da, bu hükümet için ne yeterlidir ve ne de gereklidir. Dolayısıyla eskisi gibi dostlarından ve mütefakirlerinden destek alamayacaklardır. 1992 yılında destegin en çoğunu aldılar, artık bu konuda başaşağıya gidiyorlar. Halka da birlik bütün- lük çağrısı yapıyorlar; "500 gün oldu, bize biraz daha süre tanıyın" biçiminde mühlet istiyorlar. Bunun için her türlü okkabazlık yapıyor.

Evet sonuçta, hiçbir döneme kıyaslanmayacak bir biçimde halk özel savaş uygulamaları sefaletle tilmıştır. Ekonomik, sosyal yaşam için, insanı yaşam demek için bir şahit ister. Dünyanın hiçbir yerinde görülmemiş bir düzeyde hayat pahalılığı sürüp gitmektedir. İşsizlik, sağlıksızlık çığ gibi büyümektedir. Toplumun morali, ahlaki bozulmaktadır. Mevcut siyaset derin bir bunalımın içinden çıkmamaktadır. Öte yandan kontrgerilla bütün devleti, bir aptapot gibi sarıp sarmalayıp yürütmektedir. İstedigi gibi vuran, istediği gibi işkence eden bir kanunusz rejim sürüp gitmektedir.

Mevcut rejim sovenisttir, faşisttir. Özellikle bir halkın kadın söz konusu olduğunda, bu haliye rejimin başka bir yapıyı düşünmesi mümkün değildir. Yani düşmandır, yapacağına yapar. Mesele, halkımızın halklarımızın ne yapacağıdır. Biz bu 1993 yılında ne yapacağız? Aslında şimdiye kadar yaptıklarımıza bakarsak, bundan sonra ne yapacağımız bellidir.

Siz değerli halkımız sık sık çağrılar yaptık. PKK'nın amaçlarını sizin aklarıncı olduğunuz. PKK'nın savaşımızın sizin savaşınız olduğunuz, kendi içinde verdiği büyük mücadelenin sizin özgürlük destanınız olduğunuz söyledik ve bunu biraz gördünüz. Yanıbaşınızda toprağa düşen şehitlerin, bin kitabın izah edemeyeceğini size izah etti. Gözlenizin önündeki o işkenceler, yine bin kitabın veremeyeceği dersleri vermiştir. Eğer bızde de biraz inanç varsa, herhalde düşman konusunda yanılığın kapılamaz. Eğer insanlık dışı bir biçimde -hatta kendisi içreç çıkarı da demeyeceğiz- bir ulus toptan imha etmeyi, ona hiçbir kırmık, kişilik hakkı tanımamayı bir siyaset olarak biliyoruz, bizim de bağımsızlık ve özgürlük için ne lazımsa onu siyaset bilmemiz kadar doğal, meşru, onurlu, namuslu bir caba dışında başka hiçbir şeyden bahsedemeyiz. Düşman bu kadar haksız bir temel de izerimize geliyorsa, bizim de hakli temelde her şeyi ortaya koymamız gerektiğini, ıgne ucu kadar kendimiz için bir onurdan bahsedeceksek, bunun şart olduğunu hepimiz kabul edersiniz.

Size sık sık şunu söyledim: Benim de savaşımın, bir yerde onur ve namus savaşımıdır. Bir düşman ki, her şeyi ile böyle izerime geliyorsa, ben de eğer insan olduğumu sürdürüyorum ve her şeyimi ortaya koymadan yaşıyorsam, bundan daha alçağı olamaz. Böyle bir alçak, böyle bir namussuz olmak için bizim tırnağımıza takarak, elden ne geliyorsa, akıldan ve beyinden ne çıkıyorsa hepsini birleştirdik, bunlarla yol aldık. Hayırlı olabileceğimiz, bu cabalarımız daha da geliştireceğimiz, bunu daha da amansız kilacacağız söyledim. Ve şimdi karışında görüyorsunuz ki, bir insan, başlangıta ne kadar zayıf da olsa, eğer samimiyse, doğru bir yola girmede kararlıysa ve bu temeldeki bir yürüyüşü esas alıyorsa, sonuçta büyük başarabilir.

Bu temelde ıfade ediyoruz ki, önümüzdeki yılı da büyük başarılarla kapatacağız. İnsanoglu tanır derler. Evet, belli Devamı 26. sayfada

kenceye ve acıya rağmen iyi dersler haline getirseniz, siz de verdiğiniz sözün eri olacak ve bu da zafer anlamına gelecektir.

Geçen bütün yıllar böyledir. Bız, partimizin önderlik ettiği ulusal kurtuluş savaşımızın her yıl başlarıyla oldu olduğunuz söylüyor, boşuna konuşmadığımız ortaya koyduk. Bu, benim işimdir yine. Bugün ülkemizde olup bitenlere bütün dünya bakarak buna bir savaş ve bir direnme diyorsa, bu soyediklerimizin ne kadar amansızca takipçisi olduğumuzu gösteriyor.

Şimdi bu temelde önümüzdeki döneme de yüklenelimiz. Bahara giriyoruz ve iddia ediyoruz ki, bu şanlı Newroz'la, belki de Kürdistan'da bağımsızlık ve özgürlük şafağının iyi attığı, kendi öz gücüyle ayaga kalkın halkımızın yenilmezliğini yitir pekiştiren bu adımlar dünyaya ilan ettiği, bunu bir umut olmaktan çıkıp, gerçeğin kendisi haline getirdiği hepimizce ve tüm dünyaca görülecektir.

Söz zafer içindir, yol zafere doğrudur

Yılları kazanmak ve kendini iyi tanımak gerek. Görev nedir, görevlerin üzerine nasıl gidilir? Herkesin bu temelde kendini gözden geçirmesi, mümkün oldukça yetersizliklerini, zayıflıklarını aşması, doğrulara hiikmetmesi, gücüne göre ne yapması gerekçesiyle onu yaparık dava adının olduğunuz göstermesi, böylesine mutlak kazanılması gereken yılın bir emridir. Bizim kaybedecek hiçbir şeyimizin olmadığı, tam tersine düşmanın bızden aldığı her şeyin olduğu, bunlarla birlikte hiçbir halk örneğiyle kıyaslanmayacak düzeyde düşmanın bızile oynadığı, onun en aşgari insanı koşullar için bile bazı adımlar atmak istemediği anlaşmıştır.

Örneğin, TC hükümetine bakalım; onun bir özel savaş hükümeti olduğunuz bileyen ve dıymayan kalmadı. "Faili meçhul cinayetler"iyle, her türlü uçak bombardımanları yapmış. "Gelsin ABD helikopterleri, Rus tankları; yetmedi, gelisin su kalitede, en modern uçaklar, her türlü zirhli araçlar." Nitekim bütün ekonomiyi bu işe seferber etti. Bütün dünyaya taviz verdi. Bütün çabalarını mevcut olumsuz özel